

Inhoud

I Wetgevingshandelingen

VERORDENINGEN

- ★ **Verordening (EU) 2016/1627 van het Europees Parlement en de Raad van 14 september 2016 betreffende een meerjarig herstelplan voor blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 302/2009 van de Raad** 1
- ★ **Verordening (EU) 2016/1628 van het Europees Parlement en de Raad van 14 september 2016 inzake voorschriften met betrekking tot emissiegrenswaarden voor verontreinigende gassen en deeltjes en typegoedkeuring voor in niet voor de weg bestemde mobiele machines gemonteerde interne verbrandingsmotoren, tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 1024/2012 en (EU) nr. 167/2013, en tot wijziging en intrekking van Richtlijn 97/68/EG⁽¹⁾** 53

RICHTLIJNEN

- ★ **Richtlijn (EU) 2016/1629 van het Europees Parlement en de Raad van 14 september 2016 tot vaststelling van de technische voorschriften voor binnenschepen, tot wijziging van Richtlijn 2009/100/EG en tot intrekking van Richtlijn 2006/87/EG** 118

(¹) Voor de EER relevante tekst

I

(Wetgevingshandelingen)

VERORDENINGEN

VERORDENING (EU) 2016/1627 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 14 september 2016

betreffende een meerjarig herstelplan voor blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 302/2009 van de Raad

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 43, lid 2,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het doel van het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB) zoals omschreven in Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾ is ervoor te zorgen dat de exploitatie van levende aquatische rijkdommen tot duurzame economische, ecologische en sociale omstandigheden leidt.
- (2) De Unie is partij bij het Internationaal Verdrag voor de instandhouding van Atlantische tonijnen („het Iccat-Verdrag”) ⁽⁴⁾.
- (3) De bij dat verdrag ingestelde Internationale Commissie voor de instandhouding van Atlantische tonijnen (International Commission for the Conservation of Atlantic Tunas — „Iccat”) heeft tijdens haar vijftiende buitengewone zitting in 2006 Aanbeveling 06-05 goedgekeurd tot vaststelling van een meerjarig herstelplan voor blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee, dat afloopt in 2022 („het herstelplan”). Deze aanbeveling is op 13 juni 2007 in werking getreden.
- (4) Het herstelplan houdt rekening met de specifieke kenmerken van de verschillende soorten vistuig en de visserijtechnieken. Bij de uitvoering van het herstelplan dienen de Unie en de lidstaten ernaar te streven de kustvisserij te stimuleren, alsmede het gebruik van vistuigen en visserijtechnieken die selectief en minder milieubelastend zijn, met inbegrip van tuigen en technieken die in de traditionele en de ambachtelijke visserij worden gebruikt, om zo bij te dragen tot een redelijke levensstandaard voor de lokale economie.

⁽¹⁾ PB C 383 van 17.11.2015, blz. 100.

⁽²⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 23 juni 2016 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad) en besluit van de Raad van 18 juli 2016.

⁽³⁾ Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22).

⁽⁴⁾ Internationaal Verdrag voor de instandhouding van Atlantische tonijnen („het Iccat-Verdrag”) (PB L 162 van 18.6.1986, blz. 34).

- (5) Iccat-aanbeveling 06-05 is in Unierecht omgezet bij Verordening (EG) nr. 1559/2007 van de Raad ⁽¹⁾.
- (6) Tijdens haar zestiende buitengewone zitting in 2008 heeft de Iccat Aanbeveling 08-05 tot wijziging van Aanbeveling 06-05 goedgekeurd. Met het oog op het herstel van het blauwvintonijnbestand voorzag Aanbeveling 08-05 in een geleidelijke verlaging van het niveau van de totaal toegestane vangsten in de periode 2007-2011, vangstbeperkingen in bepaalde gebieden en perioden, een nieuwe minimummaat voor blauwvintonijn, maatregelen betreffende sport- en recreatievisserij en maatregelen inzake de kweek- en vangstcapaciteit, en in een verscherping van de Iccat-regeling inzake gezamenlijke internationale inspectie.
- (7) Iccat-aanbeveling 08-05 is in Unierecht omgezet bij Verordening (EG) nr. 302/2009 van de Raad ⁽²⁾.
- (8) Tijdens haar zeventiende buitengewone zitting in 2010 heeft de Iccat Aanbeveling 10-04 tot wijziging van Aanbeveling 08-05 goedgekeurd. Aanbeveling 10-04 voorzag met het oog op het herstel van het blauwvintonijnbestand in een verdere vermindering van de totaal toegestane vangsten en de vangstcapaciteit, en in een verscherping van de controlemaatregelen, met name wat betreft overhevelings- en kooiverrichtingen. Ze bevatte tevens een in 2012 door het Permanent Comité voor onderzoek en statistiek van de Iccat („SCRS”) uitgebracht aanvullend advies betreffende de identificatie van paaigronden en de instelling van reservaten.
- (9) Om de herziene internationale instandhoudingsmaatregelen vervat in Aanbeveling 10-04 in Unierecht uit te voeren, is Verordening (EG) nr. 302/2009 gewijzigd bij Verordening (EU) nr. 500/2012 van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾.
- (10) Tijdens haar achttiende buitengewone zitting in 2012 heeft de Iccat Aanbeveling 12-03 tot wijziging van Aanbeveling 10-04 goedgekeurd. Om het herstelplan doeltreffender te maken, voorzag Aanbeveling 12-03 in technische maatregelen betreffende verrichtingen voor het overhevelen en kooien van levende blauwvintonijn, nieuwe vereisten inzake vangstaangiften, de tenuitvoerlegging van het regionale waarnemersprogramma van de Iccat en wijzigingen van de visseizoenen. Voorts werd de rol van het SCRS met betrekking tot de beoordeling van het blauwvintonijnbestand versterkt.
- (11) Tijdens haar drieëntwintigste gewone zitting in 2013 heeft de Iccat Aanbeveling 13-07 goedgekeurd waarbij Aanbeveling 12-03 wordt gewijzigd door het aanbrengen van kleine veranderingen inzake visseizoenen die niet van invloed zijn op de vloot van de Unie. Daarnaast werd Aanbeveling 13-08 ter aanvulling van het herstelplan goedgekeurd. Bij Aanbeveling 13-08 werd een gemeenschappelijke procedure ingesteld voor het gebruik van stereoscopische camerasystemen om de hoeveelheden blauwvintonijn bij het kooien te ramen, en werd een flexibele aanvangsdatum ingevoerd voor het visseizoen van met de hengel of de sleeplijn vissende vaartuigen in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan.
- (12) Om essentiële maatregelen, zoals de maatregelen met betrekking tot visseizoenen, van Aanbevelingen 12-03 en 13-08 in Unierecht uit te voeren, werd Verordening (EG) nr. 302/2009 verder gewijzigd bij Verordening (EU) nr. 544/2014 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁴⁾.
- (13) Tijdens haar negentiende buitengewone zitting in 2014 heeft de Iccat Aanbeveling 14-04 tot wijziging van Aanbeveling 13-07 en tot intrekking van Aanbeveling 13-08 goedgekeurd. Daarbij werden sommige van de bestaande controlebepalingen generationaliseerd, werden de procedures voor het gebruik van stereoscopische camera's bij het kooien nader gespecificeerd en werden specifieke maatregelen voor vrijlatingen en de behandeling van dode vis ingevoerd in het herstelplan.
- (14) Aanbeveling 14-04 is bindend voor de Unie.
- (15) Alle door de Iccat in 2012, 2013 en 2014 goedgekeurde wijzigingen aan het herstelplan die nog niet zijn uitgevoerd, moeten in Unierecht worden omgezet. Daar die omzetting betrekking heeft op het herstelplan waarvan de doelstellingen en de maatregelen door de Iccat zijn vastgesteld, bestrijkt deze verordening niet de hele inhoud van de meerjarige plannen als bedoeld in de artikelen 9 en 10 van Verordening (EU) nr. 1380/2013.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1559/2007 van de Raad van 17 december 2007 tot vaststelling van een meerjarig herstelplan voor blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 520/2007 (PB L 340 van 22.12.2007, blz. 8).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 302/2009 van de Raad van 6 april 2009 betreffende een meerjarig herstelplan voor blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee tot wijziging van Verordening (EG) nr. 43/2009 en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1559/2007 (PB L 96 van 15.4.2009, blz. 1).

⁽³⁾ Verordening (EU) nr. 500/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juni 2012 houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 302/2009 van de Raad betreffende een meerjarig herstelplan voor blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee (PB L 157 van 16.6.2012, blz. 1).

⁽⁴⁾ Verordening (EU) nr. 544/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 302/2009 van de Raad betreffende een meerjarig herstelplan voor blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee (PB L 163 van 29.5.2014, blz. 7).

- (16) In Verordening (EU) nr. 1380/2013 is het begrip minimuminstandhoudingsreferentiegrootte gedefinieerd. Omwille van de consistentie moet het Iccat-begrip minimummaten in Unierecht worden omgezet als minimuminstandhoudingsreferentiegroottes. Derhalve moeten de verwijzingen naar minimummaten van blauwvintonijn in Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/98 van de Commissie ⁽¹⁾ in deze verordening worden gelezen als verwijzingen naar minimuminstandhoudingsreferentiegroottes.
- (17) Om eenvormige voorwaarden te waarborgen voor de uitvoering van de bepalingen van deze verordening met betrekking tot overhevelings- en kooiarrangeringen en de registratie en rapportage van de activiteiten met tonnara's en vaartuigen, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend. Die bevoegdheden moeten worden uitgeoefend in overeenstemming met Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾.
- (18) Sommige bepalingen van Verordening (EG) nr. 302/2009 zijn achterhaald — met name omdat zij nu in andere Uniehandelingen zijn opgenomen — en moeten worden geschrapt. Andere bepalingen moeten worden geactualiseerd om rekening te houden met wijzigingen in de wetgeving, met name de wijzigingen die voortvloeien uit de vaststelling van Verordening (EU) nr. 1380/2013.
- (19) In het bijzonder is bij Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad ⁽³⁾ een Unieregeling voor controle, inspectie en handhaving vastgesteld, die een alomvattende en geïntegreerde aanpak biedt, teneinde ervoor te zorgen dat alle regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid worden nageleefd. Ook zijn bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 404/2011 van de Commissie ⁽⁴⁾ uitvoeringsbepalingen voor Verordening (EG) nr. 1224/2009 vastgesteld. Bij Verordening (EG) nr. 1005/2008 van de Raad ⁽⁵⁾ is een communautair systeem vastgesteld om illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij te voorkomen, tegen te gaan en te beëindigen. Met deze handelingen wordt nu een aantal door Verordening (EG) nr. 302/2009 geregelde vraagstukken bestreken, in het bijzonder artikel 33 inzake handhavingsmaatregelen en bijlage VIII inzake de transmissie van gegevens van het satellietvolgsysteem voor vissersvaartuigen Vessel Monitoring System („VMS”). Die bepalingen hoeven derhalve niet in de onderhavige verordening te worden opgenomen.
- (20) Overeenkomstig Uitvoeringsverordening (EU) nr. 404/2011 zijn de door het SCRS vastgestelde omrekeningsfactoren ook in het kader van de onderhavige verordening van toepassing op de berekening van in kg uitgedrukt levend gewicht van verwerkte blauwvintonijn.
- (21) Voorts is, overeenkomstig artikel 95 van Verordening (EG) nr. 1224/2009, Uitvoeringsbesluit 2014/156/EU van de Commissie ⁽⁶⁾ vastgesteld. In dat uitvoeringsbesluit worden onder meer streefjijpunten en doelstellingen vastgesteld voor de controle op de blauwvintonijnvisserij in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee.
- (22) In Aanbeveling 06-07 van de Iccat wordt voorzien in een bemonsteringsplan voor de raming van het aantal blauwvintonijnen per grootteklasse in het kader van kweekactiviteiten. Die bepaling is uitgevoerd bij artikel 10 van Verordening (EG) nr. 302/2009. Het is niet nodig in deze verordening specifiek in een bemonsteringsplan te voorzien, daar de behoeften in verband met een dergelijk bemonsteringsplan volledig worden gedekt door de programma's die worden opgezet op grond van paragraaf 83 van Aanbeveling 14-04, die bij deze verordening moet worden uitgevoerd.
- (23) Ter wille van de duidelijkheid, de eenvoud en de rechtszekerheid moet Verordening (EG) nr. 302/2009 derhalve worden ingetrokken.

⁽¹⁾ Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/98 van de Commissie van 18 november 2014 betreffende de uitvoering van de internationale verplichtingen van de Unie, als bedoeld in artikel 15, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad, in het kader van het Internationaal Verdrag voor de instandhouding van Atlantische tonijnen en van het Verdrag inzake toekomstige multilaterale samenwerking op visserijgebied in het noordwestelijk deel van de Atlantische Oceaan (PB L 16 van 23.1.2015, blz. 23).

⁽²⁾ Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad van 20 november 2009 tot vaststelling van een controleregeling van de Unie die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 847/96, (EG) nr. 2371/2002, (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 768/2005, (EG) nr. 2115/2005, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007, (EG) nr. 676/2007, (EG) nr. 1098/2007, (EG) nr. 1300/2008, (EG) nr. 1342/2008 en tot intrekking van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1627/94 en (EG) nr. 1966/2006 (PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1).

⁽⁴⁾ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 404/2011 van de Commissie van 8 april 2011 houdende bepalingen voor de uitvoering van Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad tot vaststelling van een communautaire controleregeling die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen (PB L 112 van 30.4.2011, blz. 1).

⁽⁵⁾ Verordening (EG) nr. 1005/2008 van de Raad van 29 september 2008 houdende de totstandbrenging van een communautair systeem om illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij te voorkomen, tegen te gaan en te beëindigen, tot wijziging van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1936/2001 en (EG) nr. 601/2004 en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 1093/94 en (EG) nr. 1447/1999 (PB L 286 van 29.10.2008, blz. 1).

⁽⁶⁾ Uitvoeringsbesluit 2014/156/EU van de Commissie van 19 maart 2014 tot vaststelling van een specifiek controle- en inspectieprogramma voor de bevissing van blauwvintonijnbestanden in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en in de Middellandse Zee en zwaardvisbestanden in de Middellandse Zee en voor de bevissing van sardine- en ansjovisbestanden in het noordelijke deel van de Adriatische Zee (PB L 85 van 21.3.2014, blz. 15).

- (24) Met het oog op de naleving door de Unie van haar internationale verplichtingen uit hoofde van het Verdrag, voorziet Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 2015/98 in afwijkingen van de in artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 bedoelde aanlandingsverplichting voor blauwvintonijn. Bij Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 2015/98 worden enkele bepalingen van Iccat-aanbeveling 13-07 omgezet waarbij in een teruggooi- en vrijlatingsverplichting wordt voorzien voor vaartuigen en tonnara's waarmee in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee in bepaalde gevallen blauwvintonijn wordt gevangen. Daarom hoeven dergelijke teruggooi- en vrijlatingsverplichtingen niet in deze verordening te worden opgenomen en worden de overeenkomstige bepalingen van Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/98 dan ook onverlet gelaten,

HEBBERN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Onderwerp en toepassingsgebied

1. Deze verordening voorziet in de algemene bepalingen voor de uitvoering door de Unie van het herstelplan zoals gedefinieerd in artikel 3, punt 1.
2. Deze verordening is van toepassing op blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee.

Artikel 2

Doel

Het doel van deze verordening is om in overeenstemming met het herstelplan zoals gedefinieerd in artikel 3, punt 1, uiterlijk in 2022 een biomassa van blauwvintonijn te bereiken die overeenkomt met de maximale duurzame vangst, waarbij het voor ten minste 60 % waarschijnlijk is dat deze doelstelling wordt gehaald.

Artikel 3

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

1. „herstelplan”: het van 2007 tot en met 2022 lopende meerjarige herstelplan voor blauwvintonijn (*Thunnus thynnus*) dat was aanbevolen door de Iccat;
2. „vissersvaartuig”: een motorvaartuig dat wordt ingezet, of is bedoeld om te worden ingezet voor de commerciële exploitatie van blauwvintonijnbestanden, inclusief vangstvaartuigen, visverwerkingsvaartuigen, ondersteuningsvaartuigen, sleepvaartuigen, vaartuigen voor overlading, transportvaartuigen die zijn uitgerust voor het vervoer van tonijnproducten, en hulpvaartuigen, met uitzondering van containerschepen;
3. „vangstvaartuig”: een vaartuig dat wordt gebruikt voor de commerciële vangst van blauwvintonijn;
4. „verwerkingsvaartuig”: een vaartuig aan boord waarvan visserijproducten een of meer van de volgende behandelingen ondergaan alvorens te worden verpakt: fileren of in moten verdelen, invriezen en/of verwerken;
5. „hulpvaartuig”: een vaartuig dat wordt gebruikt om (niet verwerkte) dode blauwvintonijn van een transport-/kweekkooi, een ringzegen of een tonnara naar een aangewezen haven en/of naar een verwerkingsvaartuig te vervoeren;
6. „sleepvaartuig”: een vaartuig dat wordt gebruikt voor het slepen van kooien;
7. „ondersteuningsvaartuig”: elk ander onder punt 2) vermeld vissersvaartuig;
8. „actief vissen”: de gerichte visserij op blauwvintonijn door vangstvaartuigen en tonnara's gedurende een bepaald visseizoen;

9. „gezamenlijke visactie”: elke actie van twee of meer ringzegenvaartuigen waarbij de vangst van één ringzegenvaartuig volgens een verdeelsleutel aan een of meer andere ringzegenvaartuigen wordt toegewezen;
10. „overhevelingsverrichtingen”:
  - i) het overhevelen van levende blauwvintonijn uit het net van het vangstvaartuig naar de transportkooi;
  - ii) het overhevelen van levende blauwvintonijn uit de transportkooi naar een andere transportkooi;
  - iii) het overhevelen van de kooi met blauwvintonijn van een sleepvaartuig naar een ander sleepvaartuig;
  - iv) het overhevelen van levende blauwvintonijn uit een kwekerij naar een andere kwekerij;
  - v) het overhevelen van levende blauwvintonijn uit de tonnara naar de transportkooi;
11. „controle-overheveling”: elke aanvullende overheveling die op verzoek van de visserij-/kwekerijexploitanten of controleautoriteiten wordt verricht ter verificatie van de hoeveelheid vis die wordt overgeheveld;
12. „tonnara”: vast vistuig dat aan de bodem is verankerd en doorgaans een net heeft dat de blauwvintonijn naar vangkamers of een reeks vangkamers leidt waar hij wordt vastgehouden alvorens te worden geogost;
13. „kooien”: het overhevelen van levende blauwvintonijn uit de transportkooi of de tonnara naar de kweekkooien;
14. „kweken”: het kooien van blauwvintonijn in kwekerijen en het voeren ervan, met als doel de blauwvintonijn te mesten en de totale biomassa ervan te verhogen;
15. „kwekerij”: een installatie die wordt gebruikt voor het kweken van met tonnara's en/of ringzegenvaartuigen gevangen blauwvintonijn;
16. „oogsten”: het doden van blauwvintonijn in kwekerijen of tonnara's;
17. „overlading”: het lossen van alle of bepaalde hoeveelheden vis aan boord van een vissersvaartuig op een ander vissersvaartuig. Het lossen van dode blauwvintonijn van het ringzegenvaartuig of het sleepvaartuig op een hulpvaartuig wordt niet als een overlading beschouwd;
18. „sportvisserij”: niet-commerciële visserij door leden van een nationale sportorganisatie of houders van een nationale sportvergunning;
19. „recreatievisserij”: niet-commerciële visserij door anderen dan leden van een nationale sportorganisatie of houders van een nationale sportvergunning;
20. „stereoscopische camera”: een camera met twee of meer lenzen, met een aparte beeldsensor of een apart filmframe voor elke lens, zodat driedimensionale beelden kunnen worden vastgelegd;
21. „controlecamera”: een stereoscopische camera en/of een conventionele videocamera voor de in deze verordening bedoelde;
22. „BCD” of „elektronisch BCD”: Bluefin Catch Document (vangstdocument) voor blauwvintonijn. Waar nodig wordt de verwijzing naar BCD vervangen door eBCD;
23. „verantwoordelijke lidstaat” of „voor [...] verantwoordelijke lidstaat”: de vlaggenlidstaat of lidstaat onder de jurisdictie waarvan de tonnara of de kwekerij valt of, indien de kwekerij of de tonnara zich op volle zee bevindt, de lidstaat waar de exploitant van de tonnara of de kwekerij is gevestigd;
24. „taak II”: taak II zoals gedefinieerd door de Iccat in haar „Handleiding voor de opstelling van statistieken en de bemonstering van Atlantische tonijn en tonijnachtigen” (derde editie, Iccat, 1990);
25. „CPC's”: verdragsluitende partijen bij het Iccat-verdrag, alsmede samenwerkende niet-verdragsluitende partijen, organisaties en visserijorganisaties;
26. „verdragsgebied”: het geografische gebied dat wordt bestreken door Iccat-maatregelen zoals vastgesteld in artikel 1 van het Iccat-verdrag.

*Artikel 4***Lengte van de vaartuigen**

Verwijzingen naar de vaartuiglengte gelden in deze verordening als verwijzingen naar de lengte over alles.

HOOFDSTUK II

BEHEERSMAATREGELEN*Artikel 5***Voorwaarden voor beheersmaatregelen**

1. Elke lidstaat neemt de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de visserijinspanning van zijn vangstvaartuigen en tonnara's in verhouding staat tot de vangstmogelijkheden op blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee waarover die lidstaat beschikt.
2. De overdracht van ongebruikte quota is verboden.
3. Het charteren van vissersvaartuigen van de Unie voor de blauwvintonijnvisserij in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee is verboden.

*Artikel 6***Indiening van jaarlijkse visplannen, beheersplannen voor de vangstcapaciteit en beheersplannen voor de kweek**

1. Elke lidstaat met een quotum voor blauwvintonijn zendt uiterlijk op 31 januari van elk jaar de volgende informatie aan de Commissie toe:
  - a) een jaarlijks visplan voor de vangstvaartuigen en tonnara's waarmee op blauwvintonijn wordt gevestigd in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee;
  - b) een jaarlijks beheersplan voor de vangstcapaciteit om te verzekeren dat de vangstcapaciteit van de lidstaat in verhouding staat tot het hem toegewezen quotum.
2. De Commissie bundelt de in lid 1 bedoelde plannen en neemt ze op in het vangst- en capaciteitsbeheersplan van de Unie. De Commissie zal uiterlijk op 15 februari van elk jaar dat plan aan het Iccat-secretariaat toezenden ter bespreking en goedkeuring door de Iccat.
3. Uiterlijk op 15 april van elk jaar zendt elke lidstaat die voornemens is het geldende Iccat-plan inzake kweekcapaciteit te wijzigen, een jaarlijks beheersplan voor het kweken toe aan de Commissie, die het doorzendt aan het Iccat-secretariaat.

*Artikel 7***Jaarlijkse visplannen**

1. In het jaarlijkse visplan dat elke lidstaat met een quotum voor blauwvintonijn indient, worden de aan elke in de artikelen 11 en 12 bedoelde vistuiggroep toegewezen quota vermeld, met inbegrip van informatie over:
  - a) voor de vangstvaartuigen van meer dan 24 meter die zijn opgenomen in de in artikel 20, lid 1, onder a), bedoelde vaartuigenlijst, de aan die vaartuigen toegewezen individuele quota en de maatregelen die zijn getroffen voor de naleving van de individuele quota en bijvangstlimieten;
  - b) voor de vangstvaartuigen van minder dan 24 meter en voor de tonnara's, ten minste de aan producentenorganisaties of met een soortgelijk vistuigtype vissende groepen vaartuigen toegewezen quota.

2. In afwijking van lid 1, onder a), kunnen de aan elk vaartuig van meer dan 24 meter toegewezen individuele quota uiterlijk 30 dagen vóór de aanvang van het visseizoen voor elk dergelijk vaartuig worden ingediend.
3. Eventuele latere wijzigingen van het jaarlijkse visplan of van de individuele quota die zijn toegewezen aan vangstvaartuigen die langer zijn dan 24 meter en zijn opgenomen in de in artikel 20, lid 1, onder a), bedoelde lijst, worden ten minste drie dagen vóór de uitoefening van de activiteit waarop deze wijziging betrekking heeft, door de betrokken lidstaat aan de Commissie toegezonden. De Commissie zendt deze wijzigingen ten minste 48 uur vóór de uitoefening van de activiteit waarop die wijziging betrekking heeft, door naar het Iccat-secretariaat.

Artikel 8

Verdeling van vangstmogelijkheden

Overeenkomstig artikel 17 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 maken de lidstaten bij de toewijzing van de hun ter beschikking staande vangstmogelijkheden gebruik van transparante en objectieve criteria van onder meer ecologische, sociale en economische aard, streven zij naar een eerlijke verdeling van de nationale quota over de diverse vlootsegmenten, met aandacht voor de traditionele en de ambachtelijke visserij, en zorgen zij voor stimulansen voor vissersvaartuigen die zijn uitgerust met selectief vistuig of die gebruikmaken van minder milieubelastende visserijtechnieken.

Artikel 9

Beheersplannen voor de vangstcapaciteit

1. Het jaarlijkse beheersplan voor de vangstcapaciteit dat elke lidstaat met een quotum voor blauwvintonijn indient, voldoet aan de in dit artikel beschreven voorwaarden.
2. Het maximumaantal in een lidstaat geregistreerde tonnara's en vissersvaartuigen die de vlag voeren van een lidstaat en blauwvintonijn mogen bevissen, aan boord houden, overladen, vervoeren of aanlanden, wordt bepaald overeenkomstig het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) en artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1380/2013.
3. Het maximumaantal en de overeenkomstige brutotonnage van onder de vlag van een lidstaat varende vissersvaartuigen die betrokken zijn bij de blauwvintonijnvisserij in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee, wordt beperkt tot het aantal — en de overeenkomstige totale brutotonnage — van onder de vlag van die lidstaat varende vissersvaartuigen die in de periode van 1 januari 2007 tot en met 1 juli 2008 blauwvintonijn hebben bevestigd, aan boord gehouden, overgeladen, vervoerd of aangeland. Die limiet geldt per vistuigtype voor vangstvaartuigen.
4. Voor vaartuigen die gemachtigd zijn om op grond van de in artikel 14, lid 2, bedoelde afwijking blauwvintonijn te bevissen, worden in bijlage I aanvullende voorwaarden vastgesteld voor de bepaling van het maximumaantal vissersvaartuigen.
5. Het maximumaantal tonnara's van een lidstaat voor de visserij op blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee, mag niet groter zijn dan het aantal tonnara's waarvoor die lidstaat uiterlijk op 1 juli 2008 een machtiging heeft verleend.
6. In afwijking van de leden 3 en 5 van dit artikel mag een lidstaat die kan aantonen dat zijn vangstcapaciteit mogelijk niet volstaat om zijn quotum volledig op te gebruiken, besluiten in zijn in artikel 7 bedoelde jaarlijkse visplannen voor de jaren 2015, 2016 en 2017 een groter aantal tonnara's en vaartuigen op te nemen.
7. Voor de jaren 2015, 2016 en 2017 beperkt elke lidstaat het aantal van zijn ringzegenvaartuigen tot het aantal ringzegenvaartuigen waarvoor hij in 2013 of 2014 een machtiging heeft verleend. Dat geldt niet voor ringzegenvaartuigen die op grond van de in artikel 14, lid 2, onder b), bedoelde afwijking vissen.
8. Bij het opstellen van zijn beheersplannen voor de vangstcapaciteit wordt de berekening van de vangstcapaciteit van elke lidstaat gebaseerd op de beste vangstniveaus per vaartuig en vistuig zoals in 2009 geraamd door het SCRS en overeengekomen door de Iccat tijdens de interessionele bijeenkomst van 2010 van het nalevingscomité van de Iccat⁽¹⁾. Na eventuele herzieningen van die vangstniveaus door het SCRS passen de lidstaten altijd de meest recente door de Iccat overeengekomen vangstniveaus toe.

⁽¹⁾ Verslag van de interessionele bijeenkomst van het nalevingscomité (Madrid, Spanje, 24 tot en met 26 februari 2010), punt 5 en aanhangsel 3 bij bijlage 4.2.

*Artikel 10***Beheersplannen voor de kweek**

1. Het jaarlijkse beheersplan voor de kweek dat elke lidstaat indient, voldoet aan de in dit artikel beschreven voorwaarden.
2. De maximumcapaciteit voor het kweken en mesten van tonijn van elke lidstaat en de maximale binnengebrachte hoeveelheid in het wild gevangen blauwvintonijn die elke lidstaat mag toewijzen, worden bepaald overeenkomstig het VWEU en artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1380/2013.
3. De maximumcapaciteit voor het kweken en mesten van tonijn van een lidstaat mag niet groter zijn dan de capaciteit voor het kweken en mesten van tonijn van de kwekerijen van die lidstaat die waren geregistreerd in het Iccat-register van kweekvoorzieningen of een machtiging hadden gekregen en bij de Iccat waren aangemeld op 1 juli 2008.
4. In de kwekerijen van een lidstaat mag niet meer in het wild gevangen blauwvintonijn worden binnengebracht dan het niveau van de binnengebrachte hoeveelheden die in 2005, 2006, 2007 en 2008 bij de Iccat zijn geregistreerd door de kwekerijen van die lidstaat.
5. Elke lidstaat verdeelt de in lid 4 bedoelde jaarlijkse maximumhoeveelheid in het wild gevangen blauwvintonijn die mag worden binnengebracht over zijn kwekerijen.

HOOFDSTUK III

TECHNISCHE MAATREGELEN

AFDELING 1

Visseizoenen*Artikel 11***Beugvaartuigen, ringzegenvaartuigen, pelagische trawlers, tonnara's en sport- en recreatievisserij**

1. Voor grote pelagische met de beug vissende vangstvaartuigen van meer dan 24 meter is de visserij op blauwvintonijn toegestaan van 1 januari tot en met 31 mei in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee, met uitzondering van het gebied ten westen van 10° WL en ten noorden van 42° NB alsmede van de Noorse exclusieve economische zone, waar deze visserij van 1 augustus tot en met 31 januari is toegestaan.
2. Voor ringzegenvaartuigen is de visserij op blauwvintonijn van 26 mei tot en met 24 juni, toegestaan in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee, met uitzondering van de Noorse exclusieve economische zone, waar deze visserij van 25 juni tot en met 31 oktober is toegestaan.
3. Voor pelagische trawlers is de visserij op blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan toegestaan van 16 juni tot en met 14 oktober.
4. Voor de sport- en recreatievisserij is de visserij op blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee toegestaan van 16 juni tot en met 14 oktober.
5. De visserij op blauwvintonijn met ander vistuig dan vermeld in de leden 1 tot en met 4 van dit artikel en in artikel 12, met inbegrip van tonnara's, is het hele jaar toegestaan, overeenkomstig de Iccat-maatregelen inzake instandhouding en beheer.

*Artikel 12***Met de hengel of met de sleeplijn vissende vaartuigen**

1. Voor met de hengel of met de sleeplijn vissende vaartuigen is de visserij op blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee toegestaan van 1 juli tot en met 31 oktober.

2. Elke lidstaat kan besluiten om voor met de hengel of met de sleeplijn vissende vaartuigen die onder zijn vlag in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan opereren, een afwijkende aanvangsdatum toe te passen, mits dat geen gevolgen heeft voor de bescherming van de paaigronden, en de totale duur van het visseizoen voor die visserijen niet meer dan vier maanden bedraagt.
3. Elke lidstaat geeft in zijn jaarlijkse visplan als bedoeld in artikel 7 aan of de aanvangsdata voor die visserijen zijn gewijzigd en vermeldt daarbij tevens de coördinaten van de betrokken gebieden.

AFDELING 2

Minimumstandhoudingsreferentiegrootte, incidentele vangsten, bijvangst

Artikel 13

De aanlandingsplicht

De bepalingen van deze afdeling doen geen afbreuk aan artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1380/2013, met inbegrip van toepasselijke afwijkingen daarvan.

Artikel 14

Minimumstandhoudingsreferentiegrootte

1. De minimumstandhoudingsreferentiegrootte voor in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee gevangen blauwvintonijn wordt vastgesteld op 30 kg of 115 cm vorklengte.
2. In afwijking van lid 1 geldt voor blauwvintonijn een minimumstandhoudingsreferentiegrootte van 8 kg of 75 cm vorklengte wanneer het gaat om:
  - a) blauwvintonijn die in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan door met de hengel of met de sleeplijn vissende vaartuigen is gevangen;
  - b) blauwvintonijn die in de Adriatische Zee voor kweekdoeleinden is gevangen;
  - c) blauwvintonijn die in de Middellandse Zee in het kader van de ambachtelijke kustvisserij op verse vis is gevangen door met de hengel, de beug of de handlijn vissende vaartuigen.
3. De specifieke voorwaarden die van toepassing zijn op de in lid 2 van dit artikel bedoelde afwijking, zijn vastgesteld in bijlage I.
4. De betrokken lidstaten verlenen specifieke machtigingen aan vaartuigen die vissen op grond van de in lid 2 van dit artikel bedoelde afwijking. De betrokken vaartuigen worden opgenomen in de in artikel 20, lid 1, onder a), bedoelde lijst van vangstvaartuigen. Daartoe zijn de bepalingen van de artikelen 20 en 21 van toepassing.

Artikel 15

Incidentele vangsten

1. Onverminderd artikel 14, lid 1, is een incidentele vangst van maximaal 5 % blauwvintonijn met een gewicht tussen 8 en 30 kg of met een vorklengte tussen 75 en 115 cm toegestaan voor alle vangstvaartuigen en tonnara's die actief op blauwvintonijn vissen.
2. Het in lid 1 genoemde percentage van 5 % wordt berekend op basis van de totale vangsten van blauwvintonijn in aantal vissen die op enig moment na elke visserijactiviteit aan boord van het vaartuig of in de tonnara worden gehouden.
3. Incidentele vangsten worden in mindering gebracht op het quotum van de voor de vangstvaartuigen of de tonnara verantwoordelijke lidstaat.

4. Voor de incidentele vangsten van blauwvintonijn geldt het bepaalde in de artikelen 25, 30, 31 en 32.

Artikel 16

Bijvangsten

1. Elke lidstaat voorziet in de mogelijkheid van bijvangst van blauwvintonijn binnen zijn quotum en deelt dit aan de Commissie mee bij toezending van zijn visplan. Deze bepaling zorgt ervoor dat alle dode vis in mindering wordt gebracht op het quotum.
2. Unievaartuigen die niet actief op blauwvintonijn vissen, vermijden dat de bijvangsten van blauwvintonijn op enig moment na een visserijactiviteit meer dan 5 % van de totale aan boord gehouden vangsten in gewicht of aantal stuks bedragen. De berekening van dat percentage op basis van het aantal stuks is alleen van toepassing op tonijn en tonijnachtigen die onder het beheer van de Iccat vallen. De lidstaten brengen alle onder de bijvangsten vallende dode vis in mindering op hun quotum.
3. Voor de lidstaten die geen blauwvintonijnquotum hebben, worden de betrokken bijvangsten in mindering gebracht op het specifieke quotum van de Unie voor bijvangst van blauwvintonijn dat is vastgesteld overeenkomstig het VWEU en artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1380/2013.
4. Indien het aan de lidstaat van het betrokken vissersvaartuig of de betrokken tonnara toegewezen quotum reeds is opgebruikt, wordt het vangen van blauwvintonijn vermeden. Dode blauwvintonijn wordt in zijn geheel en onverwerkt aangeland, en wordt in beslag genomen en aan passende follow-upmaatregelen onderworpen. Overeenkomstig artikel 29 verstrekt elke lidstaat jaarlijks gegevens over de hoeveelheden van deze dode blauwvintonijn aan de Commissie, die deze gegevens doorzendt aan het Iccat-secretariaat.
5. Op bijvangsten zijn de procedures als bedoeld in de artikelen 27, 30, 31, 32 en 56 van toepassing.

AFDELING 3

Gebruik van luchtvaartuigen

Artikel 17

Gebruik van luchtvaartuigen

Het gebruik van luchtvaartuigen, inclusief vliegtuigen, helikopters of onbemande luchtvaartuigen, voor het zoeken naar blauwvintonijn is verboden.

HOOFDSTUK IV

SPORT- EN RECREATIEVISSERIJ

Artikel 18

Specifieke quota voor sport- en recreatievisserij

Elke lidstaat met een quotum voor blauwvintonijn reglementeert de sport- en recreatievisserij door toewijzing van een specifiek quotum voor die visserij en stelt de Commissie daarvan in kennis bij toezending van zijn visplan.

Artikel 19

Sport- en recreatievisserij

1. Elke lidstaat met een quotum voor blauwvintonijn reglementeert de sport- en recreatievisserij door vismachtigingen af te geven aan vaartuigen voor sport- en recreatievisserij.

2. In de sport- en recreatievisserij mag slechts één blauwvintonijn per dag per vaartuig worden gevangen.
3. Alle aangelande blauwvintonijn bevindt zich in gehele staat of is ontdaan van kieuwen en/of ingewanden. Elke lidstaat neemt de nodige maatregelen om tonijnen, en met name jonge tonijnen, die levend zijn gevangen in het kader van de sport- en recreatievisserij, zoveel mogelijk vrij te laten.
4. Het op de markt brengen van in het kader van de sport- en recreatievisserij gevangen blauwvintonijn is verboden.
5. Elke lidstaat registreert de vangstgegevens van sport- en recreatievisserij voor het voorafgaande jaar, met inbegrip van het gewicht en de lengte van elke blauwvintonijn, en meldt deze uiterlijk op 30 juni van elk jaar aan de Commissie. De Commissie zendt deze gegevens door aan het SCRS.
6. Elke lidstaat brengt dode vangsten in het kader van sport- en recreatievisserij in mindering op de overeenkomstig artikel 7, lid 1, en artikel 18 toegewezen quota.

HOOFDSTUK V

CONTROLEMAATREGELEN

AFDELING 1

Register van vaartuigen en tonnara's

Artikel 20

Register van vaartuigen

1. Elke lidstaat zendt de Commissie een maand vóór de opening van het visseizoen als bedoeld in de artikelen 11 en 12, indien van toepassing, en anders een maand vóór het begin van de geldigheidsduur van de machtiging, elektronisch het volgende toe:
  - a) een lijst van alle onder zijn vlag varende vangstvaartuigen die uit hoofde van een vismachtiging gemachtigd zijn om actief op blauwvintonijn te vissen in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee;
  - b) een lijst van alle onder zijn vlag varende vissersvaartuigen, andere dan vangstvaartuigen, die gemachtigd zijn om voor blauwvintonijn te opereren in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee.
2. Beide lijsten worden opgesteld volgens het model in de Iccat-richtsnoeren voor de indiening van gegevens en informatie.
3. Een vissersvaartuig mag tijdens een kalenderjaar in beide in lid 1 bedoelde lijsten worden opgenomen, op voorwaarde dat het niet tegelijk in beide lijsten is opgenomen.
4. De in lid 1 van dit artikel bedoelde lijsten vermelden de naam van het vaartuig en het nummer in het vlootregister van de Unie (CFR) zoals vastgesteld in bijlage I bij Verordening (EG) nr. 26/2004 van de Commissie ⁽¹⁾.
5. Retroactieve opneming is niet toegestaan. Latere wijzigingen die in de loop van een kalenderjaar worden aangebracht in de in lid 1 bedoelde lijsten, worden slechts aanvaard indien het aangemelde vissersvaartuig om legitieme operationele redenen of vanwege overmacht niet aan de visserij kan deelnemen. De betrokken lidstaat brengt in dat geval de Commissie onmiddellijk op de hoogte, met opgave van:
  - a) alle bijzonderheden over het vissersvaartuig dat/de vissersvaartuigen die een op de in lid 1 bedoelde lijsten opgenomen vaartuig zal/zullen vervangen, en
  - b) een volledig overzicht van de redenen die de vervanging rechtvaardigen, alsmede alle relevante ondersteunende bewijsstukken of referenties.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 26/2004 van de Commissie van 30 december 2003 betreffende het communautaire gegevensbestand over de vissersvloot (PB L 5 van 9.1.2004, blz. 25).

6. De Commissie zendt de in de leden 1 en 2 bedoelde gegevens toe aan het Iccat-secretariaat zodat de vaartuigen kunnen worden opgenomen in het Iccat-register van vangstvaartuigen die gemachtigd zijn om actief op blauwvintonijn te vissen, of in het Iccat-register van alle andere vissersvaartuigen (exclusief vangstvaartuigen) die gemachtigd zijn om voor blauwvintonijn te opereren.

7. Het bepaalde in artikel 8 bis, leden 2, 6, 7 en 8, van Verordening (EG) nr. 1936/2001 van de Raad ⁽¹⁾ is met de noodzakelijke wijzigingen van toepassing.

Artikel 21

Verhouding tot Verordening (EG) nr. 1224/2009

De in dit hoofdstuk vastgestelde controlemaatregelen zijn van toepassing ter aanvulling van die van Verordening (EG) nr. 1224/2009, tenzij in dit hoofdstuk anders is bepaald.

Artikel 22

Vismachtigingen voor vaartuigen

1. Onverminderd artikel 16 zijn vissersvaartuigen van de Unie die niet in de in artikel 20, lid 1, bedoelde Iccat-registers zijn opgenomen, niet gemachtigd om in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee blauwvintonijn te bevissen, aan boord te houden, over te laden, te vervoeren, over te hevelen, te verwerken of aan te landen.

2. Wanneer het individuele quotum als opgebruikt wordt beschouwd, trekt de vlaggenlidstaat de vismachtiging voor blauwvintonijn in en kan hij het vaartuig verzoeken zich onmiddellijk naar een door hem aangewezen haven te begeven.

Artikel 23

Register van voor de blauwvintonijnvisserij gemachtigde tonnara's

1. Uiterlijk op 15 februari van elk jaar verstrekken de lidstaten de Commissie een elektronische lijst van hun tonnara's die uit hoofde van een vismachtiging gemachtigd zijn om op blauwvintonijn te vissen in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee. De lijst bevat de naam van de tonnara's en het registratienummer en wordt opgesteld volgens het model in de Iccat-richtsnoeren voor de indiening van vereiste gegevens en informatie.

2. De Commissie zendt de lijst toe aan het Iccat-secretariaat, zodat die tonnara's kunnen worden opgenomen in het Iccat-register van voor de blauwvintonijnvisserij gemachtigde tonnara's.

3. Tonnara's van de Unie die niet zijn opgenomen in het Iccat-register, zijn niet gemachtigd om in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee blauwvintonijn te bevissen, aan boord te houden, over te hevelen, te kooien, of aan te landen.

4. Het bepaalde in artikel 8 bis, leden 2, 4, 6, 7 en 8, van Verordening (EG) nr. 1936/2001 is met de noodzakelijke wijzigingen van toepassing.

Artikel 24

Gezamenlijke visacties

1. Voor gezamenlijke visacties op blauwvintonijn wordt slechts machtiging verleend indien de betrokken vlaggenlidstaten hiermee instemmen. Voor deze visacties wordt slechts machtiging verleend indien elk betrokken ringzegenvaartuig is uitgerust voor de visserij op blauwvintonijn en over een individueel quotum beschikt. Gezamenlijke visacties met andere verdragsluitende partijen bij het Iccat-verdrag, alsmede samenwerkende niet-verdragsluitende partijen, organisaties en visserijorganisaties („de CPC's”) zijn niet toegestaan.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1936/2001 van de Raad van 27 september 2001 tot vaststelling van technische maatregelen voor de instandhouding van bepaalde over grote afstanden trekkende visbestanden (PB L 263 van 3.10.2001, blz. 1).

2. Elke lidstaat neemt de nodige maatregelen om de volgende informatie te verkrijgen van zijn vissersvaartuigen die een machtiging aanvragen om deel te nemen aan een gezamenlijke visactie:

- a) de duur;
- b) de identiteit van de betrokken exploitanten;
- c) de individuele quota van de vaartuigen;
- d) de sleutel voor de verdeling van de betrokken vangsten tussen de vissersvaartuigen, en
- e) gegevens over de kwekerijen van bestemming.

3. Elke lidstaat zendt de in lid 2 bedoelde gegevens ten minste 15 dagen vóór het begin van de visactie toe aan de Commissie volgens het in bijlage VI opgenomen model. De Commissie zendt deze gegevens ten minste tien dagen vóór het begin van de visactie door aan het Iccat-secretariaat en de vlaggenstaten van de andere vissersvaartuigen die aan de gezamenlijke visactie deelnemen.

4. In geval van overmacht geldt de in lid 3 gestelde termijn niet voor de in het kader van lid 2, onder e), gevraagde informatie. In dat geval kunnen de lidstaten zo snel mogelijk een actualisering van die informatie bij de Commissie indienen, samen met een beschrijving van de gebeurtenissen waardoor sprake is van overmacht. De Commissie zendt die informatie door aan het Iccat-secretariaat.

AFDELING 2

Vangsten

Artikel 25

Registratievoorschriften

1. De kapitein van een vangstvaartuig van de Unie leeft de artikelen 14, 15, 23 en 24 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 na en noteert de in bijlage II, deel A, bij de onderhavige verordening vermelde gegevens, indien van toepassing, in het logboek.

2. Kapiteins van sleepvaartuigen, hulpvaartuigen en verwerkingsvaartuigen registreren hun activiteiten overeenkomstig de vereisten van bijlage II, delen B, C en D.

Artikel 26

Vangstaangiften door kapiteins en exploitanten van tonnara's

1. Kapiteins van vangstvaartuigen die actief op blauwvintonijn vissen, doen de autoriteiten van de vlaggenlidstaat dagelijks logboekgegevens toekomen, zoals het Iccat-registratienummer, de naam van het vaartuig, het begin en einde van de machtigingsperiode, de datum, het tijdstip, de locatie (lengte- en breedtegraad) en het gewicht en het aantal exemplaren van de in het verdragsgebied gevangen blauwvintonijnen. Zij zenden gedurende de hele periode waarin het vaartuig is gemachtigd om op blauwvintonijn te vissen, deze gegevens elektronisch toe volgens het model in bijlage V.

2. Kapiteins van ringzegenvaartuigen stellen dagelijks voor elke visserijactiviteit een aangifte op als bedoeld in lid 1, ook in geval van nulvangsten.

3. De exploitant zendt de aangiften als bedoeld in de leden 1 en 2 toe aan de autoriteiten van zijn vlaggenlidstaat: in het geval van ringzegenvaartuigen en vaartuigen langer dan 24 meter worden de aangiften met betrekking tot de vorige dag dagelijks om 9.00 uur GMT verstuurd, en in het geval van andere vangstvaartuigen worden de aangiften met betrekking tot de voorgaande, op zondag om middernacht GMT eindigende week uiterlijk op maandag om middernacht verstuurd.

4. De exploitanten van tonnara's die actief op blauwvintonijn vissen, zenden dagelijks een vangstaangifte toe en vermelden daarin het Iccat-registratienummer, de datum, de tijd, de vangsten (gewicht en aantal vissen), ook indien het nulvangsten betreft. Zij zenden gedurende de hele periode waarin zij gemachtigd zijn om op blauwvintonijn te vissen, deze gegevens binnen 48 uur elektronisch toe aan de autoriteiten van hun lidstaat volgens het model in bijlage V.
5. De Commissie kan uitvoeringshandelingen vaststellen waarin nadere regels worden neergelegd voor de registratie en rapportage van activiteiten van vaartuigen en tonnara's overeenkomstig de leden 1 tot en met 4 van dit artikel en bijlage V. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 59, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure.

Artikel 27

Door de lidstaten verzonden wekelijkse en maandelijkse vangstaangiften

1. Elke lidstaat zendt de in artikel 26 bedoelde vangstaangiften na ontvangst onverwijld elektronisch door aan de Commissie en verstrekt de Commissie onverwijld wekelijkse vangstaangiften voor alle vangstvaartuigen en tonnara's volgens het model in bijlage V. De Commissie zendt deze gegevens wekelijks door aan het Iccat-secretariaat volgens het model in de Iccat-richtsnoeren voor de indiening van gegevens en informatie.
2. Elke lidstaat stelt de Commissie vóór de vijftiende van elke maand in kennis van de in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee gevangen hoeveelheden blauwvintonijn die de vorige maand zijn aangeland, overgeladen, met tonnara's gevangen of gekooïd door de vissersvaartuigen of tonnara's die onder zijn vlag varen of in die lidstaat zijn geregistreerd. De gegevens worden verstrekt per vistuigtype en omvatten tevens bijvangst, vangsten in de sport- en recreatievisserij en nulvangsten. De Commissie zendt die informatie onverwijld door aan het Iccat-secretariaat.

Artikel 28

Informatie over het opgebruiken van het quotum

1. Elke lidstaat leeft de bepalingen van artikel 34 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 na en deelt bovendien de Commissie mee wanneer de quota die zijn toegewezen aan een in de artikel 11 of artikel 12 van onderhavige verordening bedoelde vistuiggroep, geacht worden voor 80 % te zijn opgebruikt.
2. Elke lidstaat leeft de bepalingen van artikel 35 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 na en deelt bovendien de Commissie mee wanneer de quota die zijn toegewezen aan een in de artikel 11 of artikel 12 van onderhavige verordening bedoelde vistuiggroep, of aan een gezamenlijke visactie, of aan een ringzegenvaartuig, geacht worden te zijn opgebruikt.
3. De in lid 2 bedoelde informatie gaat vergezeld van officiële stukken waaruit blijkt dat de lidstaat een visserijstop heeft afgekondigd of een oproep tot terugkeer naar de haven heeft gedaan voor de vloot, de vistuiggroep, de gezamenlijke visactie of de vaartuigen met een individueel quotum, en waarin duidelijk de datum en het tijdstip van de sluiting worden vermeld.

Artikel 29

Jaarlijkse rapportage van de vangsten door de lidstaten

1. Elke lidstaat dient bij de Commissie elk jaar uiterlijk op 15 maart gedetailleerde gegevens in over alle blauwvintonijnvangsten in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee in het voorgaande visseizoen. Die informatie omvat:
  - a) de naam en het Iccat-nummer van elk vangstvaartuig;
  - b) de geldigheidsduur van de machtiging(en) voor elk vangstvaartuig;
  - c) de totale vangsten van elk vangstvaartuig, inclusief nulvangsten, gedurende de hele geldigheidsduur van de machtiging(en);

- d) het totale aantal dagen dat elk vangstvaartuig in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee gedurende de hele geldigheidsduur van de machtiging(en) heeft gevist, en
  - e) de totale vangst buiten de machtigingsperiode (bijvangst), inclusief nulvangsten.
2. Voor vaartuigen die niet gemachtigd zijn om actief op blauwvintonijn te vissen in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee maar blauwvintonijn als bijvangst vingen, omvatten de gegevens die op dezelfde als de in lid 1 bedoelde datum aan de Commissie moeten worden meegedeeld:
- a) de naam en het Iccat-nummer van het vaartuig of, indien geen registratie bij de Iccat heeft plaatsgevonden, het nationale registratienummer, en
  - b) de totale blauwvintonijnvangsten.
3. De lidstaten delen de Commissie alle gegevens mee over niet onder de leden 1 en 2 vallende vaartuigen die zeker of vermoedelijk op blauwvintonijn hebben gevist in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee.
4. De Commissie zendt de op grond van de leden 1, 2 en 3 ontvangen gegevens door aan het Iccat-secretariaat.

AFDELING 3

Aanlandingen en overladingen

Artikel 30

Aangewezen havens

1. Elke lidstaat wijst havens of plaatsen dicht bij de kust aan (aangewezen havens) waar verrichtingen voor het aanlanden of overladen van blauwvintonijn zijn toegestaan.
2. Lidstaten mogen een haven slechts als aangewezen haven aanmerken indien zij voor die haven de toegestane tijden en plaatsen van aanlanding en overlading specificeren.
3. Elke lidstaat verstrekt elk jaar uiterlijk op 15 februari een lijst met aangewezen havens aan de Commissie, die deze gegevens doorzendt aan het Iccat-secretariaat.
4. In het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee gevangen blauwvintonijn mag door vissersvaartuigen uitsluitend worden aangeland en overgeladen in door de CPC's en de lidstaten overeenkomstig de leden 1 en 2 aangewezen havens of plaatsen dicht bij de kust.

Artikel 31

Aanlanding

1. Artikel 17 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 geldt voor kapiteins van vissersvaartuigen van de Unie met een totale lengte van minstens 12 meter die voorkomen op de lijst van vaartuigen als bedoeld in artikel 20 van deze verordening. De kennisgeving vóór aankomst uit hoofde van artikel 17 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 wordt toegezonden aan de bevoegde autoriteit van de lidstaat (en van de vlaggenlidstaat) of de CPC waarvan zij de havens of aanlandingsvoorzieningen wensen te gebruiken.
2. Bovendien stellen de kapiteins van vissersvaartuigen van de Unie met een lengte van minder dan 12 meter die zijn opgenomen in de in artikel 20 bedoelde lijst van vaartuigen, ten minste vier uur vóór de verwachte tijd van aankomst in de haven, de bevoegde autoriteit van de lidstaat (en van de vlaggenlidstaat) of de CPC waarvan zij de havens of aanlandingsvoorzieningen wensen te gebruiken, in kennis van ten minste:
  - a) de verwachte aankomsttijd;
  - b) de geraamde hoeveelheid aan boord gehouden blauwvintonijn, en
  - c) gegevens betreffende het geografische gebied waar de vangsten zijn gedaan.

3. Indien de lidstaten krachtens het toepasselijke Unierecht gemachtigd zijn een kortere kennisgevingsperiode toe te passen dan die bedoeld in de leden 1 en 2, kan de geraamde hoeveelheid aan boord gehouden blauwvintonijn worden gemeld op het toepasselijke tijdstip van kennisgeving vóór aankomst. Als de visgronden zich op minder dan vier uur van de haven bevinden, kan de geraamde hoeveelheid aan boord gehouden blauwvintonijn te allen tijde worden gewijzigd vóór aankomst.
4. De autoriteiten van de havenlidstaat houden een register bij van alle tijdens het lopende jaar gedane voorafgaande kennisgevingen.
5. Alle aanlandingen worden overeenkomstig artikel 55, lid 2, gecontroleerd door de bevoegde controleautoriteiten van de havenlidstaat en een percentage daarvan wordt geïnspecteerd op basis van een risicobedoelingsstelsel waarbij quota, omvang van de vloot en visserijinspanning in aanmerking worden genomen. Alle details van het door elke lidstaat vastgestelde controlesysteem worden vermeld in het jaarlijkse inspectieplan als bedoeld in artikel 53. Dit controlesysteem is tevens van toepassing op oogstverrichtingen.
6. In aanvulling op artikel 23, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1224/2009 leggen kapiteins van vangstvaartuigen van de Unie, ongeacht de lengte daarvan, na elke visreis een aanlandingsaangifte over aan de bevoegde autoriteiten van de vlaggenlidstaat en, als de aanlanding in een haven van een andere lidstaat of CPC heeft plaatsgevonden, de bevoegde autoriteiten van de betrokken havenlidstaat of de betrokken CPC.
7. Alle aangelande vangsten worden gewogen.

Artikel 32

Overlading

1. Het is in alle omstandigheden verboden in het verdragsgebied blauwvintonijn op zee over te laden.
2. Vissersvaartuigen laden gevangen blauwvintonijn alleen over in aangewezen havens onder de voorwaarden van artikel 30.
3. De havenlidstaat zorgt ervoor dat op alle tijden en plaatsen van overlading een volledige inspectie plaatsvindt.
4. De kapitein van het ontvangende vissersvaartuig of diens vertegenwoordiger stelt de bevoegde autoriteiten van de lidstaat of de CPC waarvan hij de haven wenst te gebruiken, ten minste 48 uur vóór zijn verwachte aankomsttijd in kennis van:
  - a) de verwachte datum, tijd en haven van aankomst;
  - b) de geraamde hoeveelheid aan boord gehouden blauwvintonijn en informatie over het geografische gebied waar deze is gevangen;
  - c) de naam van het overladende vissersvaartuig en het nummer ervan in het Iccat-register van vangstvaartuigen die zijn gemachtigd om actief op blauwvintonijn te vissen, of in het Iccat-register van andere vissersvaartuigen die zijn gemachtigd om voor blauwvintonijn te opereren in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee;
  - d) de naam van het ontvangende vissersvaartuig en het nummer ervan in het Iccat-register van vangstvaartuigen die zijn gemachtigd om actief op blauwvintonijn te vissen, of in het Iccat-register van andere vissersvaartuigen die zijn gemachtigd om voor blauwvintonijn te opereren in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee, en
  - e) de tonnage van de over te laden blauwvintonijn en het geografische gebied waar deze is gevangen.
5. Vissersvaartuigen mogen slechts overladen na voorafgaande toestemming daartoe van hun vlaggenstaat.
6. Vóór de overlading stelt de kapitein van het overladende vissersvaartuig zijn vlaggenstaat in kennis van:
  - a) de hoeveelheden over te laden blauwvintonijn;
  - b) de datum en de haven van overlading;

- c) de naam, het registratienummer en de vlag van het ontvangende vissersvaartuig en het nummer ervan in het Iccat-register van vangstvaartuigen die zijn gemachtigd om actief op blauwvintonijn te vissen, of in het Iccat-register van andere vissersvaartuigen die zijn gemachtigd om voor blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee te opereren, en
  - d) het geografische gebied waar de blauwvintonijn is gevangen.
7. Alle overladingen worden in de aangewezen haven geïnspecteerd door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat. Deze autoriteiten:
- a) inspecteren het ontvangende vissersvaartuig bij aankomst en controleert de lading en de documentatie met betrekking tot de overlading;
  - b) zenden binnen vijf dagen na de overlading een overladersrapport toe aan de autoriteit van de vlaggenstaat van het overladende vissersvaartuig.
8. In afwijking van de artikelen 21 en 22 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 vult de kapitein van een vissersvaartuig van de Unie, ongeacht de lengte van het vissersvaartuig, de Iccat-overladersaangifte in en zendt hij deze toe aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaat waarvan het vissersvaartuig de vlag voert. De aangifte wordt uiterlijk 48 uur na de datum van overlading in de haven toegezonden volgens het model in bijlage III van deze verordening.

AFDELING 4

Overhevelingsverrichtingen

Artikel 33

Overhevelingstoestemming

1. Vóór elke overhevelingsverrichting zendt de kapitein van het overhevelende vangstvaartuig of de exploitant van de overhevelende kwekerij of tonnara een voorafgaande overhevelingskennisgeving toe aan de bevoegde autoriteit van zijn lidstaat, met daarin de volgende gegevens:
- a) de naam van het vangstvaartuig, het sleepvaartuig, de kwekerij of de tonnara, en het nummer ervan in het Iccat-register;
  - b) het verwachte tijdstip van overheveling;
  - c) de geraamde hoeveelheid over te hevelen blauwvintonijn;
  - d) informatie over de positie van overheveling (lengte- en breedtegraad) en de identificeerbare kooinummers;
  - e) de naam van het ontvangende sleepvaartuig, het aantal gesleepte kooien en, in voorkomend geval, het nummer ervan in het Iccat-register;
  - f) de haven, de kwekerij of de kooi van bestemming van de blauwvintonijn.
2. Voor het in lid 1 uiteengezette doel wordt voor elke kooi een uniek kooinummer toegekend. Deze nummers worden toegekend aan de hand van een uniek nummeringsstelsel dat bestaat uit ten minste de drielettercode van de vlag van het sleepvaartuig gevolgd door drie cijfers.
3. Vissersvaartuigen, tonnara's of kwekerijen mogen slechts overhevelen na voorafgaande toestemming daartoe van de verantwoordelijke lidstaat. De autoriteiten van die lidstaat besluiten voor elke overhevelingsverrichting of zij toestemming zullen verlenen. Te dien einde wordt voor elke overhevelingsverrichting een uniek identificatienummer toegekend, dat aan de kapitein van het vissersvaartuig, de exploitant van de tonnara of de exploitant van de kwekerij wordt meegedeeld. Indien toestemming wordt verleend, bestaat dat nummer uit de drielettercode van de lidstaat, vier cijfers voor het jaar en de drie letters „AUT” (toestemming verleend), gevolgd door een volgnummer. Indien geen toestemming wordt verleend, bestaat het nummer uit de drielettercode van de lidstaat, vier cijfers voor het jaar en de drie letters „NEG” (toestemming geweigerd), gevolgd door een volgnummer.

4. Indien er zich tijdens de overhevelingsverrichting vissterfte voordoet, handelen de verantwoordelijke lidstaten en de bij de overheveling betrokken exploitanten overeenkomstig bijlage XII.
5. De overhevelingstoestemming wordt binnen 48 uur na de indiening van de voorafgaande overhevelingskennisgeving verleend of geweigerd door de voor het vangstvaartuig, het sleepvaartuig, de kwekerij of de tonnara verantwoordelijke lidstaat.
6. Het feit dat de verantwoordelijke lidstaat toestemming geeft voor de overheveling, betekent niet automatisch dat hij tevens de kooiverrichting toestaat.

Artikel 34

Weigering van de overhevelingstoestemming

1. De voor het vaartuig, de tonnara of de kwekerij verantwoordelijke lidstaat staat de overheveling niet toe wanneer hij na ontvangst van de voorafgaande overhevelingskennisgeving van oordeel is dat:
  - a) het vangstvaartuig dat of de tonnara die volgens de aangifte de vis heeft gevangen, niet over een toereikend quotum beschikte;
  - b) de hoeveelheid vis door het vangstvaartuig of de exploitant van de tonnara niet naar behoren is gemeld, voor deze hoeveelheid vis geen toestemming tot kooien is verleend, of deze hoeveelheid vis niet in mindering is gebracht op het geldende quotum;
  - c) het vangstvaartuig dat of de tonnara die volgens de aangifte de vis heeft gevangen, niet is gemachtigd om op blauwvintonijn te vissen, of
  - d) het sleepvaartuig dat volgens de aangifte de overgehevelde vis in ontvangst moet nemen, niet is opgenomen in het in artikel 20, lid 1, onder b), bedoelde Iccat-register van vissersvaartuigen (exclusief vangstvaartuigen) die gemachtigd zijn om voor blauwvintonijn te opereren of niet is uitgerust met een VMS.
2. Indien de overheveling niet wordt toegestaan:
  - a) vaardigt de voor het vangstvaartuig of de tonnara verantwoordelijke lidstaat een vrijlatingsbevel uit aan de kapitein van het vangstvaartuig, of aan de exploitant van de tonnara of de kwekerij, en deelt hij deze mee dat de overheveling niet wordt toegestaan en de vis weer in zee moet worden vrijgelaten;
  - b) laat de kapitein van het vangstvaartuig, de exploitant van de kwekerij of de exploitant van de tonnara, de vis weer vrij;
  - c) wordt de blauwvintonijn vrijgelaten volgens de in bijlage XI vastgestelde procedures.

Artikel 35

Monitoring met behulp van een videocamera

1. Bij overhevelingsverrichtingen van blauwvintonijn ziet de kapitein van het overhevelende vangstvaartuig, de kapitein van het overhevelende sleepvaartuig, de exploitant van de overhevelende kwekerij of de exploitant van de overhevelende tonnara erop toe dat de overhevelingsverrichtingen met een videocamera in het water worden gemonitord ter verificatie van het aantal overgehevelde vissen. De minimumnormen en -procedures voor video-opnamen zijn vastgesteld in bijlage IX.
2. De voor het vaartuig, de tonnara of de kwekerij verantwoordelijke lidstaat zorgt ervoor dat de in lid 1 bedoelde video-opnamen ter beschikking van de inspecteurs en de regionale waarnemers van de Iccat worden gesteld.
3. De voor het vaartuig, de tonnara of de kwekerij verantwoordelijke lidstaat zorgt ervoor dat de in lid 1 bedoelde video-opnamen ter beschikking van de inspecteurs van de Unie en de nationale waarnemers worden gesteld.
4. De voor het vaartuig, de tonnara of de kwekerij verantwoordelijke lidstaat neemt de maatregelen die nodig zijn om vervanging, wijziging of manipulatie van de originele video-opname te voorkomen.

*Artikel 36***Verificatie door regionale Iccat-waarnemers en instelling en uitvoering van onderzoek**

1. De zich aan boord van het vangstvaartuig of bij de tonnara bevindende regionale Iccat-waarnemers als vervat in artikel 51 en bijlage VII, registreren en rapporteren de overhevelingsverrichtingen, observeren en ramen de overgehevelde vangsten en verifiëren de meldingen in de in artikel 33 bedoelde voorafgaande overhevelingstoestemming en in de in artikel 38 bedoelde Iccat-overhevelingsaangifte.
2. Wanneer het verschil tussen de vangstcijfers die zijn geraamd door de regionale Iccat-waarnemer, de bevoegde controleautoriteiten en/of de kapitein van het vangstvaartuig of de vertegenwoordiger van de tonnara, meer dan 10 % bedraagt, of wanneer de kwaliteit of de duidelijkheid van de video-opname ontoereikend is om dergelijke ramingen te maken, stelt de voor het vangstvaartuig, de kwekerij of de tonnara verantwoordelijke lidstaat een onderzoek in, dat vóór het kooien in de kwekerij of in elk geval uiterlijk 96 uur na instelling van het onderzoek wordt afgesloten. Zolang de resultaten van dit onderzoek niet bekend zijn, is kooien niet toegestaan en wordt de rubriek „vangsten” van het vangstdocument voor blauwvintonijn („Bluefin tuna Catch Document — BCD”) niet gevalideerd.
3. Wanneer de kwaliteit of de duidelijkheid van de video-opname echter ontoereikend is om het aantal te ramen, mag de exploitant de autoriteiten van de vlaggenstaat van het vaartuig, de tonnara of de kwekerij verzoeken om toestemming om een nieuwe overhevelingsverrichting uit te voeren en de video-opname daarvan aan de regionale Iccat-waarnemer te verstrekken.
4. Onverminderd de verificatie door een inspecteur ondertekenen de regionale Iccat-waarnemers de Iccat-overhevelingsaangifte alleen wanneer hun waarnemingen in overeenstemming zijn met de instandhoudings- en beheersmaatregelen van de Iccat en wanneer de in de overhevelingsaangifte opgenomen informatie strookt met hun waarnemingen, inclusief een deugdelijke video-opname als bedoeld in artikel 35, lid 1. Zij ondertekenen deze verklaring met duidelijke vermelding van hun naam en Iccat-nummer.
5. De regionale Iccat-waarnemers controleren tevens of de Iccat-overhevelingsaangifte is toegezonden aan de kapitein van het sleepvaartuig of de vertegenwoordiger van de tonnara of de kwekerij.

*Artikel 37***Maatregelen voor de raming van het aantal en het gewicht van de te kooien blauwvintonijn**

De lidstaten nemen de nodige maatregelen en initiatieven om voort te zoeken naar methoden ter verbetering van de raming van zowel het aantal als het gewicht van de blauwvintonijn op het moment van de vangst en het kooien. Elke lidstaat brengt elk jaar vóór 22 augustus verslag over de genomen maatregelen uit aan de Commissie, die deze verslagen indient bij het SCRS.

*Artikel 38***Overhevelingsaangifte**

1. Kapiteins van vangstvaartuigen of sleepvaartuigen, exploitanten van tonnara's en exploitanten van kwekerijen vullen na de overhevelingsverrichting de Iccat-overhevelingsaangifte in volgens het model in bijlage IV en zenden deze toe aan de bevoegde autoriteiten van hun lidstaat.
2. De overhevelingsaangiften worden genummerd door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat die verantwoordelijk is voor de vaartuigen, de kwekerijen of de tonnara's waaruit wordt overgeheveld. Het nummeringssysteem bevat de drielettercode van de lidstaat, gevolgd door vier cijfers voor het jaar en een uit drie cijfers bestaand volgnummer, gevolgd door de drie letters „ITD” (LS-20**/xxx/ITD).
3. Het origineel van de overhevelingsaangifte begeleidt de vis bij de overheveling. De kapitein van het vangstvaartuig, de exploitant van de tonnara, de kapitein van het sleepvaartuig of de exploitant van de kwekerij bewaart een kopie van de aangifte.
4. Kapiteins van vaartuigen die overhevelingsverrichtingen uitvoeren (inclusief sleepvaartuigen) registreren hun activiteiten overeenkomstig de vereisten van bijlage II.

*Artikel 39***Uitvoeringshandelingen**

De Commissie kan uitvoeringshandelingen vaststellen waarin nadere regels worden neergelegd voor overhevelingsverrichtingen overeenkomstig de artikelen 33 tot en met 38 en de in die artikelen vermelde bijlagen. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 59, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure.

*AFDELING 5***Kooiverrichtingen***Artikel 40***Toestemming om te kooien**

1. Vóór het begin van elke kooiverrichting is het verboden de transportkooien te verankeren binnen 0,5 zeemijl van kweekvoorzieningen.
2. Vóór elke kooiverrichting stelt de bevoegde autoriteit van de voor de kwekerij verantwoordelijke lidstaat de voor het vangstvaartuig of de tonnara verantwoordelijke lidstaat of CPC in kennis van de door dat vaartuig of die tonnara gevangen hoeveelheden, en vraagt zij om toestemming om te kooien.
3. De kooiverrichting vindt pas plaats nadat toestemming is gegeven door:
  - a) de voor het vangstvaartuig of de tonnara verantwoordelijke lidstaat of CPC, of
  - b) de voor de kwekerij verantwoordelijke lidstaat of CPC indien dit is overeengekomen met de betrokken lidstaat of met de vlaggen-CPC.
4. De toestemming om te kooien wordt door de voor het vangstvaartuig, de tonnara of, indien van toepassing, de kwekerij verantwoordelijke lidstaat of CPC verleend dan wel geweigerd binnen een werkdag na het verzoek en de indiening van de in lid 2 bedoelde informatie. Indien binnen een werkdag geen antwoord is ontvangen, mag de voor het vangstvaartuig of de tonnara verantwoordelijke lidstaat of CPC de toestemming verlenen om te kooien.
5. Blauwvintonijn wordt vóór 15 augustus gekooid, tenzij de voor de ontvangende kwekerij verantwoordelijke lidstaat of CPC naar behoren gemotiveerde redenen opgeeft. Deze redenen worden met het kooirapport ingediend.

*Artikel 41***Weigering van de toestemming om te kooien**

1. De voor het vangstvaartuig, de tonnara of, indien van toepassing, de kwekerij verantwoordelijke lidstaat weigert toestemming te geven om te kooien indien hij na ontvangst van de in artikel 40, lid 2, bedoelde informatie van oordeel is dat:
  - a) het vangstvaartuig dat of de tonnara die volgens de aangifte de vis heeft gevangen, niet over een toereikend quotum voor de gekooide blauwvintonijn beschikte;
  - b) de hoeveelheid vis door het vangstvaartuig of de tonnara niet naar behoren is gemeld of niet in mindering is gebracht op het geldende quotum, of
  - c) het vangstvaartuig dat of de tonnara die volgens de aangifte de vis heeft gevangen, niet gemachtigd is om op blauwvintonijn te vissen.

2. Indien het kooien niet wordt toegestaan, verzoekt de voor het vangstvaartuig verantwoordelijke lidstaat of CPC de voor de kwekerij verantwoordelijke lidstaat of CPC de vangsten in beslag te nemen en de vis weer vrij te laten door een vrijlatingsbevel uit te vaardigen.
3. Na ontvangst van het vrijlatingsbevel gaat de exploitant van de kwekerij over tot de vrijlating overeenkomstig bijlage XI.

Artikel 42

Documentatie voor de vangst van blauwvintonijn

De voor kwekerijen verantwoordelijke lidstaten verbieden dat voor kweekdoeleinden blauwvintonijn wordt gekooid die niet vergezeld gaat van de door de Iccat voorgeschreven documentatie en overeenkomstig Verordening (EU) nr. 640/2010 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾. De documentatie is nauwkeurig en volledig en is bevestigd en gevalideerd door de autoriteiten van de lidstaat of CPC van de vangstvaartuigen of tonnara's.

Artikel 43

Inspecties

Voor kwekerijen verantwoordelijke lidstaten nemen de nodige maatregelen om elke kooierrichting in de kwekerijen te inspecteren.

Artikel 44

Monitoring met behulp van een videocamera

1. De voor de kwekerij verantwoordelijke lidstaat zorgt ervoor dat de kooierrichtingen met een videocamera in het water worden gemonitord. Van elke kooierrichting wordt een video-opname gemaakt overeenkomstig bijlage IX.
2. De voor de kwekerij verantwoordelijke lidstaat zorgt ervoor dat de in lid 1 bedoelde video-opnamen ter beschikking van de inspecteurs en de regionale waarnemers van de Iccat worden gesteld.
3. De voor de kwekerij verantwoordelijke lidstaat zorgt ervoor dat de in lid 1 bedoelde video-opnamen ter beschikking van de inspecteurs van de Unie en de nationale waarnemers worden gesteld.
4. De voor de kwekerij verantwoordelijke lidstaat neemt de maatregelen die nodig zijn om vervanging, wijziging of manipulatie van de originele video-opname te voorkomen.

Artikel 45

Instelling en uitvoering van onderzoeken

1. Wanneer het verschil in de raming van het aantal blauwvintonijnen door de regionale Iccat-waarnemer, de bevoegde controleautoriteiten van de lidstaat of de exploitant van de kwekerij meer dan 10 % bedraagt, stelt de voor de kwekerij verantwoordelijke lidstaat in samenwerking met de voor het vangstvaartuig of de tonnara verantwoordelijke lidstaat een onderzoek in.
2. Zolang de resultaten van dat onderzoek niet bekend zijn, is oogsten niet toegestaan en wordt de rubriek „kweek” van het BCD niet gevalideerd.
3. De voor de kwekerij en voor het vangstvaartuig of de tonnara verantwoordelijke lidstaten die de onderzoeken verrichten, mogen ter afsluiting van het onderzoek gebruik maken van andere informatie waarover zij beschikken, met inbegrip van de resultaten van de in artikel 46 bedoelde programma's.

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 640/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 7 juli 2010 tot vaststelling van een vangstdocumentatieprogramma voor blauwvintonijn *Thunnus thynnus* en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1984/2003 van de Raad (PB L 194 van 24.7.2010, blz. 1).

*Artikel 46***Maatregelen en programma's ter raming van het aantal en het gewicht van de te kooien blauwvintonijn**

1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen en initiatieven als bedoeld in artikel 37.
2. Een programma waarbij gebruik wordt gemaakt van stereoscopische camerasystemen of alternatieve technieken met dezelfde nauwkeurigheid, wordt op 100 % van de kooierrichtingen toegepast om het aantal vissen en het gewicht ervan bij elke kooierrichting nauwkeuriger te kunnen bepalen.
3. Dat programma wordt uitgevoerd volgens de in afdeling B van bijlage X vastgestelde procedures.
4. De resultaten van dat programma worden overeenkomstig in afdeling B van bijlage X, door de voor de kwekerij verantwoordelijke lidstaat meegedeeld aan de voor het vaartuig of de tonnara verantwoordelijke lidstaat en aan de Commissie. De Commissie zendt deze door aan het Iccat-secretariaat met het oog op doorzending aan de regionale Iccat-waarnemer.
5. Wanneer uit de resultaten van het programma blijkt dat de hoeveelheden gekooide blauwvintonijn verschillen van de hoeveelheden die als gevangen en overgeheveld zijn gerapporteerd, stelt de voor de kwekerij verantwoordelijke lidstaat, in samenwerking met de voor het vangstvaartuig of de tonnara verantwoordelijke lidstaat, een onderzoek in. Wordt het onderzoek niet binnen 10 werkdagen na de mededeling van de resultaten als bedoeld in lid 4 van dit artikel afgesloten of blijkt uit de resultaten van het onderzoek dat het aantal of gemiddelde gewicht van de blauwvintonijn hoger is dan het als gevangen en overgeheveld gerapporteerde aantal of gewicht, dan geven de autoriteiten van de vlaggen-lidstaat of de vlaggen-CPC van het vangstvaartuig of de tonnara het bevel de boventallige hoeveelheden blauwvintonijn weer vrij te laten overeenkomstig de in bijlage XI vastgestelde procedures.
6. Overeenkomstig de in bijlage X, afdeling B, punt 3, vastgestelde procedures en na de vrijlating, indien van toepassing, worden de uit het programma afgeleide hoeveelheden gebruikt om:
  - a) de definitieve vangstcijfers te bepalen die op de nationale quota in mindering moeten worden gebracht;
  - b) die cijfers in te vullen in de kooiverklaringen en de desbetreffende afdelingen van het BCD.
7. Elke voor de kwekerij verantwoordelijke lidstaat brengt uiterlijk op 30 augustus van elk jaar verslag over de resultaten van deze proefprogramma's uit aan de Commissie, die deze verslagen indient bij het SCRS.
8. De overheveling van levende blauwvintonijn van een kweekkooi naar een andere kweekkooi vindt niet plaats zonder de toestemming en de aanwezigheid van de controleautoriteiten van de lidstaat van de kwekerij.
9. Is er tussen de hoeveelheden blauwvintonijn die als gevangen door het vaartuig/de tonnara zijn gerapporteerd, en de hoeveelheden die aan de hand van de controlecamera's zijn geconstateerd, een verschil van 10 % of meer als bedoeld in lid 5 van dit artikel en artikel 45, dan is er sprake van een mogelijk geval van niet-naleving door het betrokken vaartuig/de betrokken tonnara en neemt de lidstaten de nodige maatregelen om voor de passende follow-up te zorgen.

*Artikel 47***Kooirapport**

1. Binnen een week na voltooiing van de kooierrichting dient de voor de kwekerij verantwoordelijke lidstaat een kooirapport met de in afdeling B van bijlage X vermelde elementen in bij de lidstaat of de CPC waarvan de vaartuigen of tonnara's de blauwvintonijn hebben gevangen, en bij de Commissie. Het rapport bevat ook de op grond van artikel 4 ter en bijlage I bis van Verordening (EG) nr. 1936/2001 in de kooiverklaring te verstrekken informatie. De Commissie zendt het rapport door aan het Iccat-secretariaat.
2. Voor de toepassing van lid 1 wordt een kooierrichting geacht niet te zijn voltooid tot elk onderzoek dat is ingesteld en elke vrijlating die is bevolen, indien van toepassing, is afgerond.

*Artikel 48***Uitvoeringshandelingen**

De Commissie kan uitvoeringshandelingen vaststellen waarin nadere regels worden neergelegd voor kooiverrichtingen overeenkomstig de artikelen 40 tot en met 47 en de in die artikelen vermelde bijlagen. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 59, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure.

*AFDELING 6***Monitoring en bewaking***Artikel 49***Volgsysteem voor vaartuigen**

1. In afwijking van artikel 9, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1224/2009 is de verplichting inzake het VMS van toepassing op alle in het in artikel 20, lid 6, van onderhavige verordening bedoelde Iccat-register van vaartuigen opgenomen sleepvaartuigen, ongeacht hun lengte.
2. Vissersvaartuigen met een lengte van meer dan 15 meter die zijn opgenomen in de lijst van vaartuigen als bedoeld in artikel 20, lid 1, onder a), of in de lijst van vaartuigen als bedoeld in artikel 20, lid 1, onder b), beginnen met de doorgifte van die VMS-gegevens aan de Iccat op zijn minst 15 dagen vóór de opening van het visseizoen en gaan daar na de sluiting van elk visseizoen nog op zijn minst 15 dagen mee door, tenzij vooraf een verzoek aan de Commissie wordt gericht om het vaartuig te schrappen uit het Iccat-register van vaartuigen.
3. Voor controledoeleinden wordt de doorgifte van VMS-gegevens van vangstvaartuigen die gemachtigd zijn om actief op blauwvintonijn te vissen, niet onderbroken wanneer de vaartuigen in de haven zijn.
4. De lidstaten zien erop toe dat hun visserijcontrolecentra de VMS-boodschappen van onder hun vlag varende vissersvaartuigen, in realtime en in „https data feed“-formaat doorzenden aan de Commissie en aan een door haar aangewezen instantie. De Commissie zendt die boodschappen elektronisch door aan het Iccat-secretariaat.
5. De lidstaten zorgen ervoor dat:
  - a) de VMS-boodschappen van onder hun vlag varende vissersvaartuigen ten minste om de twee uur aan de Commissie worden doorgezonden;
  - b) bij een technisch mankement van het VMS, alternatieve boodschappen van onder hun vlag varende vissersvaartuigen die werden ontvangen overeenkomstig artikel 25, lid 1, van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 404/2011, binnen 24 uur na ontvangst ervan door hun visserijcontrolecentra worden doorgezonden aan de Commissie;
  - c) de aan de Commissie doorgezonden boodschappen een volgnummer (met een unieke identificatiecode) krijgen om overlappings te voorkomen;
  - d) de aan de Commissie doorgezonden boodschappen in overeenstemming zijn met artikel 24, lid 3, van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 404/2011.
6. De lidstaten zorgen ervoor dat alle aan hun inspectievaartuigen ter beschikking gestelde gegevens vertrouwelijk worden behandeld en enkel worden gebruikt voor inspectie op zee.

*Artikel 50***Nationaal waarnemersprogramma**

1. Met betrekking tot vaartuigen die actief zijn in de blauwvintonijnvisserij zorgen de lidstaten ervoor dat nationale waarnemers aanwezig zijn voor ten minste de volgende percentages:
  - a) op 20 % van zijn pelagische trawlers (met een lengte van meer dan 15 meter);

- b) op 20 % van zijn beugvisserijvaartuigen (met een lengte van meer dan 15 meter);
  - c) op 20 % van zijn met de hengel vissende vaartuigen (met een lengte van meer dan 15 meter);
  - d) op 100 % van de sleepvaartuigen;
  - e) bij 100 % van de oogstverrichtingen van tonnara's.
2. De lidstaten verstrekken een officieel identificatiedocument aan de nationale waarnemers.
  3. De taken van de nationale waarnemers bestaan er met name in:
    - a) de naleving van de onderhavige verordening door de vissersvaartuigen en tonnara's te monitoren;
    - b) de visserijactiviteit te registreren en te rapporteren aan de hand van de volgende gegevens:
      - i) de gevangen hoeveelheid (inclusief bijvangst), met inbegrip van de toestand van de soorten, zoals aan boord gehouden of dood of levend teruggegooid;
      - ii) vangstgebied (lengte- en breedtegraad);
      - iii) omvang van de inspanning (bijvoorbeeld aantal trekken, aantal haken), zoals gedefinieerd in de Iccat-handleiding voor verschillende vistuigtypes;
      - iv) datum van de vangst;
    - c) vangsten te observeren en te ramen en de in het logboek vermelde gegevens te verifiëren;
    - d) vaartuigen die potentieel vissen op een wijze die indruist tegen de Iccat-instandhoudingsmaatregelen, te observeren en te registreren.
  4. Daarnaast verrichten de nationale waarnemers wetenschappelijk werk, onder meer het verzamelen van gegevens in het kader van de door de Iccat gedefinieerde taak II, wanneer dat door de Iccat wordt voorgeschreven, op basis van de instructies van het SCRS.
  5. Voor de toepassing van de leden 1 tot en met 4 zorgt elke lidstaat tevens voor:
    - a) een representatieve aanwezigheid, in tijd en ruimte, van nationale waarnemers op zijn vaartuigen en tonnara's, teneinde de Commissie te voorzien van adequate en nuttige gegevens en informatie over de vangst, de inspanning en andere wetenschappelijke en beheersaspecten, met inachtneming van de kenmerken van de betrokken vloot en visserij;
    - b) degelijke protocollen voor gegevensverzameling;
    - c) een degelijke opleiding en erkenning van nationale waarnemers alvorens zij worden ingezet;
    - d) een zo gering mogelijke verstoring van de werkzaamheden van de vissersvaartuigen en tonnara's die in het verdragsgebied actief zijn.
  6. De gegevens en informatie die in het kader van het waarnemersprogramma van elke lidstaat worden verzameld, worden uiterlijk op 15 juli van elk jaar aan de Commissie verstrekt. De Commissie zendt deze gegevens en informatie waar passend door aan het SCRS en het Iccat-secretariaat.

Artikel 51

Regionaal Iccat-waarnemersprogramma

1. Het regionaal Iccat-waarnemersprogramma als omschreven in de leden 2 tot en met 6 en nader gespecificeerd in bijlage VII, is van toepassing in de Unie.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat er een regionale Iccat-waarnemer aanwezig is:
  - a) op alle ringzegenvaartuigen die gemachtigd zijn om op blauwvintonijn te vissen;
  - b) bij alle overhevelingen van blauwvintonijn uit ringzegenvaartuigen;
  - c) bij alle overhevelingen van blauwvintonijn uit tonnara's naar transportkooien;
  - d) bij alle overhevelingen uit een kwekerij naar een andere kwekerij;
  - e) bij alle kooiarrichtingen van blauwvintonijn in kwekerijen;
  - f) bij alle arrichtingen voor het oogsten van blauwvintonijn in kwekerijen.
3. Ringzegenvaartuigen waarop geen regionale Iccat-waarnemer aanwezig is, worden niet gemachtigd om in de blauwvintonijnvisserij te vissen of anderszins te opereren.
4. De voor kwekerijen verantwoordelijke lidstaten zorgen ervoor dat bij alle kooiarrichtingen en bij elke oogst van vis op die kwekerijen telkens een regionale Iccat-waarnemer aanwezig is.
5. De regionale Iccat-waarnemers hebben met name tot taak:
  - a) de visserij- en kweekactiviteiten te observeren en te monitoren, zodat zij in overeenstemming zijn met de desbetreffende instandhoudings- en beheersmaatregelen van de Iccat;
  - b) de Iccat-overhevelingsaangiften als bedoeld in artikel 38, de in artikel 47 bedoelde kooirapporten en de BCD's te ondertekenen wanneer zij van oordeel zijn dat de erin opgenomen informatie strookt met hun waarnemingen;
  - c) wetenschappelijk werk te verrichten, zoals het nemen van monsters, zoals door de Iccat wordt voorgeschreven, op basis van de instructies van het SCRS.
6. De vlaggenlidstaat waarborgt dat kapiteins, bemanningsleden, personeel en eigenaren van kwekerijen, tonnara's en vaartuigen, regionale Iccat-waarnemers bij het uitoefenen van hun taken niet hinderen, intimideren, beïnvloeden, omkopen of proberen om te kopen.

AFDELING 7

Inspecties en kruiscontroles

Artikel 52

Iccat-regeling inzake gezamenlijke internationale inspectie

1. De in bijlage VIII opgenomen Iccat-regeling inzake gezamenlijke internationale inspectie („de Iccat-regeling”) is van toepassing in de Unie.
2. De lidstaten waarvan de vissersvaartuigen gemachtigd zijn om in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee op blauwvintonijn te vissen, wijzen inspecteurs aan en verrichten inspecties op zee in het kader van de Iccat-regeling.
3. Wanneer in een bepaalde periode meer dan 15 onder de vlag van een lidstaat varende vissersvaartuigen bij de blauwvintonijnvisserij in het verdragsgebied zijn betrokken, zet die lidstaat een inspectievaartuig in voor het verrichten van inspectie en controle op zee in het verdragsgebied gedurende de gehele periode waarin die vaartuigen daar aanwezig zijn. Aan die verplichting wordt geacht te zijn voldaan indien de lidstaten meewerken aan het inzetten van een inspectievaartuig of indien een inspectievaartuig van de Unie wordt ingezet in het verdragsgebied.
4. De Commissie of een door haar aangewezen instantie kan inspecteurs van de Unie voor de Iccat-regeling inzetten.
5. De Commissie of een door haar aangewezen instantie zorgt voor de coördinatie van de bewakings- en inspectiewerkzaamheden voor de Unie. De Commissie kan, in overleg met de betrokken lidstaten, gezamenlijke inspectieprogramma's opstellen waarmee de Unie haar verplichtingen in het kader van de Iccat-regeling kan nakomen. De lidstaten waarvan de vissersvaartuigen bij de blauwvintonijnvisserij betrokken zijn, nemen de nodige maatregelen om de uitvoering van deze programma's te vergemakkelijken, met name met betrekking tot de vereiste personele en materiële middelen, alsmede de perioden en geografische gebieden waarin die moeten worden ingezet.

6. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op 1 april van elk jaar in kennis van de namen van de inspecteurs en de inspectievaartuigen die zij in de loop van het jaar voor de Iccat-regeling willen inzetten. Op basis van die gegevens stelt de Commissie, in samenwerking met de lidstaten, elk jaar een planning op voor de deelname van de Unie aan de regeling, die zij aan het Iccat-secretariaat en aan de lidstaten toezendt.

Artikel 53

Toezending van de inspectieplannen

1. De lidstaten zenden uiterlijk op 31 januari van elk jaar hun inspectieplannen toe aan de Commissie. De inspectieplannen worden opgesteld in overeenstemming met:
  - a) de doelstellingen, prioriteiten en procedures alsmede de ijkpunten voor inspectieactiviteiten zoals deze zijn opgenomen in het uit hoofde van artikel 95 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 vastgestelde speciale controle- en inspectieprogramma voor blauwvintonijn uit het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee;
  - b) het uit hoofde van artikel 46 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 vastgestelde nationale controleactieprogramma voor blauwvintonijn uit het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee.
2. De Commissie bundelt de nationale inspectieplannen en neemt ze op in het inspectieplan van de Unie. Het inspectieplan wordt door de Commissie ter goedkeuring door de Iccat doorgezonden aan het Iccat-secretariaat, samen met de in artikel 6, lid 1, bedoelde plannen.

Artikel 54

Inspecties in geval van inbreuken

1. De vlaggenlidstaat neemt de in lid 2 van dit artikel bepaalde maatregelen wanneer een onder zijn vlag varende vaartuig:
  - a) zijn in de artikelen 25 en 26 bedoelde rapportageverplichting niet is nagekomen, of
  - b) een inbreuk heeft begaan op de bepalingen van de onderhavige verordening, de artikelen 89 tot en met 93 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 of hoofdstuk IX van Verordening (EG) nr. 1005/2008.
2. De vlaggenlidstaat ziet erop toe dat onder zijn gezag een fysieke inspectie in zijn havens wordt verricht of, wanneer het vaartuig zich niet in een van zijn havens bevindt, door een andere door de vlaggenstaat aangewezen persoon wordt verricht.

Artikel 55

Kruiscontrole

1. Mede aan de hand van inspectieverslagen, waarnemingsverslagen en VMS-gegevens controleert elke lidstaat de indiening van logboeken en relevante gegevens die zijn opgenomen in de logboeken van zijn vissersvaartuigen, de overhevelings- of overladingsdocumenten en de BCD's, overeenkomstig artikel 109 van Verordening (EG) nr. 1224/2009.
2. Telkens wanneer wordt aangeland, overgeladen of gekooid, verricht elke lidstaat kruiscontroles tussen de per soort in het logboek van het vissersvaartuig geregistreerde hoeveelheden of de per soort in de overhevelings- of overlading-aangifte geregistreerde hoeveelheden en de hoeveelheden die zijn geregistreerd in de aanlandingsaangifte of de kooiverklaring, en elk ander relevant document zoals facturen en/of verkoopdocumenten, in overeenstemming met artikel 109 van Verordening (EG) nr. 1224/2009.

AFDELING 8

Op de markt brengen

Artikel 56

Marktmaatregelen

1. Onverminderd de Verordeningen (EG) nr. 1224/2009 en (EG) nr. 1005/2008 en Verordening (EU) nr. 1379/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾, zijn het verhandelen, aanlanden, invoeren, uitvoeren, kooien voor mest- of kweekdoeleinden, wederuitvoeren en overladen van blauwvintonijn uit het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee zonder accurate, volledige en gevalideerde documentatie zoals vastgesteld bij deze verordening, Verordening (EU) nr. 640/2010 en artikel 4 ter van Verordening (EG) nr. 1936/2001, in de Unie verboden.
2. Het verhandelen, invoeren, aanlanden, kooien voor mest- of kweekdoeleinden, verwerken, uitvoeren, wederuitvoeren en overladen van blauwvintonijn uit het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee zijn in de Unie verboden indien:
  - a) de blauwvintonijn is gevangen door vissersvaartuigen of tonnara's waarvan de vlaggenstaat niet beschikt over een quotum, vangstbeperking of toegewezen visserijinspanning voor blauwvintonijn uit het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan of de Middellandse Zee, in het kader van de voorwaarden van de beheers- en instandhoudingsmaatregelen van de Iccat, of
  - b) de blauwvintonijn is gevangen door een vissersvaartuig of een tonnara waarvan het individuele quotum op het tijdstip van de vangst was opgebruikt of waarvan de staat op het tijdstip van de vangst niet meer over vangstmogelijkheden beschikte.
3. Onverminderd de Verordeningen (EG) nr. 1224/2009, (EG) nr. 1005/2008 en (EU) nr. 1379/2013, zijn het verhandelen, het invoeren, het aanlanden, het verwerken en het uitvoeren door mestbedrijven of kwekerijen van blauwvintonijn uit het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee die niet voldoen aan de in lid 1 van dit artikel van de onderhavige verordening bedoelde verordeningen, in de Unie verboden.

HOOFDSTUK VI

SLOTBEPALINGEN

Artikel 57

Evaluatie

De lidstaten dienen uiterlijk op 15 september van elk jaar een gedetailleerd verslag over de uitvoering van deze verordening in bij de Commissie. Op basis van de van de lidstaten ontvangen informatie dient de Commissie uiterlijk op 15 oktober van elk jaar een gedetailleerd verslag over de uitvoering van Iccat-aanbeveling 14-04 in bij het Iccat-secretariaat.

Artikel 58

Financiering

Voor de toepassing van Verordening (EU) nr. 508/2014 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ is het meerjarige herstelplan voor blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee een meerjarig plan in de zin van artikel 9 van Verordening (EU) nr. 1380/2013.

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 1379/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 houdende een gemeenschappelijke marktordening voor visserijproducten en aquacultuurproducten, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1184/2006 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 104/2000 van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EU) nr. 508/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 inzake het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij en tot intrekking van de Verordeningen (EG) nr. 2328/2003, (EG) nr. 861/2006, (EG) nr. 1198/2006 en (EG) nr. 791/2007 en Verordening (EU) nr. 1255/2011 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 149 van 20.5.2014, blz. 1).

*Artikel 59***Toepassing**

1. De Commissie wordt bijgestaan door het in artikel 47 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 ingestelde Comité voor visserij en aquacultuur. Dat comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

*Artikel 60***Intrekking**

1. Verordening (EG) nr. 302/2009 wordt ingetrokken.
2. Verwijzingen naar de ingetrokken verordening gelden als verwijzingen naar de onderhavige verordening en worden gelezen volgens de concordantietabel in bijlage XIII.

*Artikel 61***Inwerkingtreding**

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Straatsburg, 14 september 2016.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

M. SCHULZ

Voor de Raad

De voorzitter

I. KORČOK

_____

BIJLAGE I

Specifieke voorwaarden voor de in artikel 14, lid 2, bedoelde visserijen

1. In aanvulling op de bepalingen van artikel 9, lid 3, wordt het maximumaantal met de hengel en de sleeplijn vissende vaartuigen die gemachtigd zijn om, onder de specifieke voorwaarden die van toepassing zijn op de in artikel 14, lid 2, onder a), vermelde afwijking, in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan op blauwvintonijn te vissen, vastgesteld op het aantal vangstvaartuigen van de Unie die in 2006 aan de gerichte visserij op blauwvintonijn hebben deelgenomen.
2. In aanvulling op de bepalingen van artikel 9, lid 3, wordt het maximumaantal vangstvaartuigen die gemachtigd zijn om, onder de specifieke voorwaarden die van toepassing zijn op de in artikel 14, lid 2, onder b), bedoelde afwijking, in de Adriatische Zee voor kweekdoeleinden op blauwvintonijn te vissen, vastgesteld op het aantal vangstvaartuigen van de Unie die in 2008 aan de gerichte visserij op blauwvintonijn hebben deelgenomen. Te dien einde wordt rekening gehouden met het aantal Kroatische vangstvaartuigen die in 2008 aan de gerichte visserij op blauwvintonijn hebben deelgenomen.
3. In aanvulling op de bepalingen van artikel 9, lid 3, wordt het maximumaantal met de hengel, de beug en de handlijn vissende vaartuigen die gemachtigd zijn om, onder de specifieke voorwaarden die van toepassing zijn op de in artikel 14, lid 2, onder c), bedoelde afwijking, in de Middellandse Zee op blauwvintonijn te vissen, vastgesteld op het aantal vangstvaartuigen van de Unie dat in 2008 aan de gerichte visserij op blauwvintonijn hebben deelgenomen.
4. Het maximumaantal vangstvaartuigen dat volgens de punten 1, 2 en 3 van deze bijlage is vastgesteld, wordt overeenkomstig het VWEU en artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 aan de lidstaten toegewezen.
5. Niet meer dan 7 % van het quotum van de Unie voor blauwvintonijn met een gewicht tussen 8 en 30 kg of een lengte tussen 75 en 115 cm wordt aan de in artikel 14, lid 2, onder a), en in punt 1 van deze bijlage bedoelde gemachtigde vangstvaartuigen toegewezen. Dit quotum wordt overeenkomstig het VWEU en artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 aan de lidstaten toegewezen.
6. In afwijking van artikel 14, lid 2, onder a), mag binnen het in punt 5 van deze bijlage vermelde quotum van 7 % tot 100 ton worden toegewezen voor de vangst van blauwvintonijn met een gewicht van 6,4 kg of een lengte van 70 cm door met de hengel vissende vaartuigen van minder dan 17 meter.
7. De maximale toewijzing van het quotum van de Unie aan de lidstaten om te vissen onder de specifieke voorwaarden die van toepassing zijn op de in artikel 14, lid 2, onder b), en punt 2 van deze bijlage bedoelde afwijking wordt overeenkomstig het VWEU en artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 vastgesteld.
8. Niet meer dan 2 % van het quotum van de Unie voor blauwvintonijn met een gewicht tussen 8 en 30 kg of een lengte tussen 75 en 115 cm wordt aan de in artikel 14, lid 2, onder c), en in punt 3 van deze bijlage bedoelde gemachtigde vangstvaartuigen toegewezen. Dit quotum wordt overeenkomstig het VWEU en artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 aan de lidstaten toegewezen.
9. Elke lidstaat waarvan de met de hengel, de beug, de handlijn of de sleeplijn vissende vaartuigen overeenkomstig artikel 14, lid 2, en deze bijlage gemachtigd zijn om op blauwvintonijn te vissen, stelt de volgende voorschriften inzake het staartmerk vast:
  - a) op elke blauwvintonijn wordt onmiddellijk na het lossen een staartmerk aangebracht;
  - b) elk staartmerk heeft een uniek identificatienummer en wordt opgenomen in statistische documenten betreffende blauwvintonijn en aangebracht op de buitenkant van elke verpakking die tonijn bevat.

BIJLAGE II

LOGBOEKVOORSCHRIFTEN

A. VANGSTVAARTUIGEN

Minimumspecificaties voor visserijlogboeken:

1. De bladzijden van het logboek zijn genummerd.
2. Het logboek wordt elke dag ingevuld (middernacht) en in elk geval vóór aankomst in de haven.
3. In geval van inspecties op zee wordt het logboek aangevuld.
4. Eén kopie van de bladzijden blijft aan het logboek gehecht.
5. Logboeken worden aan boord bewaard en bestrijken een jaar.

Minimumstandaardinformatie in visserijlogboeken:

1. Naam en adres van de kapitein.
2. Data en havens van vertrek, data en havens van aankomst.
3. Naam van het vaartuig, registratienummer, Iccat-nummer, internationale radioroepnaam en IMO-nummer (indien beschikbaar).
4. Vistuig:
  - a) soort naar FAO-code;
  - b) afmetingen (bv. lengte, maaswijdte, aantal haken).
5. Activiteiten op zee met (ten minste) één lijn per dag van de visreis:
  - a) activiteit (bv. vissen, stomen);
  - b) positie: exacte dagelijkse posities (in graden en minuten), voor elke visserijactiviteit of op het middaguur op dagen waarop niet is gevestigd;
  - c) vangstgegevens, waaronder:
    1. FAO-code;
    2. levend gewicht (RWT) in kg per dag;
    3. aantal stuks per dag.

Voor ringzegenvaartuigen wordt dit per visserijactiviteit geregistreerd, ook in geval van nulvangsten.

6. Handtekening van de kapitein.
7. Manier van wegen: schatten, wegen aan boord.
8. In het logboek wordt de hoeveelheid in equivalent levend gewicht genoteerd en worden de in de evaluatie gebruikte omrekeningsfactoren vermeld.

Minimuminformatie in visserijlogboeken in geval van aanlanding of overlading:

1. Data en haven van aanlanding/overlading.
2. Producten:
  - a) soorten en aanbiedingsvorm naar FAO-code;
  - b) aantal vissen of dozen en hoeveelheid in kg.

3. Handtekening van de kapitein of de gemachtigde.
4. In geval van overlading: naam, vlag en Iccat-nummer van het ontvangende vaartuig.

Minimuminformatie in visserijlogboeken in geval van overheveling naar kooien:

1. Datum, tijd en positie (breedtegraad/lengtegraad) van de overheveling.
2. Producten:
  - a) identificatie van de soorten naar FAO-code;
  - b) aantal en hoeveelheid in kg van de naar kooien overgehevelde vissen.
3. Naam, vlag en Iccat-nummer van het sleepvaartuig.
4. Naam en Iccat-nummer van de kwekerij van bestemming.
5. In het geval van een gezamenlijke visactie noteren de kapiteins, in aanvulling op de in de punten 1 tot en met 4 vermelde informatie, het volgende in het logboek:
  - a) met betrekking tot het vangstvaartuig dat de vis naar kooien overhevelt:
    - de hoeveelheid aan boord genomen vangsten,
    - de hoeveelheid van de op het individuele quotum in mindering gebrachte vangsten,
    - de namen van de andere bij de gezamenlijke visactie (GVA) betrokken vaartuigen;
  - b) met betrekking tot de andere vangstvaartuigen in dezelfde gezamenlijke visactie die niet bij de overheveling van de vis betrokken zijn:
    - de namen, internationale radioroepnamen en Iccat-nummers van die vaartuigen,
    - de vermelding dat geen vangsten aan boord zijn genomen of naar kooien zijn overgeheveld,
    - de hoeveelheid van de op hun individuele quota in mindering gebrachte vangsten,
    - de naam en het Iccat-nummer van het onder a) bedoelde vangstvaartuig.

B. SLEEPVAARTUIGEN

1. De kapitein van een sleepvaartuig noteert in het dagelijkse logboek het volgende: de datum, tijd en positie van de overheveling, de overgehevelde hoeveelheden (aantal vissen en hoeveelheid in kg), het nummer van de kooi, evenals de naam, de vlag en het Iccat-nummer van het vangstvaartuig, de naam en het Iccat-nummer van het andere betrokken vaartuig of de andere betrokken vaartuigen, de naam en het Iccat-nummer van de kwekerij van bestemming, en het nummer van de Iccat-overhevelingsaangifte.
2. Verdere overhevelingen naar hulpvaartuigen of andere sleepvaartuigen worden gemeld, met dezelfde informatie als in punt 1, evenals de naam, de vlag en het Iccat-nummer van de hulpvaartuigen of andere sleepvaartuigen en het nummer van de Iccat-overhevelingsaangifte.
3. Het dagelijkse logboek bevat de gegevens van alle gedurende het visseizoen uitgevoerde overhevelingen. Het dagelijkse logboek wordt aan boord gehouden en is te allen tijde beschikbaar voor controledoeleinden.

C. HULPVAARTUIGEN

1. De kapitein van een hulpvaartuig noteert de activiteiten dagelijks in het logboek, inclusief de datum, tijd en positie, de hoeveelheden aan boord genomen blauwvintonijn, en de naam van het vissersvaartuig, de kwekerij of de tonnara waarmee hij werkt.
2. Het dagelijkse logboek bevat de gegevens van alle gedurende het visseizoen uitgevoerde activiteiten. Het dagelijkse logboek wordt aan boord gehouden en is te allen tijde beschikbaar voor controledoeleinden.

D. VERWERKINGSVAARTUIGEN

1. De kapitein van een verwerkingsvaartuig noteert in het dagelijkse logboek het volgende: de datum, tijd en positie van de activiteiten, de overgeladen hoeveelheden en het aantal en gewicht van de blauwvintonijn die het vaartuig heeft ontvangen van kwekerijen, tonnara's of vangstvaartuigen, indien van toepassing. De kapitein noteert tevens de namen en Iccat-nummers van die kwekerijen, tonnara's of vangstvaartuigen.

2. De kapitein van een verwerkingsvaartuig houdt een dagelijks logboek over de visverwerking bij, waarin het levend gewicht en het aantal vissen dat is overgeheveld of overgeladen, de gebruikte omrekeningsfactor, en de gewichten en hoeveelheden per aanbiedingsvorm van de producten worden gespecificeerd.
  3. De kapitein van een verwerkingsvaartuig houdt een opslagschema bij met de locatie en de hoeveelheden van elke soort en de aanbiedingsvorm.
  4. Het dagelijkse logboek bevat de gegevens van alle gedurende het visseizoen uitgevoerde overladingen. Het dagelijkse logboek, het logboek over de visverwerking, het opslagschema en de originelen van de Iccat-overladingsaangiften worden aan boord gehouden en zijn te allen tijde beschikbaar voor controledoelinden.
-

Iccat-overladingsaangifte

Documentnr.

Transportvaartuig	Vissersvaartuig	Uiteindelijke bestemming:
Naam van het vaartuig en radioroepnaam:	Naam van het vaartuig en radioroepnaam:	Haven:
Vlag:	Vlag:	Land:
Nr. machtiging van de vlaggenstaat	Nr. machtiging van de vlaggenstaat	Staat:
Nr. nationaal register	Nr. nationaal register	
Nr. Iccat-register	Nr. Iccat-register	
IMO-nr.	Externe identificatie:	
	Nr. bladzijde visserijlogboek:	

	Dag	Maand	Uur	Jaar	2_ 0_ _ _	Naam kapitein vissersvaartuig:	Naam kapitein transportvaartuig:
Vertrek	_ _	_ _	_ _	van:	_____		
Terugkeer	_ _	_ _	_ _	Naar:	_____	Handtekening:	Handtekening:
Overlading	_ _	_ _	_ _	_____			

Geef in het geval van overlading het gewicht in kilogram of de gebruikte eenheid aan (bv. doos, mand) en het aangelande gewicht in kilogram van deze eenheid: |_|_| kilogram.

PLAATS VAN OVERLADING

Haven	Zee		Soort	Aantal eenheden vis	Soort levend product	Soort product gehele vis	Soort product ontdaan van ingewanden	Soort product zonder kop	Soort product gefileerd	Soort product	Verdere overladingen
	Breedtegr.	Lengtegr.									
											Datum: _____ Plaats/positie: _____ Nr. vergunning CPC: Handtekening kapitein overhevelend vaartuig:
											Naam van het ontvangende vaartuig: Vlag: Nr. lccat-register: IMO-nr. Handtekening kapitein:
											Datum: _____ Plaats/positie: _____ Nr. vergunning CPC: Handtekening kapitein overhevelend vaartuig:
											Naam van het ontvangende vaartuig: Vlag: Nr. lccat-register: IMO-nr. Handtekening kapitein:

Verplichtingen bij overlading:

1. Het origineel van de overladingaangifte wordt aan het ontvangende vaartuig (verwerkings-/transportvaartuig) afgegeven.
2. Het desbetreffende vangstvaartuig of de desbetreffende tonnara bewaart een kopie van de aangifte van overlading.
3. Voor verdere overladingverrichtingen is de goedkeuring vereist van de CPC die het vaartuig heeft gemachtigd om te opereren.
4. Het origineel van de overladingaangifte wordt bewaard door het ontvangende vaartuig, dat de vis aan boord houdt tot de plaats van aanlanding.
5. De overladingverrichting wordt geregistreerd in het logboek van elk bij de activiteit betrokken vaartuig.

BIJLAGE IV

16.9.2016

NL

Publicatieblad van de Europese Unie

L 252/35

Documentnr.	lccat-overhevelingsaangifte		
1. OVERHEVELING VAN LEVENDE BLAUWVINTONIJN VOOR KWEEDOELEINDEN			
Naam van het vissersvaartuig: Roepnaam: Vlag: Nr. overhevelingsvergunning van de vlaggenstaat: Nr. lccat-register: Externe identificatie: Nr. visserijlogboek: Nr. gezamenlijke visactie:	Naam van de tonnara: Nr. lccat-register:	Naam sleepvaartuig: Roepnaam: Vlag: Nr. lccat-register: Externe identificatie:	Naam van de kwekerij van bestemming: Nr. lccat-register: Nummer kooi:
2. OVERHEVELINGSGEGEVENS			
Datum: __ / __ / ____	Plaats of positie:	Haven:	Breedtegraad: Lengtegraad:
Aantal exemplaren:		Soort:	Gewicht:
Soort product: Levend ☐ Geheel ☐ Ontdaan van ingewanden ☐ Andere (specificeer):			
Naam en handtekening kapitein vissersvaartuig / exploitant tonnara / exploitant kwekerij:	Naam en handtekening kapitein ontvangend vaartuig (sleepvaartuig/verwerkingsvaartuig/transportvaartuig):	Naam, lccat-nr. en handtekening waarnemers:	
3. VERDERE OVERHEVELINGEN			
Datum: __ / __ / ____	Plaats of positie:	Haven:	Breedtegraad: Lengtegraad:
Naam sleepvaartuig:	Roepnaam:	Vlag:	Nr. lccat-register:
Nummer overhevelingsvergunning van de lidstaat van de kwekerij:	Externe identificatie:	Naam en handtekening kapitein ontvangend vaartuig:	

Datum: __ / __ / ____	Plaats of positie:	Haven:	Breedtegraad:	Lengtegraad:
Naam sleepvaartuig:	Roepnaam:	Vlag:	Nr. lccat-register:	
Nummer overhevelingsvergunning van de lidstaat van de kwekerij:	Externe identificatie:	Naam en handtekening kapitein ontvangend vaartuig:		
Datum: __ / __ / ____	Plaats of positie:	Haven:	Breedtegraad:	Lengtegraad:
Naam sleepvaartuig:	Roepnaam:	Vlag:	Nr. lccat-register:	
Nummer overhevelingsvergunning van de lidstaat van de kwekerij:	Externe identificatie:	Naam en handtekening kapitein ontvangend vaartuig:		
4. GESPLITSTE KOOIEN				
Nr. overhevelende kooi:	Kg:	Aantal vissen:		
Naam overhevelend sleepvaartuig:	Roepnaam:	Vlag:	Nr. lccat-register:	
Nr. ontvangende kooi:	Kg:	Aantal vissen:		
Naam ontvangend sleepvaartuig:	Roepnaam:	Vlag:	Nr. lccat-register:	
Nr. ontvangende kooi:	Kg:	Aantal vissen:		
Naam ontvangend sleepvaartuig:	Roepnaam:	Vlag:	Nr. lccat-register:	
Nr. ontvangende kooi:	Kg:	Aantal vissen:		
Naam ontvangend sleepvaartuig:	Roepnaam:	Vlag:	Nr. lccat-register:	

BIJLAGE V

Vangstaangifteformulier

Vlag	Iccat-nummer	Naam vaartuig	Startdatum aangifte	Einddatum aangifte	Duur aangifteperiode (dagen)	Datum van de vangst	Plaats van de vangst		Vangst			Toegewezen gewicht bij een gezamenlijke visactie (kg)
							Breedtegraad	Lengtegraad	Gewicht (kg)	Aantal stuks	Gemiddeld gewicht (kg)	

BIJLAGE VII

Regionaal Iccat-waarnemersprogramma

AANWIJZING VAN REGIONALE ICCAT-WAARNEMERS

1. Voor de uitvoering van zijn taken beschikt elke regionale Iccat-waarnemer over de volgende kwalificaties:
  - a) voldoende ervaring met het identificeren van vissoorten en vistuig;
  - b) voldoende kennis van de instandhoudings- en beheersmaatregelen van de Iccat, die is gevalideerd aan de hand van een door de lidstaten beschikbaar gesteld certificaat en is gebaseerd op de opleidingsrichtsnoeren van de Iccat;
  - c) de capaciteit tot accurate waarneming en registratie;
  - d) voldoende kennis van de taal van de vlaggenstaat van het geobserveerde vaartuig of de geobserveerde kwekerij.

VERPLICHTINGEN VAN DE REGIONALE ICCAT-WAARNEMERS

2. De regionale Iccat-waarnemers:
  - a) hebben de technische opleiding gevolgd die volgens de door de Iccat opgestelde richtsnoeren is vereist;
  - b) zijn onderdaan van een van de lidstaten en, voor zover mogelijk, niet van de lidstaat van de kwekerij of de tonnara of van de vlaggenstaat van het ringzegenvaartuig. Indien blauwvintonijn uit de kooi wordt geoogst en als vers product wordt verhandeld, mag de regionale Iccat-waarnemer die de oogst observeert echter een onderdaan zijn van de voor de kwekerij verantwoordelijke lidstaat;
  - c) zijn in staat de in punt 3 van deze bijlage vermelde taken uit te voeren;
  - d) zijn opgenomen in de door de Iccat bijgehouden lijst van regionale Iccat-waarnemers;
  - e) hebben geen lopende financiële belangen in, noch voordeel bij de blauwvintonijnvisserij.

TAKEN REGIONALE ICCAT-WAARNEMERS

3. De taken van de regionale Iccat-waarnemers behelzen met name het volgende:
  - a) op ringzegenvaartuigen zien de waarnemers toe op de naleving van de betrokken, door de Iccat vastgestelde instandhoudings- en beheersmaatregelen. Meer in het bijzonder doet de regionale waarnemer het volgende:
    1. indien de regionale Iccat-waarnemer zaken constateert die erop kunnen wijzen dat de Iccat-aanbevelingen niet wordt nageleefd, die informatie onverwijld indienen bij de uitvoerende onderneming van de regionale Iccat-waarnemer, die deze informatie onverwijld doorzendt aan de autoriteiten van de vlaggenstaat van het vangstvaartuig;
    2. de visserijactiviteiten registreren en rapporteren;
    - 3). vangsten te observeren en te ramen en de in het logboek vermelde gegevens te verifiëren;
    4. een dagelijks rapport van de overhevelingsverrichtingen van de ringzegenvaartuigen opstellen;
    5. vaartuigen die mogelijk vissen op een wijze die indruist tegen de Iccat-instandhoudings- en beheersmaatregelen, observeren en registreren;
    6. de uitgevoerde overhevelingsverrichtingen registreren en rapporteren;
    7. de positie verifiëren van vaartuigen die overhevelingsverrichtingen uitvoeren;

8. de overgehevelde producten waarnemen en ramen, onder meer aan de hand van video-opnamen;
  9. de naam en het Iccat-nummer van het betrokken vissersvaartuig waarnemen en registreren;
  10. op verzoek van de Commissie wetenschappelijk werk verrichten, zoals het verzamelen van taak II-gegevens, op basis van richtsnoeren van het SCRS;
- b) wat kwekerijen en tonnara's betreft, zien de regionale Iccat-waarnemers toe op de naleving van de desbetreffende, door de Iccat vastgestelde instandhoudings- en beheersmaatregelen. Meer in het bijzonder doen de regionale Iccat-waarnemers het volgende:
1. de gegevens in de overhevelingsaangifte, de kooiverklaring en het vangstdocument voor blauwvintonijn (Bluefin tuna Catch Document — BCD) verifiëren, onder meer aan de hand van video-opnamen;
  2. de gegevens in de overhevelingsaangifte, de kooiverklaring en de BCD's certificeren;
  3. een dagelijks rapport van de overhevelingsverrichtingen van de kwekerijen en tonnara's opstellen;
  4. de overhevelingsaangifte, de kooiverklaring en de BCD's alleen medeondertekenen als hij van oordeel is dat de daarin vermelde gegevens overeenstemmen met zijn waarnemingen, inclusief een video-opname die voldoet aan de voorschriften bedoeld in artikel 35, lid 1, en artikel 44, lid 1;
  5. op verzoek van de Commissie wetenschappelijk werk verrichten, zoals het nemen van monsters op basis van richtsnoeren van het SCRS;
  6. de aanwezigheid van alle soorten merken, met inbegrip van natuurlijke merken, registreren en verifiëren, en elke aanwijzing van recente merkverwijderingen melden;
- c) algemene rapporten opstellen aan de hand van de overeenkomstig dit punt verzamelde gegevens en de kapitein/exploitant van de kwekerij de gelegenheid geven daarin relevante informatie op te nemen;
- d) het onder punt c) bedoelde algemene rapport binnen 20 dagen na de waarnemingsperiode indienen bij het secretariaat;
- e) eventuele, andere, door de Iccat gedefinieerde taken uitvoeren.
4. Alle informatie over de visserijactiviteiten en de overhevelingsverrichtingen van de ringzegenvaartuigen en van de kwekerijen wordt door de regionale Iccat-waarnemers vertrouwelijk behandeld overeenkomstig de verbintenis die zij daartoe bij hun aanstelling als regionaal Iccat-waarnemer schriftelijk zijn aangegaan.
5. De regionale Iccat-waarnemers voldoen aan de wettelijke en bestuursrechtelijke voorschriften van de vlaggenstaat of de staat van de kwekerij met jurisdictie over het/de aan hen voor waarneming toegewezen vaartuig/kwekerij.
6. De regionale Iccat-waarnemers eerbiedigen de hiërarchische verhoudingen en algemene gedragsregels die gelden voor alle bemanningsleden van het vaartuig en personeelsleden van de kwekerij, tenzij die regels de uitoefening van de taken van de regionale Iccat-waarnemers in het kader van dit programma in de weg staan en tenzij ze in strijd zijn met de in punt 7 van deze bijlage en artikel 51, lid 6, bepaalde verplichtingen van de bemanningsleden van het vaartuig en de personeelsleden van de kwekerij.

VERPLICHTINGEN VAN DE VLAGGENLIDSTATEN TEN AANZIEN VAN REGIONALE ICCAT-WAARNEMERS

7. Lidstaten die verantwoordelijk zijn voor een ringzegenvaartuig, kwekerij of tonnara, zorgen ervoor dat regionale Iccat-waarnemers:
- a) toegang wordt verleend tot het personeel van het vaartuig, de kwekerij en de tonnara, en tot het vistuig, de kooien en de apparatuur;
  - b) indien zij daarom verzoeken, ook toegang wordt verleend tot de volgende apparatuur, als die aanwezig is op het vaartuig waarvoor zij zijn aangewezen, om de uitvoering van hun taken als bepaald in punt 3 van deze bijlage te vergemakkelijken:
    1. satellitnavigatieapparatuur;
    2. radarschermen, als die worden gebruikt;
    3. elektronische-communicatieapparatuur;

- c) logies, maaltijden en adequate sanitaire voorzieningen van dezelfde kwaliteit als de officieren krijgen;
- d) voldoende ruimte op de brug of in het stuurhuis krijgen om hun administratieve werkzaamheden uit te voeren, evenals voldoende ruimte op het dek krijgen voor het uitoefenen van hun waarnemerstaken.

KOSTEN DIE VOORTVLOEIEN UIT HET REGIONAAL ICCAT-WAARNEMERSPROGRAMMA

8. Alle kosten die voortvloeien uit de activiteiten van regionale Iccat-waarnemers zijn voor rekening van de exploitant van de kwekerij of de eigenaar van het ringzegenvaartuig.
-

BIJLAGE VIII

Iccat-regeling inzake gezamenlijke internationale inspectie

Tijdens haar vierde gewone zitting (Madrid, november 1975) en haar jaarvergadering van 2008 in Marrakesh is de Iccat het volgende overeengekomen.

Overeenkomstig lid 3 van artikel IX van het Iccat-verdrag beveelt de Iccat aan de volgende regelingen vast te stellen inzake internationale controle buiten de wateren onder nationale jurisdictie met het oog op de toepassing van het verdrag en de maatregelen in het kader daarvan:

I. ERNSTIGE INBREUKEN

1. Voor de toepassing van deze procedures gelden de volgende inbreuken op de door de Iccat aangenomen instandhoudings- en beheersmaatregelen als ernstige inbreuken:
  - a) het vissen zonder vergunning of machtiging van de vlaggen-CPC;
  - b) het niet overeenkomstig de rapportagevoorschriften van de Iccat bijhouden van vangstaangiften en vangstgerelateerde gegevens of het apert verkeerd rapporteren van dergelijke vangst- en/of vangstgerelateerde gegevens;
  - c) het vissen in een gesloten gebied;
  - d) het vissen tijdens een gesloten seizoen;
  - e) het opzettelijk vangen of aan boord houden van soorten in strijd met door de Iccat aangenomen geldende instandhoudings- en beheersmaatregelen;
  - f) het significant overschrijden van op grond van de Iccat-regels geldende vangstbeperkingen of quota;
  - g) het gebruiken van verboden vistuig;
  - h) het vervalsen of verbergen van de kentekens, de identiteit of het inschrijvingsnummer van een vissersvaartuig;
  - i) het achterhouden, vervalsen of laten verdwijnen van bewijsmateriaal dat van belang is voor het onderzoek naar een inbreuk;
  - j) het begaan van meerdere inbreuken die, samen, een ernstige schending van de geldende Iccat-maatregelen vormen;
  - k) het belagen, weerstaan, intimideren, seksueel intimideren, beïnvloeden, hinderen of belemmeren van een erkende inspecteur of waarnemer;
  - l) het knoeien met of onklaar maken van het satellietvolgsysteem voor vissersvaartuigen (VMS-systeem);
  - m) andere eventueel door de Iccat omschreven inbreuken zodra deze zijn opgenomen in een herziene versie van deze procedures en deze verspreid is;
  - n) het vissen met behulp van verkenningsvliegtuigen;
  - o) het verstoren van de werking van het VMS en/of het exploiteren van een vaartuig zonder VMS;
  - p) het overhevelen van vis zonder overhevelingsaangifte;
  - q) overlading op zee.
2. Indien de erkende inspecteur bij een inspectie aan boord van een vissersvaartuig een activiteit of toestand opmerkt die een in punt 1 gedefinieerde ernstige inbreuk kan vormen, stellen de autoriteiten van de vlaggenstaat van de inspectievaartuigen de vlaggenstaat van het vissersvaartuig daarvan onverwijld in kennis, zowel rechtstreeks als via het Iccat-secretariaat. In dergelijke situaties stelt de inspecteur tevens elk inspectievaartuig van de vlaggenstaat van het vissersvaartuig waarvan bekend is dat het zich in de buurt bevindt, daarvan in kennis.
3. De Iccat-inspecteur registreert de verrichte inspecties en alle eventueel geconstateerde inbreuken in het logboek van het vissersvaartuig.

4. De vlaggenlidstaat zorgt ervoor dat naar aanleiding van een in punt 2 bedoelde inspectie het betrokken vissersvaartuig elke visserijactiviteit stopzet. De vlaggenlidstaat verzoekt het vissersvaartuig zich binnen 72 uur naar een door hem aangewezen haven te begeven, waar een onderzoek wordt ingesteld.
5. Indien het vaartuig niet wordt verzocht zich naar een haven te begeven, motiveert de vlaggenlidstaat dat tijdig tegenover de Europese Commissie, die de informatie doorzendt aan het Iccat-secretariaat, dat deze motivering op verzoek ter beschikking stelt van de overige verdragsluitende partijen.

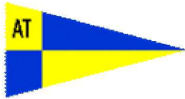

II. UITVOERING VAN INSPECTIES

6. De inspecties worden uitgevoerd door inspecteurs die door de verdragsluitende partijen zijn aangewezen. De namen van de daartoe bevoegde overheidsinstanties en elke daartoe door hun respectieve overheden aangewezen inspecteurs worden aan de Iccat gemeld.
7. Vaartuigen die overeenkomstig deze bijlage internationale inspecties aan boord uitvoeren, voeren een speciale vlag of wimpel die door de Iccat is goedgekeurd en door het Iccat-secretariaat is verstrekt. De namen van de vaartuigen die hiervoor worden gebruikt, worden vóór aanvang van de inspectieactiviteiten zo spoedig als praktisch haalbaar aan het Iccat-secretariaat gemeld. Het Iccat-secretariaat stelt informatie betreffende de aangewezen inspectievaartuigen beschikbaar aan alle CPC's, onder meer door deze informatie op zijn met een wachtwoord beveiligde website te publiceren.
8. Elke inspecteur is in het bezit van een passend, door de autoriteiten van de vlaggenstaat verstrekt identiteitsbewijs volgens het model in punt 21 van deze bijlage.
9. Onverminderd de in punt 16 bedoelde overeengekomen regelingen houdt een vaartuig dat de vlag voert van een verdragsluitende partij en dat in het verdragsgebied buiten de onder nationale jurisdictie vallende wateren op tonijn of tonijnachtigen vist, halt wanneer het desbetreffende sein uit het internationale seinboek is gegeven door een vaartuig dat onder de in punt 7 beschreven Iccat-wimpel vaart en dat een inspecteur aan boord heeft, tenzij het vaartuig op dat ogenblik visserijactiviteiten uitoefent, in welk geval het halt houdt zodra deze activiteiten zijn beëindigd. De kapitein van het vaartuig staat het inspectieteam, zoals gespecificeerd in punt 10, toe aan boord van het vaartuig te komen, en zorgt voor een loodsladder. De kapitein stemt in met alle controles van apparatuur, vangst, vistuig en relevante documenten die de inspecteur noodzakelijk acht om de naleving te verifiëren van de geldende aanbevelingen van de Iccat ten aanzien van de vlaggenstaat van het vaartuig dat wordt geïnspecteerd. Voorts mogen inspecteurs alle uitleg vragen die zij nodig achten.
10. De grootte van het inspectieteam wordt, rekening houdend met de relevante omstandigheden, bepaald door de commandant van het inspectievaartuig. Het inspectieteam moet zo klein mogelijk zijn om de in deze bijlage bepaalde taken veilig te kunnen uitvoeren.
11. Bij het aan boord komen leggen de inspecteurs het in punt 8 beschreven identiteitsbewijs over. De inspecteurs houden zich aan de algemeen geaccepteerde internationale regelgeving, procedures en praktijken met betrekking tot de veiligheid van het geïnspecteerde vaartuig en zijn bemanning, verstoren de visserijactiviteiten of het stuwen van producten zo min mogelijk en vermijden, voor zover praktisch mogelijk, handelingen die een negatief effect kunnen hebben op de kwaliteit van de vangst aan boord.

Bij dit onderzoek gaat elke inspecteur uitsluitend na of de geldende aanbevelingen van de Iccat ten aanzien van de vlaggenstaat van het betrokken vaartuig worden nageleefd. Hierbij kan de inspecteur de kapitein van het vissersvaartuig verzoeken om alle nodige medewerking. De inspecteur stelt een inspectieverslag op in een door de Iccat goedgekeurde vorm. De inspecteur ondertekent het verslag in aanwezigheid van de kapitein van het vaartuig, die het recht heeft om opmerkingen die hij nuttig acht toe te voegen of te laten toevoegen, en ondertekent deze opmerkingen.

12. Een kopie van het verslag wordt verstrekt aan de kapitein van het vaartuig en aan de overheid van het inspectieteam, die op haar beurt een kopie bezorgt aan de bevoegde autoriteiten van de vlaggenstaat van het geïnspecteerde vaartuig en aan de Iccat. Indien een schending van de aanbevelingen van de Iccat wordt geconstateerd, stelt de inspecteur zo mogelijk ook elk inspectievaartuig van de vlaggenstaat van het vissersvaartuig waarvan bekend is dat het zich in de buurt bevindt, daarvan in kennis.
13. Verzet tegen een inspecteur of niet-uitvoering van zijn instructies wordt door de vlaggenstaat van het geïnspecteerde vaartuig op gelijke wijze behandeld als dergelijk gedrag ten opzichte van een nationale inspecteur.
14. De inspecteur voert de in het kader van deze regelingen aan hem toevertrouwde taken uit overeenkomstig de regels in deze verordening, doch blijft onder het operationele toezicht van zijn nationale autoriteiten staan en is aan hen verantwoording verschuldigd.

15. De verdragsluitende partijen geven aan inspectieverslagen, waarnemingsinformatiebladen overeenkomstig Aanbeveling 94-09 en verklaringen op grond van documentinspecties door inspecteurs van andere verdragsluitende partijen in het kader van deze regelingen, dezelfde waarde en hetzelfde gevolg als zij overeenkomstig hun nationale wetgeving doen ten aanzien van de door hun eigen inspecteurs opgemaakte verslagen. De bepalingen van dit punt verplichten de verdragsluitende partijen er niet toe aan een verslag dat is opgesteld door een inspecteur van een andere verdragsluitende partij, grotere bewijskracht toe te kennen dan het in het eigen land van de inspecteur zou hebben. De verdragsluitende partijen werken samen teneinde gerechtelijke of andere procedures die voortvloeien uit een in het kader van deze regelingen door een inspecteur ingediend rapport, te vergemakkelijken.
16. a) De verdragsluitende partijen stellen de Iccat uiterlijk op 15 februari van elk jaar in kennis van hun voorlopige plannen voor de uitvoering van inspectieactiviteiten uit hoofde van deze verordening in dat kalenderjaar. De Iccat kan aan de verdragsluitende partijen suggesties doen voor de coördinatie van nationale activiteiten op dit gebied, ook ten aanzien van het aantal inspecteurs en het aantal vaartuigen met inspecteurs aan boord.
- b) De in deze verordening vastgestelde regelingen en de plannen voor deelname daaraan zijn van toepassing tussen de verdragsluitende partijen, tenzij deze onderling anderszins zijn overeengekomen, in welk geval de Iccat hiervan in kennis wordt gesteld. De uitvoering van de regeling tussen twee verdragsluitende partijen wordt echter geschorst indien één van hen de Iccat hiervan, in afwachting van de sluiting van een dergelijke overeenkomst, in kennis heeft gesteld.
17. a) Het vistuig wordt geïnspecteerd overeenkomstig de regelgeving die van toepassing is op de sector waarin de inspectie plaatsvindt. De inspecteur vermeldt de sector waarvoor de inspectie heeft plaatsgevonden en geeft een beschrijving van eventuele inbreuken die in het inspectieverslag zijn geconstateerd.
- b) De inspecteur heeft het recht om alle vistuig dat wordt gebruikt of dat zich aan boord bevindt, te inspecteren.
18. De inspecteur brengt een door de Iccat goedgekeurd identificatiemerk aan op elk geïnspecteerd vistuig dat in strijd met de geldende aanbevelingen van de Iccat ten aanzien van de vlaggenstaat van het betrokken vaartuig lijkt te zijn gebruikt en vermeldt dit in zijn verslag.
19. De inspecteur mag het vistuig, de apparatuur, de documentatie en elk ander element dat hij noodzakelijk acht, zodanig fotograferen dat kenmerken die volgens hem niet in overeenstemming zijn met de geldende regelgeving, zichtbaar zijn. In dat geval worden de gefotografeerde elementen vermeld in het verslag en worden kopieën van de foto's aan de kopie van het verslag aan de vlaggenstaat gehecht.
20. De inspecteur inspecteert waar nodig de gehele vangst aan boord om vast te stellen of deze in overeenstemming is met de Iccat-aanbevelingen.
21. Het model voor de identiteitskaart van inspecteurs is als volgt:

INTERNATIONAL COMMISSION FOR THE CONSERVATION OF ATLANTIC TUNA ICCAT		 ICCAT
Inspector Identity Card		The holder of this document is an ICCAT inspector duly appointed under the terms of the Scheme of Joint International Inspection and Surveillance of the International Commission for the Conservation of the Atlantic Tuna and has the authority to act under the provision of the ICCAT Control and Enforcement measures.
 Photograph	..... ICCAT Executive Secretary Issuing Authority	
Contracting Party: Inspector Name: Card n°: Issue Date:	..... Inspector	
Valid five years		

BIJLAGE IX

Minimumnormen voor video-opnameprocedures**Overhevelingsverrichtingen**

1. Het elektronische opslagmedium met de originele video-opname wordt na afloop van de overhevelingsverrichting zo snel mogelijk verstrekt aan de regionale Iccat-waarnemer, die het onmiddellijk parafeert om latere manipulatie te voorkomen.
2. De originele opname wordt gedurende de gehele machtigingsperiode bewaard aan boord van het vangstvaartuig of door de exploitant van de kwekerij of de tonnara.
3. Er worden twee identieke kopieën van de video-opname gemaakt. Eén kopie wordt aan de regionale Iccat-waarnemer aan boord van het ringzegenvaartuig verstrekt en één kopie wordt aan de nationale waarnemer aan boord van het sleepvaartuig bezorgd. Laatstgenoemde kopie wordt bij de overhevelingsaangifte en de daarbij behorende vangsten gevoegd. Deze procedure is slechts van toepassing voor nationale waarnemers in het geval van overheveling tussen sleepvaartuigen.
4. Aan het begin en/of het einde van elke video-opname wordt het nummer van de Iccat-overhevelingsvergunning getoond.
5. Bij elke video-opname worden het tijdstip en de datum van de opname permanent getoond.
6. Voordat de overheveling aanvangt, toont de video-opname het openen en sluiten van het net of de deur, en of de ontvangende kooien en overhevelende kooien al blauwvintonijn bevatten.
7. De video-opname is doorlopend, zonder onderbrekingen of uitgeknipte beelden, en beslaat de volledige overhevelingsverrichting.
8. De video-opname is van voldoende kwaliteit om het aantal overgehevelde blauwvintonijnen te kunnen ramen.
9. Indien de video-opname van onvoldoende kwaliteit is om het aantal overgehevelde blauwvintonijnen te kunnen ramen, verzoeken de controleautoriteiten om een nieuwe overheveling. Bij een dergelijke nieuwe overheveling wordt alle blauwvintonijn in de ontvangende kooi naar een andere, lege kooi overgeheveld.

Kooiverrichtingen

1. Het elektronische opslagmedium met de originele video-opname wordt na afloop van de kooiverrichting zo snel mogelijk verstrekt aan de regionale Iccat-waarnemer, die het onmiddellijk parafeert om latere manipulatie te voorkomen.
2. De originele video-opname wordt gedurende de gehele machtigingsperiode door, waar dit van toepassing is, de kwekerij bewaard.
3. Er worden twee identieke kopieën van de video-opname gemaakt. Eén kopie wordt verstrekt aan de regionale Iccat-waarnemer die in de kwekerij is ingezet.
4. Aan het begin en/of het einde van elke video-opname wordt het nummer van de Iccat-kooivergunning getoond.
5. Bij elke video-opname worden het tijdstip en de datum van de opname permanent getoond.
6. Voordat het kooien aanvangt, toont de video-opname het openen en sluiten van het net of de deur, en of de ontvangende kooien en overhevelende kooien al blauwvintonijn bevatten.
7. De video-opname is doorlopend, zonder onderbrekingen of uitgeknipte beelden, en beslaat de volledige kooiverrichting.
8. De video-opname is van voldoende kwaliteit om het aantal overgehevelde blauwvintonijnen te kunnen ramen.
9. Indien de video-opname van onvoldoende kwaliteit is om het aantal overgehevelde blauwvintonijnen te kunnen ramen, verzoeken de controleautoriteit om een nieuwe kooiverrichting. Bij een dergelijke nieuwe kooiverrichting wordt alle blauwvintonijn in de ontvangende kooi van de kwekerij naar een andere, lege kooi van de kwekerij overgeheveld.

BIJLAGE X

Normen en procedures voor de programma's en rapportageverplichtingen als bedoeld in artikel 46, leden 2 tot en met 7, en artikel 47, lid 1**A. Gebruik van stereoscopische camerasystemen**

Het gebruik van stereoscopische camerasystemen in de context van kooiverrichtingen, zoals vereist overeenkomstig artikel 46 van deze verordening, vindt plaats met inachtneming van de volgende punten:

1. De bemonsteringsintensiteit van levende vis bedraagt ten minste 20 % van de hoeveelheid vis die wordt gekooid. Wanneer dat technisch mogelijk is, geschiedt de bemonstering van de levende vis sequentieel, door een op vijf specimens te meten; die monsters worden genomen door de vis te meten op een afstand tussen 2 en 8 meter van de camera.
2. De doorgangssluis die de overhevelende kooi met de ontvangende kooi verbindt, is maximaal 10 meter breed en maximaal 10 meter hoog.
3. Wanneer de lengtemetingen van de vis een multimodale verdeling te zien geven (twee of meer groepen van verschillende grootte), dient het mogelijk te zijn voor dezelfde kooiverrichting meer dan een omrekeningsalgoritme te gebruiken; het/de meest actuele algoritme(n) dat/die door het SCRS is/zijn vastgesteld, wordt/worden gebruikt om vorklengten om te rekenen naar totaal gewicht, overeenkomstig de groottecategorie van de vis die tijdens de kooiverrichting wordt gemeten.
4. De validering van de stereoscopische lengtemetingen geschiedt voorafgaand aan elke kooiverrichting met gebruikmaking van een schaalstok op een afstand tussen 2 en 8 meter.
5. Wanneer de resultaten van het stereoscopische programma worden meegedeeld, wordt de foutenmarge die inherent is aan de technische specificaties van het stereoscopische camerasysteem vermeld; de marge mag ten hoogste +/- 5 % bedragen.
6. Het verslag over de resultaten van het stereoscopische programma omvat bijzonderheden over alle bovengenoemde technische specificaties, met inbegrip van de bemonsteringsintensiteit, de bemonsteringsmethode, de afstand tot de camera, de afmetingen van de doorgangssluis en de algoritmen (lengte-gewichtverhouding). Het SCRS beziet deze specificaties opnieuw en doet indien nodig aanbevelingen tot wijziging ervan.
7. In gevallen waarin de kwaliteit van het beeldmateriaal van de stereoscopische camera onvoldoende is om het gewicht van de blauwvintonijn die wordt gekooid, te ramen, geven de autoriteiten van de voor het vangstvaartuig, de tonnara of de kwekerij verantwoordelijke lidstaten opdracht tot een nieuwe kooiverrichting.

B. Presentatie en gebruik van de resultaten van de programma's

1. Besluiten betreffende verschillen tussen de vangstaangifte en de resultaten van het stereoscopische-systeemprogramma worden ten aanzien van de gezamenlijke visactie (GVA) of de totale tonnaravangsten genomen voor GVA's en tonnaravangsten bestemd voor een kweekvoorziening waarbij één CPC en/of lidstaat betrokken is. Het besluit betreffende verschillen tussen de vangstaangifte en de resultaten van het stereoscopische-systeemprogramma wordt genomen ten aanzien van de kooiverrichtingen voor GVA's waarbij meer dan een CPC en/of lidstaat betrokken is, tenzij door de autoriteiten van alle vlaggen-CPC's/ vlaggenlidstaten van de bij de GVA betrokken vangstvaartuigen anders overeengekomen is.
2. De voor de kwekerij verantwoordelijke lidstaat verstrekt een verslag aan de voor het vangstvaartuig of de tonnara verantwoordelijke lidstaat of CPC en aan de Commissie, dat de volgende documenten omvat:
  - a) een technisch verslag van het stereoscopische systeem met:
    - algemene informatie: soort, plaats, kooi, datum, algoritme,
    - statistische informatie over de groottesortering: gemiddeld gewicht en gemiddelde lengte, minimumgewicht en -lengte, maximumgewicht en -lengte, aantal bemonsterde exemplaren, gewichtsverdeling, grootteverdeling.
  - b) gedetailleerde resultaten van het programma, met de grootte en het gewicht van elk bemonsterd exemplaar.
  - c) een kooirapport met:
    - algemene informatie over de verrichting: nummer van de kooiverrichting, naam van de kwekerij, kooinummers, BCD-nummer (Bluefin tuna Catch Document — vangstdocument voor blauwvintonijn), ITD-nummer (Iccat Transfer Document), naam en vlag van het vangstvaartuig of de tonnara, naam en vlag van het sleepvaartuig, datum van de verrichting met het stereoscopische systeem en bestandsnaam van het filmmateriaal,

- het algoritme voor de omrekening van lengte in gewicht,
  - de vergelijking tussen de in het BCD opgegeven hoeveelheden en de met het stereoscopische systeem geconstateerde hoeveelheden, uitgedrukt in aantal exemplaren, gemiddeld gewicht en totaal gewicht (formule voor de berekening van het verschil: $(\text{Stereoscopisch systeem} - \text{BCD}) / \text{Stereoscopisch systeem} * 100$),
  - de foutenmarge van het systeem,
  - voor kooirapporten met betrekking tot GVA's/tonnara's bevat het laatste kooirapport ook een samenvatting van alle informatie in voorgaande kooirapporten.
3. Bij ontvangst van het kooirapport treffen de autoriteiten van de lidstaat van het vangstvaartuig of de tonnara in de volgende situaties de volgende maatregelen:
- a) Het totale door het vangstvaartuig of de tonnara in het BCD opgegeven gewicht ligt binnen de schaal van de met het stereoscopische systeem geregistreeerde meetwaarden:
- er wordt geen bevel tot vrijlating gegeven,
  - in het BCD wordt zowel het aantal (aan de hand van het aantal exemplaren dat is geconstateerd met controlecamera's of alternatieve technieken) als het gemiddelde gewicht gewijzigd, terwijl het totale gewicht niet wordt gewijzigd.
- b) Het totale door het vangstvaartuig of de tonnara in het BCD opgegeven gewicht ligt onder het laagste cijfer van de schaal van met het stereoscopische systeem geregistreeerde meetwaarden:
- er wordt bevel tot vrijlating gegeven met gebruikmaking van het laagste cijfer van de schaal van met het stereoscopische systeem geregistreeerde meetwaarden,
  - de vis wordt vrijgelaten volgens de procedure van artikel 34, lid 2, en bijlage XI,
  - in het BCD wordt na de vrijlating zowel het aantal (aan de hand van het aantal exemplaren dat is geconstateerd met controlecamera's, verminderd met het aantal vrijgelaten exemplaren) als het gemiddelde gewicht gewijzigd, terwijl het totale gewicht niet wordt gewijzigd.
- c) Het totale door het vangstvaartuig of de tonnara in het BCD opgegeven gewicht ligt boven het hoogste cijfer van de schaal van met het stereoscopische systeem geregistreeerde meetwaarden:
- er wordt geen bevel tot vrijlating gegeven,
  - in het BCD wordt het volgende gewijzigd: totaal gewicht (aan de hand van het hoogste cijfer van de schaal van met het stereoscopische systeem geregistreeerde meetwaarden), aantal exemplaren (aan de hand van de resultaten van de controlecamera's) en, dienovereenkomstig, gemiddeld gewicht.
4. Voor elke relevante wijziging van het BCD stroken de in rubriek 2 (aantal en gewicht) ingevoerde waarden met die in rubriek 6 en mogen de waarden in de rubrieken 3, 4 en 6 niet hoger zijn dan die in rubriek 2.
5. In het geval van compensatie van in individuele kooirapporten geconstateerde verschillen tussen alle kooiverrichtingen van een GVA/tonnara, ongeacht of er een vrijlatingsverrichting vereist is, worden alle relevante BCD's gewijzigd op basis van de laagste schaal van met het stereoscopische systeem geregistreeerde meetwaarden. De BCD's die de hoeveelheden vrijgelaten blauwvintonijn betreffen, worden ook gewijzigd om rekening te houden met het aantal/gewicht van de vrijgelaten vis. De BCD's betreffende blauwvintonijn die niet is vrijgelaten maar waarvoor de resultaten van de stereoscopische systemen of alternatieve technieken verschillen van de als gevangen en overgeheveld gerapporteerde blauwvintonijn, worden ook gewijzigd om rekening te houden met deze verschillen.

De BCD's betreffende de vangsten waarvoor de vrijlatingsverrichting heeft plaatsgevonden, worden ook gewijzigd om rekening te houden met het aantal/gewicht van de vrijgelaten vis.

BIJLAGE XI

Vrijlatingsprotocol

1. De vrijlating van blauwvintonijn uit transport-/kweekkooien in zee wordt opgenomen met een videocamera en geobserveerd door een regionale Iccat-waarnemer, die een verslag opstelt en dit samen met de video-opnamen bij het Iccat-secretariaat indient.
  2. Wanneer een vrijlatingsbevel is gegeven, verzoekt de exploitant van de kwekerij erom dat een regionale Iccat-waarnemer wordt ingezet.
  3. De vrijlating van de blauwvintonijn uit tonnara's in zee wordt geobserveerd door een nationale waarnemer, die een verslag opstelt en indient bij de controleautoriteiten van de verantwoordelijke lidstaat.
  4. Voordat een vrijlatingsverrichting plaatsvindt, kunnen de controleautoriteiten van de lidstaat opdracht geven tot een controle-overheveling met gebruikmaking van standaard- en/of stereoscopische camera's om het aantal en het gewicht van de vrij te laten vis te ramen.
  5. De autoriteiten van de lidstaat kunnen alle extra maatregelen nemen die zij nodig achten om te waarborgen dat de vrijlatingsverrichtingen plaatsvinden op het moment dat en de plaats die het meest geschikt is om de kans te verhogen dat de vis terugkeert naar het bestand. De exploitant is verantwoordelijk voor de overleving van de vis totdat de vrijlatingsverrichting heeft plaatsgevonden. Deze vrijlatingsverrichtingen vinden plaats binnen drie weken na afloop van de kooiverrichtingen.
  6. Na afloop van de oogstverrichtingen wordt vis die overblijft in een kwekerij en niet onder de BCD valt, vrijgelaten volgens de in artikel 34, lid 2, en deze bijlage vastgelegde procedures.
-

BIJLAGE XII

Behandeling van dode vis

Tijdens visserijactiviteiten door ringzegenvaartuigen worden de hoeveelheden dood in de ringzegen aangetroffen vis in het logboek van het vissersvaartuig geregistreerd en in mindering gebracht op het quotum van de lidstaat.

Registratie/behandeling van dode vis tijdens de eerste overheveling

1. Het BCD wordt aan de exploitant van het sleepvaartuig verstrekt met rubriek 2 (totale vangst), rubriek 3 (verhandeling van levende vis) en rubriek 4 (overheveling — inclusief „dode” vis) ingevuld.

De totale in de rubrieken 3 en 4 gerapporteerde hoeveelheden zijn gelijk aan de in rubriek 2 gerapporteerde hoeveelheden. Het BCD gaat vergezeld van de originele Iccat-overhevelingsaangifte (Iccat Transfer Declaration — ITD) overeenkomstig de bepalingen van deze verordening. De in de ITD gerapporteerde hoeveelheden (levend overgeheveld) zijn gelijk aan de in rubriek 3 van het begeleidende BCD gerapporteerde hoeveelheden.

2. Een deel van het BCD met rubriek 8 (handelsinformatie) wordt ingevuld en overhandigd aan de exploitant van het hulpvaartuig dat de dode blauwwintonijn naar de kust vervoert (of deze wordt aan boord van het vangstvaartuig gehouden in geval van rechtstreekse aanlanding aan de kust). Deze dode vis en dit deel van het BCD gaan vergezeld van een kopie van de ITD.
3. De hoeveelheden dode vis worden geregistreerd in het BCD van het vangstvaartuig dat de vangst heeft verricht of, in geval van GVA's, in het BCD van de vangstvaartuigen of van een onder een andere vlag varende vaartuig dat aan de GVA deelneemt.

—

BIJLAGE XIII

Concordantietabel

Verordening (EG) nr. 302/2009	Deze verordening
Artikel 1	Artikelen 1 en 2
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4, lid 1	Artikel 5, lid 1
Artikel 4, lid 2	Artikel 6, lid 1, onder a)
Artikel 4, leden 3 en 5	Artikel 7
Artikel 4, lid 4, tweede alinea	Artikel 6, lid 1, onder a), en lid 2
Artikel 4, lid 6, onder a) en onder b), tweede alinea	Artikel 54
Artikel 4, lid 6, derde alinea	Artikel 20, lid 2
Artikel 4, leden 7 tot en met 12	—
Artikel 4, lid 13	Artikel 5, lid 3
Artikel 4, lid 15	Artikel 17
Artikel 5, lid 1	Artikel 6, lid 1, onder b)
Artikel 5, leden 2 tot en met 6	Artikel 9, leden 1 tot en met 6
Artikel 5, leden 7, 8 en 9, eerste alinea	—
Artikel 5, lid 9, tweede alinea	Artikel 6, lid 2
Artikel 6	Artikel 10
Artikel 7	Artikelen 11 en 12
Artikel 8	Artikel 17
Artikel 9, leden 1 en 2	Artikel 14, leden 1 en 2
Artikel 9, leden 3, 4, 5, 7, 8, 9 en 10	Bijlage I
Artikel 9, lid 6	—
Artikel 9, lid 11	Artikel 14, lid 3
Artikel 9, leden 12 tot en met 15	Artikel 15
Artikel 10	—
Artikel 11	Artikel 16, leden 2, 3 en 5
Artikel 12, leden 1 tot en met 4	Artikel 19
Artikel 12, lid 5	—
Artikel 13, leden 1, 2 en 3	Artikel 19
Artikel 13, lid 4	—
Artikel 14, leden 1, 2, 3 en 5	Artikel 20
Artikel 14, lid 4	Artikel 22, lid 1
Artikel 15	Artikel 23
Artikel 16	Artikel 29, leden 1, 3 en 4
Artikel 17	Artikel 30

Verordening (EG) nr. 302/2009	Deze verordening
Artikel 18, lid 1	Artikel 25
Artikel 18, lid 2	Bijlage II
Artikel 19	Artikel 24, leden 1, 2 en 3
Artikel 20, leden 1 en 2	Artikel 26, leden 1, 2 en 3
Artikel 20, leden 3 en 4	Artikel 27
Artikel 21	Artikel 31, leden 1 tot en met 4 en 6
Artikel 22, lid 1 en lid 2, eerste alinea	Artikel 33, leden 1, 3 en 5
Artikel 22, lid 2, tweede alinea	Artikel 34, lid 1
Artikel 22, lid 3	Artikel 34, lid 2
Artikel 22, lid 4	Artikel 38, leden 1, 2 en 3
Artikel 22, lid 5	Bijlage II
Artikel 22, lid 6	Artikel 33, lid 6
Artikel 22, lid 7	Artikel 35, lid 1, en bijlage IX
Artikel 22, lid 8 en lid 9, eerste alinea	Artikel 36
Artikel 22, lid 9, tweede alinea	—
Artikel 22, lid 10	Artikel 39
Artikel 23	Artikel 32
Artikel 24, lid 1	Artikel 47, lid 1
Artikel 24, leden 2, 4 en 6	Artikel 40, leden 2 tot en met 5
Artikel 24, lid 3	Artikel 41, leden 1 en 2
Artikel 24, lid 5	Artikel 42
Artikel 24, lid 7	Artikel 44, lid 1, en bijlage IX
Artikel 24, lid 8, eerste alinea	Artikel 45, leden 1 en 2
Artikel 24, lid 9	—
Artikel 24, lid 10	Artikel 48
Artikel 24 bis	Bijlage X
Artikel 25	Artikel 49
Artikel 26, lid 1	Artikel 26, lid 4
Artikel 26, lid 2	Artikel 27, lid 1
Artikel 26, lid 3	Artikel 26, lid 5
Artikel 27, lid 1	Artikel 31, lid 5
Artikel 27, lid 2	Artikel 41
Artikel 27, lid 3	Artikel 3, punt 24
Artikel 28	Artikel 55
Artikel 29	Artikel 52
Artikel 30	Artikel 50
Artikel 31, lid 1 en lid 2, onder a), b), c) en h)	Artikel 51, leden 2 tot en met 6
Artikel 31, lid 2, onder d) tot en met g)	Bijlage VII
Artikel 31, leden 3 en 4	Bijlage VII

Verordening (EG) nr. 302/2009	Deze verordening
Artikel 32	Artikel 35, leden 2, 3 en 4 Artikel 44, leden 2, 3 en 4
Artikel 33	—
Artikel 33 bis	Artikel 53
Artikel 34	Artikel 56
Artikel 35	—
Artikel 36	—
Artikel 37	Artikel 57
Artikel 38	Artikel 58
Artikel 38 bis	Artikel 59, leden 1 en 2
Artikel 39	Artikel 60
Artikel 40	—
Artikel 41	Artikel 61

VERORDENING (EU) 2016/1628 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD**van 14 september 2016****inzake voorschriften met betrekking tot emissiegrenswaarden voor verontreinigende gassen en deeltjes en typegoedkeuring voor in niet voor de weg bestemde mobiele machines gemonteerde interne verbrandingsmotoren, tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 1024/2012 en (EU) nr. 167/2013, en tot wijziging en intrekking van Richtlijn 97/68/EG****(Voor de EER relevante tekst)**

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 114,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De interne markt omvat een gebied zonder binnengrenzen waarin het vrije verkeer van goederen, personen, diensten en kapitaal moet worden gewaarborgd. Daartoe zijn maatregelen voor het verminderen van luchtvervuiling door motoren die worden gemonteerd in niet voor de weg bestemde mobiele machines vastgesteld in Richtlijn 97/68/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾. De inspanningen voor de ontwikkeling en de werking van de interne markt van de Unie moeten worden voortgezet.
- (2) De interne markt moet gebaseerd zijn op transparante, eenvoudige en consistente regelgeving die rechtszekerheid en duidelijkheid biedt ten bate van zowel het bedrijfsleven als de consument.
- (3) Met het oog op een eenvoudigere en snellere vaststelling van de wetgeving voor EU-typegoedkeuring voor motoren is een nieuwe regelgevende aanpak geïntroduceerd. Volgens die aanpak stelt de wetgever de fundamentele regels en beginselen vast en verleent hij de Commissie de bevoegdheid om gedelegeerde en uitvoeringshandelingen met betrekking tot verdere technische details vast te stellen. Daarom moeten, wat de materiële voorschriften betreft, in deze verordening alleen essentiële bepalingen inzake de emissie van verontreinigende gassen en deeltjes en typegoedkeuring voor in niet voor de weg bestemde mobiele machines gemonteerde interne verbrandingsmotoren worden vastgesteld en moet de bevoegdheid om de technische specificaties in gedelegeerde en uitvoeringshandelingen vast te leggen aan de Commissie worden overgedragen.
- (4) Bij Verordening (EU) nr. 167/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁴⁾ is een regelgevend kader vastgesteld voor de goedkeuring van en het markttoezicht op landbouw- en bosbouwvoertuigen. Gezien de overeenkomsten tussen de onderwerpen en de positieve ervaring met de toepassing van Verordening (EU) nr. 167/2013 moeten veel van de rechten en plichten die in die verordening zijn vastgesteld, in aanmerking worden genomen wat betreft niet voor de weg bestemde mobiele machines. Het is echter van cruciaal belang dat een aparte reeks regels wordt vastgesteld, teneinde volledig rekening te houden met de specifieke voorschriften voor motoren voor in niet voor de weg bestemde mobiele machines.

⁽¹⁾ Advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 18 februari 2015 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽²⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 5 juli 2016 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad) en besluit van de Raad van 18 juli 2016.

⁽³⁾ Richtlijn 97/68/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 1997 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake maatregelen tegen de uitstoot van verontreinigende gassen en deeltjes door inwendige verbrandingsmotoren die worden gemonteerd in niet voor de weg bestemde mobiele machines (PB L 59 van 27.2.1998, blz. 1).

⁽⁴⁾ Verordening (EU) nr. 167/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 5 februari 2013 inzake de goedkeuring van en het markttoezicht op landbouw- en bosbouwvoertuigen (PB L 60 van 2.3.2013, blz. 1).

- (5) In Richtlijn 2006/42/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ zijn de essentiële gezondheids- en veiligheidsvoorschriften met betrekking tot het ontwerpen en de fabricage vastgesteld, ter verbetering van de veiligheid van in de handel gebrachte machines. In die richtlijn worden evenwel geen emissievoorschriften voor verontreinigende gassen en deeltjes voor motoren voor niet voor de weg bestemde mobiele machines vastgelegd. Er dienen derhalve bepaalde specifieke verplichtingen voor fabrikanten van niet voor de weg bestemde mobiele machines te worden vastgesteld om ervoor te zorgen dat de motoren in deze machines worden gemonteerd op een manier die geen negatieve gevolgen heeft voor de prestaties van de motor wat de emissies van verontreinigende gassen en deeltjes ervan betreft. Bepaalde verplichtingen in verband met aspecten van de emissiegrenswaarden voor verontreinigende gassen en deeltjes van motoren voor niet voor de weg bestemde mobiele machines zijn eveneens noodzakelijk om ervoor te zorgen dat de emissiegrenswaarden voor motoren die in deze verordening zijn vastgesteld, doeltreffend zijn.
- (6) In deze verordening moeten materiële voorschriften worden opgenomen met betrekking tot emissiegrenswaarden en EU-typegoedkeuringsprocedures voor motoren voor niet voor de weg bestemde mobiele machines. De belangrijkste elementen van de desbetreffende voorschriften van deze verordening zijn gebaseerd op de resultaten van de door de Commissie uitgevoerde effectbeoordeling van 20 november 2013, waarin de verschillende opties werden geanalyseerd door de mogelijke voor- en nadelen met betrekking tot de economische, milieu-, veiligheids- en sociale aspecten en met betrekking tot de gezondheidseffecten tegen elkaar af te zetten. Bij deze analyse kwamen zowel kwalitatieve als kwantitatieve aspecten aan bod.
- (7) Om de werking van de interne markt te waarborgen, moeten in deze verordening geharmoniseerde regels voor EU-typegoedkeuring van motoren voor niet voor de weg bestemde mobiele machines worden vastgesteld. Daartoe moeten nieuwe emissiegrenswaarden worden vastgesteld en worden toegepast op motoren voor niet voor de weg bestemde mobiele machines alsmede voor land- en bosbouwmaschinen, om de technologische vooruitgang in aanmerking te nemen en te komen tot convergentie met het beleid van de Unie in de sector wegvervoer. Deze nieuwe emissiegrenswaarden moeten worden vastgesteld met het oog op de verwezenlijking van de Uniedoelstellingen inzake luchtkwaliteit en de vermindering van emissies van niet voor de weg bestemde mobiele machines en land- en bosbouwvoertuigen, hetgeen leidt tot een minder groot aandeel in emissies van niet voor de weg bestemde mobiele machines in verhouding tot emissies van wegvoertuigen. Het toepassingsgebied van de Uniewetgeving moet daarom worden uitgebreid, teneinde de harmonisering van de markt op Unieniveau en op internationaal niveau te verbeteren en het risico van marktverstoringen en negatieve gezondheidseffecten tot een minimum te beperken.
- (8) Naast de uitbreiding van het toepassingsgebied van de Uniewetgeving op het vlak van harmonisering van de markt, waarbij het risico van marktverstoringen tot een minimum wordt beperkt, beoogt deze verordening het huidige regelgevingskader te vereenvoudigen, onder meer door middel van maatregelen voor het vereenvoudigen van administratieve procedures, en tevens beoogt deze verordening de algemene voorwaarden voor handhaving van deze wetgeving te verbeteren, met name door de regels met betrekking tot markttoezicht te versterken.
- (9) In het witboek van de Europese Commissie van 28 maart 2011, getiteld „Stappenplan voor een interne Europese vervoersruimte — werken aan een concurrerend en zuinig vervoerssysteem”, wordt de bijzondere rol van de spoorwegen en de binnenscheepvaart voor de verwezenlijking van klimaatdoelstellingen onderstreept. Gezien de vooruitgang van deze vervoerwijzen op het vlak van het verbeteren van de luchtkwaliteit ongunstig afsteekt tegen die van andere sectoren, moeten de Commissie en de autoriteiten van de lidstaten op hun eigen bevoegdheidsgebied verschillende manieren aanbieden om innovaties op het gebied van uitlaatgassen te ondersteunen, zodat de aanhoudende groei van het vervoer van goederen per spoor en via de binnenvaart gepaard gaat met een verbetering van de luchtkwaliteit in Europa.
- (10) De voorschriften met betrekking tot motoren voor niet voor de weg bestemde mobiele machines moeten de beginselen volgen die zijn vastgesteld in de mededeling van de Commissie van 5 juni 2002 met als titel „Actieplan „Vereenvoudiging en verbetering van de regelgeving””.
- (11) Het zevende algemene milieuactieprogramma van de Unie dat is vastgesteld bij Besluit nr. 1386/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ wijst erop dat de Unie is overeengekomen niveaus van luchtkwaliteit te bereiken die niet leiden tot aanzienlijk negatieve effecten op, of risico's voor, de menselijke gezondheid en het milieu. Bij Uniewetgeving zijn passende emissiegrenswaarden vastgesteld voor de kwaliteit van de omgevingslucht ter bescherming van de volksgezondheid, en in het bijzonder van gevoelige personen, alsook voor nationale

⁽¹⁾ Richtlijn 2006/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2006 betreffende machines en tot wijziging van Richtlijn 95/16/EG (PB L 157 van 9.6.2006, blz. 24).

⁽²⁾ Besluit nr. 1386/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad van 20 november 2013 inzake een nieuw algemeen milieuactieprogramma voor de Europese Unie voor de periode tot en met 2020 „Goed leven, binnen de grenzen van onze planeet”. (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 171).

emissieplafonds ⁽¹⁾). In aansluiting op haar mededeling van 4 mei 2001 inzake het programma Schone lucht voor Europa (Clean Air for Europe — CAFE) heeft de Commissie op 21 september 2005 een andere mededeling goedgekeurd, getiteld „Thematische strategie inzake luchtverontreiniging”. Een van de conclusies van die thematische strategie is dat de emissies door de vervoersector (vervoer door de lucht, over zee en over het land), door de huishoudens en door de energie- en de landbouwsector en de industrie verder moeten worden verminderd om de Uniedoelstellingen inzake luchtkwaliteit te verwezenlijken. In die context moet het verminderen van emissies van motoren voor niet voor de weg bestemde mobiele machines worden benaderd als onderdeel van een algemene strategie. De nieuwe, „fase V” genoemde, emissiegrenswaarden zijn één van de maatregelen ter vermindering van de huidige emissies van luchtverontreinigende stoffen tijdens het gebruik, waaronder verontreinigende deeltjes, en ozonprecursoren zoals stikstofoxiden (NO_x) en koolwaterstoffen.

- (12) Op 12 juni 2012 heeft de Wereldgezondheidsorganisatie, middels het internationaal agentschap voor kankeronderzoek, uitlaatgasemissies van dieselmotoren geherclassificeerd als „kankerverwekkend voor de mens” (Groep 1), op basis van afdoende bewijs dat blootstelling verbonden is met een verhoogd risico op longkanker.
- (13) Om een verbetering van de luchtkwaliteit in de Unie tot stand te brengen en de Uniedoelstellingen inzake bescherming van de luchtkwaliteit van nu tot 2020 en daarna duurzaam te verwezenlijken, moet onverminderd worden gestreefd naar een vermindering van de emissies van verschillende soorten motoren. Daarom moeten fabrikanten van tevoren duidelijke en alomvattende informatie krijgen over de toekomstige emissiegrenswaarden alsook een passend tijdschema om die na te leven en om te werken aan de nodige technische oplossingen.
- (14) Bij het vaststellen van emissiegrenswaarden moet rekening worden gehouden met de gevolgen voor het concurrentievermogen van de markten en de fabrikanten, de directe en indirecte kosten voor het bedrijfsleven en de voordelen op verschillende gebieden, zoals de aanmoediging van innovatie, betere luchtkwaliteit, lagere gezondheidskosten en extra levensjaren.
- (15) De verlaging van de emissies van motoren op een duurzame manier vereist een voortdurende intensivering van de rechtstreekse samenwerking tussen fabrikanten en hierbij betrokken bedrijfssectoren enerzijds en gevestigde instellingen voor wetenschappelijk onderzoek anderzijds. Deze samenwerking speelt een belangrijke rol bij de ontwikkeling van nieuwe producten en technologieën die een positieve bijdrage leveren tot de verbetering van de luchtkwaliteit.
- (16) Emissies van motoren voor niet voor de weg bestemde mobiele machines hebben een belangrijk aandeel in de totale door de mens veroorzaakte emissies van bepaalde schadelijke luchtverontreinigende stoffen. Motoren die verantwoordelijk zijn voor een aanzienlijk aandeel in luchtvervuiling door NO_x en deeltjes moeten onder de nieuwe emissiegrenswaarden vallen.
- (17) Om werknemers in de directe omgeving van machines te verzekeren van een zo groot mogelijke bescherming en werknemers in de nabijheid van meerdere machines en apparaten zo weinig mogelijk bloot te stellen aan de specifieke cumulatieve blootstelling, dient de nu beschikbare technologie te worden benut om emissies tot een minimum te beperken.
- (18) De Commissie moet emissies waarvoor nog geen regelgeving bestaat en die vrijkomen als gevolg van het toenemende gebruik van nieuwe brandstofformules, motortechnologie en emissiebeheersingssystemen, regelmatig beoordelen. Indien nodig moet de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad een voorstel indienen om deze emissies te reglementeren.
- (19) De invoering van motoren op alternatieve brandstoffen, die mogelijk een geringe emissie van NO_x en verontreinigende deeltjes hebben, moet worden aangemoedigd. De grenswaarden voor totale koolwaterstoffen moeten derhalve worden aangepast teneinde niet-methaanhoudende koolwaterstoffen en methaanemissies in aanmerking te nemen.
- (20) Deze verordening doet geen afbreuk aan het recht van de lidstaten om, met inachtneming van de Verdragen, de voorschriften vast te stellen die zij noodzakelijk achten om ervoor te zorgen dat het publiek en de werknemers beschermd zijn telkens wanneer in deze verordening bedoelde niet voor de weg bestemde mobiele machines in gebruik zijn, op voorwaarde dat dergelijke voorschriften niet van invloed zijn op het in de handel brengen van motoren voor dergelijke machines.

⁽¹⁾ Besluit nr. 1600/2002/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juli 2002 tot vaststelling van het zesde milieuactieprogramma van de Europese Gemeenschap (PB L 242 van 10.9.2002, blz. 1); Richtlijn 2008/50/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 mei 2008 betreffende de luchtkwaliteit en schonere lucht voor Europa (PB L 152 van 11.6.2008, blz. 1).

- (21) Met het oog op de regulering van de emissies van ultrafijne deeltjes (0,1 μm en kleiner) moet de Commissie de bevoegdheid worden verleend voor emissies van deeltjes, naast de momenteel gevolgde aanpak op basis van de deeltjesmassa, ook een aanpak op basis van het deeltjesaantal vast te stellen. De aanpak op basis van het aantal moet uit de resultaten van het deeltjesmeetprogramma van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties (VN/ECE) putten en moet met de bestaande ambitieuze doelstellingen voor het milieu stroken.
- (22) Om deze milieudoelstellingen te verwezenlijken is het aangewezen dat de in deze verordening vastgelegde grenzen voor het deeltjesaantal moeten beantwoorden aan de beste resultaten die op dit moment met gebruikmaking van de best beschikbare technologie door deeltjesfilters behaald kunnen worden.
- (23) Gezien de lange levensduur van niet voor de weg bestemde mobiele machines is het gepast na te denken over het aan de nieuwe regelgeving aanpassen van reeds in gebruik zijnde motoren. Dergelijke aanpassingen moeten met name gericht zijn op dichtbevolkte stedelijke gebieden teneinde de lidstaten te helpen te voldoen aan de Uniewetgeving inzake luchtkwaliteit. Om ervoor te zorgen dat deze aanpassingen van een vergelijkbaar en ambitieus niveau zijn, moeten de lidstaten rekening houden met de beginselen van VN/ECE-reglement nr. 132.
- (24) Waar mogelijk en wanneer technologieën met elkaar verweven zijn, dient gestreefd te worden naar synergie-effecten tussen het reduceren van de emissies van verontreinigende gassen en deeltjes van motoren voor niet voor de weg bestemde mobiele machines en de emissiegrenswaarden die worden toegepast voor zware voertuigen. Dat zou tot meer schaalvoordelen en een betere luchtkwaliteit kunnen leiden.
- (25) De Commissie moet wereldwijd geharmoniseerde testcycli opnemen in de testprocedures die ten grondslag liggen aan de verordeningen betreffende EU-typegoedkeuring met betrekking tot emissies. Ook het toepassen van draagbare emissiemeetsystemen voor toezicht op de werkelijke emissie tijdens het gebruik moet worden overwogen.
- (26) Om de werkelijke emissies tijdens het gebruik aan te pakken en om de procedure betreffende de overeenstemming tijdens het gebruik voor te bereiden, dient, binnen een passend tijdschema, een testmethode voor het bewaken van de naleving van de emissieprestatievoorschriften op basis van het gebruik van draagbare emissiemeetsystemen te worden vastgesteld.
- (27) De correcte werking van het uitlaatgasnabehandelingssysteem, met name in het geval van NO_x , is essentieel om de grenswaarden inzake verontreinigende emissies na te leven. In dit verband moeten maatregelen worden vastgesteld die de goede werking garanderen van uitlaatgasnabehandelingssystemen die gebruikmaken van elk niet-terugwinbaar of verbruiksreagens.
- (28) Draagbare brandbestrijdingspompen zijn essentieel in bepaalde noodsituaties waarin een gekanaliseerde watervoorziening ontbreekt. De montage van uitlaatgasnabehandelingssystemen in motoren voor dergelijke apparaten zou het gewicht en de bedrijfstemperaturen ervan echter zodanig doen oplopen dat zij voor de bediener gevaarlijk worden en het zou onmogelijk worden om ze met de hand te dragen. Draagbare brandbestrijdingspompen moeten daarom van het toepassingsgebied van deze verordening worden uitgesloten.
- (29) Wijzigingen aan een motor zoals de deactivering van het uitlaatgasnabehandelingssysteem of het opvoeren van het vermogen van de motor zouden ernstige gevolgen kunnen hebben voor de emissie prestatie en de duurzaamheid van de motor. Rechtspersonen die dergelijke wijzigingen uitvoeren moeten derhalve verantwoordelijk zijn voor het waarborgen van de naleving van de toepasselijke emissiegrenswaarden.
- (30) Motoren die onder de nieuwe regelgeving inzake emissiegrenswaarden en EU-typegoedkeuringsprocedures zoals vastgesteld in deze verordening vallen, en daarmee conform zijn, moeten in de lidstaten in de handel mogen worden gebracht. Die motoren hoeven niet te voldoen aan andere nationale emissievoorschriften om in de handel te mogen worden gebracht. Zulks onverminderd het recht van de lidstaten het gebruik van reeds in de handel gebrachte motoren te bevorderen of te beperken, voor zover de gehanteerde criteria niet discriminerend zijn en objectief gerechtvaardigd zijn. De lidstaten die EU-typegoedkeuring verlenen, moeten verificatiemaatregelen nemen teneinde de motoren die onder EU-typegoedkeuringsprocedures zijn geproduceerd, te kunnen identificeren.
- (31) Motoren bestemd voor uitvoer en voor gebruik door de strijdkrachten mogen niet onderworpen worden aan de in deze verordening vastgestelde emissiegrenswaarden. Om dergelijke motoren te onderscheiden van motoren waarvoor die emissiegrenswaarden wel gelden, moeten evenwel in bepaalde gevallen opschriften worden voorgeschreven.

- (32) Om rekening te houden met belemmeringen voor toelevering en een „just-in-time“-productiestroom mogelijk te maken, en om onnodige kosten en administratieve lasten te voorkomen, moet het een fabrikant worden toegestaan om, met toestemming van de fabrikant van de oorspronkelijke uitrusting (original equipment manufacturer — OEM), een motor afzonderlijk van zijn uitlaatgasbehandelingssysteem te leveren.
- (33) Sommige niet voor de weg bestemde mobiele machines zijn in bedrijf in extreme omstandigheden, met risico's voor het leven of de gezondheid, of zijn onderworpen aan strenge technische voorschriften. Gezien die bijzondere omstandigheden en het betrekkelijk kleine aantal motoren voor niet voor de weg bestemde mobiele machines, moet, met betrekking tot de in deze verordening vastgestelde emissiegrenswaarden, worden voorzien in bepaalde vrijstellingen voor motoren die worden gebruikt op plaatsen waar ontploffingsgevaar kan heersen en voor gebruik in voertuigen voor het te water laten van reddingsboten.
- (34) Teneinde fabrikanten in staat te stellen praktijktests uit te voeren die inherent zijn aan het ontwikkelingsproces, moet het tijdelijk in de handel brengen van motoren waarvoor in die fase geen EU-typegoedkeuring is verleend, worden toegestaan. Ook moeten vrijstellingen kunnen worden verleend waarbij het tijdelijk in de handel brengen van motoren met het oog op praktijktests van prototypes wordt toegestaan.
- (35) Om rekening te houden met langetermijnprojecten in de spoorwegsector die grote investeringen vergen, moet, overeenkomstig Richtlijn 2008/57/EG van het Europees Parlement en de Raad⁽¹⁾, worden voorzien in een vrijstelling voor motoren die zijn opgenomen in projecten die voor de datum van toepassing van deze verordening zijn gestart en waarvan de ontwikkeling zich in een vergevorderd stadium bevindt.
- (36) Het is van essentieel belang dat de technische innovatie in verband met de emissieprestatie van motoren voor niet voor de weg bestemde mobiele machines niet wordt belemmerd met voorschriften die thans niet in de administratieve procedures voor type-goedkeuring zijn opgenomen. Daarom moet worden voorzien in bepaalde vrijstellingen en voorschriften voor motoren waarin nieuwe technologieën of nieuwe concepten zijn verwerkt.
- (37) OEM's die jaarlijks een beperkte hoeveelheid produceren, stuiten op grote problemen als zij hun machines vernieuwen binnen de standaardovergangperiode. Die fabrikanten zijn gewoonlijk kleine en middelgrote ondernemingen (kmo's) met een beperkte technische capaciteit, die de informatie over motoren van toekomstige fasen vaak later ontvangen dan andere OEM's. Dit geldt met name voor fabrikanten van landbouwmachines die jaarlijks een beperkte hoeveelheid produceren waarbij deze op een grote structurele uitdaging stuiten bij de overgang naar de fase V-emissiegrenswaarden. Daarom is het noodzakelijk met betrekking tot dergelijke gevallen in specifieke regels te voorzien.
- (38) Het in de handel brengen van motoren die bestemd zijn ter vervanging van motoren die reeds in niet voor de weg bestemde mobiele machines zijn gemonteerd, en die voldoen aan minder strenge emissiegrenswaarden dan die welke in deze verordening zijn vastgelegd, moet worden toegestaan om fabrikanten in staat te stellen hun garantieverplichtingen na te komen en ervoor te zorgen dat dergelijke motoren in voldoende mate op de markt beschikbaar zijn.
- (39) Volgens de huidige ramingen zal een aantal locomotieven voor brede spoorwijdte tussen 2016 en 2025 moeten worden vervangen. Locomotieven met krachtige motoren die geschikt zijn voor het 1 520 mm-spoorweginet zijn op de Unie-markt niet beschikbaar. Op maat gemaakte oplossingen zouden de kosten van nieuwe locomotieven aanmerkelijk verhogen en zouden de spoorwegondernemingen ervan afhouden hun vloten te vernieuwen. De technische en economische beperkingen van het 1 520 mm-spoorweginet zouden in de EU-typegoedkeuringsprocedures een plaats moeten krijgen. Met het oog op het vergemakkelijken en versnellen van de vergroening van de spoorwegsector in de betrokken lidstaten en het bevorderen van het gebruik van de beste beschikbare technologie die momenteel op de markt is, dient er wat bepaalde voorschriften betreft een tijdelijke vrijstelling te worden verleend voor deze locomotieven op het spoorweginet. Een dergelijke vrijstelling zou het effect van het spoorwegverkeer op het milieu kunnen verminderen.
- (40) Katoen wordt binnen de Unie slechts in zeer weinig lidstaten geproduceerd. Vanwege de hoge kosten van nieuwe oogstmachines voor katoen, en om bijkomende financiële lasten voor de sector katoenproductie, die de economische levensvatbaarheid van de sector verder zouden bedreigen, te voorkomen, moeten de marktdeelnemers toegang krijgen tot een breed scala aan beschikbare tweedehands oogstmachines voor katoen. Daarom moeten de lidstaten de mogelijkheid hebben om, gedurende een beperkte periode, het nationale recht toe te passen op in dergelijke machines gemonteerde motoren.

⁽¹⁾ Richtlijn 2008/57/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 betreffende de interoperabiliteit van het spoorwegsysteem in de Gemeenschap (PB L 191 van 18.7.2008, blz. 1).

- (41) Met betrekking tot markttoezicht moeten in deze verordening verplichtingen worden opgelegd aan de nationale autoriteiten die specifiek zijn dan de overeenkomstige verplichtingen in Verordening (EG) nr. 765/2008 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾.
- (42) Om te garanderen dat de procedure voor de controle van de overeenstemming van de productie, die een van de hoekstenen van het EU-typegoedkeuringsysteem vormt, juist wordt toegepast en naar behoren functioneert, moet de aangewezen bevoegde instantie of een voldoende gekwalificeerde technische dienst die daartoe is aangewezen, geregeld verificaties verrichten bij de fabrikanten.
- (43) De Unie is partij bij de overeenkomst van de UNECE (Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties) betreffende het aannemen van eenvormige technische eisen voor wielvoertuigen, uitrustingsstukken en voertuigdelen die kunnen worden aangebracht en/of gebruikt op wielvoertuigen en de voorwaarden voor wederzijdse erkenning van goedkeuringen verleend op basis van deze eisen („Herziene overeenkomst van 1958”). Bijgevolg moeten de goedkeuringen verleend uit hoofde van de VN/ECE-reglementen, en wijzigingen daarop, waaraan de Unie, in het kader van de toepassing van Besluit 97/836/EG van de Raad ⁽²⁾, haar goedkeuring heeft gehecht of waartoe de Unie is toegetreden, worden erkend als gelijkwaardig met de in het kader van deze verordening verleende EU-typegoedkeuringen. Teneinde te zorgen voor consistentie en onderlinge afstemming tussen Unie- en VN/ECE-regelgeving, moet de Commissie dienovereenkomstig de bevoegdheid worden toegekend gedelegeerde handelingen vast te stellen teneinde te bepalen welke VN/ECE-reglementen van toepassing moeten zijn op EU-typegoedkeuringen.
- (44) Teneinde deze verordening aan te vullen met nadere technische bijzonderheden moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie handelingen vast te stellen ten aanzien van het toezicht op emissieprestaties tijdens het gebruik, technische tests en meetprocedures, overeenstemming van de productie, afzonderlijke levering van het uitlaatgasnabehandelingssystemen van een motor, motoren voor tests in de praktijk, motoren voor gebruik in explosieve atmosferen, gelijkwaardigheid van EU-typegoedkeuringen voor motoren, informatie voor OEM's en eindgebruikers, en normen voor en beoordeling van technische diensten. Het is van bijzonder belang dat de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden tot passende raadplegingen overgaat, onder meer op deskundigenniveau, en dat die raadplegingen gebeuren in overeenstemming met de beginselen die zijn vastgelegd in het Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven ⁽³⁾. Met name om te zorgen voor gelijke deelname aan de voorbereiding van gedelegeerde handelingen ontvangen het Europees Parlement en de Raad alle documenten op hetzelfde tijdstip als de deskundigen van de lidstaten, en hebben hun deskundigen systematisch toegang tot de vergaderingen van de deskundigengroepen van de Commissie die zich bezighouden met de voorbereiding van de gedelegeerde handelingen.
- (45) Om eenvormige voorwaarden te waarborgen voor de uitvoering van deze verordening, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend. Deze bevoegdheden moeten worden uitgeoefend in overeenstemming met Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁴⁾.
- (46) De lidstaten moeten regels vaststellen inzake sancties wegens inbreuken op deze verordening en erop toezien dat deze regels worden uitgevoerd. Deze sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.
- (47) Gezien de doorlopende technische vooruitgang en de laatste bevindingen op het gebied van onderzoek en innovatie, moeten de verdere mogelijkheden voor de vermindering van vervuilende emissies door motoren die zijn gemonteerd in niet voor de weg bestemde mobiele machines worden geïnventariseerd. Bij deze beoordelingen moet de nadruk liggen op de motorcategorieën die voor het eerst binnen het toepassingsgebied van de verordening vallen en op de categorieën waarvoor de emissiegrenswaarden bij deze verordening ongewijzigd blijven.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 765/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 9 juli 2008 tot vaststelling van de eisen inzake accreditatie en markttoezicht betreffende het verhandelen van producten en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 339/93 (PB L 218 van 13.8.2008, blz. 30).

⁽²⁾ Besluit 97/836/EG van de Raad van 27 november 1997 inzake de toetreding van de Europese Gemeenschap tot de overeenkomst van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties betreffende het aannemen van eenvormige technische eisen voor wielvoertuigen, uitrustingsstukken en onderdelen die kunnen worden aangebracht en/of gebruikt op wielvoertuigen en de voorwaarden voor wederzijdse erkenning van goedkeuringen verleend op basis van deze eisen („Herziene overeenkomst van 1958”) (PB L 346 van 17.12.1997, blz. 78).

⁽³⁾ PB L 123 van 12.5.2016, blz. 1.

⁽⁴⁾ Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

- (48) De in deze verordening vastgelegde specifieke grenswaarden, testprocedures en voorschriften voor emissies van verontreinigende stoffen moeten ook gelden voor motoren voor land- en bosbouwtractoren die onder Verordening (EU) nr. 167/2013 vallen. Gezien het gecombineerde effect van het uitstel van fase IV voor landbouwtractoren van de categorieën T2, T4.1 en C2 en de toepassingsdata van fase V, zou fase IV van zeer korte duur zijn wat betreft de vermogensgroep 56-130 kW. Om inefficiëntie en onnodige lasten te voorkomen moet de fase IV-datum van verplichte EU-typegoedkeuring met een jaar worden uitgesteld en moet de flexibiliteit-hoeveelheid op passende wijze worden verhoogd. Voorts moeten de overgangsbepalingen in deze verordening met betrekking tot de toepassingsvoorschriften van fase V ook gelden voor motoren van fase IIIB. Verordening (EU) nr. 167/2013 en Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/96 van de Commissie ⁽¹⁾ dienen derhalve dienovereenkomstig te worden gewijzigd.
- (49) Ter wille van de duidelijkheid, voorspelbaarheid, rationele ordening en vereenvoudiging en om de lasten voor de fabrikanten van motoren en niet voor de weg bestemde mobiele machines te verminderen, mag deze verordening slechts een beperkt aantal uitvoeringsfasen voor de invoering van nieuwe emissieniveaus en EU-typegoedkeuringsprocedures omvatten. Het is van essentieel belang de voorschriften tijdig te definiëren, teneinde fabrikanten voldoende aanlooptijd te bieden om technische oplossingen voor in serie geproduceerde motoren te ontwikkelen, te testen en toe te passen en fabrikanten en goedkeuringsinstanties voldoende aanlooptijd te bieden om de nodige administratieve systemen in te voeren.
- (50) Richtlijn 97/68/EG is herhaaldelijk en ingrijpend gewijzigd. Ter wille van de duidelijkheid, voorspelbaarheid, rationele ordening en vereenvoudiging, moet die richtlijn worden ingetrokken en vervangen door een verordening en een beperkt aantal gedelegeerde en uitvoeringshandelingen. Door de vaststelling van een verordening wordt ervoor gezorgd dat de bepalingen ervan rechtstreeks op met name fabrikanten, goedkeuringsinstanties en technische diensten van toepassing zijn en veel sneller en efficiënter kunnen worden gewijzigd en beter aan de technische vooruitgang kunnen worden aangepast.
- (51) Richtlijn 97/68/EG moet derhalve worden ingetrokken met ingang van een datum die de industrie voldoende tijd zal bieden om zich aan te passen aan deze verordening en aan de technische specificaties en administratieve bepalingen die in op grond van deze verordening vastgestelde gedelegeerde en uitvoeringshandelingen worden vastgesteld.
- (52) Richtlijn 97/68/EG voorziet niet in een afwijking voor motoren voor niet voor de weg bestemde mobiele machines die moeten worden gebruikt op plaatsen waar ontploffingsgevaar kan heersen. Om rekening te houden met de strenge technische voorschriften die essentieel zijn voor de operationele veiligheid van dergelijke motoren, moet Richtlijn 97/68/EG worden gewijzigd om toe te staan dat afwijkingen voor deze motoren worden toegepast totdat die richtlijn wordt ingetrokken.
- (53) Het uitwisselen van gegevens en informatie met betrekking tot EU-typegoedkeuringen moet worden verbeterd zodat deze verordening snel en doeltreffend kan worden toegepast. Daarom moeten de nationale instanties worden verplicht efficiënt onderling en met de Commissie samen te werken en gegevens en informatie met betrekking tot EU-typegoedkeuringen uit te wisselen via het informatiesysteem interne markt („IMI”) dat is ingesteld bij Verordening (EU) nr. 1024/2012 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾. Om de uitvoering van deze verordening te vergemakkelijken, moet een specifieke module van het IMI worden ingevoerd die aangepast is aan niet voor de weg bestemde mobiele machines. Het moet ook mogelijk zijn voor fabrikanten en technische diensten om het IMI voor de uitwisseling van gegevens en informatie over motoren voor niet voor de weg bestemde mobiele machines te gebruiken.
- (54) Aangezien de doelstellingen van deze verordening, namelijk het vastleggen van geharmoniseerde regels inzake administratieve en technische voorschriften met betrekking tot emissiegrenswaarden en EU-typegoedkeuringsprocedures voor motoren voor niet voor de weg bestemde mobiele machines, niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt, maar, gelet op de omvang en de gevolgen ervan, beter verwezenlijkt kunnen worden op het niveau van de Unie, kan de Unie in overeenstemming met het subsidiariteitsbeginsel als vervat in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, maatregelen vaststellen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze verordening niet verder dan hetgeen nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken,

⁽¹⁾ Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/96 van de Commissie van 1 oktober 2014 tot aanvulling van Verordening (EU) nr. 167/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft voorschriften voor milieuprestaties en prestaties van de aandrijfeenheid voor landbouw- en bosbouwvoertuigen (PB L 16 van 23.1.2015, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EU) nr. 1024/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 betreffende de administratieve samenwerking via het Informatiesysteem interne markt en tot intrekking van Beschikking 2008/49/EG van de Commissie („de IMI-verordening”) (PB L 316 van 14.11.2012, blz. 1).

HEBBERN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

ONDERWERP, TOEPASSINGSGBIED EN DEFINITIES

Artikel 1

Onderwerp

1. Bij deze verordening worden voor alle in artikel 2, lid 1, bedoelde motoren emissiegrenswaarden vastgesteld voor verontreinigende gassen en deeltjes, alsmede de administratieve en technische voorschriften met betrekking tot EU-typegoedkeuring.

Bij deze verordening worden ook bepaalde verplichtingen vastgesteld voor niet voor de weg bestemde mobiele machines waarin een motor als vermeld in artikel 2, lid 1, wordt of is gemonteerd, wat betreft de emissiegrenswaarden voor verontreinigende gassen en deeltjes van dergelijke motoren.

2. Bij deze verordening worden tevens de voorschriften vastgesteld voor het markttoezicht op in artikel 2, lid 1, bedoelde motoren die worden gemonteerd of die bedoeld zijn om te worden gemonteerd in niet voor de weg bestemde mobiele machines, en waarvoor EU-typegoedkeuring moet worden verleend.

Artikel 2

Toepassingsgebied

1. Deze verordening is van toepassing op alle onder de in artikel 4, lid 1, opgenomen categorieën vallende motoren die worden gemonteerd of bedoeld zijn te worden gemonteerd in niet voor de weg bestemde mobiele machines, en voor zover het de emissiegrenswaarden voor verontreinigende gassen en deeltjes van dergelijke motoren betreft, op deze niet voor de weg bestemde mobiele machines.

2. Deze verordening is niet van toepassing op motoren voor:

- a) de voortbeweging van voertuigen als bedoeld in artikel 2, lid 1, van Richtlijn 2007/46/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾;
- b) de voortbeweging van landbouw- en bosbouwtrekkers als omschreven in artikel 3, punt 8, van Verordening (EU) nr. 167/2013;
- c) de voortbeweging van voertuigen als bedoeld in artikel 2, punt 1, van Verordening (EU) nr. 168/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾;
- d) stationaire machines;
- e) zeeschepen waarvoor een geldig zeevaart- of veiligheidscertificaat vereist is;
- f) schepen als omschreven in Richtlijn (EU) 2016/1629 van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾ die buiten het toepassingsgebied van die richtlijn vallen;
- g) de voortbeweging of de hulpdoeleinden van binnenschepen met een netto vermogen van minder dan 19 kW;
- h) vaartuigen als omschreven in artikel 1, van Richtlijn 2013/53/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ Richtlijn 2007/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 september 2007 tot vaststelling van een kader voor de goedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan en van systemen, onderdelen en technische eenheden die voor dergelijke voertuigen zijn bestemd (kaderrichtlijn) (PB L 263 van 9.10.2007, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EU) nr. 168/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 15 januari 2013 betreffende de goedkeuring van en het markttoezicht op twee- of driewielige voertuigen en vierwielers (PB L 60 van 2.3.2013, blz. 52).

⁽³⁾ Richtlijn (EU) 2016/1629 van het Europees Parlement en de Raad van 14 september 2016 tot vaststelling van de technische voorschriften voor binnenschepen, tot wijziging van Richtlijn 2009/100/EEG en tot intrekking van Richtlijn 2006/87/EG (zie bladzijde 118 van dit Publicatieblad).

⁽⁴⁾ Richtlijn 2013/53/EU van het Europees Parlement en de Raad van 20 november 2013 betreffende pleziervaartuigen en waterscooters en tot intrekking van Richtlijn 94/25/EG (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 90).

- i) luchtvaartuigen als omschreven in artikel 2, punt a), van Verordening (EU) nr. 1321/2014 van de Commissie ⁽¹⁾;
- j) recreatievoertuigen, met uitzondering van sneeuwscooters, terreinvoertuigen en side-by-side-voertuigen;
- k) voertuigen en machines die uitsluitend in wedstrijden worden gebruikt of uitsluitend daartoe bestemd zijn;
- l) draagbare brandbestrijdingspompen die worden omschreven in en die vallen onder de Europese norm inzake draagbare brandbestrijdingspompen ⁽²⁾;
- m) verkleinde schaalmodellen of schaalreplica's van voertuigen of machines, voor recreatiedoeleinden geproduceerd op kleinere schaal dan het origineel en met een nettovermogen van minder dan 19 kW.

Artikel 3

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- 1) „niet voor de weg bestemde mobiele machines”: mobiele machine, vervoerbare industriële uitrusting of voertuig met of zonder carrosserie of wielen, niet bestemd voor personen- of goederenvervoer over de weg; hieronder vallen ook machines die zijn gemonteerd op het chassis van voertuigen bestemd voor personen- of goederenvervoer over de weg;
- 2) „EU-typegoedkeuring”: de procedure waarbij een goedkeuringsinstantie certificeert dat een motortype of motorfamilie aan de relevante administratieve bepalingen en technische voorschriften van deze verordening voldoet;
- 3) „verontreinigende gassen”: de volgende verontreinigende stoffen in de gasvorm ervan, die door een motor worden uitgestoten: koolmonoxide (CO), totale koolwaterstoffen (HC) en stikstofoxiden (NO_x); NO_x betreft daarbij stikstofoxide (NO) en stikstofdioxide (NO₂), uitgedrukt als NO₂-equivalent;
- 4) „deeltjes” of „PM”: de massa van het materiaal in het gas dat door een motor wordt uitgestoten en op een gespecificeerd filtermedium wordt opgevangen na verdunning van het gas met schone, gefiltreerde lucht zodat de temperatuur niet meer dan 325 K (52 °C) bedraagt;
- 5) „deeltjesaantal” of „PN”: het aantal vaste deeltjes met een diameter groter dan 23 nm dat door een motor wordt uitgestoten;
- 6) „verontreinigende deeltjes”: elke emissie van een motor die als PM of PN wordt gemeten;
- 7) „interne verbrandingsmotor” of „motor”: een energieomzetter, maar geen gasturbine, die is ontworpen om chemische energie (input) om te zetten in mechanische energie (output) middels een intern verbrandingsproces; omvat, indien deze zijn geïnstalleerd, het emissiebeheersingssysteem en de communicatie-interface (hardware en berichten) tussen de elektronische regeleenheid of -eenheden van de motor en elke andere regeleenheid van de aandrijflijn of van niet voor de weg bestemde mobiele machines, die nodig is om aan de hoofdstukken II en III te voldoen;
- 8) „motortype”: een groep van motoren die onderling niet verschillen wat betreft de essentiële motorkenmerken;
- 9) „motorfamilie”: een door de fabrikant bepaalde groep van motoren die vanwege hun ontwerp vergelijkbare eigenschappen bezitten wat betreft de uitlaatemissie en die aan de geldende emissiegrenswaarden voldoen;
- 10) „basismotor”: een motortype dat op zodanige wijze uit een motorfamilie is gekozen dat de emissie-eigenschappen representatief zijn voor die motorfamilie;
- 11) „ruilmotor”: een motor die:
  - a) uitsluitend gebruikt wordt om een motor te vervangen die reeds op de markt wordt gebracht en in niet voor de weg bestemde mobiele machines is gemonteerd, en
  - b) voldoet aan een emissiefase die lager is dan die die van toepassing is op de datum waarop de motor wordt vervangen;

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 1321/2014 van de Commissie van 26 november 2014 betreffende de permanente luchtwaardigheid van luchtvaartuigen en luchtvaartproducten, -onderdelen en -uitrustingsstukken, en betreffende de goedkeuring van bij voornoemde taken betrokken organisaties en personen (PB L 362 van 17.12.2014, blz. 1).

⁽²⁾ Europese norm EN 14466+A1:2009 (Brandweerpompen 06, blz. 1/2014 van de Commissie van 26 november 2014 betreffend).

- 12) „in gebruik zijnde motor”: een motor die wordt gebruikt in niet voor de weg bestemde mobiele machines in de normale bedrijfspatronen, -omstandigheden en -belasting daarvan, en die bestemd is voor de uitvoering van de emissie monitoringstests als bedoeld in artikel 19;
- 13) „CI-motor”: een motor die werkt volgens het principe van compressieontsteking („CI”);
- 14) „SI-motor”: een motor die werkt volgens het principe van elektrische ontsteking;
- 15) „SI-motor voor handapparatuur”: een SI-motor met een referentievermogen van minder dan 19 kW, en die gebruikt wordt in een apparaat dat ten minste aan een van de volgende voorwaarden voldoet:
  - a) het wordt gedurende de verrichting van de beoogde functie(s) door de bediener gedragen;
  - b) het werkt gedurende de verrichting van de beoogde functie(s) op meerdere posities, zoals ondersteboven of op zijn kant;
  - c) zijn gecombineerde drooggewicht, motor inbegrepen, bedraagt minder dan 20 kg en het voldoet ten minste aan een van de volgende voorwaarden:
    - i) het apparaat wordt gedurende de verrichting van de beoogde functie(s) door de bediener fysisch ondersteund of gedragen;
    - ii) het apparaat wordt gedurende de verrichting van de beoogde functie(s) door de bediener fysisch ondersteund ofwel door de stand van zijn lichaam bestuurd;
    - iii) het apparaat wordt gebruikt in een generator of pomp;
- 16) „vloeibare brandstof”: brandstof die onder standaardomgevingsomstandigheden in vloeibare vorm voorkomt (298 K, absolute omgevingsdruk 101,3 kPa);
- 17) „gasvormige brandstof”: brandstof die onder standaardomgevingsomstandigheden volledig gasvormig is (298 K, absolute omgevingsdruk 101,3 kPa);
- 18) „dual-fuelmotor”: een motor die is ontworpen om tegelijkertijd met vloeibare brandstof en een gasvormige brandstof te werken, waarbij beide brandstoffen apart worden gedoseerd en de verbruikte hoeveelheid van een van de brandstoffen ten opzichte van de andere kan variëren naargelang de bedrijfsomstandigheden;
- 19) „single-fuelmotor”: een motor die geen dual-fuelmotor is;
- 20) „GER (gasenergieverhouding)”: bij een dual-fuelmotor de verhouding tussen de energie-inhoud van de gasvormige brandstof en die van beide brandstoffen; bij single-fuelmotoren wordt de GER gedefinieerd als 1 of 0, afhankelijk van het type brandstof;
- 21) „motor met constant toerental”: een motor waarvan de EU-typegoedkeuring beperkt is tot bedrijf met constant toerental, met uitzondering van motoren waarvan de reguleerfunctie voor een constant toerental is verwijderd of uitgeschakeld; hij kan voorzien zijn van een functie voor stationair draaien ten behoeve van het starten en uitzetten en van een regelaar die op verschillende toerentallen kan worden ingesteld wanneer de motor wordt uitgezet;
- 22) „motor met variabel toerental”: een motor die geen motor met constant toerental is;
- 23) „bedrijf met constant toerental”: een motorbedrijf met een regelaar die de vraag van de operator automatisch regelt om het motortoerental te handhaven, zelfs onder variërende belasting;
- 24) „hulpmotor”: een motor die is gemonteerd of bestemd is te worden gemonteerd in niet voor de weg bestemde mobiele machines, en die geen directe of indirecte aandrijfkraft levert;
- 25) „nettovermogen”: het vermogen van de motor uitgedrukt in kW, verkregen op de testbank aan het uiteinde van de krukas of het equivalent daarvan, gemeten overeenkomstig de in VN/ECE-Reglement nr. 120 opgenomen methode voor het meten van het vermogen van interne verbrandingsmotoren gebruikmakend van een referentiebrandstof of brandstofcombinatie als vastgesteld in artikel 25, lid 2;
- 26) „referentievermogen”: het nettovermogen dat wordt gebruikt om toepasselijke emissiegrenswaarden voor de motor vast te stellen;

- 27) „nominaal nettovermogen”: het door de fabrikant opgegeven nettovermogen, uitgedrukt in kW, van de motor bij nominaal toerental;
- 28) „maximaal nettovermogen”: de hoogste waarde van het nettovermogen op de nominaalvermogenscurve bij vollast voor het motortype;
- 29) „nominaal toerental”: het door de regelaar van een motor toegestane maximumtoerental bij vollast volgens opgave van de fabrikant of, als er geen regelaar is, het toerental waarbij van de motor het maximaal nettovermogen wordt verkregen volgens opgave van de fabrikant;
- 30) „productiedatum van de motor”: de datum, uitgedrukt in maand en jaar, waarop de motor de eindcontrole passeert, na het verlaten van de productielijn, en gereed is voor levering of opslag;
- 31) „overgangperiode”: de eerste 24 maanden na de in bijlage III genoemde data voor het in de handel brengen van fase V-motoren;
- 32) „overgangsmotor”: een motor met een productiedatum vóór de in bijlage III genoemde datum voor het in de handel brengen van fase V-motoren, en die:
  - a) voldoet aan de meest recente toepasselijke emissiegrenswaarden die zijn vastgesteld in de desbetreffende wetgeving die van toepassing is op 5 oktober 2016, of
  - b) valt onder een vermogensgroep, of wordt gebruikt of is bestemd voor gebruik in een toepassing, die op 5 oktober 2016 op het niveau van de Unie niet onderworpen was aan grenswaarden inzake verontreinigende emissies en typegoedkeuring;
- 33) „productiedatum van de niet voor de weg bestemde mobiele machine”: de maand en het jaar dat is aangegeven op de voorgeschreven opschriften van de machine of, in afwezigheid van een voorgeschreven opschrift, de maand en het jaar waarin de machine de eindcontrole passeert na het verlaten van de productielijn;
- 34) „binnenschip”: een schip dat binnen het toepassingsgebied van Richtlijn (EU) 2016/1629 valt;
- 35) „generatoraggregaat”: een onafhankelijke niet voor de weg bestemde mobiele machine die geen deel uitmaakt van een aandrijflijn en hoofdzakelijk bestemd is voor het opwekken van elektriciteit;
- 36) „stationaire machines”: machines die zijn bestemd om voor het eerste gebruik permanent op één locatie te worden geïnstalleerd en niet bestemd zijn voor verplaatsing, over de weg of op andere wijze, behalve tijdens het transport van de plaats van productie naar de plaats van eerste installatie;
- 37) „permanent geïnstalleerd”: met bouten vastgezet of op andere manier zodanig bevestigd dat het niet verwijderd kan worden zonder gebruik van gereedschap of instrumenten, op een fundering of ander bevestigingspunt die of dat ervoor moet zorgen dat de motor op één enkele plek in een gebouw, constructie, faciliteit of installatie functioneert;
- 38) „sneeuwscooter”: een zelfrijdende machine bedoeld voor vervoer buiten de wegen, voornamelijk op sneeuw, aangedreven door rupsbanden die in contact staan met de sneeuw en bestuurd door een ski of ski's die in contact staat of staan met de sneeuw, en met een maximale onbeladen massa in rijklare toestand van 454 kg (met inbegrip van de standaarduitrusting, koelvloeistof, smeermiddelen, brandstof en uitrustingsstukken, maar zonder optionele accessoires en bestuurder);
- 39) „terreinvoertuig” of „ATV”: een gemotoriseerd voertuig, aangedreven door een motor, dat voornamelijk is bestemd voor vervoer op onverharde oppervlakken op vier of meer wielen met ballonbanden, alleen voorzien van een zitplaats waarop de bestuurder schrijlings zit of van een zitplaats waar de bestuurder schrijlings zit en van een zitplaats voor niet meer dan één passagier, en van een stuurstang;
- 40) „side-by-side-voertuig” of „SbS”: een niet-geleed, door de bediener bestuurd voertuig met eigen aandrijving dat voornamelijk is bestemd voor vervoer op onverharde oppervlakken op vier of meer wielen, met een minimale ongeladen massa in rijklare toestand van 300 kg (met inbegrip van de standaarduitrusting, koelvloeistof, smeermiddelen, brandstof en uitrustingsstukken, maar zonder optionele accessoires en bestuurder) en met een door de constructie bepaalde maximumsnelheid van 25 km/h of meer; een dergelijk voertuig is tevens ontworpen voor het vervoer van personen en/of goederen, en/of voor het duwen en trekken van uitrustingsstukken, wordt anders dan door een stuurstang bestuurd, is ontworpen voor recreatieve of transportdoelinden en vervoert ten hoogste zes personen, waaronder de bestuurder, die naast elkaar op een of meer niet-zadelzitplaatsen zitten;
- 41) „spoorvoertuig”: een niet voor de weg bestemde mobiele machine die uitsluitend op de spoorweg rijdt;

- 42) „locomotief”: een spoorvoertuig dat is ontworpen om direct via de eigen wielen of indirect via de wielen van andere spoorvoertuigen te voorzien in de aandrijfkraft voor de eigen voortbeweging en voor de voortbeweging van andere spoorvoertuigen die zijn ontworpen voor het vervoer van vracht, passagiers en andere uitrustingsstukken, en dat zelf niet is ontworpen of bestemd om vracht of passagiers te vervoeren, behalve de personen die het bedienen;
- 43) „treinstel”: een spoorvoertuig dat is ontworpen om direct via de eigen wielen of indirect via de wielen van andere spoorvoertuigen te voorzien in de aandrijfkraft voor de eigen voortbeweging, en dat specifiek is ontworpen voor het vervoer van goederen of passagiers, of zowel goederen als passagiers, en geen locomotief is;
- 44) „hulpspoorvoertuig”: spoorvoertuig dat geen treinstel of locomotief is, met inbegrip van maar niet uitsluitend een spoorvoertuig dat specifiek is ontworpen om onderhouds- of constructiewerkzaamheden of hefverrichtingen uit te voeren die verband houden met het spoor of andere spoorweginfrastructuur;
- 45) „mobiele kraan”: een giekkraan die op eigen kracht verrijdbaar is zonder of met vaste kraanbaan of op beide manieren, en zijn stabiliteit aan de zwaartekracht ontleent, en voor het verplaatsen gebruik maakt van banden, rupsbanden of andere mobiele voorzieningen.
- 46) „sneeuwblazer”: een toestel met eigen aandrijving dat uitsluitend is ontworpen voor het sneeuwruimen vanaf een verhard oppervlak door het verzamelen van een hoeveelheid sneeuw die vervolgens met kracht via een koker wordt uitgeworpen;
- 47) „op de markt aanbieden”: het in het kader van een handelsactiviteit, al dan niet tegen betaling, verstrekken van een motor of een niet voor de weg bestemde mobiele machine, met het oog op distributie of gebruik op de markt van de Unie;
- 48) „in de handel brengen”: het voor het eerst in de Unie op de markt aanbieden van een motor of niet voor de weg bestemde mobiele machines;
- 49) „fabrikant”: de natuurlijke of rechtspersoon die jegens de goedkeuringsinstantie verantwoordelijk is voor alle aspecten van de EU-typegoedkeuring voor motoren of de vergunningsprocedure en voor de conformiteit van de productie van de motor, en die tevens verantwoordelijk is voor kwesties met betrekking tot het markttoezicht op de door hem geproduceerde motoren, ongeacht of deze direct betrokken is bij alle fasen van het ontwerp en de bouw van de motor waarvoor EU-typegoedkeuring wordt aangevraagd;
- 50) „vertegenwoordiger van de fabrikant” of „vertegenwoordiger”: een in de Unie gevestigde natuurlijke of rechtspersoon die door de fabrikant naar behoren schriftelijk is gemachtigd om de fabrikant te vertegenwoordigen bij kwesties met betrekking tot de goedkeuringsinstantie of de markttoezichtautoriteit en namens de fabrikant op te treden bij onder deze verordening vallende aangelegenheden;
- 51) „importeur”: elke in de Unie gevestigde natuurlijke of rechtspersoon die een motor uit een derde land in de handel brengt, ongeacht of de motor al in een niet voor de weg bestemde mobiele machine is gemonteerd;
- 52) „distributeur”: een natuurlijke of rechtspersoon in de toeleveringsketen, behalve de fabrikant of de importeur, die een motor op de markt aanbiedt;
- 53) „marktdeelnemer”: de fabrikant, de vertegenwoordiger van de fabrikant, de importeur of de distributeur;
- 54) „fabrikant van originele uitrusting” of „OEM”: een natuurlijke of rechtspersoon die niet voor de weg bestemde mobiele machines fabriceert;
- 55) „goedkeuringsinstantie”: de instantie van een lidstaat die door de lidstaat is opgericht of aangewezen en door hem is aangemeld bij de Commissie en die bevoegd is:
  - a) voor alle aspecten van de EU-typegoedkeuring van een motortype of motorfamilie;
  - b) voor de vergunningsprocedure;
  - c) voor het verlenen en, in voorkomend geval, het intrekken of weigeren van EU-typegoedkeuring, en het afgeven van EU-typegoedkeuringscertificaten;
  - d) om op te treden als contactpunt voor de goedkeuringsinstanties van andere lidstaten;

- e) voor de aanwijzing van de technische diensten, en
- f) om ervoor te zorgen dat de fabrikant voldoet aan zijn verplichtingen inzake de overeenstemming van de productie;
- 56) „technische dienst”: een organisatie of instantie die door de goedkeuringsinstantie is aangewezen om namens haar als testlaboratorium tests of als overeenstemmingsbeoordelingsinstantie de initiële beoordeling en andere tests of inspecties te verrichten of de goedkeuringsinstantie zelf wanneer die deze functies vervult;
- 57) „markttoezicht”: activiteiten en maatregelen van de nationale autoriteiten om ervoor te zorgen dat motoren die op de markt worden aangeboden, voldoen aan de desbetreffende harmonisatiewetgeving van de Unie;
- 58) „markttoezichtautoriteit”: de autoriteit van een lidstaat die verantwoordelijk is voor het uitvoeren van markttoezicht op het eigen grondgebied;
- 59) „nationale autoriteit”: een goedkeuringsinstantie of enige andere autoriteit die, met betrekking tot motoren die bestemd zijn om worden gemonteerd in niet voor de weg bestemde mobiele machines of tot niet voor de weg bestemde mobiele machines waarin motoren zijn gemonteerd, betrokken is bij en verantwoordelijk is voor markttoezicht, grenscontroles of het in de handel brengen in een lidstaat;
- 60) „eindgebruiker”: een natuurlijke of rechtspersoon behalve de fabrikant, fabrikant van originele uitrusting, invoerder of distributeur, die verantwoordelijk is voor het bedienen van de in een niet voor de weg bestemde mobiele machine gemonteerde motor;
- 61) „emissiebeheersingsstrategie”: een onderdeel of een reeks onderdelen van het ontwerp die zijn opgenomen in het totaalontwerp van een motor of een niet voor de weg bestemde mobiele machine waarin een motor is gemonteerd, en die gebruikt worden bij het beheersen van emissies;
- 62) „emissiebeheersingssysteem”: een voorziening, systeem of ontwerpelement die of dat de emissie beheerst of vermindert;
- 63) „manipulatiestrategie”: een emissiebeheersingsstrategie die de doelmatigheid van het emissiebeheersingssysteem vermindert onder omgevings- of motorbedrijfsomstandigheden die hetzij bij een normaal gebruik van de machine, hetzij buiten de testprocedures van de EU-typegoedkeuring optreden;
- 64) „elektronische regeleenheid”: de elektronische voorziening van een motor, die deel uitmaakt van het emissiebeheersingssysteem en gegevens van motorsensoren gebruikt om motorparameters te regelen;
- 65) „uitlaatgasrecirculatie” of „EGR” : een technische voorziening die deel uitmaakt van het emissiebeheersingssysteem en de emissies vermindert door de door de verbrandingskamer(s) uitgestoten uitlaatgassen weer naar de motor te voeren om vóór of tijdens de verbranding met instromende lucht te worden gemengd, met uitzondering van het gebruik van kleptiming om de hoeveelheid residueel uitlaatgas in de verbrandingskamer(s) dat vóór of tijdens de verbranding met instromende lucht wordt gemengd, te vergroten;
- 66) „uitlaatgasnabehandelingssysteem”: een katalysator, deeltjesfilter, deNO_x-systeem, gecombineerd deNO_x-deeltjesfilter of elke andere voorziening voor emissievermindering, met uitzondering van uitlaatgasrecirculatie (EGR) en turbocompressoren, die deel uitmaakt van het emissiebeheersingssysteem maar voorbij de uitlaatpoorten van de motor is gemonteerd;
- 67) „manipulatie”: de inactivering, bijstelling of wijziging van het emissiebeheersingssysteem, inclusief software of andere logische besturingselementen van die systemen, met als al dan niet bedoeld gevolg dat de emissieprestaties van de motor slechter worden;
- 68) „testcyclus”: een sequentie van testpunten, elk bij een specifiek toerental en koppel van de motor bij een test onder transiënte of statische bedrijfsomstandigheden;
- 69) „testcyclus in statische toestand”: een testcyclus waarin het motortoerental en het koppel op een eindige reeks nominaal constante waarden worden gehouden; tests in statische toestand worden in één bepaalde modus of in een modus met overgangen uitgevoerd;
- 70) „transiënte testcyclus”: een testcyclus met een sequentie van genormaliseerde toerental- en koppelwaarden die binnen een tijdspanne per seconde variëren;
- 71) „motorcarter”: de afgesloten ruimten in of buiten de motor die met het oliecarter zijn verbonden door in- of uitwendige verbindingen waaruit gassen en dampen kunnen ontsnappen;

- 72) „regeneratie”: een gebeurtenis waarbij de emissieniveaus veranderen terwijl de prestaties van het uitlaatgasnabehandelingssysteem door het ontwerp worden hersteld en die kan worden ingedeeld als continue regeneratie of niet-frequente (periodieke) regeneratie;
- 73) „emissieduurzaamheidsperiode” of „EDP”: het aantal uren dat wordt besteed of, waar van toepassing, de afstand die wordt aangewend om de verslechteringsfactoren vast te stellen;
- 74) „verslechteringsfactoren”: de reeks factoren die het verband aantonen tussen emissies aan het begin en aan het eind van de emissieduurzaamheidsperiode;
- 75) „virtuele tests”: computersimulaties, daaronder begrepen berekeningen, die gebruikt worden om het prestatieniveau van een motor aan te tonen als hulp bij besluitvorming zonder dat een fysieke motor dient te worden gebruikt.

Artikel 4

Motorcategorieën

1. Voor de toepassing van deze verordening gelden de volgende motorcategorieën, onderverdeeld in de in bijlage I opgenomen subcategorieën:

1. „categorie NRE”:

- a) motoren voor niet voor de weg bestemde mobiele machines die bestemd en geschikt zijn om, al dan niet over de weg, zich te verplaatsen of verplaatst te worden, die niet zijn uitgesloten krachtens artikel 2, lid 2, en die niet zijn opgenomen in een andere, in de punten 2 tot en met 10 van dit lid vastgestelde categorie;
- b) motoren met een referentievermogen van minder dan 560 kW die gebruikt worden in de plaats van fase V-motoren van de categorieën IWP, IWA, RLL of RLR;

2. „categorie NRG”: motoren met een referentievermogen van meer dan 560 kW die uitsluitend worden gebruikt in generatoraggregaten; motoren voor generatoraggregaten zonder deze eigenschappen, worden opgenomen in categorie NRE of NRS overeenkomstig hun eigenschappen;

3. „categorie NRSh”: SI-motoren voor handapparatuur met een referentievermogen van minder dan 19 kW, uitsluitend bestemd voor gebruik in met de hand vastgehouden machines;

4. „categorie NRS”: SI-motoren met een referentievermogen van minder dan 56 kW die niet zijn opgenomen in categorie NRSh;

5. „categorie IWP”:

- a) motoren met een referentievermogen van 19 kW of meer, die uitsluitend in binnenschepen voor directe of indirecte voortbeweging worden gebruikt of daarvoor zijn bedoeld;
- b) motoren die worden gebruikt in plaats van motoren uit categorie IWA op voorwaarde dat zij voldoen aan artikel 24, lid 8;

6. „categorie IWA”: hulpmotoren met een referentievermogen dat groter is dan of gelijk is aan 19 kW die uitsluitend in binnenschepen worden gebruikt;

7. „categorie RLL”: motoren die uitsluitend in locomotieven voor voortbeweging worden gebruikt of daarvoor zijn bedoeld;

8. „categorie RLR”:

- a) motoren die uitsluitend in treinstellen voor voortbeweging worden gebruikt of daarvoor zijn bedoeld;
- b) motoren die worden gebruikt in de plaats van fase V-motoren van de categorie RLL;

9. „categorie SMB”: SI-motoren uitsluitend bestemd voor gebruik in sneeuwscooters; andere motoren voor sneeuwscooters dan SI-motoren worden opgenomen in categorie NRE;

10. „categorie ATS”: SI-motoren uitsluitend bestemd voor gebruik in ATV's en SbS-voertuigen; andere motoren voor ATV's en SbS-voertuigen dan SI-motoren worden opgenomen in categorie NRE.

2. Een motor met variabel toerental van een bepaalde categorie kan worden gebruikt in de plaats van een motor met constant toerental van dezelfde categorie.

Motoren met variabel toerental van categorie IWP die worden gebruikt om te werken met constant toerental, moeten daarnaast voldoen aan artikel 24, lid 7, of artikel 24, lid 8, naar gelang het geval.

3. Motoren voor hulpspoorvoertuigen en hulpmotoren voor treinstellen en locomotieven worden opgenomen in categorie NRE of NRS, naar gelang hun eigenschappen.

HOOFDSTUK II

ALGEMENE VERPLICHTINGEN

Artikel 5

Verplichtingen van de lidstaten

1. De lidstaten richten overeenkomstig deze verordening goedkeuringsinstanties en markttoezichtautoriteiten op of wijzen deze aan.
2. De lidstaten stellen de Commissie van de oprichting en aanwijzing van de in lid 1 bedoelde goedkeuringsinstanties en markttoezichtautoriteiten in kennis; de kennisgeving bevat hun naam, post- en elektronisch adres, en bevoegdheidsgebieden. De Commissie maakt de lijst en de gegevens van de goedkeuringsinstanties bekend op haar website.
3. De lidstaten geven uitsluitend toestemming voor het in de handel brengen van:
  - a) motoren waarvoor een geldige EU-typegoedkeuring overeenkomstig deze verordening is verleend, ongeacht of die motoren al in niet voor de weg bestemde mobiele machines zijn gemonteerd, en
  - b) niet voor de weg bestemde mobiele machines waarin onder a) bedoelde motoren zijn gemonteerd.
4. De lidstaten mogen het in de handel brengen van:
  - a) motoren niet verbieden, beperken of belemmeren op grond van aspecten die verband houden met de constructie of de werking ervan welke onder deze verordening vallen, indien die motoren aan de voorschriften van deze verordening voldoen;
  - b) niet voor de weg bestemde mobiele machines niet verbieden, beperken of belemmeren op gronden die verband houden met emissies van verontreinigende gassen en deeltjes door in dergelijke machines gemonteerde motoren, indien die motoren binnen het toepassingsgebied van deze verordening vallen en aan de voorschriften ervan voldoen.
5. De lidstaten organiseren en verrichten overeenkomstig hoofdstuk III van Verordening (EG) nr. 765/2008 markttoezicht en controles met betrekking tot motoren die op de markt zijn.

Artikel 6

Verplichtingen van goedkeuringsinstanties

1. De goedkeuringsinstanties zien erop toe dat fabrikanten die een EU-typegoedkeuring aanvragen, aan deze verordening voldoen.
2. De goedkeuringsinstanties verlenen uitsluitend een EU-typegoedkeuring voor motortypen of motorfamilies die aan deze verordening voldoen.
3. De goedkeuringsinstanties maken middels het IMI een register bekend van alle motortypen en motorfamilies waarvoor EU-typegoedkeuringen zijn verleend, uitgebreid of ingetrokken, of ten aanzien waarvan de aanvraag van een EU-typegoedkeuring is geweigerd.

Dat register bevat ten minste de volgende informatie:

- a) naam en adres van de fabrikant en naam van het bedrijf, indien verschillend;
- b) handelsnaam(namen) of merk(en), naar gelang het geval, van de fabrikant;
- c) motortypen waarvoor een EU-typegoedkeuring van het motortype nodig is of, waar van toepassing, de EU-typegoedkeuring van de motorfamilie;
- d) motorcategorie;
- e) het nummer van de EU-typegoedkeuring, met inbegrip van het nummer van eventuele uitbreidingen;
- f) datum van het verlenen, verlengen, weigeren of intrekken van de EU-typegoedkeuring, en
- g) inhoud van de hoofdstukken „Algemene informatie over de motor” en „Definitief emissieresultaat” van het in artikel 24, lid 12, bedoelde testrapport.

Artikel 7

Verplichtingen van markttoezichtautoriteiten

1. De markttoezichtautoriteiten voeren, op toereikende schaal en op basis van een toereikend percentage, monsters, documentencontroles en indien gewenst fysieke of laboratoriumcontroles van motoren uit. Hierbij houden zij rekening met gevestigde beginselen van risicobeoordeling, klachten en andere relevante informatie.
2. De markttoezichtautoriteiten kunnen marktdeelnemers voorschrijven dat deze die documenten en informatie beschikbaar stellen die de autoriteiten noodzakelijk achten om de activiteiten van de autoriteiten uit te voeren.

Artikel 8

Algemene verplichtingen van de fabrikanten

1. Wanneer fabrikanten hun motoren in de handel brengen, zorgen zij ervoor dat die motoren zijn vervaardigd en goedgekeurd overeenkomstig deze verordening.
2. Als fabrikanten een motor waarvoor een EU-typegoedkeuring moet worden verleend, zodanig wijzigen dat die vervolgens tot een andere categorie of subcategorie behoort, zorgen zij ervoor dat die motor voldoet aan de voorschriften welke op die categorie of subcategorie van toepassing zijn.

Als een rechtspersoon een motor zodanig wijzigt dat de emissiegrenswaarden voor die motor volgens de categorie of subcategorie ervan niet langer worden nageleefd, wordt die rechtspersoon geacht verantwoordelijk te zijn voor het opnieuw naleven van de emissiegrenswaarden.

3. Fabrikanten zijn jegens de goedkeuringsinstantie verantwoordelijk voor alle aspecten van de EU-typegoedkeuringsprocedure en voor het waarborgen van de overeenstemming van de productie, ongeacht of zij rechtstreeks bij alle fasen van de bouw van een motor betrokken zijn.
4. Fabrikanten zorgen ervoor dat zij beschikken over procedures om hun serieproductie in overeenstemming te houden met het goedgekeurde type en om emissies van in gebruik zijnde motoren te monitoren volgens artikel 19.

Er wordt overeenkomstig hoofdstuk VI rekening gehouden met wijzigingen in het ontwerp of in de kenmerken van een motortype, en met wijzigingen in de voorschriften waarmee een motortype conform is verklaard.

5. In aanvulling op de in artikel 32 bedoelde voorgeschreven opschriften, vermelden fabrikanten op de motoren die zij hebben geproduceerd en in de handel brengen, of, wanneer dit niet mogelijk is, op een bij de motor gevoegd document, hun naam, geregistreerde handelsnaam of geregistreerd merk en contactadres in de Unie.

6. Op gemotiveerd verzoek verstrekken fabrikanten de OEM een duplicaat van de voorgeschreven opschriften als bedoeld in artikel 15, lid 4.
7. Fabrikanten zorgen gedurende de periode dat zij voor een motor verantwoordelijk zijn, voor zodanige opslag- en vervoersomstandigheden dat de overeenstemming van de motor met dit hoofdstuk en hoofdstuk III niet in het gedrang komt.
8. Fabrikanten houden het in artikel 23, lid 1, bedoelde EU-typegoedkeuringscertificaat met de bijlagen en, waar van toepassing, een kopie van de in artikel 31 bedoelde overeenstemmingsverklaring gedurende 10 jaar na het in de handel brengen van een motor ter beschikking van de goedkeuringsinstanties.
9. Fabrikanten verstrekken nationale autoriteiten op gemotiveerd verzoek en via de goedkeuringsinstantie een kopie van het EU-typegoedkeuringscertificaat voor een motor. Die kopie wordt gesteld in een taal die de verzoekende nationale autoriteit gemakkelijk kan begrijpen.
10. Voor de EU-typegoedkeuring van motoren wijzen fabrikanten die buiten de Unie zijn gevestigd, één binnen de Unie gevestigde vertegenwoordiger aan om hen voor de goedkeuringsinstantie te vertegenwoordigen.
11. Voor het markttoezicht wijzen fabrikanten die buiten de Unie zijn gevestigd, één binnen de Unie gevestigde vertegenwoordiger aan, die de in lid 10 bedoelde vertegenwoordiger kan zijn.

Artikel 9

Verplichtingen van fabrikanten betreffende motoren die niet conform zijn

1. Een fabrikant die redenen heeft om aan te nemen of van mening is dat een van zijn motoren die in de handel is gebracht, niet conform deze verordening is, onderzoekt onmiddellijk de aard van de vermoede non-overeenstemming en de waarschijnlijkheid dat deze optreedt.

Op basis van het resultaat van het onderzoek neemt de fabrikant corrigerende maatregelen om ervoor te zorgen dat de in productie zijnde motoren tijdig in overeenstemming worden gebracht met het goedgekeurde motortype of de goedgekeurde motorfamilie.

De fabrikant stelt de goedkeuringsinstantie die de EU-typegoedkeuring heeft verleend, onmiddellijk in kennis van het onderzoek, waarbij hij met name de non-conformiteit en alle genomen corrigerende maatregelen in detail beschrijft.

2. Niettegenstaande lid 1, is een fabrikant niet verplicht corrigerende maatregelen te nemen met betrekking tot motoren die niet conform deze verordening zijn als gevolg van wijzigingen die nadat de motor in de handel is gebracht en zonder toestemming van de fabrikant zijn aangebracht.

Artikel 10

Verplichtingen van de vertegenwoordigers van de fabrikant voor markttoezicht

De vertegenwoordigers van de fabrikant voor markttoezicht voeren ten minste de volgende taken uit, die worden gespecificeerd in een schriftelijk mandaat dat zij van de fabrikant ontvangen:

- a) ervoor zorgen dat het in artikel 23, lid 1, bedoelde EU-typegoedkeuringscertificaat met de bijlagen en, waar van toepassing, een kopie van de in artikel 31 bedoelde overeenstemmingsverklaring, gedurende tien jaar na het in de handel brengen van een motor ter beschikking wordt gehouden van de goedkeuringsinstanties;
- b) de goedkeuringsinstantie op gemotiveerd verzoek alle benodigde informatie en documentatie verstrekken om de overeenstemming van de productie van een motor aan te tonen;
- c) op verzoek van de goedkeuringsinstanties en markttoezichtautoriteiten deze medewerking verlenen met betrekking tot eventueel uit hoofde van het mandaat getroffen maatregelen.

*Artikel 11***Algemene verplichtingen van importeurs**

1. Importeurs brengen alleen motoren in de handel die conform zijn met de verleende EU-typegoedkeuring.
2. Voordat een motor waarvoor een EU-typegoedkeuring is verleend, in de handel wordt gebracht, zorgt de importeur ervoor dat:
  - a) het in artikel 23, lid 1, bedoelde EU-typegoedkeuringscertificaat met de bijlagen beschikbaar is;
  - b) de motor voorzien is van het voorgeschreven opschrift, bedoeld in artikel 32;
  - c) de motor voldoet aan artikel 8, lid 5.
3. De importeur houdt gedurende een periode van tien jaar na het in de handel brengen van een motor, waar van toepassing, een kopie van de in artikel 31 bedoelde overeenstemmingsverklaring ter beschikking van de goedkeuringsinstanties en markttoezichtautoriteiten en zorgt ervoor dat het in artikel 23, lid 1, bedoelde EU-typegoedkeuringscertificaat met de bijlagen op verzoek aan die autoriteiten kan worden verstrekt.
4. De importeur vermeldt op de motor, of wanneer dat niet mogelijk is, in een bij de motor gevoegd document, zijn naam, geregistreerde handelsnaam of geregistreerd merk en het adres waar hij bereikt kan worden.
5. De importeur zorgt ervoor dat de motor vergezeld gaat van de in artikel 43 bedoelde informatie en instructies.
6. Importeurs zorgen gedurende de periode dat zij voor een motor verantwoordelijk zijn, voor zodanige opslag- en vervoersomstandigheden dat de conformiteit van de motor met dit hoofdstuk of hoofdstuk III niet in het gedrang komt.
7. De importeur verstrekt aan een verzoekende nationale autoriteit op gemotiveerd verzoek alle benodigde informatie en documentatie om de overeenstemming van een motor aan te tonen. Die informatie en documentatie wordt gesteld in een taal die voor de verzoekende nationale autoriteit gemakkelijk te begrijpen is.

*Artikel 12***Verplichtingen van importeurs betreffende motoren die niet conform zijn**

1. Een importeur die redenen heeft om aan te nemen of van mening is dat een motor niet aan deze verordening voldoet, en in het bijzonder dat de motor niet conform is met de EU-typegoedkeuring ervoor, brengt de motor niet in de handel totdat deze in overeenstemming is gebracht.

De importeurs stelt de fabrikant en de markttoezichtautoriteiten, alsook de goedkeuringsinstantie die de EU-typegoedkeuring heeft verleend, daar zonder onnodige vertraging van in kennis.

2. Een importeur die redenen heeft om aan te nemen of van mening is dat een motor die door hem in de handel is gebracht, niet conform deze verordening is, onderzoekt onmiddellijk de aard van de vermoede non-conformiteit en de mate van waarschijnlijkheid dat deze optreedt.

Op basis van het resultaat van het onderzoek neemt de importeur corrigerende maatregelen om ervoor te zorgen dat de in productie zijnde motoren tijdig conform worden gemaakt met het goedgekeurde motortype of de goedgekeurde motorfamilie, en stelt hij de fabrikant daarvan in kennis.

*Artikel 13***Algemene verplichtingen van distributeurs**

1. Distributeurs die een motor op de markt aanbieden, betrachten de nodige zorgvuldigheid ten aanzien van de voorschriften van deze verordening.

2. Alvorens een motor op de markt aan te bieden, verifiëren de distributeurs:
  - a) of de fabrikant heeft voldaan aan artikel 8, lid 5;
  - b) indien van toepassing, of de importeur heeft voldaan aan artikel 11, leden 2 en 4;
  - c) of de motor voorzien is van het voorgeschreven opschrift, bedoeld in artikel 32;
  - d) of de informatie en instructies bedoeld in artikel 43 beschikbaar zijn in een taal die de OEM gemakkelijk kan begrijpen.
3. Distributeurs zorgen gedurende de periode dat zij voor een motor verantwoordelijk zijn, voor zodanige opslag- en vervoersomstandigheden dat de conformiteit van de motor met dit hoofdstuk of hoofdstuk III niet in het gedrang komt.
4. Op gemotiveerd verzoek zorgen de distributeurs ervoor dat de fabrikant de verzoekende nationale autoriteit de in artikel 8, lid 8, genoemde documenten verstrekt of dat de importeur de verzoekende nationale autoriteit de in artikel 11, lid 3, genoemde documenten verstrekt.

Artikel 14

Verplichtingen van distributeurs betreffende motoren die niet conform zijn

1. Wanneer een distributeur redenen heeft om aan te nemen of van mening is dat een motor niet conform is met deze verordening, biedt hij de motor niet op de markt aan totdat hij in conformiteit is gebracht.
2. De distributeur die redenen heeft om aan te nemen of van mening is dat een motor die hij op de markt heeft aangeboden niet conform is met deze verordening, stelt de fabrikant of diens vertegenwoordiger daarvan in kennis om ervoor te zorgen dat overeenkomstig artikel 9 of artikel 12 de corrigerende maatregelen worden genomen die nodig zijn om de in productie zijnde motoren conform te maken met het goedgekeurde motortype of de goedgekeurde motorfamilie.

Artikel 15

Verplichtingen van OEM's betreffende de montage van motoren

1. OEM's monteren in niet voor de weg bestemde mobiele machines motoren waarvoor EU-typegoedkeuring is verleend, volgens de instructies van de fabrikant overeenkomstig artikel 43, lid 2, en op een manier die geen negatieve gevolgen heeft voor de prestaties van de motor wat de emissies van verontreinigende gassen en deeltjes betreft.
2. Wanneer een OEM zich niet houdt aan de in lid 1 van dit artikel bedoelde instructies of een motor tijdens de montage in niet voor de weg bestemde mobiele machines wijzigt op een manier die negatieve gevolgen heeft voor de prestaties van de motor wat de emissies van verontreinigende gassen en deeltjes betreft, wordt die OEM voor de toepassing van deze verordening beschouwd als een fabrikant en gelden voor hem met name de verplichtingen van de artikelen 8 en 9.
3. OEM's monteren in niet voor de weg bestemde mobiele machines motoren waarvoor EU-typegoedkeuring is verleend uitsluitend in overeenstemming met de in artikel 4 voorziene soorten exclusief gebruik.
4. Wanneer het voorgeschreven opschrift, bedoeld in artikel 32, niet zichtbaar is zonder dat er onderdelen worden verwijderd, brengt de OEM op de niet voor de weg bestemde mobiele machine een duidelijk zichtbaar duplicaat aan van het opschrift als bedoeld in dat artikel en in de desbetreffende uitvoeringshandeling, dat door de fabrikant is geleverd.
5. Wanneer niet voor de weg bestemde mobiele machines waarin een overgangsmotor is gemonteerd in de handel zijn gebracht overeenkomstig artikel 58, lid 5, vermelden de OEM's de productiedatum van de niet voor de weg bestemde mobiele machine als onderdeel van het opschrift op de machine.
6. Wanneer een fabrikant een motor afzonderlijk van zijn uitlaatgasbehandelingssysteem aan een OEM levert in overeenstemming met artikel 34, lid 3, verstrekt de OEM, waar van toepassing, de fabrikant informatie over de assemblage van de motor en het uitlaatgasbehandelingssysteem ervan.

*Artikel 16***Toepassing van de verplichtingen van fabrikanten op importeurs en distributeurs**

Een importeur of distributeur die een motor onder zijn eigen naam of merk op de markt aanbiedt, of zo'n motor zodanig wijzigt dat de conformiteit ervan met de van toepassing zijnde voorschriften in het gedrang kan komen, worden voor de toepassing van deze verordening beschouwd als fabrikant en voor hen gelden met name de verplichtingen van de artikelen 8 en 9.

*Artikel 17***Kennisgevingsverplichting voor marktdeelnemers en OEM's**

Marktdeelnemers en OEM's delen de goedkeuringsinstanties en markttoezichtautoriteiten, op verzoek en gedurende vijf jaar na het in de handel brengen, onderstaande gegevens mee:

- a) welke marktdeelnemer een motor aan hen heeft geleverd;
- b) aan welke marktdeelnemer of, indien mogelijk, aan welke OEM zij een motor hebben geleverd.

HOOFDSTUK III

MATERIËLE VOORSCHRIFTEN*Artikel 18***Voorschriften betreffende uitlaatmissies voor EU-typegoedkeuring**

1. De fabrikanten zorgen ervoor dat motortypen en motorfamilies zodanig zijn ontworpen, geconstrueerd en geassembleerd dat zij voldoen aan de voorschriften van hoofdstuk II en van dit hoofdstuk.
2. Vanaf de in bijlage III opgenomen datum waarop de motoren in de handel worden gebracht mogen motortypen en motorfamilies de fase V-uitlaatmissiegrenswaarden van bijlage II niet overschrijden.

Wanneer een motorfamilie, overeenkomstig de in de betrokken uitvoeringshandeling opgenomen parameters die de motorfamilie definiëren, meer dan één vermogensgroep beslaat, dient de basismotor (voor EU-typegoedkeuringsdoel-einden) en alle motortypen binnen dezelfde familie (voor overeenstemming van de productie) met betrekking tot de toepasselijke vermogensgroepen:

- a) aan de meest strenge emissiegrenswaarden te voldoen;
  - b) te worden getest met testcycli die overeenkomen met de meest strenge emissiegrenswaarden;
  - c) te voldoen aan de vroegst toepasbare in bijlage III opgenomen data voor EU-typegoedkeuring en het in de handel brengen.
3. De uitlaatmissies van motortypen en motorfamilies worden gemeten op basis van de in artikel 24 vermelde testcycli en overeenkomstig artikel 25.

4. Motortypen en motorfamilies worden ontworpen en uitgerust met emissiebeheersingsstrategieën op een wijze die manipulatie zoveel mogelijk voorkomt. Het gebruik van manipulatiestrategieën is verboden.

5. De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast met nadere gegevens met betrekking tot de parameters die moeten worden gebruikt voor de definitie van motortypes en -families, en van de bedrijfsmodi ervan, en de nadere technische gegevens voor het voorkomen van de in lid 4 van dit artikel bedoelde manipulatie. Die uitvoeringshandelingen worden uiterlijk op 31 december 2016 volgens de in artikel 56, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

*Artikel 19***Monitoring van emissies van in gebruik zijnde motoren**

1. De emissies van verontreinigende gassen van motoren behorende tot motortypes of -families van emissiefase V met een typegoedkeuring overeenkomstig deze verordening worden gemonitord door in gebruik zijnde motoren die gemonteerd zijn in niet voor de weg bestemde mobiele machines te testen gedurende hun normale bedrijfscyclus. Dergelijke tests vallen onder de verantwoordelijkheid van de fabrikant en worden conform de voorschriften van de goedkeuringsinstantie uitgevoerd op motoren die correct zijn onderhouden, waarbij voldaan wordt aan de bepalingen inzake de selectie van motoren, testprocedures en verslaglegging van resultaten voor de verschillende motorcategorieën.

De Commissie voert proefprogramma's uit teneinde passende testprocedures te ontwikkelen voor de motorcategorieën en subcategorieën waarvoor nog geen testprocedures bestaan.

De Commissie voert voor iedere motorcategorie monitoringsprogramma's uit teneinde te bepalen in welke mate de gemeten emissies uit de testcyclus overeenkomen met de in de praktijk gemeten emissies. Deze programma's en de resultaten ervan worden jaarlijks aan de lidstaten gepresenteerd en vervolgens openbaar gemaakt.

2. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 55 gedelegeerde handelingen vast te stellen met het oog op het aanvullen van deze verordening met gedetailleerde regelingen betreffende de in lid 1 van dit artikel vermelde selectie van motoren, testprocedures en verslaglegging van de resultaten. Die gedelegeerde handelingen worden uiterlijk op 31 december 2016 vastgesteld.

HOOFDSTUK IV

EU-TYPEGOEDKEURINGSPROCEDURES*Artikel 20***Aanvraag voor EU-typegoedkeuring**

1. Fabrikanten dienen een afzonderlijke aanvraag voor EU-typegoedkeuring voor elk motortype of elke motorcategorie in bij de goedkeuringsinstantie van een lidstaat, en elke aanvraag gaat vergezeld van het in artikel 21 vermelde informatiedossier. Er wordt slechts één aanvraag ingediend voor een motortype of motorfamilie, indien van toepassing, en bij slechts één goedkeuringsautoriteit.

2. De fabrikanten stellen de technische dienst die verantwoordelijk is voor de uitvoering van de EU-typegoedkeuringstests een motor ter beschikking die de in het in artikel 21 bedoelde informatiedossier beschreven kenmerken van het motortype, of in het geval van een motorfamilie, van de basismotor bezit.

3. Indien in het geval van een aanvraag voor EU-typegoedkeuring van een motorfamilie de goedkeuringsinstantie van mening is dat de in lid 2 van dit artikel bedoelde geselecteerde basismotor waarop de ingediende aanvraag betrekking heeft niet ten volle de in het in artikel 21 vermelde informatiedossier beschreven motorfamilie vertegenwoordigt, stellen de fabrikanten een andere en, zo nodig, een extra basismotor die volgens de goedkeuringsinstantie de motorfamilie vertegenwoordigt ter beschikking.

4. Binnen een maand nadat het goedgekeurde motortype of de goedgekeurde motorfamilie in productie is genomen, dienen de fabrikanten het eerste plan voor het monitoren van in gebruik zijnde motoren in bij de goedkeuringsinstantie die de EU-typegoedkeuring heeft gegeven voor dit motortype of, waar van toepassing, deze motorfamilie.

*Artikel 21***Informatiedossier**

1. De aanvrager legt aan de goedkeuringsinstantie een informatiedossier over dat de volgende elementen omvat:

a) een informatiedocument, met een lijst van referentiebrandstoffen en, wanneer de fabrikant zulks verlangt, andere gespecificeerde brandstoffen, brandstofmengsels of brandstofemulsies als bedoeld in artikel 25, lid 2, en beschreven overeenkomstig de in artikel 25, lid 4, bedoelde gedelegeerde handelingen („het informatiedocument”);

- b) alle relevante gegevens, tekeningen, foto's en andere informatie met betrekking tot het motortype of, waar van toepassing, de basismotor;
  - c) alle aanvullende informatie waar door de goedkeuringsinstantie in het kader van de aanvraagprocedure voor de EU-typegoedkeuring om wordt gevraagd.
2. Het informatiedossier kan worden verstrekt in papieren of in een elektronisch formaat die aanvaard is door de technische dienst en de goedkeuringsinstantie.
3. De Commissie kan uitvoeringshandelingen vaststellen om modellen vast te stellen voor het inlichtingenformulier en het informatiedossier. Die uitvoeringshandelingen worden uiterlijk op 31 december 2016 volgens de in artikel 56, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

HOOFDSTUK V

VERLOOP VAN DE EU-TYPEGOEDKEURINGSPROCEDURES

Artikel 22

Algemene bepalingen

1. De goedkeuringsinstantie die de aanvraag ontvangt, verleent EU-typegoedkeuring voor alle motortypen of motorfamilies die aan alle volgende voorwaarden voldoen:
- a) de gegevens in het informatiedossier;
  - b) de voorschriften van deze verordening, met name de in artikel 26 vermelde regelingen inzake de overeenstemming van de productie.
2. Als een motor voldoet aan de in deze verordening vastgestelde voorschriften leggen goedkeuringsinstanties geen andere EU-typegoedkeuringsvoorschriften op met betrekking tot uitlaatemissies voor niet voor de weg bestemde mobiele machines waarin dergelijke motor is gemonteerd.
3. Na de data voor de EU-typegoedkeuring van motoren vermeld in bijlage III voor elke subcategorie motoren, verlenen goedkeuringsinstanties geen EU-typegoedkeuring voor een motortype of motorfamilie dat/die niet voldoet aan de voorschriften van deze verordening.
4. De EU-typegoedkeuringscertificaten worden genummerd volgens een geharmoniseerd systeem dat de Commissie vaststelt.
5. Via het IMI verricht de goedkeuringsinstantie het volgende:
- a) zij stelt de goedkeuringsinstanties van de andere lidstaten een lijst ter beschikking met de door haar verleende EU-typegoedkeuringen, of, waar van toepassing, uitgebreide EU-typegoedkeuringen, binnen een maand na de afgifte van het overeenkomstig EU-typegoedkeuringscertificaat;
  - b) zij stelt de goedkeuringsinstanties zonder vertraging van de andere lidstaten een lijst ter beschikking met de door haar geweigerde of ingetrokken EU-typegoedkeuringen, vergezeld van een motivering voor de beslissingen;
  - c) zij verstuurt, binnen een maand na ontvangst van een verzoek van de goedkeuringsinstantie van een andere lidstaat, een exemplaar van het EU-typegoedkeuringscertificaat van het motortype of de motorfamilie, indien bestaand, aan die goedkeuringsinstantie samen met het in lid 6 bedoelde informatiepakket, voor ieder motortype of iedere motorfamilie waarvoor zij de typegoedkeuring heeft verleend, geweigerd of de EU-typegoedkeuring die zij heeft ingetrokken.
6. De goedkeuringsinstantie stelt een informatiepakket samen dat bestaat uit het informatiedossier plus het testrapport en alle andere documenten die de technische dienst of de goedkeuringsinstantie tijdens de uitvoering van hun taken aan het informatiedossier hebben toegevoegd (het informatiepakket).

Het informatiepakket bevat een inhoudsopgave, genummerd of voorzien van andere tekens zodat alle pagina's en de opzet van ieder document duidelijk worden aangegeven en alle opeenvolgende stappen in het beheer van de EU-typegoedkeuringsprocedure, met name de data van herzieningen en actualiseringen, zijn geregistreerd.

De goedkeuringsinstantie zorgt ervoor dat de informatie in het informatiepakket ter beschikking is gedurende een periode van minstens 25 jaar na afloop van de geldigheid van de desbetreffende EU-typegoedkeuring.

7. De Commissie kan uitvoeringshandelingen vaststellen om het volgende vast te stellen:
  - a) de methode voor het vaststellen van het in lid 4 vermelde geharmoniseerde nummeringssysteem;
  - b) de modellen en gegevensstructuur voor de in lid 5 bedoelde uitwisseling van informatie.

Die uitvoeringshandelingen worden uiterlijk op 31 december 2016 volgens de in artikel 56, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

Artikel 23

Specifieke bepalingen voor het EU-typegoedkeuringscertificaat

1. De volgende stukken worden als bijlage bij het EU-typegoedkeuringscertificaat gevoegd:
  - a) het informatiepakket;
  - b) waar van toepassing, naam en een voorbeeld van de handtekening van de personen die gemachtigd zijn overeenstemmingsverklaringen als bedoeld in artikel 31, te ondertekenen met vermelding van hun positie in het bedrijf.
2. De Commissie stelt een model op voor het EU-typegoedkeuringscertificaat.
3. Voor elk motortype dat of elke motorfamilie dat werd goedgekeurd doet de goedkeuringsinstantie het volgende:
  - a) alle relevante rubrieken van het EU-typegoedkeuringscertificaat invullen en het testrapport er bijvoegen;
  - b) de inhoudsopgave bij het informatiepakket samenstellen;
  - c) het ingevulde certificaat en de bijlagen onverwijld aan de aanvrager verstrekken.
4. Indien de geldigheid van een EU-typegoedkeuring overeenkomstig artikel 35 beperkt is of indien het motortype of de motorfamilie van de toepassing van sommige bepalingen van deze verordening is vrijgesteld, worden deze beperkingen of vrijstellingen in het EU-typegoedkeuringscertificaat vermeld.
5. De Commissie kan uitvoeringshandelingen vaststellen waarbij het model voor het EU-typegoedkeuringscertificaat bedoeld in lid 2 van dit artikel wordt vastgesteld. Die uitvoeringshandelingen worden uiterlijk op 31 december 2016 volgens de in artikel 56, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

Artikel 24

Voor EU-typegoedkeuring vereiste tests

1. Door middel van passende tests die door aangewezen technische diensten worden uitgevoerd, wordt aangetoond dat aan de technische voorschriften van deze verordening is voldaan. De procedures voor de metingen en tests, alsmede de specifieke uitrustingsstukken en instrumenten voor de uitvoering van deze testen, zijn in artikel 25 vastgesteld.
2. De fabrikant stelt de goedkeuringsinstantie het aantal motoren ter beschikking dat volgens de relevante gedelegeerde handelingen nodig is voor de uitvoering van de voorgeschreven tests.
3. De voorgeschreven tests worden uitgevoerd op motoren die representatief zijn voor het goed te keuren motortype of, waar van toepassing, de goed te keuren basismotor van de motorfamilie.

Niettegenstaande de eerste alinea kan de fabrikant, in overeenstemming met de goedkeuringsinstantie, een motor selecteren die weliswaar niet representatief is voor het goed te keuren motortype of, indien van toepassing, niet representatief is voor de goed te keuren basismotor van de motorfamilie, maar die een aantal van de meest ongunstige kenmerken ten aanzien van het vereiste prestatieniveau bezit. Tijdens de selectieprocedure mogen ter ondersteuning van de besluitvorming virtuele testmethoden worden gebruikt.

4. De testcycli die van toepassing zijn op de uitvoering van EU-typegoedkeuringstests zijn opgenomen in bijlage IV. De testcycli die van toepassing zijn op alle in de EU-typegoedkeuring opgenomen motortypen worden vermeld in het informatiedocument.
5. Een motor die representatief is voor het motortype of, waar van toepassing, de basismotor van de motorfamilie, of een motor die is geselecteerd overeenkomstig lid 3, tweede alinea, wordt getest op een dynamometer met gebruikmaking van de toepasselijke testcyclus in statische toestand (niet voor wegverkeer) zoals vermeld in tabellen IV-1 tot en met IV-10 in bijlage IV. De fabrikant kan voor het uitvoeren van de tests kiezen voor de specifieke modus of de modus met overgangen. Met uitzondering van de in de leden 7 en 8 vermelde gevallen hoeft een motor met variabel toerental van een bepaalde categorie die in een toepassing met constant toerental van dezelfde categorie wordt gebruikt, niet te worden getest met de testcyclus in statische toestand met het toepasselijke constante toerental.
6. In geval van een motor met constant toerental met een regelaar die op een verschillend toerental kan worden ingesteld, worden de in lid 5 opgenomen voorschriften voor ieder toepasbaar constant toerental nageleefd en geeft het informatiedocument aan welke snelheden voor ieder motortype van toepassing zijn.
7. In geval van een motor uit categorie IWP bestemd voor gebruik in zowel werking met variabel toerental als werking met constant toerental, worden de in lid 5 vastgestelde voorschriften voor iedere toepasselijke testcyclus in statische toestand afzonderlijk nageleefd en geeft het informatiedocument iedere testcyclus in statische toestand aan waarvoor aan die voorschriften is voldaan.
8. In geval van een motor uit categorie IWP die bestemd is voor gebruik in de plaats van een motor uit de categorie IWA overeenkomstig artikel 4, lid 2, wordt afzonderlijk aan de voorschriften van lid 5 van dit artikel voor iedere toepasselijke in tabellen IV-5 en IV-6 van bijlage IV opgenomen testcyclus in statische toestand voldaan en geeft het informatiedocument iedere testcyclus in statische toestand aan waarvoor aan deze voorschriften is voldaan.
9. Met uitzondering van motoren waarvoor overeenkomstig artikel 34, leden 5 en 6, een typegoedkeuring is verleend, worden motoren met variabel toerental uit de categorie NRE met een nettovermogen van minimaal 19 kW en maximaal 560 kW in aanvulling op de voorschriften van lid 5 van dit artikel, ook getest op een dynamometer met een transiënte testcyclus zoals vastgesteld in tabel IV-11 van bijlage IV.
10. Motoren uit de subcategorieën NRS-v-2b en NRS-v-3 met een maximaal toerental van minder dan of gelijk aan 3 400 tpm worden in aanvulling op de voorschriften van lid 5, ook getest op een dynamometer met een transiënte testcyclus zoals vastgesteld in tabel IV-12 van bijlage IV.
11. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 55 gedelegeerde handelingen vast te stellen die deze verordening aanvullen door het vastleggen van de gedetailleerde technische specificaties en karakteristieken van de in dit artikel bedoelde testcycli in statische toestand en transiënte testcycli, met inbegrip van de overeenkomstige methode voor het bepalen van de instellingen betreffende de belasting en snelheid van de motor. Die gedelegeerde handelingen worden uiterlijk op 31 december 2016 vastgesteld.
12. De Commissie kan gedelegeerde handelingen vaststellen om het uniforme formaat van het voor EU-typegoedkeuring vereiste testverslag vast te stellen. Die uitvoeringshandelingen worden uiterlijk op 31 december 2016 volgens de in artikel 56, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

Artikel 25

Verrichten van metingen en tests voor EU-typegoedkeuring

1. De eindresultaten van de tests van uitlaatmissies voor motoren die onder het toepassingsgebied van deze verordening vallen, worden berekend door op de resultaten van de laboratoriumtests al het volgende toe te passen:
  - a) de emissies van cartergassen, indien vereist op grond van lid 3 en indien niet reeds opgenomen in de laboratoriummetingen;
  - b) de nodige aanpassingsfactoren, indien vereist op grond van lid 3 en wanneer de motor met een regeneratief uitlaatgasbehandelingssysteem is uitgerust;
  - c) met betrekking tot alle motoren, de verslechteringsfactoren die betrekking hebben op de in bijlage V opgenomen emissieduurzaamheidsperiodes.

2. Het testen van een motortype of motorfamilie om na te gaan of het voldoet aan de emissiegrenswaarden die bij deze verordening zijn vastgesteld wordt uitgevoerd door gebruik te maken van de volgende referentiebrandstoffen of brandstofcombinaties, naar gelang het geval:

- a) diesel;
- b) benzine;
- c) benzine/oliemengsel voor tweetakt-SI-motoren;
- d) aardgas/biomethaan;
- e) vloeibaar petroleumgas (LPG);
- f) ethanol.

Het motortype of de motorfamilie voldoet voorts ook aan de in deze verordening neergelegde emissiegrenswaarden met betrekking tot andere specifieke brandstoffen, brandstofmengsels of brandstofemulsies die door de fabrikant worden opgenomen in de aanvraag voor een EU-typegoedkeuring, en voor zover zulks is vermeld in het informatiedossier.

3. Bij het verrichten van metingen en tests wordt voldaan aan de technische voorschriften met betrekking tot:

- a) apparatuur en procedures voor het uitvoeren van tests;
- b) apparatuur en procedures voor emissiemeting en monsterneming;
- c) methoden voor de evaluatie van gegevens en voor berekeningen;
- d) methoden voor het bepalen van verslechteringsfactoren;
- e) waar het motoren van de categorieën NRE, NRG, IWP, IWA, RLR, NRS, NRSh, SMB en ATS betreft die voldoen aan de fase V-emissiegrenswaarden zoals opgenomen in bijlage II:
  - i) methoden om emissies van cartergassen in rekening te brengen;
  - ii) methoden om continue of niet-frequente regeneratie bij uitlaatgasbehandelingssystemen te bepalen en in rekening te brengen;
- f) ten aanzien van elektronisch gestuurde motoren uit de categorieën NRE, NRG, IWP, IWA, RLL en RLR die voldoen aan de fase V-emissiegrenswaarden zoals vermeld in bijlage II en waarbij zowel de dosering als de timing van de brandstofinspuiting elektronisch wordt geregeld of waarbij het emissiebeheersingssysteem voor de vermindering van NO_x elektronisch wordt geactiveerd, gedeactiveerd of gemoduleerd:
  - i) emissiebeheersingsstrategieën, en zijn met inbegrip van de benodigde documenten om die strategieën aan te tonen;
  - ii) NO_x-beheersingsmaatregelen, en zijn met inbegrip van de methode om die beheersingsmaatregelen aan te tonen;
  - iii) het gebied van de testcyclus in statische toestand (niet voor wegverkeer) waarin de toegestane overschrijding van de emissiegrenswaarden van bijlage II, beheerst wordt;
  - iv) de selectie door de technische dienst van aanvullende meetpunten binnen het beheersgebied tijdens de emissiebanktest.

4. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 55 gedelegeerde handelingen vast te stellen die deze verordening aanvullen door het vastleggen van:

- a) de methode voor het aanpassen van de resultaten van emissielaboratoriumtests om rekening te houden met de in lid 1, onder c), vermelde verslechteringsfactoren;
- b) de technische eigenschappen van de in lid 2 vermelde referentiebrandstoffen en, in voorkomend geval, de voorschriften voor de beschrijving van andere in het informatiedossier beschreven specifieke brandstoffen, brandstofmengsels of brandstofemulsies;
- c) de gedetailleerde technische voorschriften en kenmerken voor het verrichten van de in lid 3 bedoelde metingen en tests;

- d) de methode die gebruikt wordt voor het meten van deeltjesaantallen, waarbij rekening wordt gehouden met de in wijzigingsreeks 06 van VN/ECE-reglement nr. 49 vermelde specificaties;
- e) de gedetailleerde technische voorschriften die toegepast worden bij het testen van dual-fuelmotoren of van monofuelmotoren op basis van gasvormige brandstof zoals bedoeld in bijlage II.

Die gedelegeerde handelingen worden uiterlijk op 31 december 2016 vastgesteld.

Artikel 26

Regelingen inzake de overeenstemming van de productie

1. Een goedkeuringsinstantie die een EU-typegoedkeuring heeft verleend, neemt met betrekking tot die EU-typegoedkeuring de nodige maatregelen om, zo nodig in samenwerking met de goedkeuringsinstanties van de overige lidstaten, te verifiëren of afdoende regelingen zijn getroffen om te waarborgen dat de in productie zijnde motoren conform zullen zijn met het goedgekeurde type wat betreft de voorschriften van deze verordening.
2. Een goedkeuringsinstantie die een typegoedkeuring heeft verleend neemt met betrekking tot die EU-typegoedkeuring de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat door de fabrikant afgegeven verklaringen van overeenstemming voldoen aan artikel 31.
3. Een goedkeuringsinstantie die een EU-typegoedkeuring heeft verleend, neemt met betrekking tot die EU-typegoedkeuring de nodige maatregelen om, zo nodig in samenwerking met de goedkeuringsinstanties van de overige lidstaten, te verifiëren of de in lid 1 van dit artikel bedoelde regelingen nog steeds afdoende zijn zodat in productie zijnde motoren in overeenstemming zullen blijven met het goedgekeurde type en de eventuele overeenstemmingsverklaringen aan artikel 31 zullen blijven voldoen.
4. Om te verifiëren of een motor conform is met het goedgekeurde type, mag de goedkeuringsinstantie die de EU-typegoedkeuring heeft verleend alle controles of tests die vereist zijn voor de EU-typegoedkeuring uitvoeren op monsters die in de bedrijfsgebouwen, inclusief in de productiefaciliteiten, van de fabrikant zijn genomen.
5. Indien een goedkeuringsinstantie die een EU-typegoedkeuring heeft verleend, vaststelt dat de overeenkomstig lid 1 overeengekomen regelingen niet worden toegepast, significant afwijken van de overeengekomen regelingen en controleplannen, niet meer worden toegepast of niet langer als afdoende worden beschouwd, terwijl de productie wel wordt voortgezet, neemt zij ofwel de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de procedure voor de overeenstemming van de productie correct wordt nageleefd, of trekt zij de EU-typegoedkeuring in.
6. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 58 gedelegeerde handelingen vast te stellen die deze verordening aanvullen door de bepaling van de gedetailleerde maatregelen en de procedures die de goedkeuringsinstanties moeten nemen en volgen om ervoor te zorgen dat de in productie zijnde motoren conform zijn met het goedgekeurde type. Die gedelegeerde handelingen worden uiterlijk op 31 december 2016 vastgesteld.

HOOFDSTUK VI

WIJZIGINGEN EN GELDIGHEIDSDUUR VAN EU-TYPEGOEDKEURINGEN

Artikel 27

Algemene bepalingen

1. De fabrikant stelt de goedkeuringsinstantie die de EU-typegoedkeuring heeft verleend onverwijld in kennis van elke wijziging van de gegevens in het informatiepakket.

In geval van dergelijke wijziging, besluit die goedkeuringsinstantie welke van de procedures van artikel 28 moet worden gevolgd.

Zo nodig kan de goedkeuringsinstantie na overleg met de fabrikant besluiten dat een nieuwe EU-typegoedkeuring moet worden verleend.

2. Een aanvraag tot wijziging van een EU-typegoedkeuring wordt uitsluitend ingediend bij de goedkeuringsinstantie die de oorspronkelijke EU-typegoedkeuring heeft verleend.

3. Indien de goedkeuringsinstantie van oordeel is dat voor het aanbrenge van een wijziging inspecties of tests moeten worden herhaald, stelt zij de fabrikant daarvan in kennis.

De in artikel 28 vastgelegde procedures zijn alleen van toepassing als de goedkeuringsinstantie op grond van die inspecties of tests tot de conclusie komt dat nog steeds aan de voorwaarden voor EU-typegoedkeuring wordt voldaan.

Artikel 28

Herzieningen en uitbreidingen van EU-typegoedkeuringen

1. Wanneer gegevens van het informatiepakket zijn gewijzigd zonder dat daarvoor inspecties of tests hoefden te worden herhaald, wordt een dergelijke wijziging een „herziening” genoemd.

In geval van dergelijke herziening, herzielt de goedkeuringsinstantie zonder onnodige vertraging de relevante bladzijden van het informatiepakket vast, waarbij op iedere herziene bladzijde duidelijk de aard van de wijziging wordt vermeld, en zij vermeldt tevens de herzieningsdatum en voegt hierbij een herziene inhoudsopgave van het informatiepakket. Met een geconsolideerde, geactualiseerde versie van het informatiepakket, vergezeld van een gedetailleerde beschrijving van de wijzigingen, wordt geacht aan het in dit lid bedoelde voorschrift te zijn voldaan.

2. Wijzigingen als bedoeld in lid 1 worden „uitbreiding” genoemd, wanneer de gegevens die in het informatiepakket zijn opgenomen zijn gewijzigd en een of meer van de volgende situaties optreden:

- a) er zijn aanvullende inspecties of nieuwe tests nodig;
- b) enige informatie die is opgenomen in het EU-typegoedkeuringscertificaat, de bijlagen uitgezonderd, is gewijzigd;
- c) een nieuw voorschrift dat in deze verordening of een krachtens deze verordening vastgestelde gedelegeerde of uitvoeringshandeling wordt vastgesteld, is van toepassing voor het goedgekeurde motortype of de goedgekeurde motorfamilie.

In het geval van een uitbreiding stelt de goedkeuringsinstantie een bijgewerkt EU-typegoedkeuringscertificaat vast, voorzien van een uitbreidingsnummer dat één nummer hoger is dan het laatst toegekende uitbreidingsnummer. Op dat EU-typegoedkeuringscertificaat worden duidelijk de reden voor de uitbreiding en de uitbreidingsdatum vermeld.

3. Telkens als bladzijden van het informatiepakket worden gewijzigd of als een geconsolideerde, geactualiseerde versie wordt opgesteld, wordt de inhoudsopgave die bij het EU-typegoedkeuringscertificaat is gevoegd dienovereenkomstig gewijzigd zodat daarin de datum van de laatste uitbreiding of herziening of die van de laatste consolidering van de geactualiseerde versie is vermeld.

4. Indien een in lid 2, onder c), bedoeld nieuw voorschrift, wat emissieprestaties betreft, uit technisch oogpunt irrelevant is voor een motortype of motorfamilie, wordt geen wijziging van de EU-typegoedkeuring voor dat motortype of die motorfamilie vereist.

Artikel 29

Afgifte en kennisgeving van wijzigingen

1. In geval van een herziening van een EU-typegoedkeuringscertificaat verstrekt de goedkeuringsinstantie de aanvrager zonder onnodige vertraging de herziene documenten of in voorkomend geval de geconsolideerde, geactualiseerde versie, inclusief de herziene inhoudsopgave bij het informatiepakket, als bedoeld in artikel 28, lid 1, tweede alinea.

2. In geval van een uitbreiding van een EU-typegoedkeuringscertificaat verstrekt de goedkeuringsinstantie de aanvrager zonder onnodige vertraging het geactualiseerde EU-typegoedkeuringscertificaat bedoeld in artikel 28, lid 2, met inbegrip van de bijlagen, en de inhoudsopgave bij het informatiepakket.

3. De goedkeuringsinstantie stelt via het IMI de goedkeuringsinstanties van de overige lidstaten in kennis van elke wijziging van EU-typegoedkeuringen, overeenkomstig artikel 22, lid 5.

Artikel 30

Geldigheid van EU-typegoedkeuring

1. Een EU-typegoedkeuring wordt afgegeven voor onbepaalde tijd.
2. In elk van de volgende gevallen wordt een EU-typegoedkeuring van een motor ongeldig:
  - a) wanneer met betrekking tot het in de handel brengen van motoren nieuwe voorschriften in werking treden die op het goedgekeurde motortype of in voorkomend geval motorfamilie van toepassing zijn, en de EU-typegoedkeuring niet dienovereenkomstig kan worden uitgebreid of herzien;
  - b) wanneer de productie van het goedgekeurde motortype of de goedgekeurde motorfamilie vrijwillig definitief wordt stopgezet;
  - c) wanneer de geldigheid van de EU-typegoedkeuring afloopt ten gevolge van een beperking, overeenkomstig artikel 35, lid 3;
  - d) wanneer de EU-typegoedkeuring is ingetrokken overeenkomstig artikel 26, lid 5, artikel 39, lid 1, of artikel 40, lid 3.
3. Wanneer aan de voorwaarden voor de geldigheid van een EU-typegoedkeuring niet langer voldaan is ten aanzien van slechts één motortype binnen een motorfamilie, wordt de EU-typegoedkeuring van de betrokken motorfamilie alleen voor dat motortype ongeldig.
4. Wanneer de productie van een motortype of in voorkomend geval motorfamilie definitief wordt stopgezet, stelt de fabrikant de goedkeuringsinstantie die de EU-typegoedkeuring heeft verleend, van die stopzetting in kennis.

Uiterlijk een maand na ontvangst van die kennisgeving stelt de goedkeuringsinstantie die de EU-typegoedkeuring voor dat motortype of die motorfamilie heeft verleend de goedkeuringsinstanties van de overige lidstaten hiervan in kennis.

5. Wanneer een EU-typegoedkeuring van een motortype of, in voorkomend geval, van een motorfamilie ongeldig wordt, stelt de fabrikant, onverminderd het bepaalde in lid 4, de goedkeuringsinstantie van de lidstaat die de overeenkomstige EU-typegoedkeuring heeft verleend, daarvan in kennis.

In die gevallen deelt de goedkeuringsinstantie die de EU-typegoedkeuring verleend, de goedkeuringsinstanties van de overige lidstaten onverwijld alle ter zake dienende informatie mee.

Die mededeling omvat met name de productiedatum en het motoridentificatienummer van de laatste geproduceerde motor.

6. Aan de in de leden 4 en 5 vermelde kennisgevingsvoorschriften wordt geacht te zijn voldaan door het uploaden van de betrokken informatie naar IMI.

HOOFDSTUK VII

OVEREENSTEMMINGSVERKLARING EN OPSCHRIFTEN

Artikel 31

Overeenstemmingsverklaring

1. Als houder van EU-typegoedkeuring voor een motortype of een motorfamilie levert de fabrikant een overeenstemmingsverklaring („overeenstemmingsverklaring”) af bij motoren die in de handel worden gebracht, op basis van:
  - a) een vrijstelling bedoeld in artikel 34, leden 2, 4, 5, 6, 7 of 8, en artikel 35, lid 4, of
  - b) een overgangsbepaling als bedoeld in artikel 58, leden 9, 10 of 11.

Deze verklaring bevat de specifieke kenmerken en beperkingen die gelden voor de motor, wordt kosteloos bij de motor geleverd en vergezeld, waar passend, de niet voor de weg bestemde mobiele machine waarin de motor wordt gemonteerd. De levering ervan wordt niet afhankelijk gesteld van een uitdrukkelijk verzoek daartoe of het verstrekken van aanvullende gegevens aan de fabrikant. De overeenstemmingsverklaring mag ook in de vorm van een beveiligd elektronisch bestand worden geleverd.

Op verzoek van de eindgebruiker verstrekt de fabrikant, gedurende een periode van tien jaar na de productiedatum van de motor, een duplicaat van de overeenstemmingsverklaring, tegen betaling van een bedrag dat niet hoger is dan de hieraan verbonden kosten. Op dergelijk duplicaat van de overeenstemmingsverklaring is het woord „duplicaat” duidelijk zichtbaar.

2. De overeenstemmingsverklaring wordt opgesteld in ten minste een van de officiële talen van de instellingen van de Unie.

Een lidstaat mag de fabrikant voorschrijven dat de overeenstemmingsverklaring naar de officiële taal of talen van de lidstaat wordt vertaald.

3. De personen die gemachtigd zijn om de overeenstemmingsverklaringen te ondertekenen, maken deel uit van de organisatie van de fabrikant en worden door de directie van die organisatie naar behoren gemachtigd om volledig de wettelijke verantwoordelijkheid van de fabrikant te dragen ten aanzien van het ontwerp en de constructie of de conformiteit van de productie van de motor.

4. De overeenstemmingsverklaring wordt volledig ingevuld en bevat geen andere beperkingen op het gebruik van het voertuig dan die waarin deze verordening voorziet.

5. De Commissie kan uitvoeringshandelingen vaststellen om de modelovereenstemmingsverklaring vast te stellen, met inbegrip van de kenmerken ter voorkoming van vervalsing en die verificatie van het beveiligd elektronisch bestand mogelijk maken. Daartoe voorzien de uitvoeringshandelingen in de technische beveiligingen die gebruikt worden om de overeenstemmingsverklaring te beschermen. Die uitvoeringshandelingen worden uiterlijk op 31 december 2016 volgens de in artikel 56, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

Artikel 32

Voorgeschreven opschriften op de motor

1. De fabrikant brengt een opschrift aan op iedere motor die conform het goedgekeurde type is vervaardigd („het voorgeschreven opschrift”).

2. Voor de volgende motoren, bevat het voorgeschreven opschrift aanvullende informatie waaruit blijkt dat voor de motor de toepasselijke vrijstelling of overgangsbepaling geldt:

- a) motoren voor uitvoer naar derde landen conform artikel 34, lid 1, die vervaardigd zijn in de Unie, of buiten de Unie en vervolgens gemonteerd in niet voor de weg bestemde mobiele machines in de Unie;
- b) motoren die in de handel zijn gebracht overeenkomstig artikel 34, leden 2, 5, 6 of 8;
- c) motoren die tijdelijk in de handel zijn gebracht overeenkomstig artikel 34, lid 4;
- d) overgangsmotoren die in de handel zijn gebracht overeenkomstig artikel 58, lid 5;
- e) ruilmotoren die in de handel zijn gebracht overeenkomstig artikel 34, lid 7, of artikel 58, leden 10 of 11.

3. De Commissie kan uitvoeringshandelingen vaststellen om het model vast te stellen voor het in lid 1 vermelde voorgeschreven opschrift, met inbegrip van de verplichte essentiële informatie die moet worden verstrekt wanneer de motor de productielijn verlaat, de verplichte essentiële informatie die moet worden verstrekt voordat de motor in de handel wordt gebracht, en, in voorkomend geval, de aanvullende informatie als bedoeld in lid 2 van dit artikel. Die uitvoeringshandelingen worden uiterlijk op 31 december 2016 volgens de in artikel 56, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

*Artikel 33***Tijdelijke opschriften op de motor**

1. De fabrikant brengt een tijdelijk opschrift aan op iedere motor die conform het goedgekeurde type is vervaardigd en in de handel wordt gebracht op grond van artikel 34, lid 3.
2. Een motor die nog niet in overeenstemming is met het goedgekeurde type, en aan de fabrikant van die motor wordt geleverd wordt alleen van een tijdelijk opschrift voorzien.
3. De Commissie kan uitvoeringshandelingen vaststellen om het model vast te stellen voor de in de leden 1 en 2 van dit artikel bedoelde tijdelijke opschriften, met inbegrip van de verplichte essentiële informatie die daarin moeten worden aangegeven. Die uitvoeringshandelingen worden uiterlijk op 31 december 2016 volgens de in artikel 56, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

HOOFDSTUK VIII

VRIJSTELLINGEN

*Artikel 34***Algemene vrijstellingen**

1. Behalve wat betreft artikel 32, lid 2, onder a), vallen motoren voor uitvoer naar derde landen niet onder deze verordening.
2. Behalve wat betreft artikel 32, lid 2, onder b), vallen motoren voor gebruik door de strijdkrachten niet onder deze verordening.

Voor de toepassing van dit lid worden de burgerbescherming, de brandweer, de ordediensten en de medische nooddiensten, niet beschouwd als onderdeel van de strijdkrachten.

3. Onverminderd de bepalingen van artikel 32 en met toestemming van de OEM kan een fabrikant aan die OEM een motor afzonderlijk van het uitlaatgasnabehandelingssysteem leveren.
4. Niettegenstaande artikel 5, lid 3, staan de lidstaten toe dat motoren waarvoor geen EU-typegoedkeuring overeenkomstig deze verordening is verleend, voor praktijktests tijdelijk in de handel worden gebracht.
5. Niettegenstaande artikel 18, lid 2 en artikel 22, lid 3, verlenen de lidstaten de EU-typegoedkeuring voor, en staan zij het in de handel brengen toe van, motoren die voldoen aan de in bijlage VI opgenomen emissiegrenswaarden voor verontreinigende gassen en deeltjes voor motoren voor speciale doeleinden, op voorwaarde dat de motoren bestemd zijn te worden gemonteerd in niet voor de weg bestemde mobiele machines die zijn bedoeld voor gebruik in een plaats waar ontploffingsgevaar kan heersen, als gedefinieerd in artikel 2, punt 5, van Richtlijn 2014/34/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾.
6. Niettegenstaande artikel 18, lid 2, en artikel 22, lid 3, kunnen de lidstaten, op verzoek, de EU-typegoedkeuring verlenen voor, en staan zij het in de handel brengen toe van, motoren die voldoen aan de in bijlage VI opgenomen emissiegrenswaarden voor verontreinigende gassen en deeltjes voor motoren voor speciale doeleinden, in de handel worden gebracht, op voorwaarde dat de motoren bestemd zijn te worden gemonteerd in niet voor de weg bestemde mobiele machines die uitsluitend worden gebruikt voor het te water laten en weer binnenhalen van reddingsboten geëxploiteerd door een nationale reddingsdienst.
7. Niettegenstaande artikel 5, lid 3, en artikel 18, lid 2, kunnen de lidstaten met betrekking tot motoren van categorie RLL of RLR die uiterlijk 31 december 2011 in de Unie in de handel zijn gebracht, het in de handel brengen van ruilmotoren toestaan indien de goedkeuringsinstantie na onderzoek erkent en concludeert dat het monteren van een motor die voldoet aan de toepasselijke emissiegrenswaarden als bedoeld in tabellen II-7 en II-8 van bijlage II tot significante technische problemen zal leiden. In een dergelijk geval voldoen de ruilmotoren hetzij aan de emissiegrenswaarden waaraan zij hadden moeten voldoen om op 31 december 2011 in de Unie in de handel te worden gebracht, hetzij aan strengere emissiegrenswaarden.

⁽¹⁾ Richtlijn 2014/34/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake apparaten en beveiligingssystemen bedoeld voor gebruik op plaatsen waar ontploffingsgevaar kan heersen (PB L 96 van 29.3.2014, blz. 309).

Met betrekking tot motoren van de categorieën RLL en RLR die na 31 december 2011 in de Unie in de handel zijn gebracht, kunnen de lidstaten het in de handel brengen toestaan van ruilmotoren die voldoen aan de grenswaarden waaraan de te vervangen motoren moesten voldoen toen deze oorspronkelijk in de Unie in de handel werden gebracht.

8. Met betrekking tot motoren van de categorieën RLL of RLR, kunnen de lidstaten het in de handel brengen toestaan van motoren die voldoen aan de meest recente toepasselijke emissiegrenswaarden die zijn vastgesteld in de desbetreffende wetgeving die van toepassing is op 5 oktober 2016, op voorwaarde dat:

- a) deze motoren deel uitmaken van een project dat zich op 6 oktober 2016 in een vergevorderd ontwikkelingsstadium bevindt, als gedefinieerd in Richtlijn 2008/57/EG, en
- b) het gebruik van motoren die voldoen aan de toepasselijke emissiegrenswaarden bepaald in tabellen II-7 of II-8 van bijlage II tot buitensporige kosten zou leiden.

Uiterlijk op 17 september 2017 stelt iedere lidstaat de Commissie in kennis van de lijst van dergelijke projecten.

9. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 58 gedelegeerde handelingen vast te stellen met het oog op het aanvullen van deze verordening met gedetailleerde technische specificaties en voorwaarden voor:

- a) het afzonderlijk leveren van een motor en het uitlaatgasnabehandelingssysteem aan een OEM door een fabrikant zoals bedoeld in lid 3;
- b) het tijdelijk in de handel brengen voor praktijktests van motoren waarvoor geen EU-typegoedkeuring overeenkomstig deze verordening is verleend, zoals bedoeld in lid 4;
- c) het verlenen van de EU-typegoedkeuring voor en het toestaan van het in de handel brengen van motoren die voldoen aan de in bijlage VI opgenomen emissiegrenswaarden voor verontreinigende gassen en deeltjes voor motoren voor speciale doeleinden, zoals bedoeld in leden 5 en 6.

Die gedelegeerde handelingen worden uiterlijk op 31 december 2016 vastgesteld.

Artikel 35

Vrijstellingen voor nieuwe technologieën of nieuwe concepten

1. Een fabrikant kan een EU-typegoedkeuring aanvragen voor een type motor of motorfamilie waarvoor nieuwe technologieën of nieuwe concepten zijn toegepast en dat ten gevolge van deze nieuwe technologieën of nieuwe concepten onverenigbaar is met een of meer van de in deze verordening opgenomen voorschriften.

2. De goedkeuringsinstantie verleent de in lid 1 bedoelde EU-typegoedkeuring indien aan elk van de volgende voorwaarden is voldaan:

- a) in de aanvraag zijn de redenen vermeld waarom de desbetreffende nieuwe technologieën of nieuwe concepten tot gevolg hebben dat het motortype of de motorfamilie onverenigbaar is met een of meer van de voorschriften van deze verordening;
- b) in de aanvraag zijn de milieuaspecten van de nieuwe technologieën of nieuwe concepten beschreven, alsmede de maatregelen die zijn getroffen om ervoor te zorgen dat een milieubeschermingsniveau wordt gewaarborgd dat ten minste gelijkwaardig is aan het door de voorschriften van deze verordening geboden niveau waarvan vrijstelling wordt aangevraagd;
- c) er worden testbeschrijvingen en -resultaten aangevoerd die aantonen dat aan de voorwaarde in punt b) is voldaan.

3. Voor het verlenen van de in lid 1 bedoelde EU-typegoedkeuring is goedkeuring door de Commissie vereist.

Indien van toepassing wordt in de goedkeuring door de Commissie aangegeven of er op de geldigheid beperkingen van toepassing zijn.

De goedkeuring wordt gegeven door middel van een uitvoeringshandeling.

4. In afwachting van het goedkeuringsbesluit van de Commissie conform lid 3, mag de goedkeuringsinstantie een voorlopige EU-typegoedkeuring verlenen die alleen geldig is:

- a) op het grondgebied van die lidstaat;
- b) voor een motortype of een motorfamilie waarop de aangevraagde vrijstelling betrekking heeft, en
- c) voor een periode van ten minste 36 maanden.

Wanneer een voorlopige EU-typegoedkeuring is verleend, stelt de goedkeuringsinstantie de Commissie en de overige lidstaten daarvan onverwijld in kennis, door middel van een dossier dat de in lid 2 bedoelde gegevens bevat.

In het opschrift van het EU-typegoedkeuringscertificaat en het opschrift van de overeenkomstige overeenstemmingsverklaring wordt aangegeven dat het hierbij om een voorlopige goedkeuring met een beperkt geldigheidsgebied van zo'n voorlopige EU-typegoedkeuring gaat.

5. Wanneer een goedkeuringsinstantie besluit een in lid 4 bedoelde voorlopige EU-typegoedkeuring binnen haar grondgebied te aanvaarden stelt zij de bevoegde goedkeuringsinstantie en de Commissie daarvan schriftelijk in kennis.

6. Als de Commissie beslist de in lid 3 bedoelde goedkeuring niet te geven, stelt de goedkeuringsinstantie de houder van de in lid 4 bedoelde voorlopige EU-typegoedkeuring, er onmiddellijk van in kennis dat de voorlopige EU-typegoedkeuring zes maanden na de datum van de weigering van de Commissie wordt ingetrokken.

Niettegenstaande de beslissing van de Commissie om de in lid 3 bedoelde goedkeuring niet te geven, kunnen motoren die conform de voorlopige EU-typegoedkeuring zijn vervaardigd voordat deze ongeldig is geworden, in de handel worden gebracht in elke lidstaat waarvan de goedkeuringsautoriteiten de voorlopige EU-typegoedkeuring hadden aanvaard.

7. Aan de in de tweede alinea van lid 4 en in lid 5 vermelde voorschriften wordt geacht te zijn voldaan wanneer de betrokken informatie naar IMI is geüpload.

8. De Commissie kan uitvoeringshandelingen vaststellen om de in lid 3 van dit artikel vermelde goedkeuring vast te stellen. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 56, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

9. De Commissie kan uitvoeringshandelingen vaststellen om de geharmoniseerde modellen vast te stellen voor het EU-typegoedkeuringscertificaat en de overeenstemmingsverklaring bedoeld in lid 4 van dit artikel, met inbegrip van de daarin verplicht te vermelden informatie. Die uitvoeringshandelingen worden uiterlijk op 31 december 2016 volgens de in artikel 56, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

Artikel 36

Latere aanpassing van gedelegeerde en uitvoeringshandelingen

1. Wanneer de Commissie een krachtens artikel 35 verleende vrijstelling goedkeurt, neemt zij onmiddellijk de nodige maatregelen om de gedelegeerde of uitvoeringshandelingen in kwestie aan de technologische ontwikkelingen aan te passen.

Wanneer de krachtens artikel 35 goedgekeurde vrijstelling betrekking heeft op een bij een VN/ECE-reglement gereguleerde kwestie, stelt de Commissie een wijziging van dat reglement voor volgens de toepasselijke procedure van de Herzene Overeenkomst van 1958.

2. Zodra de betrokken in lid 1 bedoelde gedelegeerde of uitvoeringshandelingen zijn gewijzigd, heft de Commissie elke beperking op die is opgelegd in het besluit van de Commissie tot goedkeuring van de vrijstelling.

Indien de nodige stappen voor de aanpassing van de gedelegeerde of uitvoeringshandelingen niet zijn ondernomen, kan de Commissie, op verzoek van de lidstaat die de voorlopige EU-typegoedkeuring heeft verleend, door middel van een besluit in de vorm van een uitvoeringshandeling vastgesteld volgens de in artikel 56, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure, die lidstaat toestaan de EU-typegoedkeuring uit te breiden.

HOOFDSTUK IX

PRODUCTIEGEGEVENS EN VERIFICATIE

*Artikel 37***Verplichtingen van fabrikanten met betrekking tot productiegegevens**

1. Een fabrikant verstrekt de goedkeuringsinstantie die de EU-typegoedkeuring heeft verleend een lijst met het aantal motoren dat van elk type en elke motorsubcategorie motoren in overeenstemming met deze verordening en conform de EU-typegoedkeuring geproduceerd is sinds de laatste verslaglegging inzake productie of sinds de voorschriften van deze verordening voor het eerst van kracht werden.

Die lijst zal worden ingediend:

- a) binnen 45 dagen na het einde van ieder kalenderjaar;
- b) onmiddellijk na elk van de in bijlage III vermelde data voor het in de handel brengen van motoren, en
- c) uiterlijk op iedere andere datum die de bevoegde instantie kan vaststellen.

2. In de in lid 1 vermelde lijst wordt de verband aangegeven tussen de identificatienummers enerzijds en de overeenkomstige motortypen en, indien van toepassing, motorfamilies en de EU-typegoedkeuringsnummers anderzijds, indien deze verbanden niet uit het motorcodesysteem blijken.

3. De in lid 1 bedoelde lijst geeft ook elk geval aan waarin de fabrikant stopt met het produceren van een motortype of motorfamilie waarvoor typegoedkeuring is verleend.

4. De fabrikant bewaart een kopie van de lijst bedoeld in lid 1 voor een periode van ten minste 20 jaar na het verstrijken van de geldigheidsduur van de betrokken EU-typegoedkeuring.

5. De Commissie kan uitvoeringshandelingen vaststellen om het formaat van de in lid 1 van dit artikel bedoelde lijst vast te stellen. Die uitvoeringshandelingen worden uiterlijk op 31 december 2016 volgens de in artikel 56, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

*Artikel 38***Verificatiemaatregelen**

1. De goedkeuringsinstantie van een lidstaat die een EU-typegoedkeuring heeft verleend, neemt de nodige maatregelen om, indien nodig in samenwerking met de goedkeuringsinstanties van de overige lidstaten, ervoor te zorgen dat de identificatienummers met betrekking tot de EU-typegoedkeuring correct worden toegewezen aan en gebruikt door fabrikanten voordat de motor waarvoor typegoedkeuring is verleend in de handel wordt gebracht of op de markt wordt aangeboden.

2. Een extra verificatie van de identificatienummers kan worden uitgevoerd in combinatie met de controle van de overeenstemming van de productie als vastgesteld in artikel 26.

3. Met betrekking tot de verificatie van de identificatienummers verstrekken de fabrikant of de vertegenwoordiger van de fabrikant, op verzoek, de bevoegde goedkeuringsinstantie onverwijld de benodigde gegevens betreffende de afnemers van de fabrikant alsook de identificatienummers van de motoren waarvan is medegedeeld dat zij in overeenstemming met de bepalingen van artikel 37 zijn geproduceerd. Wanneer motoren worden aangeboden aan een OEM, zijn geen nadere gegevens van de fabrikant vereist.

4. Indien de fabrikant, naar aanleiding van een verzoek daartoe van de goedkeuringsinstantie, niet in staat is aan te tonen dat de voorgeschreven opschriften worden nageleefd, kan de goedkeuringsinstantie de EU-typegoedkeuring die voor het betrokken motortype of de betrokken motorfamilie is verleend, intrekken. De goedkeuringsinstanties stellen elkaar binnen een maand in kennis van de intrekking van een EU-typegoedkeuring en van de redenen voor die intrekking, overeenkomstig artikel 22, lid 5.

HOOFDSTUK X

VRIJWARINGSCLAUSULES

Artikel 39

Motoren die niet in overeenstemming met het goedgekeurde type zijn

1. Indien motoren met een voorgeschreven opschrift en, indien van toepassing, met een overeenstemmingsverklaring, niet in overeenstemming met het goedgekeurde motortype of de goedgekeurde motorfamilie zijn, neemt de goedkeuringsinstantie die de EU-typegoedkeuring heeft verleend de nodige maatregelen teneinde de in productie zijnde motoren in overeenstemming met het goedgekeurde motortype of de goedgekeurde motorfamilie te brengen. Deze maatregelen kunnen de intrekking van de EU-typegoedkeuring inhouden wanneer de door de fabrikant genomen remediërende maatregelen ontoereikend zijn.

De bevoegde goedkeuringsinstantie stelt de goedkeuringsinstanties van de overige lidstaten in kennis van de genomen maatregelen.

2. Voor de toepassing van lid 1 worden afwijkingen van de gegevens op het EU-typegoedkeuringscertificaat of in het informatiepakket beschouwd als gebrek aan overeenstemming met het goedgekeurde motortype of de goedgekeurde motorfamilie, wanneer die afwijkingen niet overeenkomstig hoofdstuk VI zijn goedgekeurd.

3. Indien een goedkeuringsinstantie vaststelt dat motoren die vergezeld gaan van een overeenstemmingsverklaring, indien van toepassing, of van een in een andere lidstaat afgegeven typegoedkeuringsmerk zijn voorzien, niet in overeenstemming zijn met het goedgekeurde motortype of de goedgekeurde motorfamilie, kan zij de goedkeuringsinstantie die de EU-typegoedkeuring heeft verleend, verzoeken te verifiëren of in productie zijnde motoren nog in overeenstemming met het goedgekeurde motortype of de goedgekeurde motorfamilie zijn. Na ontvangst van het verzoek treft de goedkeuringsinstantie die de EU-typegoedkeuring heeft verleend zo spoedig mogelijk en uiterlijk drie maanden na de datum van het verzoek de in lid 1 bedoelde maatregelen.

4. De goedkeuringsinstanties stellen elkaar binnen een maand in kennis van de intrekking van een EU-typegoedkeuring en van de redenen voor die intrekking, overeenkomstig artikel 22, lid 5.

5. Indien de goedkeuringsinstantie die de EU-typegoedkeuring heeft verleend, de haar ter kennis gebrachte non-conformiteit betwist, trachten de betrokken lidstaten het geschil op te lossen.

De goedkeuringsinstantie houdt de Commissie daarvan op de hoogte en de Commissie pleegt zo nodig passend overleg om tot een vergelijk te komen.

Artikel 40

Terugroepen van motoren

1. Wanneer een fabrikant aan wie een EU-typegoedkeuring is verleend, ingevolge artikel 20, lid 1, van Verordening (EG) nr. 765/2008 wordt gedwongen in de handel gebrachte motoren terug te roepen, ongeacht of die in niet voor de weg bestemde mobiele machines zijn gemonteerd, omdat de motoren een ernstig risico voor de bescherming van het milieu of de volksgezondheid vormen:

- a) stelt de fabrikant de goedkeuringsinstantie die de EU-typegoedkeuring heeft verleend daarvan onmiddellijk in kennis, en
- b) stelt de fabrikant die goedkeuringsinstantie een reeks passende maatregelen voor om het bedoelde ernstig risico aan te pakken.

2. De goedkeuringsinstantie deelt de voorgestelde maatregelen onverwijld aan de goedkeuringsinstanties van de andere lidstaten en aan de Commissie mee.

De goedkeuringsinstanties zorgen ervoor dat deze maatregelen in hun lidstaten daadwerkelijk worden uitgevoerd.

3. Indien een goedkeuringsinstantie de maatregelen ontoereikend acht of van mening is dat ze niet snel genoeg zijn uitgevoerd, stelt zij de goedkeuringsinstantie die de EU-typegoedkeuring heeft verleend daarvan onverwijld in kennis.

Indien de fabrikant vervolgens geen doeltreffende corrigerende maatregelen voorstelt en uitvoert, neemt de goedkeuringsinstantie die de EU-typegoedkeuring heeft verleend alle vereiste beschermingsmaatregelen, met inbegrip van de intrekking van de EU-typegoedkeuring.

Bij intrekking van de EU-typegoedkeuring stelt de goedkeuringsinstantie binnen een maand na deze intrekking de fabrikant, de goedkeuringsinstanties van de overige lidstaten en de Commissie hiervan per aangetekend schrijven of gelijkwaardige elektronische middelen in kennis.

Artikel 41

Kennisgeving van besluiten en beschikbare rechtsmiddelen

1. Besluiten van de volgende soort of voor het volgend doel worden met redenen omkleed:
  - a) besluiten die uit hoofde van deze verordening worden genomen;
  - b) besluiten waarbij een EU-typegoedkeuring wordt geweigerd of ingetrokken;
  - c) besluiten waarbij een in de handel gebrachte motor moet worden teruggeroepen;
  - d) besluiten waarbij het in de handel brengen van een motor wordt verboden, beperkt of verhinderd, of
  - e) besluiten waarbij het in de handel brengen van niet voor de weg bestemde mobiele machines waarin een binnen het toepassingsgebied van deze verordening vallende motor is gemonteerd, wordt verboden, beperkt of verhinderd.
2. De goedkeuringsinstanties stellen de betrokken partij in kennis van:
  - a) elk in lid 1 bedoeld besluit;
  - b) de rechtsmiddelen waarover zij krachtens de geldende wettelijke voorschriften van de betrokken lidstaat beschikt, alsmede van de voor deze rechtsmiddelen geldende termijnen.

HOOFDSTUK XI

INTERNATIONALE REGLEMENTEN EN VERSTREKKING VAN TECHNISCHE INFORMATIE

Artikel 42

Erkenning van gelijkwaardige typegoedkeuringen voor motoren

1. De Unie kan, in het kader van multilaterale of bilaterale overeenkomsten tussen de Unie en derde landen, de gelijkwaardigheid erkennen tussen de bij deze verordening vastgestelde voorwaarden en bepalingen voor EU-typegoedkeuringen van motoren, en de bij internationale regelgeving of regelgeving van derde landen vastgestelde procedures.
2. Verleende typegoedkeuringen en voorgeschreven opschriften die conform zijn aan de VN/ECE-reglementen of wijzigingen daarop waar de Unie voor heeft gestemd of waartoe de Unie is toetreden als vastgesteld in de in lid 4, onder a), bedoelde uitvoeringshandeling, worden erkend als gelijkwaardig aan de overeenkomstig deze verordening verleende EU-typegoedkeuringen en voorgeschreven opschriften.
3. EU-typegoedkeuringen die worden verleend op basis van Uniehandelingen als vermeld op de lijst in de in lid 4, onder b), bedoelde uitvoeringshandeling worden erkend als gelijkwaardig aan de overeenkomstig deze verordening verleende EU-typegoedkeuringen.
4. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 55 gedelegeerde handelingen vast te stellen die deze verordening aanvullen door het vastleggen van:
  - a) de lijst met VN/ECE-reglementen of wijzigingen daarop, inclusief eventueel daarin geformuleerde voorschriften in verband met de toepassing ervan, waar de Unie voor heeft gestemd of waartoe de Unie is toetreden, en die moeten worden toegepast op EU-typegoedkeuring van motortypes en motorfamilies die worden gemonteerd in niet voor de weg bestemde mobiele machines;
  - b) de lijst met handelingen van de Unie op grond waarvan EU-typegoedkeuringen worden verleend, inclusief eventueel daarin geformuleerde toepassingsvoorschriften.

Die gedelegeerde handelingen worden uiterlijk op 31 december 2016 vastgesteld.

Artikel 43

Informatie en instructies bedoeld voor OEM's en eindgebruikers

1. Een fabrikant verstrekt OEM's of eindgebruikers geen technische informatie over de bij deze verordening voorgeschreven gegevens die afwijkt van de gegevens die door de goedkeuringsinstantie zijn goedgekeurd.
2. De fabrikant stelt alle relevante informatie en instructies die nodig zijn voor het correct monteren van een motor in niet voor de weg bestemde mobiele machines ter beschikking aan OEM's, met inbegrip van een beschrijving van alle speciale voorwaarden of beperkingen die aan het monteren of het gebruik van de motor zijn verbonden.
3. De fabrikanten stellen alle relevante informatie en benodigde instructies bedoeld voor de eindgebruiker ter beschikking aan OEM's, met inbegrip van een beschrijving van alle speciale voorwaarden of beperkingen die aan het gebruik van een motor zijn verbonden.
4. De fabrikanten stellen de emissiewaarden van koolstofdioxide (CO₂) die tijdens het EU-typegoedkeuringsproces zijn vastgesteld ter beschikking aan de OEM's, en dragen de OEM's op om die informatie, tezamen met verklarende informatie over de testvoorwaarden, kenbaar te maken aan de eindgebruiker van de niet voor de weg bestemde mobiele machine waarin de motor wordt gemonteerd.
5. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 55 gedelegeerde handelingen vast te stellen die deze verordening aanvullen door de nadere bepaling van de in de leden 2, 3 en 4 van dit artikel vermelde informatie en instructies. Die gedelegeerde handelingen worden uiterlijk op 31 december 2016 vastgesteld.

Artikel 44

Uitwisseling van gegevens en informatie via IMI

1. De uitwisseling van gegevens en informatie met betrekking tot EU-typegoedkeuringen tussen nationale autoriteiten of tussen nationale autoriteiten en de Commissie in het kader van deze verordening, geschiedt elektronisch, via het IMI.
2. Alle relevante informatie met betrekking tot overeenkomstig deze verordening verleende EU-typegoedkeuringen wordt centraal verzameld en via het IMI ter beschikking gesteld van de nationale instanties en van de Commissie.
3. De Commissie zorgt ervoor dat het IMI ook:
  - a) voorziet in de uitwisseling van gegevens en informatie tussen fabrikanten of technische diensten, enerzijds, en nationale autoriteiten of de Commissie, anderzijds;
  - b) toegang verschaft aan het publiek tot bepaalde gegevens en informatie met betrekking tot de resultaten van typegoedkeuringen en de resultaten van de monitoring van in gebruik zijnde motoren;
  - c) wanneer dat passend en technisch en economisch haalbaar is, en met instemming van de betrokken lidstaten, faciliteiten verstrekt voor de automatische overdracht van gegevens tussen bestaande nationale databanken en het IMI.
4. Elk in lid 3 bedoeld gebruik van het IMI is facultatief.
5. De Commissie kan uitvoeringshandelingen om de gedetailleerde technische voorschriften en procedures vast te stellen die noodzakelijk zijn om het IMI en bestaande nationale databanken, bedoeld in lid 3, onder c), van dit artikel, met elkaar te verbinden. Die uitvoeringshandelingen worden uiterlijk op 31 december 2016 volgens de in artikel 56, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

HOOFDSTUK XII

AANWIJZING EN AANMELDING VAN TECHNISCHE DIENSTEN

Artikel 45

Voorschriften met betrekking tot technische diensten

1. Een technische dienst wordt overeenkomstig artikel 47 aangewezen door een goedkeuringsautoriteit en voldoet aan de voorschriften van de leden 2 tot en met 9 van dit artikel.
2. Een technische dienst wordt opgericht naar het nationale recht van een lidstaat en bezit rechtspersoonlijkheid.
3. De technische dienst is een derde partij die niet betrokken is bij het ontwerp, de fabricage, de levering of het onderhoud van de motoren die hij beoordeelt.

Een instantie die lid is van een organisatie van ondernemers of van een vakorganisatie die ondernemingen vertegenwoordigt die betrokken zijn bij het ontwerp, de fabricage, de beschikbaarstelling, de assemblage, de montage, het gebruik of het onderhoud van de door haar beoordeelde, geteste of geïnspecteerde motoren, kan worden geacht aan de eerste alinea te voldoen, op voorwaarde dat haar onafhankelijkheid en de afwezigheid van belangenconflicten worden aangetoond.

4. De technische dienst, met inbegrip van zijn hoogste leidinggevenden en het personeel ervan dat belast is met het uitvoeren van de categorieën activiteiten waarvoor de overeenkomstig artikel 47, lid 1, technische dienst is aangewezen, treedt niet op als de ontwerper, fabrikant, leverancier, monteur of onderhoudspersoon van de motoren die hij beoordeelt, en vertegenwoordigt evenmin partijen die bij deze activiteiten betrokken zijn. Deze beperking belet niet dat de beoordeelde motoren als bedoeld in lid 3 van dit artikel, worden gebruikt voor het functioneren van de technische dienst of voor persoonlijke doeleinden.

De technische dienst zorgt ervoor dat de activiteiten van zijn dochterondernemingen of onderaannemers niet van invloed zijn op zijn vertrouwelijkheid, objectiviteit of onpartijdigheid ten aanzien van de categorieën activiteiten waarvoor de dienst is aangewezen.

5. De technische dienst voert de categorieën activiteiten waarvoor de dienst is aangewezen uit met de grootste mate van beroepsintegriteit en met de vereiste technische bekwaamheid op het specifieke gebied, en de personeelsleden ervan zijn vrij van elke druk of beïnvloeding, met name van financiële aard, die hun oordeel of de resultaten van hun beoordelingsactiviteiten kunnen beïnvloeden, in het bijzonder van druk en beïnvloeding van de kant van personen of groepen van personen die belang hebben bij de resultaten van deze activiteiten.
6. De technische dienst toont zijn aanwijzende goedkeuringsinstantie aan dat hij in staat is alle categorieën activiteiten uit te voeren waarvoor hij in overeenstemming met artikel 47, lid 1, wil worden aangewezen, door ervoor te zorgen dat hij beschikt over:
  - a) personeel met passende vaardigheden, specifieke technische kennis en beroepsopleiding, alsmede voldoende en passende ervaring om de taken uit te voeren;
  - b) beschrijvingen van de relevante procedures voor de categorieën activiteiten waarvoor hij aangewezen wenst te worden, om aldus de transparantie en de reproduceerbaarheid van die procedures te waarborgen;
  - c) procedures voor het uitvoeren van de categorieën activiteiten waarvoor hij aangewezen wenst te worden, terdege rekening houdend met de mate van complexiteit van de technologie van de motor in kwestie en met het feit of de motor in massa- of serieproductie is geproduceerd, en
  - d) de benodigde middelen om zich op passende wijze te kunnen kwijten van de taken die verband houden met de categorieën activiteiten waarvoor hij aangewezen wenst te worden, alsmede over toegang tot alle noodzakelijke apparatuur of faciliteiten.
7. De technische dienst, met inbegrip van de hoogste leidinggevenden ervan en het beoordelingspersoneel, zijn onpartijdig en oefenen geen activiteiten uit die hun onafhankelijk oordeel of hun integriteit met betrekking tot de categorieën activiteiten waarvoor technische dienst is aangewezen, in het gedrang zouden kunnen brengen.

8. De technische dienst sluit een aansprakelijkheidsverzekering ter dekking van zijn activiteiten af, tenzij de aansprakelijkheid op basis van het nationale recht door de lidstaat wordt gedekt of de lidstaat zelf rechtstreeks verantwoordelijk is voor de beoordeling.

9. Het personeel van een technische dienst is gebonden aan het beroepsgeheim ten aanzien van alle informatie waarvan het kennisneemt bij de uitoefening van zijn taken uit hoofde van deze verordening of bepalingen van nationaal recht die daaraan uitvoering geven.

Het personeel van een technische dienst is niet gebonden aan de in de eerste alinea genoemde verplichting waar het uitwisselen van informatie met de aanwijzende goedkeuringsinstantie betreft, of indien het Unierecht of het nationale recht dergelijke uitwisseling voorschrijft.

De eigendomsrechten worden beschermd.

Artikel 46

Dochterondernemingen van en uitbesteding door technische diensten

1. De technische dienst mag uitsluitend met instemming van zijn aanwijzende goedkeuringsinstantie specifieke taken die verband houden met de activiteiten waarvoor hij is aangewezen overeenkomstig artikel 47, lid 1, uitbesteden of door een dochteronderneming laten uitvoeren.

In die gevallen zorgt de technische dienst ervoor dat de onderaannemer of dochteronderneming voldoet aan de voorschriften van artikel 45, en stelt hij de aanwijzende goedkeuringsinstantie hiervan op de hoogte.

2. De technische dienst draagt de volledige verantwoordelijkheid voor de taken die worden verricht door zijn onderaannemers of dochterondernemingen, ongeacht waar deze zijn gevestigd.

3. De technische dienst houdt de relevante documenten over de beoordeling van de kwalificaties van de onderaannemer of de dochteronderneming en over de door hen uitgevoerde taken ter beschikking van de aanwijzende goedkeuringsinstantie.

Artikel 47

Aanwijzing van technische diensten

1. De goedkeuringsinstanties wijzen technische diensten aan voor een of meer van de volgende categorieën van activiteiten, afhankelijk van hun competentiegebieden:

- a) categorie A: uitvoeren van de in deze verordening bedoelde tests in de faciliteiten van de technische dienst in kwestie;
- b) categorie B: toezien op de in deze verordening bedoelde tests, indien de uitvoering plaatsvindt in de faciliteiten van een fabrikant of van een derde;
- c) categorie C: op een geregelde basis evalueren en controleren van de door de fabrikant toegepaste procedures voor het zekerstellen van de overeenstemming van de productie;
- d) categorie D: uitvoeren van of toezien op tests of inspecties voor het zekerstellen van de overeenstemming van de productie.

2. Een goedkeuringsinstantie kan optreden als technische dienst voor een of meer van de in lid 1 bedoelde categorieën activiteiten.

3. Technische diensten van een derde land die niet overeenkomstig dit artikel zijn aangewezen, kunnen krachtens artikel 50 worden aangemeld, indien in een dergelijke erkenning van technische diensten is voorzien in een bilaterale overeenkomst tussen de Unie en het betrokken derde land.

Een technische dienst die overeenkomstig artikel 45, lid 2, is opgericht, kan evenwel in derde landen dochterondernemingen oprichten, mits de dochterondernemingen rechtstreeks worden geleid en gecontroleerd door die technische dienst.

Artikel 48

Procedures voor prestatienormen en de beoordeling van technische diensten

De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 55 gedelegeerde handelingen vast te stellen die deze verordening aanvullen door het vastleggen van:

- a) de normen waaraan de technische diensten moeten voldoen;
- b) de procedure voor de beoordeling van de technische diensten, met inbegrip van het dienovereenkomstige rapport, overeenkomstig artikel 49.

Artikel 49

Beoordeling van de vaardigheden van technische diensten

1. De aanwijzende goedkeuringsinstantie stelt een beoordelingsverslag op waaruit blijkt dat de kandidaat-technische dienst is beoordeeld op de naleving van deze verordening en van de op grond van deze verordening vastgestelde gedelegeerde handelingen. Het beoordelingsverslag kan een door een nationale accreditatie-instantie afgegeven accreditatiecertificaat omvatten, waarin wordt verklaard dat de technische dienst aan de voorschriften van deze verordening voldoet.

De beoordeling waarop het beoordelingsverslag wordt gebaseerd, wordt uitgevoerd volgens een in artikel 48 bedoelde gedelegeerde handeling.

2. De aanwijzende goedkeuringsinstantie beziet het beoordelingsverslag ten minste om de drie jaar opnieuw.
3. De aanwijzende goedkeuringsinstantie deelt het beoordelingsverslag op verzoek van de Commissie aan deze mee. In dergelijke gevallen en als de beoordeling niet is gebaseerd op een door een nationale accreditatie-instantie afgegeven accreditatiecertificaat, stelt de aanwijzende goedkeuringsinstantie aan de Commissie schriftelijke bewijsstukken ter beschikking waaruit het volgende blijkt:
  - a) de bekwaamheid van de technische dienst;
  - b) de regeling die is getroffen om te waarborgen dat de technische dienst regelmatig door de aanwijzende goedkeuringsinstantie wordt gecontroleerd, en
  - c) de technische dienst voldoet aan de voorschriften van deze verordening en van de op grond daarvan vastgestelde gedelegeerde handelingen.
4. Een goedkeuringsinstantie die overeenkomstig artikel 47, lid 2, als technische dienst wenst op te treden, toont door middel van een beoordeling door van de beoordeelde activiteit onafhankelijke beoordelaars aan dat zij aan de voorwaarden voldoet. Deze beoordelaars kunnen uit dezelfde organisatie komen, mits zij afzonderlijk van het personeel dat de beoordeelde activiteit uitoefent, worden bestuurd.

Artikel 50

Aanmeldingsprocedures

1. Met betrekking tot elke technische dienst die zij hebben aangewezen, melden de lidstaten aan de Commissie de volgende gegevens:
  - a) de naam van de technische dienst;

- b) het adres, inclusief het elektronische adres;
  - c) de verantwoordelijke personen;
  - d) de activiteitscategorie, en
  - e) eventuele wijzigingen in verband met de in artikel 47 bedoelde aanwijzing.
2. Een technische dienst kan de in artikel 47, lid 1, bedoelde activiteiten namens de aanwijzende goedkeuringsinstantie alleen verrichten als die technische dienst van tevoren overeenkomstig lid 1 van dit artikel bij de Commissie is aangemeld.
3. Dezelfde technische dienst kan door verschillende aanwijzende goedkeuringsinstanties worden aangewezen en door de lidstaten van deze aanwijzende goedkeuringsinstanties worden aangemeld, ongeacht de categorie of categorieën van activiteiten die deze dienst overeenkomstig artikel 47, lid 1, zal uitoefenen.
4. Wanneer voor de toepassing van een gedelegeerde handeling een specifieke organisatie of bevoegd orgaan moet worden aangewezen die of dat een activiteit verricht die niet onder artikel 47, lid 1, valt, gaan de betrokken lidstaten over tot aanmelding daarvan aan de Commissie overeenkomstig dit artikel.
5. De Commissie maakt de lijst en de gegevens van de overeenkomstig dit artikel aangemelde technische diensten bekend op haar website.

Artikel 51

Wijzigingen van de aanwijzing

1. Wanneer een aanwijzende goedkeuringsinstantie heeft geconstateerd of vernomen dat een door haar aangewezen technische dienst hetzij niet meer aan de voorschriften van deze verordening voldoet hetzij zijn verplichtingen niet nakomt, wordt de aanwijzing door de aanwijzende goedkeuringsinstantie beperkt, opgeschort of, in voorkomend geval, herroepen, afhankelijk van de ernst van het niet-voldoen aan deze voorschriften of het niet-nakomen van deze verplichtingen.

De lidstaat die deze technische dienst bij de Commissie heeft aangemeld overeenkomstig artikel 50, lid 1, stelt de Commissie onmiddellijk in kennis van deze eventuele beperking, opschorting of herroeping.

De Commissie wijzigt de in artikel 50, lid 5, bedoelde bekendgemaakte informatie dienovereenkomstig.

2. Wanneer de aanwijzing wordt beperkt, opgeschort of herroepen als bedoeld in lid 1, of de technische dienst zijn activiteiten heeft gestaakt, doet de aanwijzende goedkeuringsinstantie het nodige om ervoor te zorgen dat de dossiers van die technische dienst hetzij door een andere technische dienst worden behandeld, hetzij aan de aanwijzende goedkeuringsinstantie of aan de markttoezichtautoriteiten op hun verzoek ter beschikking kunnen worden gesteld.

Artikel 52

Betwisting van de bekwaamheid van technische diensten

1. De Commissie onderzoekt alle gevallen waarin zij twijfelt of in kennis wordt gesteld van twijfels over de bekwaamheid van een technische dienst of over de vraag of een technische dienst nog aan de voorschriften voldoet en zijn verantwoordelijkheden nakomt.

2. De lidstaat van de aanwijzende goedkeuringsinstantie verstrekt de Commissie, op verzoek, alle informatie in verband met de grondslag van de aanwijzing of de handhaving van de aanwijzing van de betrokken technische dienst.

3. De Commissie zorgt ervoor dat alle tijdens haar onderzoek ontvangen gevoelige informatie vertrouwelijk wordt behandeld.

4. Wanneer de Commissie vaststelt dat een technische dienst niet of niet meer aan de aanwijzingsvoorschriften voldoet, stelt zij de lidstaat van de aanwijzende goedkeuringsinstantie daarvan op de hoogte, teneinde samen met die lidstaat de noodzakelijke corrigerende maatregelen vast te stellen, en verzoekt zij die lidstaat deze corrigerende maatregelen, inclusief, in voorkomend geval, de herroeping van de aanwijzing, te nemen.

Artikel 53

Operationele verplichtingen van technische diensten

1. Technische diensten voeren de categorieën activiteiten waarvoor zij zijn aangewezen uit namens de aanwijzende goedkeuringsinstantie en volgens de beoordelings- en testprocedures zoals bedoeld in deze verordening en in de op grond daarvan vastgestelde gedelegeerde en uitvoeringshandelingen.

Technische diensten houden toezicht op de tests die nodig zijn voor EU-typegoedkeuring of voeren deze zelf uit, alsook op de inspecties in dat verband, overeenkomstig deze verordening of in een op grond daarvan vastgestelde gedelegeerde of uitvoeringshandelingen, tenzij alternatieve procedures zijn toegestaan.

Technische diensten voeren geen tests, beoordelingen of inspecties uit waarvoor zij niet zijn aangewezen.

2. Technische diensten:

- a) stellen de aanwijzende goedkeuringsinstantie te allen tijde in staat om hen bij het uitvoeren van hun beoordelingen te observeren, indien die autoriteit zulks aangewezen acht, en
- b) verstrekken op verzoek, onverminderd het bepaalde in artikel 45, lid 9, en artikel 54, de aanwijzende goedkeuringsinstantie te allen tijde de desgevraagde informatie over de categorieën activiteiten die zij uitvoeren en die onder het toepassingsgebied van deze verordening vallen.

3. Wanneer een technische dienst vaststelt dat een fabrikant niet aan de voorschriften in deze verordening heeft voldaan, meldt hij dit aan de aanwijzende goedkeuringsinstantie, die de fabrikant op haar beurt voorschrijft passende corrigerende maatregelen te nemen.

De aanwijzende goedkeuringsinstantie geeft geen EU-typegoedkeuringscertificaat af totdat de fabrikant de passende corrigerende maatregelen ten genoegen van die goedkeuringsinstantie heeft genomen.

4. Wanneer een technische dienst die namens de aanwijzende goedkeuringsinstantie optreedt, bij de controle van de overeenstemming van de productie na de afgifte van een EU-typegoedkeuringscertificaat constateert dat een motortype of motorfamilie niet langer aan deze verordening voldoet, meldt hij dit feit aan de aanwijzende goedkeuringsinstantie.

De goedkeuringsinstantie neemt de in artikel 26 bepaalde passende maatregelen.

Artikel 54

Informatieverplichtingen van technische diensten

1. Technische diensten stellen hun aanwijzende goedkeuringsinstantie op de hoogte van:

- a) elke non-conformiteit die een weigering, beperking, opschorting of intrekking van een EU-typegoedkeuring nodig kan maken;
- b) alle omstandigheden die van invloed zijn op de werkingssfeer van of de voorwaarden voor hun aanwijzing;
- c) alle informatieverzoeken van markttoezichtautoriteiten over hun activiteiten.

2. Op verzoek van hun aanwijzende goedkeuringsinstanties verstrekken technische diensten informatie over de activiteiten binnen het toepassingsgebied van hun aanwijzing en over alle andere verrichte activiteiten, inclusief grensoverschrijdende activiteiten en uitbestedingen.

HOOFDSTUK XIII

GEDELEGEERDE HANDELINGEN EN UITVOERINGSHANDELINGEN

*Artikel 55***Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie**

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel neergelegde voorwaarden.
2. De in artikel 19, lid 2, artikel 24, lid 11, artikel 25, lid 4, artikel 26, lid 6, artikel 34, lid 9, artikel 42, lid 4, artikel 43, lid 5, en artikel 48, bedoelde bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor een termijn van vijf jaar met ingang van 6 oktober 2016.
3. Het Europees Parlement of de Raad kan de in artikel 19, lid 2, artikel 24, lid 11, artikel 25, lid 4, artikel 26, lid 6, artikel 34, lid 9, artikel 42, lid 4, artikel 43, lid 5, en artikel 48, bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.
4. Vóór de vaststelling van een gedelegeerde handeling raadpleegt de Commissie de door elke lidstaat aangewezen deskundigen overeenkomstig de beginselen die zijn neergelegd in het Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven.
5. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, doet zij daarvan gelijktijdig kennisgeving aan het Europees Parlement en de Raad.
6. Een overeenkomstig artikel 19, lid 2, artikel 24, lid 11, artikel 25, lid 4, artikel 26, lid 6, artikel 34, lid 9, artikel 42, lid 4, artikel 43, lid 5, en artikel 48, vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van die termijn de Commissie hebben medegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met twee maanden verlengd.

*Artikel 56***Comitéprocedure**

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 40, lid 1, van Richtlijn 2007/46/EG ingestelde technisch comité motorvoertuigen. Dit comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.
3. Indien door het comité geen advies wordt uitgebracht, stelt de Commissie de ontwerpuitvoeringshandeling niet vast en is artikel 5, lid 4, derde alinea, van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

HOOFDSTUK XIV

SLOTBEPALINGEN

*Artikel 57***Sancties**

1. De lidstaten voorzien in sancties voor inbreuken op deze verordening en op de op grond van deze verordening vastgestelde gedelegeerde of uitvoeringshandelingen door marktdeelnemers of OEM's. De vastgestelde sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op 7 oktober 2018 van deze bepalingen in kennis en delen haar onverwijld alle latere wijzigingen van die bepalingen mee.

De lidstaten nemen alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat die sancties worden uitgevoerd.

2. Inbreuken die aanleiding geven tot een sanctie zijn:

- a) het afleggen van valse verklaringen, met name tijdens de EU-typegoedkeuringsprocedures, de procedures die tot terugroeping leiden of de procedures met betrekking tot vrijstellingen;
- b) het vervalsen van testresultaten met betrekking tot een EU-typegoedkeuring of tot de monitoring op in gebruik zijnde motoren;
- c) het achterhouden van gegevens of technische specificaties die tot de terugroeping van motoren, of tot de weigering of de intrekking van een EU-typegoedkeuring zouden kunnen leiden;
- d) het gebruiken van manipulatiestrategieën;
- e) het weigeren van toegang tot informatie;
- f) het zonder EU-typegoedkeuring in de handel brengen van motoren waarvoor een EU-typegoedkeuring vereist is, of het met die intentie vervalsen van documenten of voorgeschreven opschriften;
- g) het in de handel brengen van overgangsmotoren en niet voor de weg bestemde mobiele machines waarin dergelijke motoren zijn gemonteerd in strijd met de vrijstellingsbepalingen;
- h) het schenden van de in artikel 35, leden 3 en 4, opgenomen beperkingen;
- i) het in de handel brengen van een motor die zodanig is gewijzigd dat hij niet langer conform de specificaties van de EU-typegoedkeuring is;
- j) het monteren van een motor in niet voor de weg bestemde mobiele machines voor ander gebruik dan het exclusieve gebruik waarin is voorzien in artikel 4;
- k) het in de handel brengen van een motor voor speciale doeleinden in het kader van artikel 34, leden 5 of 6, voor gebruik in andere niet voor de weg bestemde machines dan die waarin in die leden is voorzien;
- l) het in de handel brengen van een motor in het kader van artikel 34, leden 7 of 8 en artikel 58, leden 9, 10 of 11, voor gebruik in een andere machine dan die waarin in die leden is voorzien;
- m) het in de handel brengen van niet voor de weg bestemde mobiele machines waarin motoren zijn gemonteerd die onder de EU-typegoedkeuring uit hoofde van deze verordening vallen, zonder die goedkeuring;
- n) het in de handel brengen van niet voor de weg bestemde mobiele machines die in strijd zijn met een in artikel 34, lid 8, genoemde beperking voor niet voor de weg bestemde mobiele machines.

Artikel 58

Overgangsbepalingen

1. Onverminderd hoofdstukken II en III, leidt deze verordening niet tot ongeldigverklaring van EU-typegoedkeuringen of vrijstellingen vóór de in bijlage III genoemde data voor het in de handel brengen van motoren.

2. De goedkeuringsinstanties mogen overeenkomstig de relevante wetgeving die geldt op 5 oktober 2016 EU-typegoedkeuringen blijven verlenen tot de in bijlage III genoemde verplichte data voor de EU-typegoedkeuring van motoren, en overeenkomstig die wetgeving vrijstellingen blijven verlenen tot de in bijlage III genoemde verplichte data voor het in de handel brengen van motoren.

De lidstaten mogen overeenkomstig de relevante wetgeving die geldt op 5 oktober 2016 het in de handel brengen van motoren blijven toestaan tot de in bijlage III genoemde verplichte data voor het in de handel brengen van motoren.

3. In afwijking van deze verordening kunnen motoren waarvoor krachtens de op 5 oktober 2016 geldende toepasselijke wetgeving EU-typegoedkeuring is verleend of die voldoen aan de voorschriften die zijn vastgesteld door de Centrale Commissie voor de Rijnvaart (CCR) en zijn aangenomen als CCR-Fase II in het kader van de Herziene Rijnvaartakte, blijven in de handel worden gebracht tot de in bijlage III genoemde data voor het in de handel brengen van motoren.

Nationale autoriteiten verbieden, beperken of verhinderen in die gevallen niet het in de handel brengen van motoren die in overeenstemming met het goedgekeurde type zijn.

4. Motoren die op 5 oktober 2016 niet binnen het toepassingsgebied van Richtlijn 97/68/EG vielen, kunnen op basis van eventuele geldige nationale wetgeving blijven in de handel worden gebracht tot de in bijlage III genoemde data voor het in de handel brengen van motoren.

5. Onverminderd artikel 5, lid 3, artikel 18, lid 2, en, voor zover van toepassing, Richtlijn 2008/57/EG en Verordening (EU) nr. 1302/2014 van de Commissie ⁽¹⁾ kunnen overgangsmotoren en, in voorkomend geval, de niet voor de weg bestemde mobiele machines waarin die overgangsmotoren zijn gemonteerd, blijven in de handel worden gebracht tijdens de overgangperiode, op voorwaarde dat de machine waarin de overgangsmotor is gemonteerd uiterlijk 18 maanden na het begin van de overgangperiode is geproduceerd.

Voor motoren van de categorie NRE staan de lidstaten de verlenging toe van de overgangperiode en van de in de eerste alinea vermelde periode van 18 maanden met een extra periode van 12 maanden voor OEM's met een totale jaarlijkse productie van minder dan 100 eenheden van niet voor de weg bestemde mobiele machines waarin interne verbrandingsmotoren zijn gemonteerd. Voor de berekening van die jaarlijkse totale productie worden alle door dezelfde natuurlijke of rechtspersoon beheerde OEM's als één enkele OEM beschouwd.

Voor motoren van de categorie NRE in mobiele kranen worden de overgangperiode en de in de eerste alinea bedoelde periode van 18 maanden verlengd met 12 maanden.

Voor motoren van de categorie NRS met een vermogen van minder dan 19 kW in sneeuwblazers worden de overgangperiode en de in de eerste alinea bedoelde periode van 18 maanden verlengd met 24 maanden.

6. Behoudens lid 5 van dit artikel voldoen overgangsmotoren ten minste aan een van de volgende voorschriften:

- a) zij zijn in overeenstemming met motortypen of motorfamilies waarvoor de EU-typegoedkeuring krachtens artikel 30, lid 2, onder a), niet langer geldig is, en vallen op de productiedata van de motoren onder een geldige EU-typegoedkeuring die voldoet aan de meest recente toepasselijke emissiegrenswaarden die zijn vastgesteld in de desbetreffende wetgeving die van toepassing is op 5 oktober 2016;
- b) zij behoren tot een vermogensgroep die op 5 oktober 2016 niet onderworpen was aan typegoedkeuring die verband houdt met grenswaarden inzake verontreinigende emissies op het niveau van de Unie, of
- c) zij worden gebruikt of zijn bestemd voor gebruik in een toepassing die op 5 oktober 2016 niet onderworpen was aan typegoedkeuring die verband houdt met grenswaarden inzake verontreinigende emissies op het niveau van de Unie.

7. De periode voor het in de handel brengen van overgangsmotoren wordt beperkt tot:

- a) 24 maanden na de in bijlage III genoemde toepasselijke datum voor het in de handel brengen van motoren, in het in lid 5, eerste alinea, genoemde geval;
- b) 36 maanden na de in bijlage III genoemde toepasselijke datum voor het in de handel brengen van motoren, in het in lid 5, tweede en derde alinea, genoemde geval;
- c) 48 maanden na de in bijlage III genoemde toepasselijke datum voor het in de handel brengen van motoren, in het in lid 5, vierde alinea, genoemde geval.

8. Fabrikanten zorgen ervoor dat overgangsmotoren die tijdens de overgangperiode in de handel zijn gebracht, van het in artikel 32, lid 2, onder d)m bedoelde opschrift zijn voorzien.

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 1302/2014 van de Commissie van 18 november 2014 betreffende een technische specificatie inzake interoperabiliteit van het subsysteem „rollend materieel — locomotieven en reizigerstreinen” van het spoorwegsysteem in de Europese Unie (PBL 356 van 12.12.2014, blz. 228).

9. Niettegenstaande artikel 5, lid 3, artikel 18, lid 2, en artikel 22 kunnen de lidstaten gedurende een termijn die uiterlijk verstrijkt op 17 september 2026 het in de handel brengen toestaan van motoren van de categorie RLL met een maximaal nettovermogen van meer dan 2 000 kW die niet aan de in bijlage II genoemde emissiegrenswaarden voldoen en worden gemonteerd in locomotieven die uitsluitend op een technisch geïsoleerd 1 520 mm-spoorwegnet rijden. Gedurende die termijn voldoen de in de handel gebrachte motoren ten minste aan de grenswaarden waaraan zij moesten voldoen om op 31 december 2011 in de handel te worden gebracht. De goedkeuringsinstanties van de lidstaten verlenen EU-typegoedkeuring voor en staan het in de handel brengen van dergelijke motoren toe.

10. Niettegenstaande artikel 5, lid 3, en artikel 18, lid 2, staan de lidstaten het in de handel brengen van ruilmotoren toe voor een termijn van ten hoogste 15 jaar vanaf de toepasselijke data voor het in de handel brengen van fase V-motoren als bedoeld in bijlage III, op voorwaarde dat de motoren behoren tot een categorie gelijkwaardig aan NRS met een referentievermogen van ten minste 19 kW, of behoren tot een categorie gelijkwaardig aan NRG, indien de ruilmotor en de oorspronkelijke motor tot een motorcategorie of een vermogensgroep behoren waarvoor op 31 december 2016 geen typegoedkeuringsverplichting op het niveau van de Unie gold.

11. Niettegenstaande artikel 5, lid 3, en artikel 18, lid 2, staan de lidstaten het in de handel brengen van ruilmotoren toe voor een termijn van ten hoogste 20 jaar vanaf de toepasselijke data voor het in de handel brengen van fase V-motoren als bedoeld in bijlage III, op voorwaarde dat de motoren:

- a) behoren tot de categorie NRE met een referentievermogen van ten minste 19 kW en ten hoogste 560 kW en voldoen aan een emissiefase die niet meer dan 20 jaar voor het in de handel brengen van deze motoren is verstreken en die minstens even streng is als de emissiegrenswaarden waaraan de te vervangen motor moest voldoen toen die oorspronkelijk in de handel werd gebracht;
- b) behoren tot een categorie gelijkwaardig aan NRE en met een referentievermogen van meer dan 560 kW, indien de ruilmotor en de basismotor tot een motorcategorie of een vermogensgroep behoren waarvoor op 31 december 2016 geen typegoedkeuringsverplichting op het niveau van de Unie gold.

12. De lidstaten kunnen besluiten om, voor een termijn die uiterlijk verstrijkt op 17 september 2026, de bepalingen van deze verordening niet toe te passen op motoren die gemonteerd zijn in machines voor de katoenpluk.

13. Fabrikanten dragen er zorg voor dat ruilmotoren van het in artikel 32, lid 2, onder e), bedoelde opschrift zijn voorzien.

Artikel 59

Verslag

1. Uiterlijk op 31 december 2021 informeren de lidstaten de Commissie over de toepassing van de in deze verordening vastgestelde EU-typegoedkeuringsprocedures.
2. Op basis van de krachtens lid 1 verstrekte informatie dient de Commissie uiterlijk op 31 december 2022 bij het Europees Parlement en bij de Raad een verslag in over de toepassing van deze verordening.

Artikel 60

Evaluatie

1. Uiterlijk op 31 december 2018 dient de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in met een beoordeling van de vraag of het mogelijk is geharmoniseerde maatregelen vast te stellen voor het monteren van verbeterde emissiebeheerinrichtingen in motoren in niet voor de weg bestemde mobiele machines die al in de Unie in de handel zijn gebracht. In dat verslag wordt ook aandacht besteed aan technische maatregelen en regelingen inzake financiële stimulansen, teneinde de lidstaten te helpen te voldoen aan de Uniewetgeving inzake luchtkwaliteit, door mogelijke maatregelen tegen luchtvervuiling in dichtbevolkte gebieden te evalueren, met inachtneming van de Unieregels over staatssteun.
2. Uiterlijk op 31 december 2020 legt de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad een verslag voor over:
  - a) de beoordeling van mogelijkheden voor het verder verlagen van verontreinigende emissies, op basis van de beschikbare technologieën en een kosten-batenanalyse.

Met name voor motoren van de categorieën IWP en IWA, de beoordeling van de technologische en economische haalbaarheid van:

- i) een verdere verlaging van de emissiegrenswaarde voor emissies van PN en NO_x;
  - ii) een verdere verlaging van de A-factor voor motoren op basis van volledig en gedeeltelijk gasvormige brandstof in het kader van een klimaatneutraal bedrijf in vergelijking met motoren op basis van dieselbrandstof, en
  - iii) de toevoeging van grenswaarden voor PN aan de motorcategorieën waarvoor in bijlage II bij deze verordening geen dergelijke waarde zijn opgenomen;
- b) het vaststellen van potentieel relevante typen verontreinigende stoffen die niet onder het toepassingsgebied van deze verordening vallen.
3. Uiterlijk op 31 december 2025 dient de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in over het gebruik van de vrijstellingsclausules waarin is voorzien in artikel 34, leden 4 en 5, en over de monitoring van de resultaten van de in artikel 19 genoemde emissietests en de conclusies die daaruit zijn getrokken.

Daarnaast omvat het verslag een beoordeling van de voor EU-typegoedkeuring vereiste tests, bedoeld in de artikelen 24 en 25, met bijzondere aandacht voor de mate waarin die tests stroken met reële bedrijfsomstandigheden voor motoren, en een beoordeling van de vraag of het haalbaar is om tests voor emissies van verontreinigende deeltjes in te voeren als onderdeel van de in artikel 19 bedoelde tests van in gebruik zijnde motoren.

4. De in de leden 2 en 3 bedoelde verslagen:
- a) zijn gebaseerd op een raadpleging van de betrokken belanghebbenden;
  - b) houden rekening met bestaande aanverwante Unie- en internationale normen, en
  - c) gaan in voorkomend geval vergezeld van wetgevingsvoorstellen.

Artikel 61

Wijzigingen van Richtlijn 97/68/EG

Richtlijn 97/68/EG wordt als volgt gewijzigd:

- 1) In artikel 9 worden aan lid 4 bis de volgende alinea's toegevoegd:

„In afwijking van de eerste alinea kunnen de lidstaten op verzoek van een OEM motoren in de handel brengen die voldoen aan de emissiegrenswaarden van fase III A, op voorwaarde dat die motoren zijn bestemd om te worden gemonteerd in niet voor de weg bestemde mobiele machines die gebruikt zullen worden op plaatsen waar ontploffingsgevaar kan heersen, zoals omschreven in artikel 2, punt 5), van Richtlijn 2014/34/EU van het Europees Parlement en de Raad (*).

Fabrikanten verstrekken de goedkeuringsinstantie het bewijs dat de motoren uitsluitend worden gemonteerd in niet voor de weg bestemde mobiele machines die zijn gecertificeerd als zijnde conform deze voorschriften. Op deze motoren wordt naast het in bijlage I, afdeling 3, vermelde voorgeschreven „merkteken” op de machine een etiket aangebracht met de tekst „Motor voor beperkt gebruik in machines geproduceerd door”, gevolgd door de naam van de OEM en de unieke referentie van de afwijking in kwestie.

In afwijking van de eerste alinea kunnen de lidstaten EU-typegoedkeuring verlenen voor en het in de handel brengen toestaan van motoren van de categorie RLL met een maximaal nettovermogen van meer dan 2 000 kW die niet aan de in bijlage II genoemde emissiegrenswaarden voldoen en moeten worden gemonteerd in locomotieven die uitsluitend op een technisch geïsoleerd 1 520 mm-spoorwegnet rijden. Die motoren voldoen ten minste aan de grenswaarden waaraan zij moesten voldoen om op 31 december 2011 in de handel te worden gebracht.

(* Richtlijn 2014/34/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake apparaten en beveiligingssysteem bedoeld voor gebruik op plaatsen waar ontploffingsgevaar kan heersen (PB L 96 van 29.3.2014, blz. 309).”.

2) Aan artikel 10 wordt het volgende lid toegevoegd:

„8. De lidstaten kunnen besluiten deze richtlijn niet toe te passen op motoren die gemonteerd zijn in machines voor de katoenpluk.”.

Artikel 62

Wijziging van Verordening (EU) nr. 1024/2012

In de bijlage bij Verordening (EU) nr. 1024/2012 wordt het volgende punt toegevoegd:

„9. Verordening (EU) 2016/1628 van het Europees Parlement en de Raad van 14 september 2016 inzake voorschriften met betrekking tot emissiegrenswaarden voor verontreinigende gassen en deeltjes en typegoedkeuring voor in niet voor de weg bestemde mobiele machines gemonteerde interne verbrandingsmotoren, tot wijziging van de Verordening (EU) nr. 1024/2012 en (EU) nr. 167/2013, en tot wijziging en intrekking van Richtlijn 97/68/EG (*): Artikel 44.

(*) PB L 252 van 16.9.2016, blz. 53”.

Artikel 63

Wijziging van Verordening (EU) nr. 167/2013

Artikel 19 van Verordening (EU) nr. 167/2013 wordt als volgt gewijzigd:

1) Lid 3 wordt vervangen door:

„3. De bepalingen inzake motorcategorieën, uitlaatmissiegaswaarden, testcycli, emissieduurzaamheidsperioden, voorschriften voor uitlaatemissies, de monitoring van emissies van in gebruik zijnde motoren, en het verrichten van metingen en tests, alsmede de overgangsbepalingen en de bepalingen die voorzien in vroegtijdige EU-typegoedkeuring en het in de handel brengen van fase V-motoren, zoals die zijn neergelegd voor niet voor de weg bestemde mobiele machines bij Verordening (EU) 2016/1628 van het Europees Parlement en de Raad (*) en bij de op grond daarvan vastgestelde gedelegeerde en uitvoeringshandelingen, zijn van toepassing.

Voor het in de handel brengen, registreren of in het verkeer brengen van trekkers van de categorieën T2, T4.1 en C2 worden motoren uit de vermogensgroep 56-130 kW die aan de voorschriften van fase III B voldoen, beschouwd als overgangsmotoren zoals gedefinieerd in artikel 3, punt 32, van Verordening (EU) 2016/1628.

(*) Verordening (EU) 2016/1628 van het Europees Parlement en de Raad van 14 september 2016 inzake voorschriften met betrekking tot emissiegrenswaarden voor verontreinigende gassen en deeltjes en typegoedkeuring voor in niet voor de weg bestemde mobiele machines gemonteerde interne verbrandingsmotoren, tot wijziging van de Verordening (EU) nr. 1024/2012 en (EU) nr. 167/2013, en tot wijziging en intrekking van Richtlijn 97/68/EG (PB L 252 van 16.9.2016, blz. 53).”;

2) Aan lid 6 wordt de volgende alinea toegevoegd:

„In afwijking van het beginsel in de tweede alinea is de Commissie bevoegd om uiterlijk op 31 december 2016 Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/96 (*) van de Commissie, in die zin te wijzigen dat:

- voor EU-typegoedkeuringsdoeleinden voor trekkers van de categorieën T2, T4.1 en C2, de in artikel 11, lid 4, van Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/96 genoemde uitsteltermijn vier jaar bedraagt, en
- binnen de flexibele regeling als bedoeld in artikel 14 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/96, de toegestane flexibiliteit uit hoofde van punt 1.1.1 van bijlage V bij die gedelegeerde verordening wordt verhoogd tot 150 % voor trekkers van de categorieën T2, T4.1 en C2.

(*) Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/96 van de Commissie van 1 oktober 2014 tot aanvulling van Verordening (EU) nr. 167/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft voorschriften voor milieuprestaties en prestaties van de aandrijf eenheid voor landbouw- en bosbouwvoertuigen (PB L 16 van 23.1.2015, blz. 1).”.

*Artikel 64***Intrekking**

1. Onverminderd artikel 58, leden 1 tot en met 4, van deze verordening, wordt Richtlijn 97/68/EG met ingang van 1 januari 2017 ingetrokken.
2. Verwijzingen naar de ingetrokken richtlijn gelden als verwijzingen naar deze verordening.

*Artikel 65***Inwerkingtreding en toepassing**

1. Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.
2. Deze verordening is van toepassing met ingang van 1 januari 2017, met uitzondering van artikel 61, dat van toepassing is met ingang van 6 oktober 2016.

Vanaf 6 oktober 2016 weigeren de goedkeuringsinstanties niet om EU-typegoedkeuring te verlenen voor een nieuw motortype of een nieuwe motorfamilie of verbieden zij niet het in de handel brengen indien dat motortype of die motorfamilie voldoet aan de hoofdstukken II, III, IV en VIII en aan de krachtens deze verordening vastgestelde gedelegeerde en uitvoeringshandelingen.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Straatsburg, 14 september 2016.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

M. SCHULZ

Voor de Raad

De voorzitter

I. KORČOK

_____

BIJLAGE I

Definitie van de in artikel 4 bedoelde subcategorieën motoren

Tabel I-1: Subcategorieën van motorcategorie NRE zoals gedefinieerd in artikel 4, 1, punt 1

Categorie	Ontstekingstype	Toerental	Vermogensgroep (kW)	Subcategorie	Referentievermogen
NRE	CI	variabel	$0 < P < 8$	NRE-v-1	Maximaal nettovermogen
	CI		$8 \leq P < 19$	NRE-v-2	
	CI		$19 \leq P < 37$	NRE-v-3	
	CI		$37 \leq P < 56$	NRE-v-4	
	alle		$56 \leq P < 130$	NRE-v-5	
			$130 \leq P \leq 560$	NRE-v-6	
			$P > 560$	NRE-v-7	
	CI	constant	$0 < P < 8$	NRE-c-1	Nominaal nettovermogen
	CI		$8 \leq P < 19$	NRE-c-2	
	CI		$19 \leq P < 37$	NRE-c-3	
	CI		$37 \leq P < 56$	NRE-c-4	
	alle		$56 \leq P < 130$	NRE-c-5	
			$130 \leq P \leq 560$	NRE-c-6	
			$P > 560$	NRE-c-7	

Tabel I-2: Subcategorieën van motorcategorie NRG zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 2

Categorie	Ontstekingstype	Toerental	Vermogensgroep (kW)	Subcategorie	Referentievermogen
NRG	alle	variabel	$P > 560$	NRG-v-1	Maximaal nettovermogen
		constant	$P > 560$	NRG-c-1	Nominaal nettovermogen

Tabel I-3: Subcategorieën van motorcategorie NRSh zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 3

Categorie	Ontstekingstype	Toerental	Vermogensgroep (kW)	Cilinderinhoud (cm ³)	Subcategorie	Referentievermogen
NRSh	SI	variabel of constant	$0 < P < 19$	$SV < 50$	NRSh-v-1a	Maximaal nettovermogen
				$SV \geq 50$	NRSh-v-1b	

Tabel I-4: Subcategorieën van motorcategorie NRS zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 4

Categorie	Ontstekings type	Toerental	Vermogens-groep (kW)	Cilinderinhoud (cm ³)	Subcategorie	Referentievermogen		
NRS	SI	variabel $\geq 3\ 600$ tpm, of constant	$0 < P < 19$	$80 \leq SV < 225$	NRS-vr-1a	Maximaal nettovermogen		
				$SV \geq 225$	NRS-vr-1b			
				$80 \leq SV < 225$	NRS-vi-1a			
				$SV \geq 225$	NRS-vi-1b			
		variabel $< 3\ 600$ tpm	$19 \leq P < 30$	$SV \leq 1\ 000$	NRS-v-2a	Maximaal nettovermogen		
				$SV > 1\ 000$	NRS-v-2b			
				variabel of constant	$30 \leq P < 56$	alle	NRS-v-3	Maximaal nettovermogen

Voor motoren < 19 kW met $SV < 80$ cm³ in niet met de hand vastgehouden machines worden motoren van de categorie NRSh gebruikt.

Tabel I-5: Subcategorieën van motorcategorie IWP zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 5

Categorie	Ontstekingstype	Toerental	Vermogens groep (kW)	Subcategorie	Referentievermogen
IWP	alle	variabel	$19 \leq P < 75$	IWP-v-1	Maximaal nettovermogen
			$75 \leq P < 130$	IWP-v-2	
			$130 \leq P < 300$	IWP-v-3	
			$P \geq 300$	IWP-v-4	
		constant	$19 \leq P < 75$	IWP-c-1	Nominaal nettovermogen
			$75 \leq P < 130$	IWP-c-2	
			$130 \leq P < 300$	IWP-c-3	
			$P \geq 300$	IWP-c-4	

Tabel I-6: Subcategorieën van motorcategorie IWA zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 6

Categorie	Ontstekingstype	Toerental	Vermogensgroep (kW)	Subcategorie	Referentievermogen
IWA	alle	variabel	$19 \leq P < 75$	IWA-v-1	Maximaal nettovermogen
			$75 \leq P < 130$	IWA-v-2	
			$130 \leq P < 300$	IWA-v-3	
			$P \geq 300$	IWA-v-4	

Categorie	Ontstekingstype	Toerental	Vermogensgroep (kW)	Subcategorie	Referentievermogen
		constant	$19 \leq P < 75$	IWA-c-1	Nominaal nettovermogen
			$75 \leq P < 130$	IWA-c-2	
			$130 \leq P < 300$	IWA-c-3	
			$P \geq 300$	IWA-c-4	

Tabel I-7: Subcategorieën van motorcategorie RLL zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 7

Categorie	Ontstekingstype	Toerental	Vermogensgroep (kW)	Subcategorie	Referentievermogen
RLL	alle	variabel	$P > 0$	RLL-v-1	Maximaal nettovermogen
		constant	$P > 0$	RLL-c-1	Nominaal nettovermogen

Tabel I-8: Subcategorieën van motorcategorie RLR zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 8

Categorie	Ontstekingstype	Toerental	Vermogensgroep (kW)	Subcategorie	Referentievermogen
RLR	alle	variabel	$P > 0$	RLR-v-1	Maximaal nettovermogen
		constant	$P > 0$	RLR-c-1	Nominaal nettovermogen

Tabel I-9: Subcategorieën van motorcategorie SMB zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 9

Categorie	Ontstekingstype	Toerental	Vermogensgroep (kW)	Subcategorie	Referentievermogen
SMB	SI	variabel of constant	$P > 0$	SMB-v-1	Maximaal nettovermogen

Tabel I-10: Subcategorieën van motorcategorie ATS zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 10

Categorie	Ontstekingstype	Toerental	Vermogensgroep (kW)	Subcategorie	Referentievermogen
ATS	SI	variabel of constant	$P > 0$	ATS-v-1	Maximaal nettovermogen

BIJLAGE II

Uitlaatemissiegrenswaarden als bedoeld in artikel 18, lid 2

Tabel II-1: Fase V emissiegrenswaarden voor motorcategorie NRE als gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 1)

Emissiefase	Subcategorie motor	Vermogensgroep	Ontstekingstype	CO	HC	NO _x	Deeltjesmassa	PN	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
Fase V	NRE-v-1 NRE-c-1	0 < P < 8	CI	8,00	(HC + NO _x ≤ 7,50)		0,40 ⁽¹⁾	—	1,10
Fase V	NRE-v-2 NRE-c-2	8 ≤ P < 19	CI	6,60	(HC + NO _x ≤ 7,50)		0,40	—	1,10
Fase V	NRE-v-3 NRE-c-3	19 ≤ P < 37	CI	5,00	(HC + NO _x ≤ 4,70)		0,015	1 × 10 ¹²	1,10
Fase V	NRE-v-4 NRE-c-4	37 ≤ P < 56	CI	5,00	(HC + NO _x ≤ 4,70)		0,015	1 × 10 ¹²	1,10
Fase V	NRE-v-5 NRE-c-5	56 ≤ P < 130	alle	5,00	0,19	0,40	0,015	1 × 10 ¹²	1,10
Fase V	NRE-v-6 NRE-c-6	130 ≤ P ≤ 560	alle	3,50	0,19	0,40	0,015	1 × 10 ¹²	1,10
Fase V	NRE-v-7 NRE-c-7	P > 560	alle	3,50	0,19	3,50	0,045	—	6,00

⁽¹⁾ 0,60 voor met de hand te starten en met lucht gekoelde motoren met directe insputting

Tabel II-2: Fase V emissiegrenswaarden voor motorcategorie NRG zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 2)

Emissiefase	Subcategorie motor	Vermogensgroep	Ontstekingstype	CO	HC	NO _x	Deeltjesmassa	PN	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
Fase V	NRG-v-1 NRG-c-1	P > 560	alle	3,50	0,19	0,67	0,035	—	6,00

Tabel II-3: Fase V emissiegrenswaarden voor motorcategorie NRSh zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 3)

Emissiefase	Subcategorie motor	Vermogensgroep	Ontstekingstype	CO	HC + NO _x
		kW		g/kWh	g/kWh
Fase V	NRSh-v-1a	0 < P < 19	SI	805	50
Fase V	NRSh-v-1b			603	72

Tabel II-4: Fase V emissiegrenswaarden voor motorcategorie NRS zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 4)

Emissiefase	Subcategorie motor	Vermogensgroep	Ontstekingstype	CO	HC + NO _x
		kW		g/kWh	g/kWh
Fase V	NRS-vr-1a NRS-vi-1a	0 < P < 19	SI	610	10
Fase V	NRS-vr-1b NRS-vi-1b			610	8
Fase V	NRS-v-2a	19 ≤ P ≤ 30		610	8
Fase V	NRS-v-2b NRS-v-3	19 ≤ P < 56		4,40 (*)	2,70 (*)

(*) Optioneel, als alternatief, een combinatie van waarden die voldoet aan de vergelijking $(HC + NO_x) \times CO^{0,784} \leq 8,57$ en de volgende voorwaarden: $CO \leq 20,6$ g/kWh en $(HC + NO_x) \leq 2,7$ g/kWh

Tabel II-5: Fase V emissiegrenswaarden voor motorcategorie IWP zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 5)

Emissiefase	Subcategorie motor	Vermogensgroep	Ontstekingstype	CO	HC	NO _x	Deeltjesmassa	PN	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
Fase V	IWP-v-1 IWP-c-1	19 ≤ P < 75	alle	5,00	(HC + NO _x ≤ 4,70)		0,30	—	6,00
Fase V	IWP-v-2 IWP-c-2	75 ≤ P < 130	alle	5,00	(HC + NO _x ≤ 5,40)		0,14	—	6,00
Fase V	IWP-v-3 IWP-c-3	130 ≤ P < 300	alle	3,50	1,00	2,10	0,10	—	6,00
Fase V	IWP-v-4 IWP-c-4	P ≥ 300	alle	3,50	0,19	1,80	0,015	1 × 10 ¹²	6,00

Tabel II-6: Fase V emissiegrenswaarden voor motorcategorie IWA zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 6)

Emissiefase	Subcategorie motor	Vermogensgroep	Ontstekingstype	CO	HC	NO _x	Deeltjesmassa	PN	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
Fase V	IWA-v-1 IWA-c-1	19 ≤ P < 75	alle	5,00	(HC + NO _x ≤ 4,70)		0,30	—	6,00
Fase V	IWA-v-2 IWA-c-2	75 ≤ P < 130	alle	5,00	(HC + NO _x ≤ 5,40)		0,14	—	6,00

Emissiefase	Subcategorie motor	Vermogensgroep	Ontstekingstype	CO	HC	NO _x	Deeltjesmassa	PN	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
Fase V	IWA-v-3 IWA-c-3	$130 \leq P < 300$	alle	3,50	1,00	2,10	0,10	—	6,00
Fase V	IWA-v-4 IWA-c-4	$P \geq 300$	alle	3,50	0,19	1,80	0,015	1×10^{12}	6,00

Tabel II-7: Fase V emissiegrenswaarden voor motorcategorie RLL zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 7

Emissiefase	Subcategorie motor	Vermogensgroep	Ontstekingstype	CO	HC	NO _x	Deeltjesmassa	PN	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
Fase V	RLL-c-1 RLL-v-1	$P > 0$	alle	3,50	$(HC + NO_x \leq 4,00)$		0,025	—	6,00

Tabel II-8: Fase V emissiegrenswaarden voor motorcategorie RLR zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 8

Emissiefase	Subcategorie motor	Vermogensgroep	Ontstekingstype	CO	HC	NO _x	Deeltjesmassa	PN	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
Fase V	RLR-c-1 RLR-v-1	$P > 0$	alle	3,50	0,19	2,00	0,015	1×10^{12}	6,00

Tabel II-9: Fase V emissiegrenswaarden voor motorcategorie SMB zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 9

Emissiefase	Subcategorie motor	Vermogensgroep	Ontstekingstype	CO	NO _x	HC
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh
Fase V	SMB-v-1	$P > 0$	SI	275	—	75

Tabel II-10: Fase V emissiegrenswaarden voor motorcategorie ATS zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 10

Emissiefase	Subcategorie motor	Vermogensgroep	Ontstekingstype	CO	HC + NO _x
		kW		g/kWh	g/kWh
Fase V	ATS-v-1	$P > 0$	SI	400	8

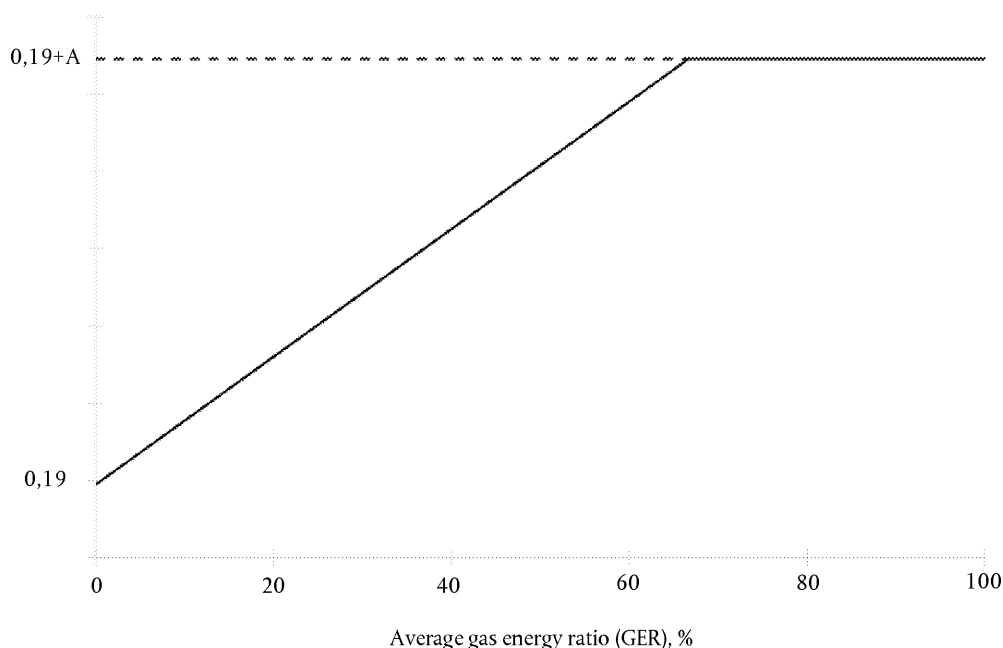
Specifieke bepalingen voor totale grenswaarden voor koolwaterstof (HC) voor motoren op basis van volledig en gedeeltelijk gasvormige brandstof

1. Voor de subcategorieën waarvoor een A-factor is vastgesteld worden de in tabellen II-1 tot en met II-10 aangegeven grenswaarden voor koolwaterstof voor motoren op basis van volledig en gedeeltelijk gasvormige brandstof vervangen door een grenswaarde berekend met de volgende formule:

$$HC = 0,19 + (1,5 \times A \times GER)$$

waarbij GER staat voor de gemiddelde gasenergieverhouding voor de betrokken testcyclus. Wanneer zowel testcycli in statische toestand als transiënte testcycli van toepassing zijn, wordt de GER vanuit de transiënte testcyclus met warme start vastgesteld. Waar meer dan één testcyclus in statische toestand van toepassing is, wordt de gemiddelde GER voor elke cyclus afzonderlijk vastgesteld.

Indien de berekende grenswaarde voor HC de waarde van $0,19 + A$ overschrijdt, worden de grenswaard voor HC vastgesteld op $0,19 + A$.

Figuur 1. Diagram waarbij HC-emissiegrenswaarden als functie van de gemiddelde GER worden voorgesteld

2. Voor subcategorieën met een gezamenlijke HC- en NO_x -grenswaarde wordt de gezamenlijke grenswaarde voor HC en NO_x verlaagd tot 0,19 g/kWh en geldt ze alleen voor NO_x .
3. Voor motoren op basis van niet-gasvormige brandstof geldt de formule niet.

BIJLAGE III

Tijdschema voor de toepassing van deze verordening met betrekking tot EU-typegoedkeuring en het in de handel brengen

Tabel III-1: Toepassingsdata van deze verordening voor motorcategorie NRE

Categorie	Ontstekingstype	Vermogensgroep (kW)	Subcategorie	Verplichte toepassingsdatum van deze verordening voor	
				EU-typegoedkeuring van motoren	in de handel brengen van motoren
NRE	CI	$0 < P < 8$	NRE-v-1 NRE-c-1	1 januari 2018	1 januari 2019
	CI	$8 \leq P < 19$	NRE-v-2 NRE-c-2		
	CI	$19 \leq P < 37$	NRE-v-3 NRE-c-3	1 januari 2018	1 januari 2019
		$37 \leq P < 56$	NRE-v-4 NRE-c-4		
	alle	$56 \leq P < 130$	NRE-v-5 NRE-c-5	1 januari 2019	1 januari 2020
		$130 \leq P \leq 560$	NRE-v-6 NRE-c-6	1 januari 2018	1 januari 2019
		$P > 560$	NRE-v-7 NRE-c-7	1 januari 2018	1 januari 2019

Tabel III-2: Toepassingsdata van deze verordening voor motorcategorie NRG

Categorie	Ontstekingstype	Vermogensgroep (kW)	Subcategorie	Verplichte toepassingsdatum van deze verordening voor	
				EU-typegoedkeuring van motoren	in de handel brengen van motoren
NRG	alle	$P > 560$	NRG-v-1 NRG-c-1	1 januari 2018	1 januari 2019

Tabel III-3: Toepassingsdata van deze verordening voor motorcategorie NRSh

Categorie	Ontstekingstype	Vermogensgroep (kW)	Subcategorie	Verplichte toepassingsdatum van deze verordening voor	
				EU-typegoedkeuring van motoren	in de handel brengen van motoren
NRSh	SI	$0 < P < 19$	NRSh-v-1a NRSh-v-1b	1 januari 2018	1 januari 2019

Tabel III-4: Toepassingsdata van deze verordening voor motorcategorie NRS

Categorie	Ontstekingstype	Vermogensgroep (kW)	Subcategorie	Verplichte toepassingsdatum van deze verordening voor	
				EU-typegoedkeuring van motoren	in de handel brengen van motoren
NRS	SI	$0 < P < 56$	NRS-vr-1a NRS-vi-1a NRS-vr-1b NRS-vi-1b NRS-v-2a NRS-v-2b NRS-v-3	1 januari 2018	1 januari 2019

Tabel III-5: Toepassingsdata van deze verordening voor motorcategorie IWP

Categorie	Ontstekingstype	Vermogensgroep (kW)	Subcategorie	Verplichte toepassingsdatum van deze verordening voor	
				EU-typegoedkeuring van motoren	in de handel brengen van motoren
IWP	alle	$19 \leq P < 300$	IWP-v-1 IWP-c-1 IWP-v-2 IWP-c-2 IWP-v-3 IWP-c-3	1 januari 2018	1 januari 2019
		$P \geq 300$	IWP-v-4 IWP-c-4	1 januari 2019	1 januari 2020

Tabel III-6: Toepassingsdata van deze verordening voor motorcategorie IWA

Categorie	Ontstekingstype	Vermogensgroep (kW)	Subcategorie	Verplichte toepassingsdatum van deze verordening voor	
				EU-typegoedkeuring van motoren	in de handel brengen van motoren
IWA	alle	$19 \leq P < 300$	IWA-v-1 IWA-c-1 IWA-v-2 IWA-c-2 IWA-v-3 IWA-c-3	1 januari 2018	1 januari 2019
		$P \geq 300$	IWA-v-4 IWA-c-4	1 januari 2019	1 januari 2020

Tabel III-7: Toepassingsdata van deze verordening voor motorcategorie RLL

Categorie	Ontstekingstype	Vermogensgroep (kW)	Subcategorie	Verplichte toepassingsdatum van deze verordening voor	
				EU-typegoedkeuring van motoren	in de handel brengen van motoren
RLL	alle	P > 0	RLL-v-1 RLL-c-1	1 januari 2020	1 januari 2021

Tabel III-8: Toepassingsdata van deze verordening voor motorcategorie RLR

Categorie	Ontstekingstype	Vermogensgroep (kW)	Subcategorie	Verplichte toepassingsdatum van deze verordening voor	
				EU-typegoedkeuring van motoren	in de handel brengen van motoren
RLR	alle	P > 0	RLR-v-1 RLR-c-1	1 januari 2020	1 januari 2021

Tabel III-9: Toepassingsdata van deze verordening voor motorcategorie SMB

Categorie	Ontstekingstype	Vermogensgroep (kW)	Subcategorie	Verplichte toepassingsdatum van deze verordening voor	
				EU-typegoedkeuring van motoren	in de handel brengen van motoren
SMB	SI	P > 0	SMB-v-1	1 januari 2018	1 januari 2019

Tabel III-10: Toepassingsdata van deze verordening voor motorcategorie ATS

Categorie	Ontstekingstype	Vermogensgroep (kW)	Subcategorie	Verplichte toepassingsdatum van deze verordening voor	
				EU-typegoedkeuring van motoren	in de handel brengen van motoren
ATS	SI	P > 0	ATS-v-1	1 januari 2018	1 januari 2019

BIJLAGE IV

Testcycli in statische toestand, niet voor wegverkeer (NRSC)

Tabel IV-1: NRSC-testcycli voor motoren uit categorie NRE

Categorie	Toerental	Doel	Subcategorie	NRSC
NRE	variabel	Motor met variabel toerental met een referentievermogen van minder dan 19 kW	NRE-v-1 NRE-v-2	G2 of C1
		Motor met variabel toerental met een referentievermogen van 19 kW of meer maar niet meer dan 560 kW	NRE-v-3 NRE-v-4 NRE-v-5 NRE-v-6	C1
		Motor met variabel toerental met een referentievermogen van meer dan 560 kW	NRE-v-7	C1
	constant	Motor met constant toerental	NRE-c-1 NRE-c-2 NRE-c-3 NRE-c-4 NRE-c-5 NRE-c-6 NRE-c-7	D2

Tabel IV-2: NRSC-testcycli voor motoren uit categorie NRG

Categorie	Toerental	Doel	Subcategorie	NRSC
NRG	variabel	Motor met variabel toerental voor generatoraggregaat	NRG-v-1	C1
	constant	Motor met constant toerental voor generatoraggregaat	NRG-c-1	D2

Tabel IV-3: NRSC-testcycli voor motoren uit categorie NRSh

Categorie	Toerental	Doel	Subcategorie	NRSC
NRSh	variabel of constant	Motor met een referentievermogen van 19 kW of minder, voor gebruik in handapparatuur	NRSh-v-1a NRSh-v-1b	G3

Tabel IV-4: NRSC-testcycli voor motoren uit categorie NRS

Categorie	Toerental	Doel	Subcategorie	NRSC
NRS	variabel < 3 600rpm	Motor met variabel toerental met een referentievermogen van 19 kW of minder, bedoeld voor toerental < 3 600 rpm	NRS-vi-1a NRS-vi-1b	G1

Categorie	Toerental	Doel	Subcategorie	NRSC
	variabel $\geq$ 3 600rpm, of constant	Motor met variabel toerental met een referentievermogen van 19 kW of minder, bedoeld voor toerental < 3 600 rpm; motor met constant toerental met een referentievermogen van 19 kW of minder	NRS-vr-1a NRS-vr1b	G2
	variabel of constant	Motor met zowel een referentievermogen tussen 19 kW en 30 kW als een totale cilinderinhoud van minder dan 1 liter	NRS-v-2a	G2
		Motor met een referentievermogen van meer dan 19 kW, behalve een motor met zowel een referentievermogen tussen 19 kW en 30 kW als een totale cilinderinhoud van minder dan 1 liter	NRS-v-2b NRS-v-3	C2

Tabel IV-5: NRSC-testcycli voor motoren uit categorie IWP

Categorie	Toerental	Doel	Subcategorie	NRSC
IWP	variabel	Motor met variabel toerental bestemd voor voortbeweging die volgens een vaste-spoedschroefcurve werkt	IWP-v-1 IWP-v-2 IWP-v-3 IWP-v-4	E3
	constant	Motor met constant toerental bestemd voor voortbeweging die met schroef met regelbare spoed of elektrisch gekoppelde schroef werkt	IWP-c-1 IWP-c-2 IWP-c-3 IWP-c-4	E2

Tabel IV-6: NRSC-testcycli voor motoren uit categorie IWA

Categorie	Toerental	Doel	Subcategorie	NRSC
IWA	variabel	Motor met variabel toerental bedoeld voor hulpgebruik voor binnenschepen	IWA-v-1 IWA-v-2 IWA-v-3 IWA-v-4	C1
	constant	Motor met constant toerental bedoeld voor hulpgebruik voor binnenschepen	IWA-c-1 IWA-c-2 IWA-c-3 IWA-c-4	D2

Tabel IV-7:NRSC-testcycli voor motoren uit categorie RLL

Categorie	Toerental	Doel	Subcategorie	NRSC
RLL	variabel	Motor met variabel toerental voor de voortbeweging van locomotieven	RLL-v-1	F
	constant	Motor met constant toerental voor de voortbeweging van locomotieven	RLL-c-1	D2

Tabel IV-8: NRSC-testcycli voor motoren uit categorie RLR

Categorie	Toerental	Doel	Subcategorie	NRSC
RLR	variabel	Motor met variabel toerental voor de voortbeweging van treinstellen	RLR-v-1	C1
	constant	Motor met constant toerental voor de voortbeweging van treinstellen	RLR-c-1	D2

Tabel IV-9: NRSC-testcycli voor motoren uit categorie SMB

Categorie	Toerental	Doel	Subcategorie	NRSC
SMB	variabel of constant	Motoren voor de voortbeweging van sneeuwscooters	SMB-v-1	H

Tabel IV-10: NRSC-testcycli voor motoren uit categorie ATS

Categorie	Toerental	Doel	Subcategorie	NRSC
ATS	variabel of constant	Motoren voor de voortbeweging van ATV's of SbS-voertuigen	ATS-v-1	G1

Transiënte testcycli, niet voor wegverkeer

Tabel IV-11: Transiënte testcycli, niet voor wegverkeer, voor motoren uit categorie NRE

Categorie	Toerental	Doel	Subcategorie	
NRE	variabel	Motor met variabel toerental met een referentievermogen van 19 kW of meer maar niet meer dan 560 kW	NRE-v-3 NRE-v-4 NRE-v-5 NRE-v-6	NRTC

Tabel IV-12: Transiënte testcycli, niet voor wegverkeer, voor motoren uit categorie NRS ⁽¹⁾

Categorie	Toerental	Doel	Subcategorie	
NRS	variabel of constant	Motor met een referentievermogen van meer dan 19 kW, behalve een motor met zowel een referentievermogen tussen 19 kW en 30 kW als een totale cilinderinhoud van minder dan 1 liter	NRS-v-2b NRS-v-3	LSI-NRTC

⁽¹⁾ Alleen van toepassing voor motoren met een maximaal testtoerental ≤ 3 400 tpm.

BIJLAGE V

Emissieduurzaamheidsperioden (EDP) als bedoeld in artikel 25, lid 1

Tabel V-1: EDP voor motorcategorie NRE

Categorie	Ontstekingstype	Toerental	Vermogensgroep (kW)	Subcategorie	EDP (uren)
NRE	CI	variabel	$0 < P < 8$	NRE-v-1	3 000
	CI		$8 \leq P < 19$	NRE-v-2	
	CI		$19 \leq P < 37$	NRE-v-3	5 000
	CI		$37 \leq P < 56$	NRE-v-4	8 000
	alle		$56 \leq P < 130$	NRE-v-5	
			$130 \leq P \leq 560$	NRE-v-6	
			$P > 560$	NRE-v-7	
	CI	constant	$0 < P < 8$	NRE-c-1	3 000
	CI		$8 \leq P < 19$	NRE-c-2	
	CI		$19 \leq P < 37$	NRE-c-3	
	CI		$37 \leq P < 56$	NRE-c-4	8 000
	alle		$56 \leq P < 130$	NRE-c-5	
			$130 \leq P \leq 560$	NRE-c-6	
			$P > 560$	NRE-c-7	

Tabel V-2: EDP voor motorcategorie NRE

Categorie	Ontstekingstype	Toerental	Vermogensgroep (kW)	Subcategorie	EDP (uren)
NRG	alle	constant	$P > 560$	NRG-v-1	8 000
		variabel		NRG-c-1	

Tabel V-3: EDP voor motorcategorie NRSh

Categorie	Ontstekingstype	Toerental	Vermogensgroep (kW)	Cilinder inhoud (cm ³)	Subcategorie	EDP (uren)
NRSh	SI	variabel of constant	$0 < P < 19$	$SV < 50$	NRSh-v-1a	50/125/300 ⁽¹⁾
				$SV \geq 50$	NRSh-v-1b	

⁽¹⁾ EDP-uren komen overeen met de EDP-categorieën cat. 1/cat. 2/cat. 3 als gedefinieerd in de op grond van deze verordening vastgestelde gedelegeerde handelingen.

Tabel V-4: EDP voor motorcategorie NRS

Categorie	Ontstekingstype	Toerental	Vermogensgroep (kW)	Cilinder inhoud (cm ³)	Subcategorie	EDP (uren)
NRS	SI	variabel $\geq$ 3 600 rpm, of constant	$0 < P < 19$	$80 \leq SV < 225$	NRS-vr-1a	125/250/500 ⁽¹⁾
		variabel $<$ 3 600 rpm			NRS-vi-1a	
		variabel $\geq$ 3 600 rpm, of constant		$SV \geq 225$	NRS-vr-1b	250/500/1 000 ⁽¹⁾
		variabel $<$ 3 600 rpm			NRS-vi-1b	
		variabel of constant	$19 \leq P < 30$	$SV \leq 1\ 000$	NRS-v-2a	1 000
				$SV > 1\ 000$	NRS-v-2b	5 000
			$30 \leq P < 56$	alle	NRS-v-3	5 000

⁽¹⁾ EDP-uren komen overeen met de EDP-categorieën cat. 1/cat. 2/cat. 3 als gedefinieerd in de op grond van deze verordening vastgestelde gedelegeerde handelingen.

Tabel V-5: EDP voor motorcategorie IWP

Categorie	Ontstekingstype	Toerental	Vermogensgroep (kW)	Subcategorie	EDP (uren)
IWP	alle	variabel	$19 \leq P < 75$	IWP-v-1	10 000
			$75 \leq P < 130$	IWP-v-2	
			$130 \leq P < 300$	IWP-v-3	
			$P \geq 300$	IWP-v-4	
		constant	$19 \leq P < 75$	IWP-c-1	10 000
			$75 \leq P < 130$	IWP-c-2	
			$130 \leq P < 300$	IWP-c-3	
			$P \geq 300$	IWP-c-4	

Tabel V-6: EDP voor motorcategorie IWA

Categorie	Ontstekingstype	Toerental	Vermogensgroep (kW)	Subcategorie	EDP (uren)
IWA	alle	variabel	$19 \leq P < 75$	IWPIWA-v-1	10 000
			$75 \leq P < 130$	IWPIWA-v-2	
			$130 \leq P < 300$	IWPIWA-v-3	
			$P \geq 300$	IWPIWA-v-4	

Categorie	Ontstekingstype	Toerental	Vermogensgroep (kW)	Subcategorie	EDP (uren)
		constant	$19 \leq P < 75$	IWPIWA-c-1	10 000
			$75 \leq P < 130$	IWPIWA-c-2	
			$130 \leq P < 300$	IWPIWA-c-3	
			$P \geq 300$	IWPIWA-c-4	

Tabel V-7: EDP voor motorcategorie RLL

Categorie	Ontstekingstype	Toerental	Vermogensgroep (kW)	Subcategorie	EDP (uren)
RLL	alle	variabel	$P > 0$	RLL-v-1	10 000
		constant	$P > 0$	RLL-c-1	

Tabel V-8: EDP voor motorcategorie RLR

Categorie	Ontstekingstype	Toerental	Vermogensgroep (kW)	Subcategorie	EDP (uren)
RLR	alle	variabel	$P > 0$	RLR-v-1	10 000
		constant	$P > 0$	RLR-c-1	

Tabel V-9: EDP voor motorcategorie SMB

Categorie	Ontstekingstype	Toerental	Vermogensgroep (kW)	Subcategorie	EDP (uren)
SMB	SI	variabel of constant	$P > 0$	SMB-v-1	400 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Bij wijze van alternatief, is een emissieduurzaamheidsperiode van 8 000 km toegestaan

Tabel V-10: EDP voor motorcategorie ATS

Categorie	Ontstekingstype	Toerental	Vermogensgroep (kW)	Subcategorie	EDP (uren)
ATS	SI	variabel of constant	$P > 0$	ATS-v-1	500/1 000 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ EDP-uren komen overeen met de volgende totale cilinderinhouden: $< 100 \text{ cm}^3$ / $\geq 100 \text{ cm}^3$.

BIJLAGE VI

Emissiegrenswaarden voor motoren voor speciale doeleinden (SPE) als bedoeld in artikel 34, lid 5

Tabel VI-1: SPE-emissiegrenswaarden voor motorcategorie NRE

Emissiefase	Subcategorie motor	Vermogensgroep	Ontstekings-type	CO	HC	NO _x	Deeltjes-massa	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	
SPE	NRE-v-1 NRE-c-1	0 < P < 8	CI	8	7,5		0,4	6,0
SPE	NRE-v-2 NRE-c-2	8 ≤ P < 19	CI	6,6	7,5		0,4	6,0
SPE	NRE-v-3 NRE-c-3	19 ≤ P < 37	CI	5,5	7,5		0,6	6,0
SPE	NRE-v-4 NRE-c-4	37 ≤ P < 56	CI	5,0	4,7		0,4	6,0
SPE	NRE-v-5 NRE-c-5	56 ≤ P < 130	alle	5,0	4,0		0,3	6,0
SPE	NRE-v-6 NRE-c-6	130 ≤ P ≤ 560	alle	3,5	4,0		0,2	6,0
SPE	NRE-v-7 NRE-c-7	P > 560	alle	3,5	6,4		0,2	6,0

Tabel VI-2: SPE-emissiegrenswaarden voor motorcategorie NRG

Emissiefase	Subcategorie motor	Vermogensgroep	Ontstekings-type	CO	HC	NO _x	Deeltjes-massa	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	
SPE	NRG-c-1	P > 560	alle	3,5	6,4		0,2	6,0
	NRG-v-1							

Tabel VI-3: SPE-emissiegrenswaarden voor motorcategorie RLL

Emissiefase	Subcategorie motor	Vermogensgroep	Ontstekings-type	CO	HC	NO _x	Deeltjes-massa	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	
SPE	RLL-v-1 RLL-c-1	P ≤ 560	alle	3,5	(HC + NO _x ≤ 4,0)		0,2	6,0
SPE	RLL-v-1 RLL-c-1	P > 560 kW	alle	3,5	0,5	6,0	0,2	6,0
SPE	RLL-v-1 RLL-c-1	P > 2 000 kW en SVc ⁽¹⁾ > 5 liter	alle	3,5	0,4	7,4	0,2	6,0

⁽¹⁾ Cilinderinhoud per cilinder

RICHTLIJNEN

RICHTLIJN (EU) 2016/1629 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 14 september 2016

tot vaststelling van de technische voorschriften voor binnenschepen, tot wijziging van Richtlijn 2009/100/EG en tot intrekking van Richtlijn 2006/87/EG

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 91, lid 1,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's ⁽²⁾,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Richtlijn 2006/87/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁴⁾ zijn geharmoniseerde voorwaarden vastgesteld voor de afgifte van technische certificaten voor binnenschepen op de binnenwateren van de Unie.
- (2) De technische voorschriften voor schepen die op de Rijn varen, worden vastgesteld door de Centrale Commissie voor de Rijnvaart (CCR).
- (3) In de technische voorschriften in de bijlagen bij Richtlijn 2006/87/EG zijn de meeste bepalingen opgenomen van het Reglement onderzoek schepen op de Rijn in de door de CCR in 2004 goedgekeurde versie. De voorwaarden en technische voorschriften voor de afgifte van binnenvaartcertificaten uit hoofde van artikel 22 van de Herziene Rijnvaartakte worden regelmatig bijgewerkt en algemeen wordt erkend dat zij in overeenstemming zijn met de huidige stand van de techniek.
- (4) Als gevolg van de verschillen in rechtskaders en termijnen voor de besluitvormingsprocedures is het moeilijk de gelijkwaardigheid van de overeenkomstig Richtlijn 2006/87/EG afgegeven binnenvaartcertificaten van de Unie en de uit hoofde van artikel 22 van de Herziene Rijnvaartakte afgegeven certificaten te handhaven. Dit leidt tot een gebrek aan rechtszekerheid, dat mogelijk negatieve gevolgen heeft voor de veiligheid van de scheepvaart.
- (5) Om harmonisatie op het niveau van de Unie te bewerkstelligen en om mededingingsvervalsing en ongelijke veiligheidsniveaus te voorkomen, moeten op alle binnenwateren van de Unie dezelfde technische voorschriften worden toegepast en deze moeten regelmatig worden bijgewerkt.

⁽¹⁾ PB C 177 van 11.6.2014, blz. 58.

⁽²⁾ PB C 126 van 26.4.2014, blz. 48.

⁽³⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 15 april 2014 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad) en standpunt van de Raad in eerste lezing van 16 juni 2016 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad). Standpunt van het Europees Parlement van 14 september 2016.

⁽⁴⁾ Richtlijn 2006/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 tot vaststelling van de technische voorschriften voor binnenschepen en tot intrekking van Richtlijn 82/714/EEG van de Raad (PB L 389 van 30.12.2006, blz. 1).

- (6) Aangezien de CCR aanzienlijke deskundigheid in het opstellen en bijwerken van technische voorschriften voor binnenschepen heeft opgebouwd, moet die deskundigheid ten volle worden benut voor de binnenwateren in de Unie. Een Europees Comité voor de opstelling van standaarden voor de binnenvaart (Cesni), handelend onder toezicht van de CCR en toegankelijk voor deskundigen uit alle lidstaten, is belast met het opstellen van de technische binnenvaartnormen waarnaar door de Unie dient te worden verwezen.
- (7) Uniebinnenvaartcertificaten die bevestigen dat vaartuigen volledig aan de technische voorschriften voldoen, dienen op alle binnenwateren van de Unie geldig te zijn.
- (8) De voorwaarden voor de afgifte van aanvullende Uniebinnenvaartcertificaten door de lidstaten voor verrichtingen op de waterwegen van de zones 1 en 2 (riviermondingen) en voor verrichtingen op de waterwegen van zone 4 moeten meer worden geharmoniseerd.
- (9) In het belang van de veiligheid dienen de normen in hoge mate te worden geharmoniseerd en wel op dusdanige wijze dat de veiligheidsnormen op de binnenwateren van de Unie niet worden verlaagd. De lidstaten moeten echter, na raadpleging van de Commissie, specifieke bepalingen betreffende aanvullende of minder strenge technische voorschriften voor bepaalde zones kunnen vaststellen, mits dergelijke maatregelen tot de in de bijlagen III en IV genoemde specifieke onderwerpen beperkt blijven.
- (10) Mits een toereikend niveau van veiligheid gehandhaafd blijft, moeten de lidstaten de mogelijkheid hebben om van deze richtlijn af te wijken in bepaalde gevallen die betrekking hebben op bevaarbare wateren die niet in verbinding staan met de binnenwateren van andere lidstaten of op bepaalde vaartuigen die uitsluitend op binnenlandse waterwegen varen. Indien deze afwijkingen betrekking hebben op alle vaartuigen die in een lidstaat varen, zou het onevenredig en onnodig zijn die lidstaat te verplichten alle verplichtingen in deze richtlijn om te zetten. De lidstaten kunnen geen Uniebinnenvaartcertificaten afgeven, tenzij de betreffende verplichtingen uit hoofde van deze richtlijn zijn omgezet.
- (11) Het zou mogelijk moeten zijn van deze richtlijn af te wijken en voor specifieke vaartuigen gelijkwaardigheid te erkennen zodat alternatieve benaderingen mogelijk worden, innovatie wordt bevorderd of onevenredige kosten worden voorkomen, op voorwaarde dat gelijke of adequate veiligheid is gewaarborgd. Om eenvormige voorwaarden te waarborgen voor de uitvoering van deze richtlijn, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend met betrekking tot dergelijke afwijkingen en erkenning van gelijkwaardigheid. De Commissie moet kunnen verwijzen naar Cesni-aanbevelingen over dergelijke afwijkingen en erkenning van gelijkwaardigheid. Die bevoegdheden moeten overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ worden uitgeoefend.
- (12) Omwille van de administratieve, technische en economische efficiëntie moeten de lidstaten bevoegde instanties kunnen aanwijzen die tot taak hebben te zorgen voor conformiteit met deze richtlijn en de correcte toepassing ervan in overeenstemming met hun nationale praktijken.
- (13) Een Uniebinnenvaartcertificaat moet voor een vaartuig worden afgegeven indien dat vaartuig een gunstige beoordeling krijgt na een technische inspectie die wordt verricht vóór de ingebruikneming ervan. In die technische inspectie moet worden nagegaan of het vaartuig voldoet aan de technische voorschriften van deze richtlijn. De bevoegde instanties van de lidstaten dienen te allen tijde gemachtigd te zijn te controleren of dit het geval is en of aan boord een geldig binnenvaartcertificaat beschikbaar is.
- (14) Het is passend om, binnen bepaalde termijnen en afhankelijk van het betrokken type vaartuig, de geldigheidsduur van de Uniebinnenvaartcertificaten per geval vast te stellen.
- (15) Teneinde een hoge mate van veiligheid in de binnenvaart te handhaven, moeten gedetailleerde bepalingen worden vastgesteld betreffende de vervanging en de vernieuwing van Uniebinnenvaartcertificaten, de verlenging van de geldigheidsduur ervan en de afgifte van nieuwe certificaten.
- (16) Met het oog op de efficiënte toepassing van deze richtlijn dient informatie betreffende binnenvaartuigen in de Europese scheepsrompendatabank (European Hull Data Base — „EHDB”) te worden ingevoerd zodat de bevoegde instanties hiervan kunnen gebruikmaken. De EHDB dient met name de mogelijkheid te bieden de voorgeschiedenis van in behandeling zijnde certificaataanvragen na te gaan en informatie te verstrekken over alle reeds aan het vaartuig in kwestie afgegeven geldige certificaten. De Commissie dient de EHDB bij te houden en aan te passen zodat deze optimaal kan worden gebruikt bij de toepassing van deze richtlijn.

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

- (17) Voor schepen die niet onder deze richtlijn vallen, dienen de in Richtlijn 2009/100/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ vervatte maatregelen van kracht te blijven.
- (18) Om de Uniewetgeving duidelijker te maken, dient het toepassingsgebied van Richtlijn 2009/100/EG te worden aangepast om rekening te houden met het aanvullende toepassingsgebied van deze richtlijn en met de ontwikkelingen in verband met internationale overeenkomsten. Richtlijn 2009/100/EG moet dan ook worden gewijzigd.
- (19) Er moet een overgangsregeling worden toegepast op in gebruik zijnde vaartuigen waarvoor nog geen Uniebinnenvaartcertificaat is afgegeven die krachtens de bij deze richtlijn vastgestelde herziene technische voorschriften aan een eerste technische inspectie worden onderworpen.
- (20) Met het oog op betere regelgeving en vereenvoudiging moet het mogelijk zijn in deze richtlijn naar internationale normen te verwijzen zonder deze in het rechtskader van de Unie op te nemen.
- (21) Het Cesni is ingesteld om de harmonisatie te vergemakkelijken van technische normen die worden toegepast in de binnenvaartsector in heel Europa. Om een hoog veiligheids- en efficiëntieniveau voor de binnenvaart te waarborgen, de gelijkwaardigheid van binnenvaartcertificaten te handhaven en rekening te houden met de wetenschappelijke en technische vooruitgang en andere ontwikkelingen in de sector, moet de verwijzing naar de toepasselijke Europese norm tot vaststelling van technische voorschriften voor binnenschepen (European Standard laying down Technical Requirements for Inland Navigation vessels — „ES-TRIN-norm”) in deze richtlijn voortdurend worden bijgewerkt. Daarom moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) handelingen vast te stellen ten aanzien van de bijwerking van de verwijzing naar de meest recente versie van de ES-TRIN-norm en de vaststelling van de datum van toepassing daarvan.
- (22) Indien zulks naar behoren gerechtvaardigd is op grond van een adequate analyse en bij ontstentenis van relevante en actuele internationale normen ter waarborging van de veiligheid van de scheepvaart, of indien wijzigingen in het besluitvormingsproces van het Cesni de belangen van de Unie zouden schaden, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om overeenkomstig artikel 290 VWEU handelingen vast te stellen tot wijziging, ter vrijwaring van de belangen van de Unie, van bijlage II bij deze richtlijn door in passende technische voorschriften te voorzien.
- (23) Teneinde bepaalde niet-essentiële elementen van deze richtlijn te wijzigen of aan te vullen, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om overeenkomstig artikel 290 VWEU handelingen vast te stellen ten aanzien van de wijziging van de classificatie van een waterweg; de verdere specificatie van de in de EHDB op te nemen gegevens, de soorten toegang tot — alsmede de instructies voor het gebruik en de werking van — die databank; de bijwerking van de minimale technische voorschriften voor binnenvaartuigen, en de wijziging van de bijlagen III en IV om rekening te houden met de wetenschappelijke en technische vooruitgang, van bijlage V om de procedurele bepalingen ervan bij te werken en te vereenvoudigen en van bijlage VI om de criteria voor de erkenning van classificatiebureaus te wijzigen ter waarborging van de veiligheid van de scheepvaart, alsook de wijziging van alle verwijzingen in deze richtlijn naar de bijlagen II en V die noodzakelijk wordt gemaakt door de vaststelling van gedelegeerde handelingen.
- (24) Wanneer de Commissie gedelegeerde handelingen vaststelt, is het van bijzonder belang dat de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden tot passende raadplegingen overgaat, onder meer op deskundigenniveau, en dat die raadplegingen gebeuren in overeenstemming met de beginselen die zijn vastgelegd in het Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven ⁽²⁾. Met name om te zorgen voor gelijke deelname aan de voorbereiding van gedelegeerde handelingen ontvangen het Europees Parlement en de Raad alle documenten op hetzelfde moment als de deskundigen van de lidstaten, en hebben hun deskundigen systematisch toegang tot de vergaderingen van de deskundigengroepen van de Commissie die zich bezighouden met de voorbereiding van de gedelegeerde handelingen.
- (25) Om alternatieve benaderingen mogelijk te maken, innovatie te bevorderen, onevenredige kosten te voorkomen, in een efficiënte procedure voor de afgifte van certificaten te voorzien of met regionale omstandigheden rekening te kunnen houden, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend om voor specifieke vaartuigen bepaalde afwijkingen van de technische voorschriften toe te staan, classificatiebureaus te erkennen en aanvullende of minder strenge technische voorschriften goed te keuren voor schepen die bepaalde zones bevaren die niet in verbinding staan met de bevaarbare binnenwateren van een andere lidstaat. Deze bevoegdheden moeten worden uitgeoefend overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011.

⁽¹⁾ Richtlijn 2009/100/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 inzake de wederzijdse erkenning van scheepsatesten voor binnenschepen (PB L 259 van 2.10.2009, blz. 8).

⁽²⁾ PB L 123 van 12.5.2016, blz. 1.

- (26) Om een passend kader voor coördinatie en samenwerking met bevoegde internationale binnenvaartorganisaties, met name de CCR, te waarborgen en eenvormige technische binnenvaartnormen te ontwikkelen waarnaar de Unie en internationale organisaties kunnen verwijzen, moet deze richtlijn worden geëvalueerd, met name wat betreft de doeltreffendheid van de maatregelen die zij invoert en de mechanismen voor samenwerking met bevoegde internationale binnenvaartorganisaties, opdat er één uniform stelsel van technische normen tot stand wordt gebracht.
- (27) In Denemarken, Estland, Ierland, Griekenland, Spanje, Cyprus, Letland, Malta, Portugal, Slovenië en Finland zijn geen binnenwateren of wordt niet in aanzienlijke mate van binnenvaart gebruikgemaakt. Daarom zou het onevenredig en onnodig zijn deze lidstaten te verplichten deze richtlijn om te zetten en uit te voeren.
- (28) Aangezien de doelstelling van deze richtlijn, namelijk de vaststelling van de technische voorschriften die nodig zijn om de veiligheid van binnenvaartuigen in de Unie te waarborgen, niet voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt, maar vanwege de omvang en de gevolgen van deze richtlijn beter op het niveau van de Unie kan worden bereikt, kan de Unie, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan hetgeen nodig is om deze doelstelling te verwezenlijken.
- (29) Richtlijn 2006/87/EG moet bijgevolg worden ingetrokken,

HEBBERN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK 1

TOEPASSINGSGEBIED, DEFINITIES EN WATERWEGZONES

Artikel 1

Onderwerp

Bij deze richtlijn worden vastgesteld:

- a) de technische voorschriften die noodzakelijk zijn om de veiligheid van vaartuigen op de in artikel 4 bedoelde binnenwateren te waarborgen, en
- b) de classificatie van die binnenwateren.

Artikel 2

Toepassingsgebied

1. Deze richtlijn is van toepassing op de volgende vaartuigen:
  - a) schepen met een lengte (L) van 20 meter of meer;
  - b) schepen waarvan het volume, berekend uit het product van lengte (L), breedte (B) en diepgang (D), 100 m³ of meer bedraagt;
  - c) sleep- en duwbotten die zijn bestemd om de vaartuigen bedoeld onder a) en b) of drijvende werktuigen te slepen, te duwen of langs zij gekoppeld mee te voeren;
  - d) passagiersschepen;
  - e) drijvende werktuigen.

2. Deze richtlijn is niet van toepassing op:
- a) veren;
  - b) marineschepen;
  - c) zeeschepen, met inbegrip van zeesleepboten en zeeduwboten, die
    - i) in getijdenwateren varen of stilliggen, of
    - ii) tijdelijk op binnenwateren varen,

mits zij minstens beschikken over:

- een certificaat van conformiteit met het Internationaal Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee van 1974 (SOLAS), of een gelijkwaardig certificaat; een certificaat van conformiteit met het Internationaal Verdrag betreffende de uitwatering van schepen van 1966, of een gelijkwaardig certificaat, en een internationaal certificaat van voorkoming van verontreiniging door olie (international oil pollution prevention — IOPP) ten bewijze van conformiteit met het Internationaal Verdrag ter voorkoming van verontreiniging door schepen van 1973/78 (MARPOL);
- in het geval van zeeschepen die niet onder het SOLAS-verdrag, noch het Internationaal Verdrag betreffende de uitwatering van schepen van 1966, noch het MARPOL-verdrag vallen, de relevante certificaten en de uitwateringsmerken die wettelijk verplicht zijn in hun vlaggenstaat;
- in het geval van passagiersschepen die niet vallen onder de verdragen bedoeld onder het eerste streepje: een overeenkomstig Richtlijn 2009/45/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ afgegeven certificaat inzake veiligheidsvoorschriften en -normen voor passagiersschepen, of
- in het geval van pleziervaartuigen die niet vallen onder de verdragen bedoeld onder het eerste streepje: een certificaat van de vlaggenstaat waaruit blijkt dat het vaartuig een toereikend veiligheidsniveau heeft.

Artikel 3

Definities

Voor de toepassing van deze richtlijn gelden de volgende definities:

- a) „vaartuig”: een schip of een drijvend werktuig;
- b) „schip”: een binnenschip of een zeeschip;
- c) „binnenschip”: een schip dat uitsluitend of overwegend bestemd is voor de vaart op de binnenwateren;
- d) „sleepboot”: een schip dat speciaal is gebouwd om te slepen;
- e) „duwboot”: een schip dat speciaal is gebouwd voor het voortbewegen van een duwstel;
- f) „passagiersschip”: een schip voor dagtochten of een hotelschip dat is gebouwd en ingericht voor het vervoer van meer dan twaalf passagiers;
- g) „drijvend werktuig”: een drijvend bouwsel waarop zich werkinstallaties bevinden, zoals kranen, baggermolens, heinstallaties of elevatoren;
- h) „drijvende inrichting”: een drijvend bouwsel, dat vanwege zijn bestemming in de regel niet wordt verplaatst, zoals een badinrichting, een dok, een steiger of een botenhuis;
- i) „drijvend voorwerp”: een vlot, alsmede een ander voorwerp of samenstel van voorwerpen dat geschikt is gemaakt om te varen en dat geen schip, drijvend werktuig of drijvende inrichting is;

⁽¹⁾ Richtlijn 2009/45/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 inzake veiligheidsvoorschriften en -normen voor passagiersschepen (PB L 163 van 25.6.2009, blz. 1).

- j) „pleziervaartuig”: een schip, niet zijnde een passagiersschip, dat is bestemd voor sportieve en recreatieve doeleinden;
- k) „snel schip”: een schip met eigen mechanische middelen tot voortbeweging dat een snelheid ten opzichte van het water kan bereiken van meer dan 40 km/h;
- l) „waterverplaatsing”: het ingedompelde volume van het schip, in kubieke meter;
- m) „lengte (L)”: de grootste lengte van de scheepsrump in meter, het roer en de boegspriet niet inbegrepen;
- n) „breedte (B)”: de grootste breedte van de scheepsrump in meter, gemeten op de buitenkant van de huidbeplating (schoepraderen, schuurlijsten en dergelijke niet inbegrepen);
- o) „diepgang (T)”: de verticale afstand in meter tussen het laagste punt van de scheepsrump, zonder rekening te houden met de kiel of andere vaste onderdelen en het vlak van de grootste inzinking van het schip;
- p) „met elkaar in verbinding staande binnenwateren”: waterwegen van een lidstaat die in verbinding staan met binnenwateren van een andere lidstaat, via binnenwateren die volgens het nationale of internationale recht kunnen worden bevaren door vaartuigen die binnen het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen.

Artikel 4

Classificatie van binnenwateren

1. Voor de toepassing van deze richtlijn worden de binnenwateren van de Unie als volgt ingedeeld:
  - a) Zones 1, 2, 3 en 4:
    - i) zones 1 en 2: de waterwegen van de lijst in hoofdstuk 1 van bijlage I;
    - ii) zone 3: de waterwegen van de lijst in hoofdstuk 2 van bijlage I;
    - iii) zone 4: alle andere binnenwateren die volgens het nationale recht kunnen worden bevaren door vaartuigen die onder het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen.
  - b) Zone R: de onder a) bedoelde waterwegen waarvoor certificaten dienen te worden afgegeven overeenkomstig artikel 22 van de Herzene Rijnvaartakte overeenkomstig de formulering van dat artikel op 6 oktober 2016.
2. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 32 gedelegeerde handelingen vast te stellen teneinde bijlage I te wijzigen wat betreft de classificatie van een waterweg, daaronder begrepen de toevoeging of schrapping van een waterweg. Dergelijke wijzigingen in bijlage I mogen alleen op verzoek van de betrokken lidstaat, voor waterwegen op zijn grondgebied, worden aangebracht.

HOOFDSTUK 2

VAARTCERTIFICATEN

Artikel 5

Naleving van technische en veiligheidsvoorschriften

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de in artikel 2, lid 1, bedoelde vaartuigen die op de in artikel 4 bedoelde binnenwateren van de Unie varen, worden gebouwd en onderhouden overeenkomstig de voorschriften in deze richtlijn.
2. De naleving van lid 1 door een vaartuig wordt aangetoond met een overeenkomstig deze richtlijn afgegeven certificaat.

*Artikel 6***Uniebinnenvaartcertificaten**

1. De Uniebinnenvaartcertificaten worden door de bevoegde nationale instanties van de lidstaten afgegeven in overeenstemming met deze richtlijn. De lidstaten controleren bij afgifte van een Uniebinnenvaartcertificaat of aan het betreffende vaartuig niet reeds een geldig certificaat is afgegeven, zoals bedoeld in artikel 7.
2. Het Uniebinnenvaartcertificaat wordt opgesteld overeenkomstig het model in bijlage II.
3. Iedere lidstaat stelt een lijst op van de instanties die bevoegd zijn voor het toekennen van Uniebinnenvaartcertificaten en deelt die lijst, alsook eventuele wijzigingen daarin, mee aan de Commissie. De Commissie houdt op een passende website een geactualiseerde lijst van bevoegde instanties bij.
4. Het Uniebinnenvaartcertificaat wordt afgegeven aan vaartuigen na een technische inspectie die wordt verricht vóór de ingebruikneming van het vaartuig en waarbij wordt nagegaan of het vaartuig voldoet aan de technische voorschriften van de bijlagen II en V.
5. Bij de in lid 4 van dit artikel en in artikel 29 bedoelde technische inspectie of bij een op aanvraag van de eigenaar van het vaartuig of diens vertegenwoordiger uitgevoerde technische inspectie wordt in voorkomend geval nagegaan of het vaartuig aan de in artikel 23, leden 1 en 2, bedoelde aanvullende voorschriften voldoet.
6. De procedures volgens welke een inspectie wordt aangevraagd en de plaats en het tijdstip ervan worden vastgesteld, valt onder de bevoegdheid van de bevoegde instanties die het Uniebinnenvaartcertificaat afgeven. De bevoegde instantie bepaalt welke documenten moeten worden overgelegd. De procedure dient zodanig te verlopen dat de inspectie binnen een redelijke termijn na indiening van de aanvraag kan plaatsvinden.
7. Op verzoek van de eigenaar of zijn vertegenwoordiger geven de bevoegde autoriteiten van de lidstaten voor een niet onder deze richtlijn vallend vaartuig een Uniebinnenvaartcertificaat af indien dat vaartuig aan de voorschriften van deze richtlijn voldoet.

*Artikel 7***Verplichting om een certificaat aan boord te hebben**

Vaartuigen die de in artikel 4 bedoelde binnenwateren van de Unie bevaren, hebben de volgende originele documenten aan boord:

a) indien zij de waterwegen van zone R bevaren:

- hetzij een certificaat dat is afgegeven op grond van artikel 22 van de Herziane Rijnvaartakte;
- hetzij een Uniebinnenvaartcertificaat ten bewijze van de volledige conformiteit van het vaartuig, indien van toepassing uit hoofde van de overgangsbepalingen van bijlage II bij deze richtlijn voor vaartuigen die de Rijn (zone R) bevaren, met de in de bijlagen II en V van deze richtlijn bedoelde technische voorschriften waarvan de gelijkwaardigheid met de uit hoofde van de Herziane Rijnvaartakte bepaalde technische voorschriften is vastgesteld overeenkomstig de toepasselijke voorschriften en procedures;

b) indien zij andere waterwegen bevaren, een Uniebinnenvaartcertificaat of een certificaat dat is afgegeven uit hoofde van artikel 22 van de Herziane Rijnvaartakte, in voorkomend geval met inbegrip van eventuele aanvullende Uniebinnenvaartcertificaten overeenkomstig artikel 8 van deze richtlijn.

*Artikel 8***Aanvullende Uniebinnenvaartcertificaten**

1. Vaartuigen met een geldig Uniebinnenvaartcertificaat of een certificaat dat is afgegeven uit hoofde van artikel 22 van de Herzene Rijnvaartakte, ontvangen een aanvullend Uniebinnenvaartcertificaat overeenkomstig artikel 23 van deze richtlijn.
2. De aanvullende Uniebinnenvaartcertificaten worden opgesteld volgens het model in bijlage II en worden door de bevoegde instanties afgegeven onder de voorwaarden die voor de betreffende waterwegen zijn vastgelegd.

*Artikel 9***Voorlopige Uniebinnenvaartcertificaten**

1. De bevoegde instanties van de lidstaten kunnen een voorlopig Uniebinnenvaartcertificaat afgeven aan:
  - a) vaartuigen die met toestemming van de bevoegde instantie naar een bepaalde plaats willen varen om een Uniebinnenvaartcertificaat te verkrijgen;
  - b) vaartuigen waarvan het Uniebinnenvaartcertificaat verloren, beschadigd of tijdelijk ingetrokken is, zoals bedoeld in de artikelen 13 en 15 of in de bijlagen II en V;
  - c) vaartuigen waarvan het Uniebinnenvaartcertificaat na een inspectie met positief resultaat wordt voorbereid;
  - d) vaartuigen die niet aan alle voorwaarden voor het verkrijgen van een Uniebinnenvaartcertificaat in overeenstemming met de bijlagen II en V hebben voldaan;
  - e) vaartuigen die zodanige schade hebben geleden dat zij niet meer voldoen aan hun Uniebinnenvaartcertificaat;
  - f) drijvende inrichtingen en drijvende voorwerpen, indien de voor bijzonder transport bevoegde instanties de vergunning voor een bijzonder transport hebben afhankelijk gesteld van het verkrijgen van een voorlopig Uniebinnenvaartcertificaat, zulks overeenkomstig de toepasselijke scheepvaartpolitiereglementen van de lidstaten;
  - g) vaartuigen die een ontheffing genieten van de bijlagen II en V, overeenkomstig de artikelen 25 en 26 van deze richtlijn, in afwachting van de vaststelling van de toepasselijke uitvoeringshandelingen.
2. Het voorlopig Uniebinnenvaartcertificaat wordt alleen afgegeven indien de deugdelijkheid van het vaartuig, de drijvende inrichting of het drijvende voorwerp voor de vaart voldoende gewaarborgd blijkt. Het wordt opgesteld overeenkomstig het model in bijlage II.
3. Het voorlopige Uniebinnenvaartcertificaat bevat de voorwaarden die door de bevoegde instantie noodzakelijk worden geacht en is geldig:
  - a) in de in lid 1, onder a), d), e) en f), bedoelde gevallen voor één bepaalde reis, te maken binnen een passende termijn die ten hoogste één maand bedraagt;
  - b) in de in lid 1, onder b) en c), bedoelde gevallen voor een passende duur;
  - c) in de in lid 1, onder g), genoemde gevallen gedurende zes maanden; het voorlopige Uniebinnenvaartcertificaat mag om de zes maanden worden verlengd, tot de desbetreffende uitvoeringshandeling is vastgesteld.

*Artikel 10***Geldigheid van Uniebinnenvaartcertificaten**

1. De geldigheidsduur van voor nieuwe vaartuigen afgegeven Uniebinnenvaartcertificaten wordt vastgesteld door de bevoegde instantie en bedraagt ten hoogste:

- a) vijf jaar voor passagiersschepen en snelle schepen;
- b) tien jaar voor alle andere vaartuigen.

De geldigheidsduur wordt op het Uniebinnenvaartcertificaat vermeld.

2. Voor vaartuigen die reeds voordat de technische inspectie plaatsvindt, in bedrijf waren, wordt de geldigheidsduur van het Uniebinnenvaartcertificaat per geval, afhankelijk van de resultaten van de inspectie, vastgesteld door de bevoegde instantie. Deze geldigheidsduur mag evenwel niet langer zijn dan de in lid 1 voorgeschreven termijn.

*Artikel 11***Uitzonderlijke verlenging van de geldigheid van Uniebinnenvaartcertificaten**

In uitzonderlijke omstandigheden kan de geldigheidsduur van het Uniebinnenvaartcertificaat door de bevoegde instantie die het heeft afgegeven of verlengd, zonder technische inspectie overeenkomstig de bijlagen II en V worden verlengd met maximaal zes maanden. De verlenging moet in dat certificaat worden vermeld.

*Artikel 12***Vernieuwing van Uniebinnenvaartcertificaten**

1. Het Uniebinnenvaartcertificaat wordt na het verstrijken van de geldigheidsduur volgens de in artikel 6 vastgestelde voorwaarden vernieuwd, na een technische inspectie waarmee wordt nagegaan of het vaartuig voldoet aan de technische voorschriften in de bijlagen II en V. Uniebinnenvaartcertificaten kunnen worden vernieuwd door iedere bevoegde instantie die overeenkomstig artikel 6, lid 3, aan de Commissie is medegedeeld.

2. Wanneer Uniebinnenvaartcertificaten worden vernieuwd, gelden de overgangsbepalingen van bijlage II voor de vaartuigen onder de in die bijlage genoemde voorwaarden.

*Artikel 13***Vervanging van Uniebinnenvaartcertificaten**

Iedere lidstaat stelt de voorwaarden vast waaronder een verloren of beschadigd geldig Uniebinnenvaartcertificaat kan worden vervangen. Die voorwaarden vereisen dat een vaartuig dat om vervanging van een certificaat verzoekt, in geval van verlies, een verklaring van verlies van het certificaat voorlegt of, in geval van beschadiging, het beschadigde certificaat inlevert. Op het vervangingscertificaat wordt vermeld dat het een duplicaat betreft.

*Artikel 14***Wezenlijke veranderingen aan of wezenlijke reparaties van vaartuigen**

Na iedere wezenlijke verandering of reparatie die gevolgen heeft voor de naleving door het vaartuig van de in de bijlagen II en V bedoelde technische voorschriften betreffende de structurele deugdelijkheid, de vaar- of manoeuvreereigenschappen of de bijzondere kenmerken ervan, wordt dat vaartuig, voordat het weer in bedrijf wordt genomen, aan de in artikel 6 bedoelde technische inspectie onderworpen.

Op grond van die inspectie wordt het bestaande Uniebinnenvaartcertificaat gewijzigd om de gewijzigde technische kenmerken van het vaartuig weer te geven, of wordt dat certificaat ingetrokken en wordt een nieuw certificaat afgegeven. Indien dit nieuwe certificaat in een andere lidstaat wordt afgegeven dan de lidstaat waar het oorspronkelijke certificaat is afgegeven of verlengd, dan wordt de bevoegde instantie die dat certificaat had afgegeven of vernieuwd, daarvan binnen dertig dagen na afgiftedatum in kennis gesteld.

*Artikel 15***Weigering van afgifte of vernieuwing van, en intrekking van Uniebinnenvaartcertificaten**

1. Elk besluit om een Uniebinnenvaartcertificaat niet af te geven of niet te vernieuwen, wordt met redenen omkleed. Het wordt aan de eigenaar van het vaartuig of zijn vertegenwoordiger medegedeeld met vermelding van de mogelijkheden en toepasselijke termijnen om in de betrokken lidstaat beroep aan te tekenen.
2. Ieder geldig Uniebinnenvaartcertificaat kan door de bevoegde instantie die het heeft afgegeven of vernieuwd, worden ingetrokken indien het vaartuig niet langer voldoet aan de in zijn certificaat uiteengezette technische voorschriften.

*Artikel 16***Erkenning van vaartcertificaten van vaartuigen uit derde landen**

In afwachting van de inwerkingtreding van overeenkomsten tussen de Unie en derde landen inzake de wederzijdse erkenning van vaartcertificaten kunnen de bevoegde instanties van een lidstaat de vaartcertificaten van vaartuigen van derde landen erkennen voor bevaring binnen het grondgebied van die lidstaat.

*Artikel 17***Registers van certificaten**

De lidstaten zorgen ervoor dat hun bevoegde instanties een register bijhouden betreffende alle certificaten die zij hebben afgegeven of vernieuwd uit hoofde van de artikelen 6, 8, 9 en 12. Dat register omvat de informatie die is opgenomen in het modelcertificaat van bijlage II.

HOOFDSTUK 3

SCHEEPSIDENTIFICATIEGEGEVENS, INSPECTIES EN GEWIJZIGDE TECHNISCHE VOORSCHRIFTEN

Artikel 18

Uniek Europees scheepsidentificatienummer

1. De lidstaten zorgen ervoor dat ieder vaartuig overeenkomstig de bijlagen II en V een uniek Europees scheepsidentificatienummer (ENI-nummer) wordt toegekend.
2. Ieder vaartuig heeft slechts één ENI-nummer dat gedurende zijn hele levensduur onveranderd blijft.
3. Bij de afgifte van een Uniebinnenvaartcertificaat neemt de bevoegde instantie daar het ENI-nummer in op.
4. Iedere lidstaat stelt een lijst op van de voor het toekennen van ENI-nummers bevoegde instanties en deelt die lijst aan de Commissie mee, alsmede eventuele wijzigingen van de lijst. De Commissie houdt op een passende website een geactualiseerde lijst van bevoegde instanties bij.

Artikel 19

Europese scheepsrompendatabank

1. De Commissie houdt de EHDB bij om administratieve maatregelen voor de instandhouding van de veiligheid en het navigatiecomfort te ondersteunen en de toepassing van deze richtlijn te garanderen.

Elke verwerking van persoonsgegevens door de lidstaten vindt plaats overeenkomstig het Unierecht inzake de bescherming van persoonsgegevens, met name Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾.

Elke verwerking van persoonsgegevens door de Commissie vindt plaats overeenkomstig Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde instanties voor ieder vaartuig onverwijld de volgende informatie in de EHDB invoeren:
  - a) de gegevens ter identificatie en beschrijving van het vaartuig overeenkomstig deze richtlijn;
  - b) de gegevens betreffende de afgegeven, vernieuwde, vervangen en ingetrokken certificaten, en betreffende de bevoegde instantie die het certificaat heeft afgegeven, overeenkomstig deze richtlijn;
  - c) een digitale kopie van alle overeenkomstig deze richtlijn door bevoegde instanties afgegeven certificaten;
  - d) de gegevens over alle overeenkomstig deze richtlijn afgewezen of lopende certificaataanvragen, en
  - e) alle veranderingen van de in de punten a) tot en met d) bedoelde gegevens.

⁽¹⁾ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (PB L 119 van 4.5.2016, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8 van 12.1.2001, blz. 1).

3. De in lid 2 bedoelde gegevens kunnen worden verwerkt door de bevoegde instanties van de lidstaten, partijen bij de Herziane Rijnvaartakte en derde landen die zijn belast met taken in verband met de toepassing van deze richtlijn en van Richtlijn 2005/44/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ voor de volgende doeleinden:

- a) toepassen van deze richtlijn en van Richtlijn 2005/44/EG;
- b) waarborgen van binnenscheepvaart- en infrastructuurbeheer;
- c) vrijwaren of handhaven van de veiligheid van de scheepvaart;
- d) verzamelen van statistische gegevens.

4. De bevoegde instantie van een lidstaat kan persoonsgegevens overdragen aan een derde land of een internationale organisatie, mits die overdracht uitsluitend per geval plaatsvindt en aan de voorwaarden van Verordening (EU) 2016/679 en met name die opgenomen in hoofdstuk V, is voldaan. De lidstaten waarborgen dat de overdracht noodzakelijk is voor de in lid 3 van dit artikel bedoelde doeleinden. De lidstaten waarborgen dat het derde land of de internationale organisatie de gegevens niet overdraagt aan een ander derde land of een andere internationale organisatie, tenzij dat land of die internationale organisatie hiervoor uitdrukkelijke schriftelijke toestemming heeft verkregen en voldoet aan de door de bevoegde instantie van de lidstaat gestelde voorwaarden.

5. De Commissie kan per geval persoonsgegevens overdragen of toegang tot de EHDB verlenen aan een instantie van een derde land of een internationale organisatie op voorwaarde dat de overdracht of toegang noodzakelijk is voor de in lid 3 van dit artikel bedoelde doeleinden en mits aan de voorschriften van artikel 9 van Verordening (EG) nr. 45/2001 is voldaan. De Commissie waarborgt dat de overdracht of toegang noodzakelijk is voor de in de lid 3 van dit artikel bedoelde doeleinden. De Commissie waarborgt dat het derde land of de internationale organisatie de gegevens niet overdraagt aan een ander derde land of een andere internationale organisatie, tenzij dat land of die organisatie hiervoor uitdrukkelijke schriftelijke toestemming heeft verkregen en voldoet aan de door de Commissie gestelde voorwaarden.

6. De bevoegde instantie zorgt ervoor dat de gegevens betreffende een vaartuig uit de in lid 1 bedoelde databank worden gewist wanneer dit vaartuig wordt gesloopt.

7. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 32 gedelegeerde handelingen vast te stellen ter nadere bepaling van:

- a) de door de lidstaten in de databank in te voeren gegevens;
- b) de soorten toegang die zijn toegestaan, rekening houdend met de categorieën ontvangers van gegevens en de in lid 3 van dit artikel bedoelde doeleinden waarvoor die gegevens worden verwerkt;
- c) de instructies betreffende het gebruik en de werking van de databank, met name wat betreft gegevensbeveiligingsmaatregelen, codering en verwerking van gegevens en koppeling van de databank met de in artikel 17 bedoelde registers.

Artikel 20

Uitvoering van technische inspecties

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de in lid 3 bedoelde bevoegde instanties de aanvankelijke, alsmede de periodieke, bijzondere en vrijwillige inspecties, als bedoeld in deze richtlijn, uitvoeren.

2. Die bevoegde instanties kunnen geheel of ten dele afzien van de technische inspectie van het vaartuig, indien uit een geldige verklaring die door een overeenkomstig artikel 21 erkend classificatiebureau is afgegeven, blijkt dat het vaartuig geheel of ten dele voldoet aan de technische voorschriften als bedoeld in de bijlagen II en V.

⁽¹⁾ Richtlijn 2005/44/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende geharmoniseerde River Information Services (RIS) op de binnenwateren in de Gemeenschap (PB L 255 van 30.9.2005, blz. 152).

3. Iedere lidstaat stelt een lijst op van de bevoegde instanties die belast zijn met de uitvoering van die technische inspecties en deelt die lijst mee aan de Commissie, alsmede eventuele wijzigingen van de lijst. De Commissie houdt op een passende website een geactualiseerde lijst van de bevoegde instanties en inspectie-instanties bij.
4. Iedere lidstaat voldoet aan de specifieke voorschriften met betrekking tot de inspectie-instanties en de aanvraag van de inspectie, die in de bijlagen II en V zijn vastgesteld.

Artikel 21

Erkenning van classificatiebureaus

1. De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast voor de erkenning van een classificatiebureau dat voldoet aan de in bijlage VI genoemde criteria, of voor de intrekking van een erkenning, overeenkomstig de in de leden 2 en 3 van dit artikel beschreven procedure. Die uitvoeringshandelingen worden overeenkomstig de in artikel 33, lid 2, bedoelde raadplegingsprocedure vastgesteld.
2. Een aanvraag om erkenning wordt bij de Commissie ingediend door de lidstaat waarin het classificatiebureau zijn zetel heeft of een vestiging die bevoegd is een attest af te geven dat een vaartuig overeenkomstig deze richtlijn aan de voorschriften als bedoeld in de bijlagen II en V voldoet. Deze aanvraag gaat vergezeld van alle informatie en documentatie die nodig is om na te gaan of aan de criteria voor erkenning is voldaan.
3. Iedere lidstaat kan bij de Commissie een verzoek tot intrekking van de erkenning indienen indien die lidstaat van mening is dat een classificatiebureau niet meer aan de criteria van bijlage VI voldoet. Het verzoek tot intrekking gaat vergezeld van schriftelijk bewijsmateriaal.
4. De classificatiebureaus die uiterlijk op 6 oktober 2016 uit hoofde van Richtlijn 2006/87/EG zijn erkend, behouden hun erkenning.
5. De Commissie publiceert op een passende website voor het eerst uiterlijk op 7 oktober 2017 een lijst van de overeenkomstig dit artikel erkende classificatiebureaus en houdt deze bij. De lidstaten delen aan de Commissie eventuele wijzigingen mee met betrekking tot de namen of adressen van de classificatiebureaus waarvoor zij de erkenning hebben aangevraagd.

Artikel 22

Controle op de naleving

1. De lidstaten zorgen ervoor dat hun bevoegde instanties te allen tijde kunnen nagaan of op een vaartuig een geldig certificaat aanwezig is overeenkomstig artikel 7 en of het vaartuig voldoet aan de voorschriften voor de afgifte van een dergelijk certificaat.

Indien de voorschriften niet zijn nageleefd, nemen de bevoegde instanties overeenkomstig de leden 2 tot en met 5 van dit artikel passende maatregelen. Voorts verzoeken die instanties de eigenaar van het vaartuig of zijn vertegenwoordiger alle nodige maatregelen te nemen om de situatie binnen een door hen bepaalde termijn recht te zetten.

De bevoegde instantie die het op het vaartuig aanwezige certificaat heeft afgegeven, wordt uiterlijk zeven dagen na de controle op de hoogte gesteld van de niet-naleving.

2. Indien geen geldig certificaat aan boord aanwezig is, kan het vaartuig belet worden zijn vaart voort te zetten.

3. Indien de bevoegde instanties tijdens de controle vaststellen dat het vaartuig een kennelijk gevaar vormt voor de zich aan boord bevindende personen, het milieu of de veiligheid van de scheepvaart, kunnen zij beletten dat het vaartuig zijn vaart voortzet totdat de nodige maatregelen zijn genomen om de situatie recht te zetten.

De bevoegde instanties kunnen ook evenredige maatregelen voorschrijven die het mogelijk maken dat het vaartuig, eventueel na uitvoering van het transport, veilig verder vaart tot een plaats waar het onderzocht of hersteld wordt.

4. Een lidstaat die heeft belet dat een vaartuig zijn vaart voortzet of de eigenaar van het vaartuig of diens vertegenwoordiger in kennis heeft gesteld van zijn voornemen dit te beletten indien de geconstateerde gebreken niet worden verholpen, stelt de bevoegde instantie van de lidstaat die het certificaat van het vaartuig heeft afgegeven of het laatst heeft vernieuwd, binnen zeven dagen in kennis van de maatregelen die hij heeft genomen of van plan is te nemen.

5. Iedere beslissing ter uitvoering van deze richtlijn waardoor de reis van een vaartuig wordt onderbroken, moet grondig met redenen worden omkleed. De betrokkene wordt van die beslissing onverwijld in kennis gesteld, met vermelding van de rechtsmiddelen die volgens het in de betrokken lidstaat geldende recht beschikbaar zijn en de daarvoor gestelde termijnen.

Artikel 23

Aangepaste technische voorschriften voor bepaalde zones

1. De lidstaten kunnen, indien van toepassing onder voorbehoud van de voorschriften van de Herziene Rijnvaartakte, in aanvulling op de technische voorschriften als bedoeld in de bijlagen II en V technische voorschriften vaststellen voor vaartuigen die op hun grondgebied waterwegen van de zones 1 en 2 bevaren. Die aanvullende voorschriften hebben alleen betrekking op de in bijlage III genoemde elementen.

2. Voor passagiersschepen die niet met elkaar in verbinding staande binnenwateren van zone 3 bevaren, kan iedere lidstaat technische voorschriften in aanvulling op de technische voorschriften als bedoeld in de bijlagen II en V handhaven. Die aanvullende voorschriften hebben alleen betrekking op de in bijlage III genoemde onderwerpen.

3. Indien de toepassing van de in bijlage II bedoelde overgangsbepalingen zou leiden tot een verlaging van de bestaande nationale veiligheidsnormen, kan een lidstaat die overgangsbepalingen buiten toepassing stellen voor passagiersschepen die zijn niet met elkaar in verbinding staande binnenwateren bevaren. In dat geval kan de betrokken lidstaat verlangen dat de passagiersschepen die zijn niet met elkaar in verbinding staande binnenwateren bevaren, met ingang van 30 december 2008 volledig voldoen aan de technische voorschriften als bedoeld in de bijlagen II en V.

4. De lidstaten kunnen voor vaartuigen die uitsluitend waterwegen van de zones 3 en 4 op hun grondgebied bevaren, een gedeeltelijke toepassing van de technische voorschriften toestaan of technische voorschriften vaststellen die minder streng zijn dan de technische voorschriften bedoeld in de bijlagen II en V. De minder strenge technische voorschriften of de gedeeltelijke toepassing van de technische voorschriften heeft alleen betrekking op de in bijlage IV genoemde elementen.

5. Indien een lidstaat lid 1, 2, 3 of 4 toepast, stelt hij de Commissie daarvan ten minste zes maanden vóór de beoogde datum van toepassing in kennis. De Commissie stelt dienovereenkomstig de andere lidstaten daarvan in kennis.

In de in de leden 1 en 2 van dit artikel bedoelde gevallen, stelt de Commissie uitvoeringshandelingen vast ter goedkeuring van de aanvullende technische voorschriften. Die uitvoeringshandelingen worden overeenkomstig de in artikel 33, lid 2, bedoelde raadplegingsprocedure vastgesteld.

6. In het Uniebinnenvaartcertificaat of in het aanvullende Uniebinnenvaartcertificaat wordt vermeld dat aan de overeenkomstig de leden 1, 2, 3 en 4 aangepaste technische voorschriften is voldaan.

*Artikel 24***Ontheffingen voor bepaalde categorieën vaartuigen**

1. De lidstaten kunnen, mits een passend veiligheidsniveau wordt gehandhaafd, geheel of gedeeltelijk ontheffing van de toepassing van deze richtlijn verlenen voor:
  - a) vaartuigen die niet met elkaar in verbinding staande binnenwateren bevaren;
  - b) vaartuigen met een laadvermogen van niet meer dan 350 ton, of niet voor goederenvervoer bestemde vaartuigen met een waterverplaatsing van minder dan 100 kubieke meter, waarvan de kiel is gelegd vóór 1 januari 1950 en die uitsluitend op hun grondgebied varen.
2. Onverminderd de Herziene Rijnvaartakte kunnen de lidstaten met betrekking tot de scheepvaart op hun grondgebied ontheffingen van deze richtlijn toestaan voor vaartuigen die beperkte trajecten van plaatselijk belang of in havengebieden afleggen. De ontheffingen en de trajecten of de gebieden waarvoor zij gelden, worden op het certificaat van het vaartuig vermeld.
3. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van de krachtens de leden 1 en 2 toegestane ontheffingen. De Commissie stelt dienovereenkomstig de andere lidstaten daarvan in kennis.

*Artikel 25***Gebruik van nieuwe technologieën en ontheffingen voor specifieke vaartuigen**

1. Om innovatie en het gebruik van nieuwe technologieën in de binnenvaart aan te moedigen, is de Commissie bevoegd uitvoeringshandelingen vast te stellen waarbij ontheffingen worden toegestaan of de gelijkwaardigheid wordt erkend van technische specificaties voor een specifiek vaartuig met betrekking tot:
  - a) de afgifte van een Uniebinnenvaartcertificaat waarbij het gebruik of de aanwezigheid aan boord van een vaartuig wordt erkend van andere materialen, inrichtingen of uitrusting, of de installatie van andere opstellingen of bouwkundige kenmerken dan die welke zijn opgenomen in de bijlagen II en V, mits een gelijkwaardig veiligheidsniveau wordt gegarandeerd;
  - b) de afgifte van een Uniebinnenvaartcertificaat, bij wijze van proef en voor een beperkte tijdsduur, met nieuwe technische specificaties die afwijken van de voorschriften van de bijlagen II en V, mits een adequaat veiligheidsniveau wordt gegarandeerd.

Die uitvoeringshandelingen worden overeenkomstig de in artikel 33, lid 2, bedoelde raadplegingsprocedure vastgesteld.

2. De bevoegde instanties van een lidstaat nemen de toepasselijke, in lid 1 bedoelde ontheffingen en erkenningen van gelijkwaardigheid op in het Uniebinnenvaartcertificaat.

*Artikel 26***Moeilijke omstandigheden**

1. Na het verstrijken van overgangsbepalingen inzake de in bijlage II opgenomen technische voorschriften, kan de Commissie uitvoeringshandelingen vaststellen waarin ontheffingen worden toegestaan van de in die bijlage opgenomen technische voorschriften waarop die overgangsbepalingen van toepassing waren, indien deze voorschriften technisch moeilijk uitvoerbaar zijn of de toepassing ervan mogelijk onevenredige kosten vergt.

Die uitvoeringshandelingen worden overeenkomstig de in artikel 33, lid 2, bedoelde raadplegingsprocedure vastgesteld.

2. De bevoegde instanties van een lidstaat nemen de toepasselijke, in lid 1 bedoelde ontheffingen op in het Uniebinnenvaartcertificaat.

Artikel 27

Register van typegoedgekeurde uitrusting

De Commissie publiceert op een passende website een register van overeenkomstig de bijlagen II en V typegoedgekeurde uitrusting.

HOOFDSTUK 4

SLOTBEPALINGEN

Artikel 28

Overgangsbepalingen betreffende het gebruik van documenten

Documenten die onder deze richtlijn vallen en die vóór 6 oktober 2016 uit hoofde van Richtlijn 2006/87/EG door de bevoegde instanties van de lidstaten zijn afgegeven, blijven geldig tot de geldigheidsduur ervan verstrijkt.

Artikel 29

Vaartuigen die van het toepassingsgebied van Richtlijn 82/714/EEG zijn uitgesloten

1. Het Uniebinnenvaartcertificaat wordt afgegeven voor vaartuigen die van het toepassingsgebied van Richtlijn 82/714/EEG van de Raad ⁽¹⁾ zijn uitgesloten, maar die overeenkomstig artikel 2, lid 1, van deze richtlijn onder deze richtlijn vallen, na een technisch inspectie om na te gaan of het vaartuig aan de technische voorschriften als bedoeld in de bijlagen II en V bij deze richtlijn voldoet. Die technische inspectie wordt verricht na het verstrijken van het huidige certificaat van het vaartuig, en in geen geval later dan 30 december 2018.

2. Indien het vaartuig niet aan de technische voorschriften als bedoeld in de bijlagen II en V voldoet, wordt daarvan melding gemaakt in het Uniebinnenvaartcertificaat. Indien de bevoegde instanties van oordeel zijn dat deze tekortkomingen geen klaarblijkelijk gevaar opleveren, kunnen de in lid 1 van dit artikel bedoelde vaartuigen in bedrijf blijven totdat de onderdelen of ruimten van het vaartuig die zijn gecertificeerd als niet in overeenstemming met de voorschriften, zijn vervangen of aangepast, waarna die onderdelen of ruimten dienen te voldoen aan de technische voorschriften als bedoeld in de bijlagen II en V.

3. Vervanging van bestaande onderdelen door identieke onderdelen of technologisch en qua design gelijkwaardige onderdelen bij normale herstel- en onderhoudswerkzaamheden wordt niet als vervanging of aanpassing in de zin van lid 2 beschouwd.

4. Er is met name sprake van kennelijk gevaar in de zin van lid 2 wanneer de voorschriften in verband met de structurele deugdelijkheid, de vaar- of manoeuvre-eigenschappen of de bijzondere kenmerken van het vaartuig overeenkomstig de technische voorschriften als bedoeld in de bijlagen II en V in het geding zijn. De ontheffingen waarin is voorzien in de technische voorschriften als bedoeld in de bijlagen II en V mogen niet worden aangemerkt als tekortkomingen die een kennelijk gevaar vormen.

⁽¹⁾ Richtlijn 82/714/EEG van de Raad van 4 oktober 1982 tot vaststelling van de technische voorschriften voor binnenschepen (PB L 301 van 28.10.1982, blz. 1).

*Artikel 30***Overgangsbepalingen inzake tijdelijke voorschriften overeenkomstig Richtlijn 2006/87/EG**

Tijdelijke voorschriften die overeenkomstig artikel 1.06 van bijlage II bij Richtlijn 2006/87/EG zijn vastgesteld, blijven geldig tot de geldigheidsduur ervan verstrijkt.

*Artikel 31***Aanpassing van de bijlagen**

1. De Commissie stelt overeenkomstig artikel 32 gedelegeerde handelingen vast tot aanpassing van bijlage II, teneinde zonder onnodige vertraging de verwijzing naar de meest recente versie van de ES-TRIN-norm bij te werken en de datum van toepassing daarvan vast te stellen.
2. Indien zulks naar behoren gerechtvaardigd is op grond van een passende analyse en bij ontstentenis van relevante en actuele internationale normen ter waarborging van de veiligheid van de scheepvaart of indien wijzigingen in het besluitvormingsproces van het Cesni de belangen van de Unie zouden schaden, is de Commissie in afwijking van lid 1 bevoegd om overeenkomstig artikel 32 gedelegeerde handelingen tot wijziging van bijlage II vast te stellen teneinde in passende technische voorschriften te voorzien.
3. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 32 gedelegeerde handelingen vast te stellen met betrekking tot de aanpassingen van de bijlagen III en IV aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang.
4. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 32 gedelegeerde handelingen vast te stellen met betrekking tot de aanpassingen van bijlage V teneinde de administratieve bepalingen bij te werken en te vereenvoudigen.
5. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 32 gedelegeerde handelingen vast te stellen met betrekking tot de aanpassingen van bijlage VI teneinde de criteria voor de erkenning van classificatiebureaus te wijzigen ter waarborging van de veiligheid van de scheepvaart.
6. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 32 gedelegeerde handelingen vast te stellen voor het bijwerken van de verwijzingen in deze richtlijn naar bepaalde bepalingen van de bijlagen II en V, teneinde rekening te houden met de in deze bijlagen aangebrachte wijzigingen.

*Artikel 32***Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie**

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel neergelegde voorwaarden.
2. De in de artikelen 4, 19 en 31 bedoelde bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen wordt aan de Commissie toegekend voor een termijn van vijf jaar met ingang van 6 oktober 2016. De Commissie stelt uiterlijk negen maanden vóór het einde van de periode van vijf jaar een verslag over de bevoegdheidsdelegatie op. De bevoegdheidsdelegatie wordt stilzwijgend met termijnen van dezelfde duur verlengd, tenzij het Europees Parlement of de Raad zich uiterlijk drie maanden voor het einde van elke termijn tegen deze verlenging verzet.
3. Het Europees Parlement of de Raad kan de in de artikelen 4, 19 en 31 bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Een besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.

4. Vóór de vaststelling van een gedelegeerde handeling raadpleegt de Commissie de door elke lidstaat aangewezen deskundigen overeenkomstig de beginselen die zijn vastgesteld in het Interinstitutioneel akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven.
5. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, doet zij daarvan gelijktijdig kennisgeving aan het Europees Parlement en de Raad.
6. Een overeenkomstig de artikelen 4, 19 en 31 vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad vóór het verstrijken van die termijn de Commissie hebben medegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met twee maanden verlengd.

Artikel 33

Comitéprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 7 van Richtlijn 91/672/EEG van de Raad ⁽¹⁾ ingestelde comité (hierna „het comité” genoemd). Het comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 4 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

Wanneer het advies van het comité via de schriftelijke procedure moet worden verkregen, wordt die procedure zonder gevolg beëindigd indien, binnen de termijn voor het uitbrengen van het advies, de voorzitter van het comité hiertoe besluit.

Artikel 34

Evaluatie

Vóór 7 oktober 2021 dient de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in waarin zij de doeltreffendheid van de bij deze richtlijn ingevoerde maatregelen evalueert, met name met betrekking tot de harmonisatie van technische voorschriften en de ontwikkeling van technische normen voor de binnenvaart. In het verslag worden ook de mechanismen voor samenwerking met voor binnenvaart bevoegde internationale organisaties geëvalueerd. Het verslag gaat zo nodig vergezeld van een wetgevingsvoorstel met het oog op verdere stroomlijning van de samenwerking en coördinatie bij de uitwerking van normen waarnaar in rechtshandelingen van de Unie kan worden verwezen. De Commissie dient na elke belangrijke ontwikkeling op het gebied van de binnenvaart een soortgelijk verslag in.

Artikel 35

Sancties

De lidstaten stellen de regels vast inzake de sancties die van toepassing zijn op overtredingen van de ter uitvoering van deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen en nemen de nodige maatregelen om de toepassing van die sancties te waarborgen. Deze sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

⁽¹⁾ Richtlijn 91/672/EEG van de Raad van 16 december 1991 inzake de wederzijdse erkenning van de nationale vaarbewijzen voor het besturen van schepen in het goederen- en personenvervoer over de binnenwateren (PB L 373 van 31.12.1991, blz. 29).

*Artikel 36***Wijziging van Richtlijn 2009/100/EG**

Richtlijn 2009/100/EG wordt als volgt gewijzigd:

1) Artikel 1 wordt vervangen door:

„Artikel 1

Deze richtlijn is van toepassing op schepen die worden gebruikt voor vrachtvervoer op binnenwateren met een draagvermogen van 20 metrische ton of meer:

- a) met een lengte van minder dan 20 meter, en
- b) waarvan het product van de lengte (L), de breedte (B) en de diepte (D) minder dan 100 kubieke meter bedraagt.

Deze richtlijn laat het reglement betreffende het onderzoek van schepen op de Rijn en het Europees Verdrag inzake het internationale vervoer van gevaarlijke goederen over de binnenwateren („ADN”) onverlet.”.

2) Artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 4 wordt vervangen door:

„4. Indien de schepen gevaarlijke stoffen in de zin van het ADN vervoeren, kunnen de lidstaten verlangen dat wordt voldaan aan de eisen welke in het ADN zijn vastgelegd. Als bewijs hiervoor kunnen de lidstaten het uit hoofde van het ADN afgegeven certificaat van goedkeuring verlangen.”;

b) in lid 5 wordt de tweede alinea vervangen door:

„De speciale voorwaarden voor het vervoer van gevaarlijke stoffen worden op alle waterwegen van de Gemeenschap geacht te zijn vervuld, wanneer de schepen voldoen aan de eisen welke in het ADN zijn vastgelegd. Het bewijs dat aan deze eisen wordt voldaan, wordt met het in lid 4 bedoelde certificaat van goedkeuring geleverd.”.

*Artikel 37***Omzetting**

1. Onverminderd artikel 40 doen de lidstaten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk 7 oktober 2018 te voldoen aan deze richtlijn, die vanaf deze datum van toepassing is. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten die bepalingen vaststellen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor die verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

3. De lidstaten waarvan de waterwegen, op grond van de krachtens artikel 24, leden 1 en 2, verleende ontheffingen, niet door enig onder deze richtlijn vallend vaartuig worden bevaren, zijn niet verplicht hoofdstuk 2, artikel 18, lid 3, en de artikelen 20 en 21 om te zetten.

*Artikel 38***Intrekking**

Richtlijn 2006/87/EG wordt ingetrokken met ingang van 7 oktober 2018.

Verwijzingen naar de ingetrokken richtlijn gelden als verwijzingen naar deze richtlijn en worden gelezen volgens de concordantietabel in bijlage VII.

*Artikel 39***Inwerkingtreding**

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

*Artikel 40***Adressaten**

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten behalve Denemarken, Estland, Ierland, Griekenland, Spanje, Cyprus, Letland, Malta, Portugal, Slovenië en Finland.

Gedaan te Straatsburg, 14 september 2016.

Voor het Europees Parlement
De voorzitter
M. SCHULZ

Voor de Raad
De voorzitter
I. KORČOK

LIJST VAN BIJLAGEN

Bijlage I:	Lijst van binnenwateren in de Unie, geografisch onderverdeeld in de zones 1, 2 en 3
Bijlage II:	Minimale technische voorschriften voor vaartuigen op de waterwegen van de zones 1, 2, 3 en 4
Bijlage III:	Gebieden waarop aanvullende technische voorschriften voor vaartuigen op binnenwateren van de zones 1, 2 en niet in verbinding staande binnenwateren van zone 3 kunnen worden opgelegd
Bijlage IV:	Gebieden waarop minder strenge technische voorschriften voor vaartuigen op de binnenwateren van de zones 3 en 4 mogen worden gehanteerd
Bijlage V:	Gedetailleerde procedurele bepalingen
Bijlage VI:	Classificatiebureaus
Bijlage VII:	Concordantietabel

BIJLAGE I

LIJST VAN BINNENWATEREN IN DE UNIE, GEOGRAFISCH ONDERVERDEELD IN DE ZONES 1, 2 EN 3

HOOFDSTUK 1

Zone 1*Duitsland*

Eems	Van de verbindingslijn tussen de voormalige vuurtoren van Greetsiel en de westpier van de haveningang bij Eemshaven, zeewaarts tot 53° 30' NB en 6° 45' OL, dit wil zeggen iets verder zeewaarts dan de overslagplaats voor drogeladingschepen in de Alte Ems ⁽¹⁾
------	--

⁽¹⁾ Ten aanzien van schepen met een andere thuishaven moet artikel 32 van het Eems-Dollardverdrag van 8 april 1960 in acht worden genomen (BGBl. 1963 II, blz. 602).

Polen

Het deel van de Pommerse Bocht ten zuiden van de lijn tussen Nordperd op het eiland Rügen en de vuurtoren van Niechorze

Het deel van de Bocht van Gdańsk ten zuiden van de lijn tussen de vuurtoren van Hel en de ingangsbou van de haven van Baltijsk

Zweden

Het Vänermeer, in het zuiden begrensd door de breedtegraad door het baken van Bastugrund

Göta älv en Rivöfjorden, in het oosten begrensd door de Älvsborgbrug, in het westen door de lengtegraad door de vuurtoren van Gäveskär, en in het zuiden door de breedtegraad door de vuurtoren van Smörbådan

Verenigd Koninkrijk

SCHOTLAND	
Bluemull Sound	Tussen Gutcher en Belmont
Yell Sound	Tussen Tofts Voe en Ulsta
Sullom Voe	Binnen de lijn van de noordoostpunt van Gluss Island naar de noordpunt van Calback Ness
Dales Voe	Winter: binnen de lijn van de noordpunt van Kebister Ness naar de kust van Breiwick op 1° 10,8' WL
Dales Voe	Zomer: zie Lerwick
Lerwick	Winter: binnen het gebied dat in het noorden wordt begrensd door de lijn van Scottle Holm naar Scarfi Taing op Bressay en in het zuiden door de lijn van de vuurtoren van Twageos Point naar Whalpa Taing op Bressay
Lerwick	Zomer: binnen het gebied dat in het noorden wordt begrensd door de lijn van Brim Ness naar de noordoosthoek van Inner Score en in het zuiden door de lijn van de zuidpunt van Ness of Sound naar Kirkabisterness

Kirkwall	Tussen Kirkwall en Rousay, maar niet ten oosten van de lijn tussen Point of Graand (Egilsay) en Galt Ness (Shapinsay) of tussen Head of Work (op Mainland) via de vuurtoren van Helliar Holm naar de kust van Shapinsay; niet ten noordwesten van de zuidoostpunt van Eynhallow Island, niet verder zeewaarts dan de lijn tussen de kust van Rousay op 59° 10,5' NB en 002° 57,1' WL en de kust van Egilsay op 59° 10,0' NB en 002° 56,4' WL
Stromness	Naar Scapa maar niet buiten Scapa Flow
Scapa Flow	Binnen het gebied dat wordt begrensd door lijnen van Point of Cletts op het eiland Hoy via het driehoekspunt van Thomson's Hill op het eiland Fara naar Gibraltar Pier op het eiland Flotta; van St Vincent Pier op het eiland Flotta naar het meest westelijke punt van Calf of Flotta; van het meest oostelijke punt van Calf of Flotta naar Needle Point op het eiland South Ronaldsay en van the Ness op Mainland via de vuurtoren van Point of Oxan op het eiland Graemsay naar Bu Point op het eiland Hoy; en zeewaarts van wateren van zone 2
Balnakiel Bay	Tussen Eilean Dubh en A'Chleit
Cromarty Firth	Binnen de lijn van North Sutor naar de golfbreker van Nairn en zeewaarts van wateren van zone 2
Inverness	Binnen de lijn van North Sutor naar de golfbreker van Nairn en zeewaarts van wateren van zone 2
Tay — Dundee	Binnen de lijn van Broughty Castle naar Tayport en zeewaarts van wateren van zone 2
Firth of Forth en Forth	Binnen de lijn van Kirkcaldy naar de Portobello en zeewaarts van wateren van zone 2
Solway Firth	Binnen de lijn van Southernness Point naar Silloth
Loch Ryan	Binnen de lijn van Finnart's Point naar Milleur Point en zeewaarts van wateren van zone 2
Clyde	<p>Buitengrens: de lijn van Skipness via het punt een mijl ten zuiden van Garroch Head naar Farland Head</p> <p>Binnengrens in de winter: de lijn van de vuurtoren van Cloch naar de pier van Dunoon</p> <p>Binnengrens in de zomer: de lijn van Bogany Point op Isle of Bute naar Skelmorlie Castle en de lijn van Ardlamont Point naar de zuidpunt van Etrick Bay binnen de Kyles of Bute</p> <p>Noot: De bovenvermelde binnengrens in de zomer wordt tussen 5 juni en 5 september (beide datums inbegrepen) uitgebreid tot de lijn van het punt twee mijl uit de kust van Ayrshire bij Skelmorlie Castle naar Tomont End op Cumbrae en de lijn van Portachur Point op Cumbrae naar Inner Brigurd Point in Ayrshire</p>

Oban	Binnen het gebied dat in het noorden wordt begrensd door de lijn van de vuurtoren van Dunollie Point naar Ard na Chruidh en in het zuiden door de lijn van Rudha Seanach naar Ard na Cuile
Kyle of Lochalsh	Door Loch Alsh naar de kop van Loch Duich
Loch Gairloch	Winter: geen Zomer: Ten zuiden van de lijn die van Rubha na Moine in oostelijke richting naar Eilan Horrisdale loopt en vandaar naar Rubha nan Eanntag
NOORD-IERLAND	
Belfast Lough	Winter: geen Zomer: binnen de lijn van Carrickfergus naar Bangor en zeewaarts van wateren van zone 2
Loch Neagh	Meer dan twee mijl uit de kust
OOSTKUST VAN ENGE- LAND	
Humber	Winter: binnen de lijn van New Holland naar Paull Zomer: binnen de lijn van de pier van Cleethorpes naar de kerk van Patrington en zeewaarts van wateren van zone 2
WALES EN WESTKUST VAN ENGELAND	
Severn	Winter: binnen de lijn van Blacknore Point naar Caldicot Pill, Portskewett Zomer: binnen de lijn van de pier van de haven van Barry via Steep Holm naar Brean Down en zeewaarts van wateren van zone 2
Wye	Winter: binnen de lijn van Blacknore Point naar Caldicot Pill, Portskewett Zomer: binnen de lijn van de pier van de haven van Barry via Steep Holm naar Brean Down en zeewaarts van wateren van zone 2
Newport	Winter: geen Zomer: binnen de lijn van de pier van de haven van Barry via Steep Holm naar Brean Down en zeewaarts van wateren van zone 2

Cardiff	<p>Winter: geen</p> <p>Zomer: binnen de lijn van de pier van de haven van Barry via Steep Holm naar Brean Down en zeewaarts van wateren van zone 2</p>
Barry	<p>Winter: geen</p> <p>Zomer: binnen de lijn van de pier van de haven van Barry via Steep Holm naar Brean Down en zeewaarts van wateren van zone 2</p>
Swansea	Binnen de verbindingslijn tussen de zee-uiteinden van de golfbrekers
Menai Straits	Binnen de Menai Straits vanaf de verbindingslijn tussen de vuurtoren van Llanddwyn Island en Dinas Dinlleu en de verbindingslijnen tussen de zuidpunt van Puffin Island en Trwyn DuPoint en het spoorwegstation van Llanfairfechan en zeewaarts van wateren van zone 2
Dee	<p>Winter: binnen de lijn van Hilbre Point naar Point of Air</p> <p>Zomer: binnen de lijn van Fromby Point naar Point of Air en zeewaarts van wateren van zone 2</p>
Mersey	<p>Winter: geen</p> <p>Zomer: binnen de lijn van Fromby Point naar Point of Air en zeewaarts van wateren van zone 2</p>
Preston en Southport	Binnen de lijn van Southport naar Blackpool binnen de oevers en zeewaarts van wateren van zone 2
Fleetwood	<p>Winter: geen</p> <p>Zomer: binnen de lijn van Rossal Point naar Humphrey Head en zeewaarts van wateren van zone 2</p>
Lune	<p>Winter: geen</p> <p>Zomer: binnen de lijn van Rossal Point naar Humphrey Head en zeewaarts van wateren van zone 2</p>

Heysham	Winter: geen Zomer: binnen de lijn van Rossal Point naar Humphrey Head
Morecambe	Winter: geen Zomer: binnen de lijn van Rossal Point naar Humphrey Head
Workington	Binnen de lijn van Southernness Point naar Silloth en zeewaarts van wateren van zone 2
ZUID-ENGELAND	
Colne — Colchester	Winter: binnen de lijn van Colne Point naar Whitstable Zomer: binnen de lijn van de pier van Clacton naar Reculvers
Blackwater	Winter: binnen de lijn van Colne Point naar Whitstable Zomer: binnen de lijn van de pier van Clacton naar Reculvers en zeewaarts van wateren van zone 2
Crouch en Roach	Winter: binnen de lijn van Colne Point naar Whitstable Zomer: binnen de lijn van de pier van Clacton naar Reculvers en zeewaarts van wateren van zone 2
Theems en zijrivieren	Winter: binnen de lijn van Colne Point naar Whitstable Zomer: binnen de lijn van de pier van Clacton naar Reculvers en zeewaarts van wateren van zone 2
Medway en Swale	Winter: binnen de lijn van Colne Point naar Whitstable Zomer: binnen de lijn van de pier van Clacton naar Reculvers en zeewaarts van wateren van zone 2
Chichester	Landwaarts vanaf het Isle of Wight binnen het gebied dat oostwaarts wordt begrensd door de lijn van de kerktoren van West Wittering naar de Trinity Church in Bembridge, en westwaarts door de lijn van the Needles naar Hurst Point en zeewaarts van wateren van zone 2

Haven van Langstone	Landwaarts vanaf het Isle of Wight binnen het gebied dat oostwaarts wordt begrensd door de lijn van de kerktoren van West Wittering naar de Trinity Church in Bembridge, en westwaarts door de lijn van the Needles naar Hurst Point en zeewaarts van wateren van zone 2
Portsmouth	Landwaarts vanaf het Isle of Wight binnen het gebied dat oostwaarts wordt begrensd door de lijn van de kerktoren van West Wittering naar de Trinity Church in Bembridge, en westwaarts door de lijn van the Needles naar Hurst Point en zeewaarts van wateren van zone 2
Bembridge, Isle of Wight	Landwaarts vanaf het Isle of Wight binnen het gebied dat oostwaarts wordt begrensd door de lijn van de kerktoren van West Wittering naar de Trinity Church in Bembridge, en westwaarts door de lijn van the Needles naar Hurst Point en zeewaarts van wateren van zone 2
Cowes, Isle of Wight	Landwaarts vanaf het Isle of Wight binnen het gebied dat oostwaarts wordt begrensd door de lijn van de kerktoren van West Wittering naar de Trinity Church in Bembridge, en westwaarts door de lijn van the Needles naar Hurst Point en zeewaarts van wateren van zone 2
Southampton	Landwaarts vanaf het Isle of Wight binnen het gebied dat oostwaarts wordt begrensd door de lijn van de kerktoren van West Wittering naar de Trinity Church in Bembridge, en westwaarts door de lijn van the Needles naar Hurst Point en zeewaarts van wateren van zone 2
Beaulieu	Landwaarts vanaf het Isle of Wight binnen het gebied dat oostwaarts wordt begrensd door de lijn van de kerktoren van West Wittering naar de Trinity Church in Bembridge, en westwaarts door de lijn van the Needles naar Hurst Point en zeewaarts van wateren van zone 2
Meer van Keyhaven	Landwaarts vanaf het Isle of Wight binnen het gebied dat oostwaarts wordt begrensd door de lijn van de kerktoren van West Wittering naar de Trinity Church in Bembridge, en westwaarts door de lijn van the Needles naar Hurst Point en zeewaarts van wateren van zone 2
Weymouth	In de haven van Portland en tussen de Wey en de haven van Portland
Plymouth	Binnen de lijn van Cawsand via de golfbreker naar Staddon en zeewaarts van wateren van zone 2
Falmouth	Winter: binnen de lijn van St. Anthony Head naar Rosemullion Zomer: binnen de lijn van St. Anthony Head naar Nare Point en zeewaarts van wateren van zone 2
Camel	Binnen de lijn van Stepper Point naar Trebetherick Point en zeewaarts van wateren van zone 2
Bridgewater	Landinwaarts van de bank en zeewaarts van wateren van zone 2

Avon (Avon)	<p>Winter: binnen de lijn van Blacknore Point naar Caldicot Pill, Portskewett</p> <p>Zomer: binnen de lijn van de pier van de haven van Barry via Steep Holm naar Brean Down en zeewaarts van wateren van zone 2</p>
-------------	--

Zone 2*Tsjechië*

Stuwmeer van Lipno

Duitsland

Eems	Van de verbindingslijn over de Eems bij de haveningang van Papenburg tussen het voormalige gemaal van Diemen en de dijksluis bij Halte tot de verbindingslijn tussen de voormalige vuurtoren van Greetsiel en de westpier van de haveningang bij Eemshaven
Jade	Binnen de verbindingslijn tussen de voormalige vuurtoren van Schillig en de kerktoren van Langwarden
Weser	Van de noordwesthoek van de spoorwegbrug in Bremen tot aan de verbindingslijn tussen de kerktorens van Langwarden en Cappel, met inbegrip van de zijarmen Westergate, Re-kumer Loch, Rechter Nebenarm en Schweiburg
Elbe met de Bützflether Süderelbe (vanaf km 0,69 tot de monding in de Elbe), Ruthenstrom (vanaf km 3,75 tot de monding in de Elbe), Wischhafener Süderelbe (vanaf km 8,03 tot de monding in de Elbe)	Van de onderste grens van de haven van Hamburg tot aan de verbindingslijn tussen het bakken van Döse en de westelijke punt van de Friedrichskoogdijk (Dieksand), met inbegrip van de Zij-Elbe en de zijrivieren Este, Lühe, Schwinge, Oste, Pinnau, Krückkau en Stör (telkens van de monding tot aan de vloedkering)
Meldorfer Bocht	Binnen de verbindingslijn van de westelijke punt van de Friedrichskoogdijk (Dieksand) tot het westelijke havenhoofd bij Büsum
Eider	Van de monding van het Gieselaukanaal (km 22,64) tot aan de lijn tussen het midden van de burcht (drinkplaats) en de kerktoren van Vollerwiek
Gieselaukanaal	Van de monding in de Eider tot aan de monding in het Noord-Oostzeekanaal
Flensburger Förde	Binnen de verbindingslijn tussen de vuurtoren van Kegnäs en Birknack en noordwaarts vanaf de Duits-Deense grens in de Flensburger Förde
Schlei	Binnen de verbindingslijn tussen de havenhoofden bij Schleimünde
Eckernförder Bocht	Binnen de verbindingslijn tussen Boknis-Eck en de noordoostelijke punt van het vasteland bij Dänisch Nienhof
Kieler Förde	Binnen de verbindingslijn tussen de vuurtoren van Bülk en het marinegedenkteken van Laboe

Noord-Oostzeekanaal met inbegrip van de Audorfer See en de Schirnauer See	Van de verbindingslijn tussen de havenhoofden bij Brunsbüttel tot aan de verbindingslijn tussen de toegangsbakens bij Kiel-Holtenau, met inbegrip van de meren Obereidersee met Enge, Audorfer See, Borgstedter See met Enge, Schirnauer See, Flemhuder See en het Achterwehrer Schifffahrtskanal
Trave	Van de noordwesthoek van de spoorweghefbrug in Lübeck met de Pötenitzer Wiek en de Dassower See tot aan de verbindingslijn tussen het zuidelijke binnen- en het noordelijke buitenhavenhoofd in Travemünde
Leda	Van de ingang van de voorhaven van de zeesluis van Leer tot aan de monding in de Eems
Hunte	Van de haven van Oldenburg en van 140 m beneden de Amalienbrug in Oldenburg tot aan de monding in de Weser
Lesum	Vanaf de samenvloeiing van de Hamme en de Wümme (km 0,00) tot de monding in de Weser
Este	Benedenstrooms van de sluis van Buxtehude (km 0,25) tot aan de monding in de Elbe
Lühe	Benedenstrooms van de Au-Mühle in Horneburg (km 0,00) tot aan de monding in de Elbe
Schwinge	Van de noordhoek van de Salztorsluis in Stade tot aan de monding in de Elbe
Oste	Vanaf 210 m boven de as van de brug over de vloedkering Oste (km 69,360) tot aan de monding in de Elbe
Pinnau	Van de zuidwesthoek van de spoorwegbrug in Pinneberg tot aan de monding in de Elbe
Krückau	Van de zuidwesthoek van de brug waar de Wedenkamp (straat) in Elmshorn overheen loopt tot aan de monding in de Elbe
Stör	Van de peilschaal bij Rensing tot aan de monding in de Elbe
Freiburger Hafentriel	Van de oosthoek van de sluis in Freiburg an der Elbe tot aan de monding in de Elbe
Wismarbocht, Kirchsee, Breitling, Salzhaff en havengebied Wismar	Zeewaarts tot aan de verbindingslijn tussen Hohen Wieschendorf Huk en het Timmendorfbaken en de verbindingslijn tussen het baken van Gollwitz op het eiland Poel en de zuidpunt van het Wustrowschiereiland
Warnow, met inbegrip van de Breitling en zijarmen	Beneden de Mühlendamm vanaf de noordhoek van de Geinitzbrücke in Rostock zeewaarts tot aan de verbindingslijn tussen de noordpunten van het westelijke en het oostelijke havenhoofd in Warnemünde
De wateren omgeven door het vasteland en de schiereilanden Darß en Zingst, en de eilanden Hiddensee en Rügen (met inbegrip van het havengebied van Stralsund)	Zeewaarts tussen het schiereiland Zingst en het eiland Bock: tot 54° 26' 42" NB de eilanden Bock en Hiddensee: tot aan de verbindingslijn tussen de noordpunt van het eiland Bock en de zuidpunt van het eiland Hiddensee het eiland Hiddensee en het eiland Rügen (Bug): tot aan de verbindingslijn tussen het zuidoostpunt van Neubessin en de Buger Haken

Kleine Jasmunder Bodden	
Greifswalder Bodden	Bodden zeewaarts tot aan de lijn van de oostpunt van Thiessower Haken (Südperd) naar de oostpunt van het eiland Ruden, en verder naar de noordpunt van het eiland Usedom (54° 10' 37" NB, 13° 47' 51" OL)
Ryck	Oostwaarts vanaf de Steinbeckerbrug in Greifswald tot de verbindingslijn tussen de havenhoofden
De wateren omgeven door het vasteland en het eiland Usedom (de Peene, met inbegrip van het havengebied van Wolgast en het Achterwasser, en de Oder Haff)	Oostwaarts tot aan de grens met de Republiek Polen in de Stettiner Haff
Uecker	Van de zuidwesthoek van de verkeersbrug in de Uekermünde tot de verbindingslijn tussen de havenhoofden

Opmerking: Bij schepen met thuishaven in een andere staat moet rekening worden gehouden met artikel 32 van het Eems-Dollardverdrag van 8 april 1960 (BGBl. 1963 II, blz. 602).

Frankrijk

de Gironde vanaf kilometerpunt (km 48,50) tot beneden de punt van het Ile de Patiras, tot de transversale grens van de zee die wordt gedefinieerd door de lijn die de Pointe de Grave met de Pointe de Suzac verbindt;

de Loire vanaf Cordemais (km 25) tot de transversale grens van de zee die wordt gedefinieerd door de lijn die de Pointe de Mindin met de Pointe de Penhoët verbindt;

de Seine van het begin van het Canal de Tancarville tot de transversale grens van de zee die wordt gedefinieerd door de lijn van Cap du Hode op de rechteroever, tot het punt, op de linkeroever, waar de geplande dijk beneden Berville de kust bereikt;

de Vilaine vanaf de dam van Arzal tot de transversale grens van de zee die wordt gedefinieerd door de lijn die de Pointe du Scal verbindt met de Pointe du Moustoir;

Meer van Genève.

Hongarije

Balatonmeer

Nederland

Dollard

Eems

Waddenzee: met inbegrip van de verbindingen met de Noordzee

IJsselmeer: met inbegrip van het Markermeer en het IJmeer, doch met uitzondering van de Gouwzee

Nieuwe Waterweg en het Scheur

Callandkanaal ten westen van de Beneluxhaven

Hollandsch Diep

Breeddiep, Beerkanaal en de op het Beerkanaal aansluitende havens

Haringvliet en Vuile Gat: met inbegrip van de waterwegen tussen Goeree-Overflakkee enerzijds en Voorne-Putten en Hoeksche Waard anderzijds

Hellegat

Volkerak

Krammer

Grevelingenmeer en Brouwerschavensche Gat: met inbegrip van alle waterwegen tussen Schouwen-Duiveland enerzijds en Goeree-Overflakkee anderzijds

Keten, Mastgat, Zijpe, Krabbenkreek, Oosterschelde en Roompot: met inbegrip van de waterwegen tussen Walcheren, Noord-Beveland en Zuid-Beveland enerzijds en Schouwen-Duiveland en Tholen anderzijds, met uitzondering van het Schelde-Rijnkanaal

Schelde en Westerschelde en de zeemonding daarvan: met inbegrip van de waterwegen tussen Zeeuws-Vlaanderen enerzijds en Walcheren en Zuid-Beveland anderzijds, met uitzondering van het Schelde-Rijnkanaal

Polen

Zalew Szczeciński (Stettiner Haff)

Zalew Kamieński (Camminer Haff)

Zalew Wiślany (Wislahaf)

Zatoka Pucka (Bocht van Puck)

Meer van Włocławek

Śniardwymeer

Niegocinmeer

Mamrymeer

Zweden

Göta älv, in het oosten begrensd door de Göta älvbrug en in het westen door de Älvsborgbrug

Verenigd Koninkrijk

SCHOTLAND	
Scapa Flow	Binnen het gebied dat wordt begrensd door lijnen van Warth op het eiland Flotta naar de Martellotoren op South Walls, en van Point Cletts op het eiland Hoy via het driehoekspunt van Thomson's Hill op het eiland Fara naar Gibraltar Pier op het eiland Flotta
Kyle of Durness	Ten zuiden van Eilean Dubh

Cromarty Firth	Binnen de verbindingslijn tussen North Sutor en South Sutor
Inverness	Binnen de lijn van Fort George naar Chanonry Point
Baai van Findhorn	Binnen de landtong
Aberdeen	Binnen de lijn van South Jetty naar Abercromby Jetty
Montrose Basin	Ten westen van de noord-zuidlijn over de haveningang bij de vuurtoren van Scurdie Ness
Tay — Dundee	Binnen de lijn van de getijhaven (vissershaven) van Dundee naar Craig Head, East Newport
Firth of Forth en Forth	Binnen de Firth of Forth maar niet ten oosten van de spoorwegbrug over de Forth
Dumfries	Binnen de lijn van Airds Point naar Scar Point
Loch Ryan	Binnen de lijn van Cairn Point naar Kircolm Point
Haven van Ayr	Binnen de Bar
Clyde	Boven de wateren van zone 1
Kyles of Bute	Tussen Colintrave en Rhubodach
Haven van Campbeltown	Binnen de lijn van Macringan's Point naar Ottercharach Point
Loch Etive	Binnen Loch Etive boven de Falls of Lora
Loch Leven	Boven de brug bij Ballachulish
Loch Linnhe	Ten noorden van de vuurtoren van Corran Point
Loch Eil	Het hele meer
Caledonisch kanaal	Loch Lochy, Loch Oich en Loch Ness
Kyle of Lochalsh	Binnen Kyle Akin maar niet ten westen van de vuurtoren van Eilean Ban of ten oosten van Eileanan Dubha
Loch Carron	Tussen Stromemore en Strome Ferry
Loch Broom, Ullapool	Binnen de lijn van de vuurtoren van Ullapool Point naar Aultnaharrie
Kylesku	Over Loch Cairnbawn in het gebied tussen het meest oostelijke punt van Garbh Eilean en het meest westelijke punt van Eilean na Rainich
Haven van Stornoway	Binnen de lijn van Arnish Point naar de vuurtoren van Sandwick Bay, aan de noordwestzijde

Sound of Scalpay	Niet ten oosten van Berry Cove (Scalpay) en niet ten westen van Croc a Loin (Harris)
North Harbour, Scalpay en de haven van Tarbert	Binnen een mijl uit de kust van het eiland Harris
Loch Awe	Het hele meer
Loch Katrine	Het hele meer
Loch Lomond	Het hele meer
Loch Tay	Het hele meer
Loch Loyal	Het hele meer
Loch Hope	Het hele meer
Loch Shin	Het hele meer
Loch Assynt	Het hele meer
Loch Glascarnoch	Het hele meer
Loch Fannich	Het hele meer
Loch Maree	Het hele meer
Loch Gairloch	Het hele meer
Loch Monar	Het hele meer
Loch Mullardach	Het hele meer
Loch Cluanie	Het hele meer
Loch Loyne	Het hele meer
Loch Garry	Het hele meer
Loch Quoich	Het hele meer
Loch Arkaig	Het hele meer
Loch Morar	Het hele meer
Loch Shiel	Het hele meer
Loch Earn	Het hele meer
Loch Rannoch	Het hele meer

Loch Tummel	Het hele meer
Loch Ericht	Het hele meer
Loch Fionn	Het hele meer
Loch Glass	Het hele meer
Loch Rimsdale/nan Clar	Het hele meer
NOORD-IERLAND	
Strangford Lough	Binnen de lijn van Cloghy Point naar Dogtail Point
Belfast Lough	Binnen de lijn van Holywood naar Macedon Point
Larne	Binnen de lijn van de pier van Larne naar de ferrypier op het eiland Magee
Bann	Vanaf de zee-uiteinden van de golfbrekers tot de brug van Toome
Lough Erne	Upper en Lower Lough Erne
Lough Neagh	Binnen twee mijl uit de kust
OOSTKUST VAN ENGE- LAND	
Berwick	Binnen de golfbrekers
Warkworth	Binnen de golfbrekers
Blyth	Binnen de buitenste havenhoofden
Tyne	Van Dunston Staithes tot de havenhoofden van Tyne
Wear	Van Fatfield tot de havenhoofden van Sunderland
Seaham	Binnen de golfbrekers
Hartlepool	Binnen de lijn van de pier van Middleton naar het oude havenhoofd Binnen de verbindingslijn tussen het noordelijke havenhoofd en het zuidelijke havenhoofd
Tees	Binnen de lijn westwaarts van Government Jetty naar de vloedkering in de Tees
Whitby	Binnen de havenhoofden van Whitby
Humber	Binnen de lijn van North Ferriby naar South Ferriby
Haven van Grimsby	Binnen de lijn van de westpier van de getijhaven naar de oostpier van de Fish Docks, North Quay

Boston	Binnen de New Cut
Dutch River	Het hele kanaal
Hull	Van Beverley Beck tot de Humber
Kielder Water	Het hele meer
Ouse	Beneden de Naburnsluis
Trent	Beneden de Cromwellsluis
Wharfe	Vanaf de samenvloeiing met de Ouse tot de brug van Tadcaster
Scarborough	Binnen de havenhoofden van Scarborough
WALES EN WESTKUST VAN ENGELAND	
Severn	Ten noorden van de lijn westwaarts vanaf Sharpness Point (51° 43,4' NB) naar Llanthony en Maisemore Weirs en zeewaarts van wateren van zone 3
Wye	Bij Chepstow, ten noorden van 51° 38,0' NB tot Monmouth
Newport	Ten noorden van waar de hoogspanningskabels bij Fifoots Points over het water gaan
Cardiff	Binnen de lijn van South Jetty naar Penarth Head en de omsloten wateren ten westen van de vloedkering van de baai van Cardiff
Barry	Binnen de verbindingslijn tussen de zee-uiteinden van de golfbrekers
Port Talbot	Binnen de verbindingslijn tussen de zee-uiteinden van de golfbrekers aan de monding van de Afran buiten de omsloten haven
Neath	Binnen de lijn noordwaarts van het zee-uiteinde van de tankerpier van Baglan Bay (51° 37,2' NB, 3° 50,5' WL)
Llanelli en de haven van Burry	Binnen het gebied dat wordt begrensd door de lijn van de westpier van de haven van Burry naar Whiteford Point
Haven van Milford	Binnen de lijn van South Hook Point naar Thorn Point
Fishguard	Binnen de verbindingslijn tussen de zee-uiteinden van de noordelijke en de oostelijke golfbreker
Cardigan	Binnen de Narrows bij Pen-Yr-Ergyd
Aberystwyth	Binnen de zee-uiteinden van de golfbrekers

Aberdyfi	Binnen de lijn van het spoorwegstation van Aberdyfi naar het baken van Twyni Bach
Barmouth	Binnen de lijn van het spoorwegstation van Barmouth naar Penrhyn Point
Portmadoc	Binnen de lijn van Harlech Point naar Graig Ddu
Holyhead	Binnen het gebied dat wordt begrensd door de grootste golfbreker en door de lijn van de kop van de golfbreker naar Brynglas Point, Towyn Bay
Menai Straits	Binnen de Menai Straits tussen de verbindingslijn tussen Aber Menai Point en Belan Point en door de verbindingslijn tussen de pier van Beaumaris en Pen-y-Coed Point
Conway	Binnen de lijn van Mussel Hill naar Tremlyd Point
Llandudno	Binnen de golfbreker
Rhyl	Binnen de golfbreker
Dee	Boven Connah's Quay tot het waterwinpunt bij Barrelwell Hill
Mersey	Binnen de lijn tussen de Rockvuurtoren en het North West Seaforth Dock, de andere havens niet inbegrepen
Preston en Southport	Binnen de lijn van Lytham naar Southport in de haven van Preston
Fleetwood	Binnen de lijn van Low Light naar Knott
Lune	Binnen de lijn van Sunderland Point naar Chapel Hill tot en met de haven van Glasson
Barrow	Binnen de lijn van Haws Point via het Isle of Walney naar de scheepshelling van Roa Island
Whitehaven	Binnen de golfbreker
Workington	Binnen de golfbreker
Maryport	Binnen de golfbreker
Carlisle	Binnen de verbindingslijn tussen Point Carlisle en Torduff
Coniston Water	Het hele meer
Derwentwater	Het hele meer
Ullswater	Het hele meer
Windermere	Het hele meer

ZUID-ENGELAND	
Blakeney en de haven van Morston en toegangswateren	Ten oosten van de lijn zuidwaarts van Blakeney Point naar de monding van de Stiffkey
Orwell en Stour	De Orwell binnen de lijn van de Blackmansheadgolfbreker naar Landguard Point en zee- waarts van wateren van zone 3
Blackwater	Alle waterwegen binnen de lijn van de uiterste zuidwestpunt van Mersea Island naar Sales Point
Crouch en Roach	De Crouch binnen de lijn van Holliwell Point naar Foulness Point, met inbegrip van de Roach
Theems en zijrivieren	De Theems boven de noord-zuidlijn door de uiterste oostpunt van Denton Wharf Pier, Gravesend, tot de sluis van Teddington
Medway en Swale	De Medway vanaf de lijn van Garrison Point naar de Grain Tower, tot aan de sluis van Al- lington; en de Swale vanaf Whitstable tot aan de Medway
Stour (Kent)	De Stour boven de monding tot de steiger bij Flagstaff Reach
Haven van Dover	Binnen de lijnen over de oostelijke en de westelijke haveningang
Rother	De Rother boven het getijseinstation bij Camber tot de sluis van Scots Float en tot de toe- gangssluis in de Brede
Adur en het kanaal van Southwick	Binnen de lijn die van de ingang van de haven van Shoreham via de sluis in het kanaal van Southwick naar de westzijde van Tarmac Wharf loopt
Arun	De Arun boven de pier van Littlehampton tot de jachthaven van Littlehampton
Ouse (Sussex) Newhaven	De Ouse vanaf de lijn over de havendammen van Newhaven tot de noordzijde van de North Quay
Brighton	De buitenhaven van de jachthaven van Brighton binnen de lijn van het zuidende van de West Quay tot het noordeinde van de South Quay
Chichester	Binnen de lijn van Eastoke Point naar de kerktoren van West Wittering en zeewaarts van wateren van zone 3
Haven van Langstone	Binnen de lijn van Eastney Point naar Gunner Point
Portsmouth	Binnen de lijn over de haveningang van Port Blockhouse naar de Round Tower
Bembridge, Isle of Wight	Binnen de haven van Brading
Cowes, Isle of Wight	De Medina binnen de lijn van Breakwater Light op de oostoever naar House Light op de westoever

Southampton	Binnen de lijn van Calshot Castle naar Hook Beacon
Beaulieu	Op de Beaulieu, maar niet ten oosten van de noord-zuidlijn door Inchmery House
Meer van Keyhaven	Binnen de lijn noordwaarts van de vuurtoren van Hurst Point Low naar Keyhaven Marshes
Christchurch	The Run
Poole	Binnen de lijn van het kettingveer tussen Sandbanks en South Haven Point
Exeter	Binnen de oost-westlijn van Warren Point naar het Inshore Lifeboat Station tegenover Checkstone Ledge
Teignmouth	In de haven
Dart	Binnen de lijn van Kettle Point naar Battery Point
Salcombe	Binnen de lijn van Splat Point to Limebury Point
Plymouth	Binnen de lijn van Mount Batten Pier naar Raveness Point via Drake's Island; de Yealm binnen de lijn van Warren Point naar Misery Point
Fowey	In de haven
Falmouth	Binnen de lijn van St. Anthony Head naar Pendennis Point
Camel	Binnen de lijn van Gun Point naar Brea Hill
Taw en Torridge	Binnen de lijn 200° rechtwijzend van de vuurtoren op Crow Point naar de kust bij Skern Point
Bridgewater	Ten zuiden van de lijn oostwaarts vanaf Stert Point (51° 13,0' NB)
Avon (Avon)	Binnen de lijn van Avonmouth Pier via Wharf Point naar Netham Dam

HOOFDSTUK 2

Zone 3*België*

Zeeschelde beneden Antwerpen

Bulgarije

Donau: van rkm 845,650 tot rkm 374,100

Tsjechië

Stuwmeren: Brněnská (Kníničky), Jesenice, Nechanice, Orlík, Rozkoš, Slapy, Těrlicko, Žermanice en Nové Mlýny III

Meren voor de winning van zandhoudend grind: Ostrožná Nová Ves en Tovačov

Duitsland

Donau	Van Kelheim (km 2 414,72) tot aan de Duits-Oostenrijkse grens bij Jochenstein
Rijn met Lampertheimer Altrhein (van km 4,75 tot aan de Rijn), Altrhein Stockstadt-Erfelden (van km 9,80 tot aan de Rijn)	Van de Duits-Zwitserse grens tot aan de Duits-Nederlandse grens
Elbe (Norderelbe) met inbegrip van de Süderelbe en de Köhlbrand	Van de monding van het Elbe-Seitenkanaal tot aan de ondergrens van de haven van Hamburg
Müritz	

Frankrijk

De Adour van de Bec du Gave tot de zee;

de Aulne van de sluis bij Châteaulin tot de transversale grens van de zee die wordt gedefinieerd door de Passage de Rosnoën;

de Blavet van Pontivy tot de Pont du Bonhomme;

het Kanaal van Calais;

de Charente vanaf de brug bij Tonnav-Charente tot aan de transversale grens van de zee die wordt gedefinieerd door de lijn tussen het midden van de benedenstroomse vuurtoren op de linkeroever en het midden van het Fort de la Pointe;

de Dordogne vanaf de samenvloeiing met de Lidoire tot de Bec d'Ambès;

de Garonne vanaf de brug bij Castet en Dorthe tot de Bec d'Ambès;

de Gironde vanaf de Bec d'Ambès tot aan de transversale grens bij KP 48,50 en lopende door de benedenstroomse punt van Ile de Patiras;

de Hérault vanaf de haven van Bessan tot de zee, tot aan de bovenste grens van de getijdenkust;

de Isle vanaf de samenvloeiing met de Dronne tot de samenvloeiing met de Dordogne;

de Loire vanaf de samenvloeiing met de Maine tot Cordemais (KP 25);

de Marne vanaf de brug bij Bonneuil (km 169bis900) en de sluis bij St. Maur tot aan de samenvloeiing met de Seine;

de Rijn

de Nive vanaf de Haïtzedam bij Ustaritz tot de samenvloeiing met de Adour;

de Oise vanaf de sluis van Janville tot de samenvloeiing met de Seine;

de Orb vanaf Sérignan tot de zee, tot aan de bovenste grens van de getijdenkust;

de Rhône vanaf de grens met Zwitserland tot de zee, uitgezonderd de Petit Rhône;

de Saône vanaf de Pont de Bourgogne bij Chalon-sur-Saône tot de samenvloeiing met de Rhône;

de Seine vanaf de sluis bij Nogent-sur-Seine tot het begin van het Canal de Tancarville;

de Sèvre Niortaise vanaf de sluis bij Marans bij de transversale grens van de zee tegenover het wachthuis tot de monding;

de Somme vanaf de benedenstroomse zijde van de Pont de la Portelette bij Abbeville tot het viaduct van de spoorweg van Noyelles naar Saint-Valéry-sur-Somme;

de Vilaine vanaf Redon (KP 89,345) tot de dam van Arzal;

Meer van Amance;

Meer van Annecy;

Meer van Biscarosse;

Meer van Bourget;

Meer van Carcans;

Meer van Cazaux;

Meer van Der-Chantecoq;

Meer van Guerlédan;

Meer van Hourtin;

Meer van Lacanau;

Meer van Orient;

Meer van Pareloup;

Meer van Parentis;

Meer van Sanguinet;

Meer van Serre-Ponçon;

Meer van Temple.

Kroatië

Donau: van rkm 1 295 + 500 tot rkm 1 433 + 100

Drava: van rkm 0 tot rkm 198 + 600

Sava: van rkm 210 + 800 tot rkm 594 + 000

Kupa: van rkm 0 tot rkm 5 + 900

Una: van rkm 0 tot rkm 15

Hongarije

Donau: van rkm 1 812 tot rkm 1 433

Donau Moson: van rkm 14 tot rkm 0

Donau Szentendre: van rkm 32 tot rkm 0

Donau Ráckeve: van rkm 58 tot rkm 0

Tisza: van rkm 685 tot rkm 160

Dráva: van rkm 198 tot rkm 70

Bodrog: van rkm 51 tot rkm 0

Kettős-Körös: van rkm 23 tot rkm 0

Hármas-Körös: van rkm 91 tot rkm 0

Siókanaal: van rkm 23 tot rkm 0

*Velencemeer**Fertőmeer**Nederland**Rijn*

Sneekermeer, Koevordermeer, Heegermeer, Fluessen, Slotermeer, Tjeukemeer, Beulakerwijde, Belterwijde, Ramsdiep, Ketelmeer, Zwartemeer, Veluwemeer, Eemmeer, Alkmaardermeer, Gouwzee, Buiten IJ, Afsloten IJ, Noordzeekanaal, haven van IJmuiden, havengebied van Rotterdam, Nieuwe Maas, Noord, Oude Maas, Beneden-Merwede, Nieuwe Merwede, Dordtsche Kil, Boven-Merwede, Waal, Bijlandsch Kanaal, Boven-Rijn, Pannerdensch Kanaal, Geldersche IJssel, Neder-Rijn, Lek, Amsterdam-Rijnkanaal, Veerse Meer, Schelde-Rijnkanaal tot aan de uitmonding in het Volkerak, Amer, Bergsche Maas, Maas beneden Venlo, Gooimeer, Europoort, Callandkanaal (ten oosten van de Beneluxhaven), Hartelkanaal

Oostenrijk

Donau: vanaf de grens met Duitsland tot de grens met Slowakije

Inn: vanaf de monding tot de Passau-Ingling-elektriciteitscentrale

Traun: vanaf de monding tot km 1,80

Enns: vanaf de monding tot km 2,70

March: tot km 6,00

Polen

— De Biebrza vanaf de monding van het kanaal van Augustow tot de monding van de Narwia

— De Brda vanaf de verbinding met het kanaal van Bydgoszcz in Bydgoszcz tot de monding van de Wisła

- De Bug vanaf de monding van de Muchawiec tot de monding van de Narwia
- Het Dąbiemeer tot de grens met de binnenzee
- Het kanaal van Augustów vanaf de verbinding met de Biebrza tot de landsgrens, samen met de meren die langs dit kanaal liggen
- Het Bartnickikanaal van het Ruda Wodameer tot het Bartężekmeer, samen met het Bartężekmeer
- Het kanaal van Bydgoszcz
- Het kanaal van Elbląg van het Druznomeer tot het Jeziorakmeer en het Szelaż Wielkimeer, samen met deze meren en de meren langs het kanaal, en een zijkanaal in de richting van Zalewo vanaf het Jeziorakmeer naar het Ewingimeer, inbegrepen
- Het kanaal van Gliwice samen met het kanaal van Kędzierzyń
- Het Jagiełk kanaal vanaf de verbinding met de Elbląg tot de Nogat
- Kanaal van Łącań
- Kanaal van Ślesień samen met de meren langs dit kanaal en het Gopłomeer
- Het kanaal van Żerań
- De Martwa Wisła vanaf de Wisła in Przegalina tot de grens met de binnenzee
- De Narew van de monding van de Biebrza tot de monding van de Wisła, samen met het meer van Zegrze
- De Nogat vanaf de Wisła tot de monding in de Wislahaf
- De bovenloop van de Noteć van het Gopłomeer tot de verbinding met het Górnonoteckikanaal en het Górnonotecki-kanaal en de benedenloop van de Noteć vanaf de verbinding met het kanaal van Bydgoszcz tot de monding in de Warta
- De Nysa Łużycka van Gubin tot de monding in de Oder
- De Oder vanaf Racibórz tot de verbinding met de Oost-Oder die vanaf het Klucz-Ustowokanaal overgaat in de Regalica, samen met die rivier en de zijarmen daarvan tot het Dąbiemeer, alsook een zijwater van de Oder van de Opatowicesluis tot de sluis in Wrocław
- De West-Oder vanaf een dam in Widuchowa (op 704,1 km van de Oder) tot een grens met de binnenzee, samen met de zijarmen en het Klucz-Ustowokanaal dat de Oost- met de West-Oder verbindt
- De Parnica en het Parnicakanaal vanaf de West-Oder tot een grens met de binnenzee
- De Pisa vanaf het Rośmeer tot de monding in de Narew
- De Szarpawa vanaf de Wisła tot de monding in de Wislahaf
- De Warta vanaf het meer van Ślesień tot de monding in de Oder
- De Grote Mazurische Meren, die de meren omvat die zijn verbonden door de rivieren en kanalen die de hoofdroute vormen vanaf het Rośmeer (inbegrepen) in Pisz tot het kanaal van Węgorzewo (inbegrepen) tot in Węgorzewo, samen met het Sekstymeer, het meer van Mikołajki, het meer van Tały, het Tałtowiskomeer, het Kotekmeer, het Szymonmeer, het meer van Szymonka, het meer van Jagodne, het Bocznemeer, het Tajtymeer, het Kisajnomeer, het Darginmeer, het meer van Łabapa, het Kirsajtymeer en het Święcajtymeer, samen met het Giżyckikanaal, het Niegocińkanaal en het Piękna Górakanaal, en een zijwater vanaf het meer van Ryn (inbegrepen) in Ryn tot het meer van Nida (tot 3 km, de grens met het natuurreserveaat van het meer van Nida), samen met het Beldany-, het Guzianka Mała- en het Guzianka Wielkameer
- De Wisła vanaf de monding van de Przemsza tot de verbinding met het Kanaal van Łącań en van de monding van dat kanaal in Skawina tot de monding van de Wisła in de Bocht van Gdańsk, uitgezonderd het meer van Włocławek

Roemenië

Donau: van de grens tussen Servië en Roemenië (km 1 075) tot de Zwarte Zee op de Sulinakanaalarm

Donau-Zwarte Zeekanaal (64,410 km lang): van de verbinding met de Donau op km 299,300 van de Donau te Cernavodă (km 64,410 van het kanaal), tot de haven van Constanta Zuid-Agigea (km „0” van het kanaal)

Kanaal Poarta Albă-Midia Năvodari (34,600 km lang): van de verbinding met het Donau-Zwarte Zeekanaal op km 29,410 te Poarta Albă (km 27,500 van het kanaal) naar de haven van Midia (km „0” van het kanaal)

Slowakije

Donau: van rkm 1 880,26 tot rkm 1 708,20

Donaukanaal: van rkm 1 851,75 tot rkm 1 811,00

Váh: van rkm 0,00 to rkm 70,00

Morava: van rkm 0,00 to rkm 6,00

Bodrog: van rkm 49,68 tot rkm 64,85

Stuwmeren: Oravská Priehrada, Liptovská Mara, Zemplínska Šírava

Zweden

Trollhätttekanaal en Göta älv, vanaf de breedtegraad door het bakken van Bastugrund tot de Göta älvbrug

Mälarmeer

De havens van Stockholm, in het noordwesten begrensd door de Lidingöbrug, in het noordoosten door een lijn die door de vuurtoren van Elfviksgrund gaat op kompasrichting 135-315 graden, en in het zuiden door de Skurubrug

Södertäljekanaal en de havens van Södertälje, in het noorden begrensd door de Södertäljesluis en in het zuiden door de breedtegraad 59° 09' 00" NB

Verenigd Koninkrijk

SCHOTLAND	
Leith (Edinburgh)	Binnen de golfbrekers
Glasgow	Strathclyde Loch
Kanaal van Crinan	Van Crinan tot Ardrishaig
Caledonisch kanaal	De kanaalgedeelten
NOORD-IERLAND	
Lagan	Van Lagan Weir tot Stranmillis
OOST-ENGELAND	
Wear (getijvrije gedeelte)	Vanaf de oude spoorwegbrug in Durham tot de Prebends Bridge in Durham
Tees	Stroomopwaarts vanaf de vloedkering in de Tees

Haven van Grimsby	Binnen de sluisen
Haven van Immingham	Binnen de sluisen
Haven van Hull	Binnen de sluisen
Haven van Boston	Binnen de sluisdeuren
Aire and Calder Navigation	Vanaf de haven van Goole tot Leeds; samenvloeiing met het Leeds- en Liverpoolkanaal; vanaf de samenvloeiing bij Bank Dole tot Selby (sluis van de Ouse); vanaf de samenvloeiing bij Castleford tot Wakefield (sluis bij Fall Ing)
Ancholme	Ferribysluis tot Brigg
Calder and Hebble Navigation	Wakefield (sluis bij Fall Ing) tot Broadcut Topsluis
Foss	Vanaf de samenvloeiing (Blue Bridge) met de Ouse tot Monk Bridge
Fosdykekanaal	Vanaf de samenvloeiing met de Trent tot Brayford Pool
Haven van Goole	Binnen de sluisdeuren
Hornsea Mere	Het hele kanaal
Hull	Vanaf de Struncheon Hillsluis tot de Beverley Beck
Kanaal van Market Weighton	Sluis bij de Humber tot de Sod Housessluis
New Junctionkanaal	Het hele kanaal
Ouse	Vanaf de Naburnsluis tot Nun Monkton
Kanaal van Sheffield en South Yorkshire	Keadbysluis tot de Tinsleysluis
Trent	Cromwellsluis tot Shardlow
Witham	Bostonsluis tot Brayford Poole (Lincoln)
WALES EN WEST-ENGLAND	
Severn	Boven Llanthony en Maisemore Weirs
Wye	Boven Monmouth
Cardiff	Roath Parkmeer
Port Talbot	Binnen de omsloten havens

Swansea	Binnen de omsloten havens
Dee	Boven het waterwinpunt bij Barrelwell Hill
Mersey	De havens (behalve de Seaforthhaven)
Lune	Boven de haven van Glasson
Avon (Midland)	Sluis bij Tewkesbury tot Evesham
Gloucester	Havens van Gloucester City en het Gloucester/Sharpnesskanaal
Hollingworthmeer	Het hele meer
Manchester Scheepskanaal	Het hele kanaal en de haven van Salford inclusief de Irwell
Pickmeremeer	Het hele meer
Tawe	Tussen zeekering/jachthaven en het sportstadion van Morfa
Meer van Rudyard	Het hele meer
Weaver	Beneden Northwich
ZUID-ENGELAND	
Nene	Wisbech Cut en de Nene tot de Dog-in a-Doubletsluis
Great Ouse	Kings Lynn Cut en de Great Ouse beneden de brug van West Lynn Road
Yarmouth	De monding van de Yare vanaf de lijn over het noordelijke en het zuidelijke havenhoofd, inclusief Breydon Water
Lowestoft	De haven van Lowestoft beneden de Mutfordsluis tot de lijn over de buitenhavenhoofden
Alde en Ore	Boven de toegang tot de Ore tot Westrow Point
Deben	Boven de toegang tot de Deben tot de pont van Felixstowe
Orwell en Stour	Vanaf de lijn van Fagbury Point naar Shotley Point aan de Orwell tot de haven van Ipswich; en vanaf de noord-zuidlijn over Erwarton Ness aan de Stour tot Manningtree
Chelmer & Blackwaterkanaal	Ten oosten van de Beeleighsluis
Theems en zijrivieren	De Theems boven de Teddingtonsluis tot Oxford

Adur en het kanaal van Southwick	De Adur boven het westelijke uiteinde van Tarmac Wharf, en in het kanaal van Southwick
Arun	De Arun boven de jachthaven van Littlehampton
Ouse (Sussex), Newhaven	De Ouse boven het noordelijke uiteinde van North Quay
Bewl Water	Het hele meer
Grafham Water	Het hele meer
Rutland Water	Het hele meer
Meer van Thorpe Park	Het hele meer
Chichester	Ten oosten van de verbindinglijn tussen Cobnor Point en Chalkdock Point
Christchurch	In de haven van Christchurch, uitgezonderd de Run
Kanaal van Exeter	Het hele kanaal
Avon (Avon)	De havens van Bristol Vanaf Netham Dam tot Pulteney Weir

*BIJLAGE II*MINIMALE TECHNISCHE VOORSCHRIFTEN VOOR VAARTUIGEN OP DE BINNENWATEREN VAN DE ZONES 1, 2, 3
EN 4

De technische voorschriften voor vaartuigen zijn de voorschriften in de ES-TRIN-norm 2015/1.

BIJLAGE III

GEBIEDEN WAAROP AANVULLENDE TECHNISCHE VOORSCHRIFTEN VOOR VAARTUIGEN OP BINNENWATEREN VAN DE ZONES 1, 2 EN NIET IN VERBINDING STAANDE BINNENWATEREN VAN ZONE 3 KUNNEN WORDEN OPGELEGD

Eventuele aanvullende technische voorschriften die een lidstaat overeenkomstig artikel 23, leden 1 en 2, van deze richtlijn aanneemt voor vaartuigen die in de wateren van het grondgebied van die lidstaat varen, moeten beperkt blijven tot de volgende gebieden:

1. Definities
  - Noodzakelijk voor een goed begrip van de aanvullende eisen
2. Stabiliteit
  - Versterking van de structuur
  - Certificaat/attest van een erkend classificatiebureau
3. Veiligheidsafstand en vrijboord
  - Vrijboord
  - Veiligheidsafstand
4. Waterdichtheid van de openingen in de scheepsromp en van de opbouwen
  - Opbouwen
  - Deuren
  - Vensters en bovenlichten
  - Luiken van de vrachtruimen
  - Andere openingen (ventilatiepijpen, uitlaatgassenleidingen enz.)
5. Uitrusting
  - Ankers en ankerkettingen
  - Navigatielantaarns
  - Geluidssignalen
  - Kompas
  - Radar
  - Zend- en ontvangstapparatuur
  - Reddingsmiddelen
  - Aanwezigheid van waterkaarten
6. Aanvullende bepalingen voor passagiersschepen
  - Stabiliteit (windsterkte, criteria)
  - Reddingsmiddelen
  - Vrijboord
  - Veiligheidsafstand
  - Vrij zicht vanuit het stuurhuis

7. Samenstellen en containervervoer

- Verbindingen duwboot-duwbak
  - Stabiliteit van vaartuigen en duwbakken die containers vervoeren
-

BIJLAGE IV

GEBIEDEN WAAROP MINDER STRENGE TECHNISCHE VOORSCHRIFTEN VOOR VAARTUIGEN OP DE
BINNENWATEREN VAN DE ZONES 3 EN 4 MOGEN WORDEN GEHANTEERD

De door een lidstaat overeenkomstig artikel 23, lid 4, van deze richtlijn toegestane minder strenge technische voorschriften voor schepen die uitsluitend op waterwegen van zone 3 of zone 4 op het grondgebied van die lidstaat varen, zijn tot de volgende gebieden beperkt:

Zone 3

- Ankers en toebehoren, met inbegrip van de lengte van de ankerkettingen
- Snelheid (vooruit)
- Gemeenschappelijke reddingsmiddelen
- 2-compartimentstatus
- Vrij zicht vanuit het stuurhuis

Zone 4

- Ankers en toebehoren, met inbegrip van de lengte van de ankerkettingen
  - Snelheid (vooruit)
  - Reddingsmiddelen
  - 2-compartimentstatus
  - Vrij zicht vanuit het stuurhuis
  - Tweede onafhankelijk voortstuwingsstelsel
-

BIJLAGE V

GEDETAILLEERDE PROCEDURELE BEPALINGEN

Artikel 2.01

Inspectie instanties

1. De lidstaten moeten inspectie instanties instellen.
2. De inspectie instanties bestaan uit een voorzitter en deskundigen.
Als deskundigen maken van iedere inspectie instantie ten minste deel uit:
  - a) een ambtenaar van het bevoegd gezag op het gebied van de binnenvaart;
  - b) een deskundige op het gebied van de bouw van binnenschepen en hun machines;
  - c) een erkend nautisch deskundige die in het bezit is van een binnenvaartbewijs, dat de houder toestaat het schip dat moet worden geïnspecteerd, te voeren.
3. De voorzitter en de deskundigen van elke inspectie instantie worden benoemd door de instanties van de lidstaat waartoe de instantie behoort. Zij verklaren bij de aanvaarding van hun functie schriftelijk dat zij deze in alle onpartijdigheid zullen vervullen. Van ambtenaren wordt een dergelijke verklaring niet geëist.
4. De inspectie instanties kunnen zich overeenkomstig de toepasselijke nationale bepalingen doen bijstaan door gespecialiseerde deskundigen.

Artikel 2.02

(Zonder inhoud)

Artikel 2.03

Aanbieding van het vaartuig voor inspectie

1. De eigenaar of zijn vertegenwoordiger biedt het vaartuig leeg, schoongemaakt en met volledige uitrusting voor inspectie aan. Hij verleent bij de inspectie de noodzakelijke hulp, bijvoorbeeld door een geschikte boot met personeel ter beschikking te stellen en die delen van de romp of van de installaties bloot te leggen die niet direct toegankelijk of zichtbaar zijn.
2. De inspectie instantie bezichtigt bij de eerste inspectie het schip op het droge. Inspectie op het droge kan achterwege blijven indien een klassecertificaat of een certificaat van een erkend classificatiebureau, volgens welke de bouw voldoet aan de daarvoor gehanteerde voorschriften, wordt overgelegd, of indien een certificaat wordt overgelegd waaruit blijkt dat de bevoegde instantie al voor andere doeleinden een inspectie op het droge heeft verricht. Bij periodieke inspecties of inspecties overeenkomstig artikel 14 van deze richtlijn kan de inspectie instantie een inspectie op het droge verlangen.

De inspectie instantie voert bij de eerste inspectie van motorschepen en samenstellen, alsmede bij essentiële veranderingen in de voortstuwingsinstallatie of de stuurinrichting, proefvaarten uit.

3. De inspectie instantie kan extra proefvaarten doen plaatsvinden, en nadere bewijzen verlangen. Dit geldt ook tijdens de bouw van het vaartuig.

*Artikel 2.04**(Zonder inhoud)**Artikel 2.05**(Zonder inhoud)**Artikel 2.06**(Zonder inhoud)**Artikel 2.07***Aantekeningen in en wijzigingen van het Uniebinnenvaartcertificaat**

1. De eigenaar van een vaartuig of zijn vertegenwoordiger stelt de bevoegde instantie in kennis van elke naamsverandering, verandering van eigenaar, iedere nieuwe ijking van het vaartuig, alsmede iedere verandering van de registratie of van de thuishaven, en zendt het Uniebinnenvaartcertificaat naar deze instantie om dat certificaat te laten wijzigen.
2. Alle aantekeningen in of wijzigingen van het Uniebinnenvaartcertificaat kunnen door iedere bevoegde instantie worden aangebracht.
3. Wanneer een bevoegde instantie in het Uniebinnenvaartcertificaat een wijziging aanbrengt of daarin een aantekening maakt, geeft zij daarvan kennis aan de bevoegde instantie die het betrokken Uniebinnenvaartcertificaat heeft afgegeven.

*Artikel 2.08**(Zonder inhoud)**Artikel 2.09***Periodieke inspectie**

1. Vóór afloop van de geldigheidsduur van het Uniebinnenvaartcertificaat wordt het vaartuig aan een periodieke inspectie onderworpen.
2. De bevoegde instantie stelt afhankelijk van de resultaten van de inspectie de nieuwe geldigheidsduur van het Uniebinnenvaartcertificaat vast.
3. De geldigheidsduur moet worden aangetekend in het Uniebinnenvaartcertificaat en ter kennis worden gebracht van de bevoegde instantie die het Uniebinnenvaartcertificaat heeft afgegeven.
4. Indien de geldigheidsduur van het Uniebinnenvaartcertificaat niet wordt verlengd, maar het certificaat door een nieuw wordt vervangen, wordt het oude Uniebinnenvaartcertificaat teruggezonden naar de bevoegde instantie die het heeft afgegeven.

*Artikel 2.10***Vrijwillige inspectie**

De eigenaar van een vaartuig of zijn vertegenwoordiger kan op elk moment zelf om een inspectie vragen.

Aan dit verzoek om een inspectie wordt gevolg gegeven.

Artikel 2.11

(Zonder inhoud)

Artikel 2.12

(Zonder inhoud)

Artikel 2.13

(Zonder inhoud)

Artikel 2.14

(Zonder inhoud)

*Artikel 2.15***Kosten**

De eigenaar van een vaartuig of zijn vertegenwoordiger draagt de kosten die voortvloeien uit de inspectie van het vaartuig en de afgifte van het Uniebinnenvaartcertificaat, overeenkomstig een speciaal tarief, dat door elk der lidstaten wordt vastgesteld.

*Artikel 2.16***Informatie**

De bevoegde instantie mag personen die kunnen aantonen daar om gegronde redenen belang bij te hebben, kennis laten nemen van de inhoud van een Uniebinnenvaartcertificaat, en die personen als zodanig aangeduide gewaarmerkte uittreksels of afschriften van het Uniebinnenvaartcertificaat verstrekken.

*Artikel 2.17***Register van de Uniebinnenvaartcertificaten**

1. De bevoegde instanties bewaren de minuut of een afschrift van elk Uniebinnenvaartcertificaat dat zij hebben afgegeven; daarop tekenen zij alle aantekeningen en wijzigingen, alsmede ongeldigverklaringen en vervangingen van de Uniebinnenvaartcertificaten aan. Zij werken het in artikel 17 van deze richtlijn vermelde register dienovereenkomstig bij.

2. Om administratieve maatregelen te nemen voor de instandhouding van de veiligheid en het navigatiecomfort en met het oog op de tenuitvoerlegging van de artikelen 2.02 tot en met 2.15 van deze bijlage, alsmede de artikelen 6, 9, 10, 13, 14, 15, 20, 21 en 22 van deze richtlijn, wordt volgens het in bijlage II bepaalde model read-only toegang tot het register verleend aan de bevoegde instanties van andere lidstaten, van staten die partij zijn bij de Akte van Mannheim en, voor zover een gelijkwaardig niveau van privacy wordt gegarandeerd, aan derde landen op basis van administratieve overeenkomsten.

Artikel 2.18

Uniek Europees scheepsidentificatienummer

1. Het uniek Europees scheepsidentificatienummer (ENI) bestaat uit acht Arabische cijfers in overeenstemming met bijlage II bij deze richtlijn.
2. Tenzij het vaartuig op het moment dat het Uniebinnenvaartcertificaat wordt afgegeven reeds een Europees scheepsidentificatienummer heeft, wordt een dergelijk nummer aan het vaartuig toegekend door de bevoegde instantie van de lidstaat waar het vaartuig is geregistreerd of waar het zijn thuishaven heeft.

Met betrekking tot vaartuigen uit landen waar de toekenning van een ENI-nummer niet mogelijk is, wordt het ENI-nummer dat op het Uniebinnenvaartcertificaat moet worden vermeld, toegekend door de bevoegde instantie die het Uniebinnenvaartcertificaat afgeeft.

3. De eigenaar van het vaartuig of zijn vertegenwoordiger vraagt de toekenning van het ENI-nummer aan bij de bevoegde instantie. De eigenaar of zijn vertegenwoordiger zorgt er ook voor dat het in het Uniebinnenvaartcertificaat opgenomen nummer op het vaartuig wordt aangebracht.

Artikel 2.19

(Zonder inhoud)

Artikel 2.20

Kennisgevingen

Elke lidstaat of zijn bevoegde instanties stellen de Commissie en de andere lidstaten of de andere bevoegde instanties in kennis van:

- a) de naam en het adres van de technische diensten die samen met hun nationale bevoegde instantie verantwoordelijk zijn voor de toepassing van bijlage II;
- b) het in bijlage II bedoelde gegevensformulier betreffende types boordzuiveringsinstallaties die sinds de laatste kennisgeving zijn goedgekeurd;
- c) de erkende typegoedkeuringen voor boordzuiveringsinstallaties op basis van andere normen dan de in bijlage II vastgestelde normen voor gebruik in de nationale wateren van de lidstaten;
- d) binnen één maand, iedere intrekking van een typegoedkeuring en de redenen voor een dergelijke intrekking voor boordzuiveringsinstallaties;
- e) alle toegestane speciale ankers naar aanleiding van een aanvraag tot vermindering van de ankermassa, met vermelding van het type en de toegestane vermindering van de ankermassa. De bevoegde instantie verleent de aanvrager ten vroegste drie maanden na kennisgeving aan de Commissie toestemming, mits deze laatste geen bezwaren oppert;

-
- f) navigatieradarinstallaties en bochtaanwijzers waarvoor zij typegoedkeuring hebben verleend. De betreffende kennisgeving moet het toegekende typegoedkeuringsnummer omvatten evenals de typeaanduiding, de naam van de fabrikant, de naam van de houder van de typegoedkeuring en de datum van de typegoedkeuring;
  - g) de bevoegde instanties die verantwoordelijk zijn voor de goedkeuring van de gespecialiseerde bedrijven die de inbouw, vervanging, reparatie of het onderhoud van navigatieradarinstallaties en bochtaanwijzers kunnen uitvoeren.

BIJLAGE VI

CLASSIFICATIEBUREAUS

Criteria voor de erkenning van classificatiebureaus

Een classificatiebureau dat overeenkomstig artikel 21 van deze richtlijn erkend wil worden, voldoet aan alle hieronder beschreven criteria:

1. het classificatiebureau is in staat met bewijsstukken aan te tonen dat het uitgebreide ervaring heeft op het gebied van het beoordelen van het ontwerp en de bouw van binnenschepen. Het classificatiebureau stelt gedetailleerde voorschriften en regelingen op met betrekking tot het ontwerp, de bouw en de periodieke inspectie van binnenschepen, in het bijzonder voor het berekenen van de stabiliteit overeenkomstig deel 9 van de voorschriften bij het ADN als bedoeld in bijlage II. Die voorschriften en regelingen moeten ten minste in het Duits, het Engels, het Frans of het Nederlands worden gepubliceerd en worden via onderzoeks- en ontwikkelingsprogramma's continu bijgewerkt en verbeterd. De voorschriften en regelingen mogen niet in strijd zijn met de bepalingen van het Unierecht en geldende internationale overeenkomsten;
2. het classificatiebureau publiceert jaarlijks zijn scheepsregister;
3. het classificatiebureau mag niet worden gecontroleerd door reders of scheepsbouwers, noch door anderen die commercieel betrokken zijn bij het ontwerp, de bouw, de uitrusting, de herstelling, de exploitatie of de verzekering van schepen. Het classificatiebureau mag voor zijn omzet niet afhankelijk zijn van één enkele commerciële onderneming;
4. het classificatiebureau heeft zijn zetel, of een dochtermaatschappij met beslissings- en handelingsbevoegdheid op alle gebieden waarvoor het classificatiebureau in het kader van voor de binnenvaart geldende voorschriften bevoegd is, in een lidstaat van de Europese Unie;
5. het classificatiebureau en zijn deskundigen hebben een goede reputatie in de binnenvaart; de deskundigen kunnen hun beroepskwalificatie aantonen. Zij treden op onder de verantwoordelijkheid van het classificatiebureau;
6. het classificatiebureau beschikt over een aanzienlijk bestand van technisch, leidinggevend, ondersteunend en inspectiepersoneel, dat in verhouding is tot de taken en de geklasseerde schepen, en ook zorg draagt voor de ontwikkeling van bekwaamheden en de bijwerking van de regelingen. Het heeft inspecteurs in ten minste één lidstaat;
7. het classificatiebureau neemt een gedragscode in acht;
8. het classificatiebureau moet zodanig worden geleid en beheerd dat de door een lidstaat gevraagde vertrouwelijkheid van de informatie wordt gegarandeerd;
9. het classificatiebureau is bereid de nodige informatie aan een lidstaat te verstrekken;
10. het bestuur van het classificatiebureau stelt zijn kwaliteitsbeleid, kwaliteitsdoelstellingen en streven naar kwaliteit vast en documenteert deze, en ziet erop toe dat dit beleid op alle niveaus van het bureau wordt begrepen, uitgevoerd en gehandhaafd;
- 11) het classificatiebureau beschikt over, maakt gebruik van en handhaaft een doeltreffend intern kwaliteitssysteem dat steunt op de desbetreffende gedeelten van de internationaal erkende kwaliteitsnormen en in overeenstemming is met de norm EN ISO/IEC 17020:2004, zoals geïnterpreteerd in de „Quality System Certification Scheme Requirements” van de IACS, en dat systeem handhaven. De deugdelijkheid van het kwaliteitssysteem moet worden bevestigd door een onafhankelijk controleorgaan dat is erkend door de overheid van de staat waar het classificatiebureau zijn zetel heeft of een vestiging als bedoeld in punt 4, en dat met name garandeert dat:
  - a) de voorschriften en regelingen van het classificatiebureau methodisch worden vastgesteld en gehandhaafd;
  - b) de voorschriften en regelingen van het classificatiebureau worden nageleefd;
  - c) wordt voldaan aan de eisen van de wettelijk voorgeschreven werkzaamheden waartoe het classificatiebureau is gemachtigd;
  - d) de verantwoordelijkheid, de bevoegdheden en de onderlinge verhoudingen van het personeel van wie de werkzaamheden de kwaliteit van de dienstverlening van het classificatiebureau beïnvloeden, zijn omschreven en gedocumenteerd;

- e) alle werkzaamheden worden gecontroleerd;
  - f) het classificatiebureau beschikt over een controlesysteem in het kader waarvan toezicht wordt gehouden op de werkzaamheden van de rechtstreeks door het classificatiebureau in dienst genomen inspecteurs en technisch en administratief personeel;
  - g) belangrijke wettelijk voorgeschreven werkzaamheden waartoe het classificatiebureau is gemachtigd, uitsluitend door eigen fulltime-inspecteurs of door fulltime-inspecteurs van andere erkende classificatiebureaus worden uitgevoerd of onder rechtstreeks toezicht van deze inspecteurs staan;
  - h) een systeem voor opleiding en permanente bijscholing van inspecteurs wordt toegepast;
  - i) gegevens worden bijgehouden waarmee kan worden aangetoond dat in het kader van de verrichte diensten de voorgeschreven normen worden gehaald en dat het kwaliteitssysteem doeltreffend werkt, en
  - j) het classificatiebureau een uitgebreid systeem van geplande en gedocumenteerde interne controles inzake met de kwaliteit verband houdende activiteiten in alle vestigingen toepast;
12. de deugdelijkheid van het kwaliteitssysteem moet worden bevestigd door een onafhankelijk controleorgaan dat is erkend door de overheid van de lidstaat waar het classificatiebureau zijn zetel heeft of een vestiging als bedoeld in punt 4;
13. het classificatiebureau verbindt zich ertoe zijn voorschriften in overeenstemming te brengen met de betreffende richtlijnen van de Unie en alle relevante informatie tijdig mee te delen aan de Commissie;
14. het classificatiebureau verbindt zich ertoe de reeds erkende classificatiebureaus regelmatig te raadplegen, teneinde de gelijkwaardigheid van hun technische normen en de toepassing daarvan te waarborgen, en vertegenwoordigers van een lidstaat en van andere betrokken partijen te laten meewerken aan de uitwerking van zijn voorschriften en/of regelingen.
-

BIJLAGE VII
CONCORDANTIETABEL

Richtlijn 2006/87/EG	Deze richtlijn
—	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
—	Artikel 3
Artikel 1	Artikel 4
—	Artikel 5
Artikel 9	Artikel 6, leden 1 en 3
Artikel 8, lid 1	Artikel 6, leden 2 en 4
Artikel 8, lid 4	Artikel 6, lid 5
Artikel 3	Artikel 7
Artikel 4	Artikel 8
Artikel 11, lid 2	Artikel 9
Artikel 11, lid 1	Artikel 10
Artikel 14	Artikel 11
Artikel 13	Artikel 12
Artikel 12	Artikel 13
Artikel 15	Artikel 14
Artikel 16	Artikel 15
Artikel 18	Artikel 16
—	Artikel 17
—	Artikel 18
—	Artikel 19
Artikel 10	Artikel 20
—	Artikel 21
Artikel 17	Artikel 22
Artikel 5	Artikel 23
Artikel 6 is geschrapt bij Richtlijn 2008/68/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾	—
Artikel 7, leden 1 tot en met 3	Artikel 24
—	Artikel 25
—	Artikel 26
—	Artikel 27
—	Artikel 28

Richtlijn 2006/87/EG	Deze richtlijn
Artikel 8, leden 2 en 3	Artikel 29
—	Artikel 30
Artikel 20, lid 1	Artikel 31
Artikel 20, lid 2	—
Artikel 22	—
—	Artikel 32
Artikel 19	Artikel 33
—	Artikel 34
Artikel 24	Artikel 35
Artikel 21	Artikel 36
Artikel 23	Artikel 37, leden 1 en 2
Artikel 7, lid 4	Artikel 37, lid 3
—	Artikel 38
—	Artikel 39
Artikel 25	—
Artikel 26	—
Artikel 27	Artikel 40

(¹) Richtlijn 2008/68/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 september 2008 betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen over land (PB L 260 van 30.9.2008, blz. 13).

ISSN 1977-0758 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2598 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL